

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
December 2020

“ મીઠા બાળકો - તમે હમણાં રુહાની બાપ દ્વારા રુહાની ડ્રિલ (અભ્યાસ) શીખી રહ્યાં છો , આ જ ડ્રિલ થી તમે મુક્તિધામ , શાંતિધામ માં ચાલ્યાં જશો ”

પ્રશ્ન :- બાપ બાળકોને પુરુષાર્થ કરાવતા રહે છે પરંતુ બાળકોએ કઈ વાત માં ખુબ સ્ટ્રીક્ટ (ચુસ્ત) રહેવું જોઈએ?

ઉત્તર :- જૂની દુનિયાને આગ લાગવા પહેલાં તૈયાર થઈ, પોતાને આત્મા સમજી બાપ ની યાદ માં રહી બાપ થી પૂરે-પૂરો વારસો લેવામાં ખુબ સ્ટ્રીક્ટ રહેવાનું છે. નપાસ નથી થવાનું, જેમ તે સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) નપાસ થાય છે તો પસ્તાય છે, સમજે છે અમારુ વર્ષ મફત ચાલ્યું ગયું. કોઈ તો કહે છે ન ભણ્યાં તો શું થયું - પરંતુ તમારે ખુબ ચુસ્ત રહેવાનું છે. શિક્ષક એવું ન કહે કે ટૂ લેટ (ખુબ મોડું થયું).

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ રુહાની બાળકો ને રુહાની પાઠશાળામાં ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપે છે અથવા એમ કહીએ કે બાળકો ને ડ્રિલ શીખવાડે છે. જેમ શિક્ષકો ડાયરેક્શન આપે છે અથવા ડ્રિલ શીખવાડે છે ને. આ રુહાની બાપ પણ બાળકોને ડાયરેક્ટ કહે છે. શું કહે છે? મનમનાભવ. જેમ તેઓ કહે છે-અટેન્શન પ્લીઝ. બાપ કહે છે મનમનાભવ. આ જેમ કે દરેક પોતાનાં ઉપર મહેર (કૃપા) કરે છે. બાપ કહે છે બાળકો મામેકમ યાદ કરો, અશરીરી બની જાઓ. આ રુહાની ડ્રિલ રુહો ને રુહાની બાપ જ શીખવાડે છે. એ છે સુપ્રીમ શિક્ષક. તમે છો નાયબ શિક્ષક. તમે પણ બધાં ને કહો છો પોતાને આત્મા સમજો, બાપ ને યાદ કરો, દેહી-અભિમાની ભવ. મનમનાભવ નો અર્થ પણ આ છે. ડાયરેક્શન આપે છે બાળકોનાં કલ્યાણ માટે. સ્વયં કોઈ થી શીખ્યાં નથી. બીજા તો બધાં શિક્ષકો સ્વયં શીખીને પછી શીખવાડે છે. આ તો ક્યાંય સ્કૂલ વગેરે માં ભણીને શીખ્યાં નથી. આ ફક્ત શીખવાડે જ છે. કહે છે હું આપ રુહો ને રુહાની ડ્રિલ શીખવાડું છું. તે બધાં શરીરધારી બાળકોને શારીરિક ડ્રિલ શીખવાડે છે. તેઓએ ડ્રિલ વગેરે પણ શરીર થી જ કરવાની હોય છે. આમાં તો શરીરની કોઈ વાત જ નથી. બાપ કહે છે મારું કોઈ શરીર નથી. હું તો ડ્રિલ શીખવાડું છું, ડાયરેક્શન આપું છું. એમનામાં ડ્રિલ શીખવાડવા નો ડ્રામા પ્લાન અનુસાર પાર્ટ ભરાયેલો છે. સર્વિસ (સેવા) ભરાયેલી છે. આવે જ છે ડ્રિલ શીખવાડવાં. તમારે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. આ તો બહુ સહજ છે. સીડી બુદ્ધિમાં છે. કેવી રીતે ૮૪ નું ચક્ર લગાવીને નીચે ઉતર્યા છીએ. હવે બાપ કહે છે તમારે પાછું જવાનું છે. આવું બીજા કોઈ પણ પોતાનાં ફોલોઅર્સ (અનુયાયી) ને કે સ્ટુડન્ટ ને નહીં કહેશે કે રુહાની બાળકો હવે પાછું જવાનું છે. સિવાય રુહાની બાપનાં કોઈ સમજાવી ન શકે. બાળકો સમજે છે હવે અમારે પાછું જવાનું છે. આ દુનિયા જ હવે તમોપ્રધાન છે. આપણે સતોપ્રધાન દુનિયાનાં માલિક હતાં પછી ૮૪ નું ચક્ર લગાવી તમોપ્રધાન દુનિયાનાં માલિક બન્યાં છીએ. અહીંયા દુઃખ જ દુઃખ છે. બાપ ને કહે છે દુઃખહર્તા સુખકર્તા અર્થાત્ તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનાવવા વાળા એક જ બાપ છે. આપ બાળકો સમજો છો આપણે બહુજ સુખ જોયાં છે. કેવી રીતે રાજાઈ કરી, તે યાદ નથી પરંતુ લક્ષ્ય-હેતુ સામે છે. તે છે જ ફૂલો નો બગીચો. હમણાં આપણે કાંટા થી ફૂલ બની રહ્યાં છીએ.

તમે એવું નહીં કહેશો કે કેવી રીતે નિશ્ચય કરીએ. જો સંશય છે તો વિનશન્તી. સ્કૂલ થી પગ ઉઠાવ્યો તો ભણતર બંધ થઈ જશે. પદ પણ વિનશન્તી થઈ જશે. ખુબ ઘાટો પડી જાય છે. પ્રજા માં પણ પદ ઓછું થઈ જશે. મૂળ વાત જ છે સતોપ્રધાન પૂજ્ય દેવી-દેવતા બનવું. હમણાં તો દેવતા નથી ને. આપ બ્રાહ્મણો ને સમજ આવી છે. બ્રાહ્મણ જ આવીને બાપ થી આ ડ્રિલ શીખે છે. અંદર માં ખુશી પણ થાય છે. આ ભણતર સારું લાગે છે ને. ભગવાનુવાચ છે, ભલે તેમણે કૃષ્ણનું નામ નાખી દીધું છે પરંતુ તમે સમજો છો કૃષ્ણએ આ ડ્રિલ શીખવાડી નથી, આ તો બાપ શીખવાડે છે. કૃષ્ણની આત્મા જે ભિન્ન નામ-રૂપ ધારણ કરી તમોપ્રધાન બની છે, તેમને પણ શીખવાડે છે. સ્વયં શીખતાં નથી, બીજા બધાં કોઈને કોઈ પાસે શીખે જરૂર છે. આ છે જ શીખવાડવા વાળા રુહાની બાપ. તમને શીખવાડે છે, તમે પછી બીજાઓને શીખવાડો છો. તમે ૮૪ જન્મ લઈ પતિત બન્યાં છો, હવે ફરી પાવન બનવાનું છે. એનાં માટે રુહાની બાપને યાદ કરો. ભક્તિમાર્ગમાં તમે ગાતાં આવ્યાં છો હેં

પતિત-પાવન - હમણાં પણ તમે ક્યાંય પણ જઈને જુઓ. તમે રાજકૃષિ છો ને. ક્યાંય પણ હરી-ફરી શકો છો. તમને કોઈ બંધન નથી. આપ બાળકોને આ નિશ્ચય છે-બેહદનાં બાપ સર્વિસમાં આવ્યાં છે. બાપ બાળકો થી ભણતર નો ઉજરો કેવી રીતે લેશે. શિક્ષકનાં જ બાળકો હશે તો ફી ભણાવશે ને. આ પણ ફી ભણાવે છે. એવું નહીં સમજો આપણે કંઈક આપીએ છીએ. આ ફી નથી. તમે આપતાં કાંઈ નથી, આ તો રિટર્ન (વળતર) માં ખુબ લો છો. મનુષ્ય દાન-પુણ્ય કરે છે, સમજે છે રિટર્ન માં અમને મળશે બીજા જન્મમાં. તે અલ્પકાળ ક્ષણભંગુર સુખ મળે છે. ભલે મળે છે બીજા જન્મમાં પરંતુ તે નીચે ઉતરવા વાળા જન્મ માં મળે છે. સીડી ઉતરતા જ આવો છો ને. હવે જે તમે કરો છો તે છે ચઢતી કળામાં જવાનાં માટે. કર્મનું ફળ કહે છે ને. આત્મા ને કર્મનું ફળ મળે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને પણ કર્મોનું જ ફળ મળ્યું છે ને. બેહદનાં બાપ થી બેહદ નું ફળ મળે છે. તે મળે છે ઇનડાયરેક્ટ. ડ્રામામાં નોંધ છે. આ પણ બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે. તમે જાણો છો આપણે કલ્પ બાદ આવીને બાપ થી બેહદ નો વારસો લઈશું. બાપ આપણા માટે બેસી સ્કૂલ બનાવે છે. તે ગવર્મેન્ટ ની છે જિસ્માની (શરીર ની) સ્કૂલ. જે ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકાર થી અડધોકલ્પ ભણતાં આવ્યાં. હવે બાપ ૨૧ જન્મોનાં માટે બધાં દુઃખ દૂર કરવા માટે ભણાવે છે. ત્યાં તો છે રાજાઈ. તેમાં નંબરવાર તો આવે જ છે. જેમ અહીંયા પણ રાજા-રાણી, વજીર, પ્રજા વગેરે બધાં નંબરવાર છે. આ છે જૂની દુનિયામાં, નવી દુનિયામાં તો ખુબ થોડા હશે. ત્યાં સુખ ખુબ હશે, તમે વિશ્વનાં માલિક બનો છો. રાજાઓ-મહારાજાઓ થઈને ગયાં છે. તેઓ કેટલી ખુશીઓ મનાવે છે. પરંતુ બાપ કહે છે તેમને તો ફરી નીચે ઉતરવાનું જ છે. ઉતરે તો બધાં છે ને. દેવતાઓની પણ ધીમે-ધીમે કળા ઉતરે છે. પરંતુ ત્યાં રાવણરાજ્ય જ નથી એટલે સુખ જ સુખ છે. અહીંયા છે રાવણરાજ્ય. તમે જેમ ચઢો છો તેમ ઉતરો પણ છો. આત્માઓ પણ નામ-રૂપ ધારણ કરતાં-કરતાં નીચે ઉતરી આવી છે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર કલ્પ પહેલાં માફક ઉતરી ને તમોપ્રધાન બની ગયાં છે. કામ ચિતા પર ચઢવાથી જ દુઃખ શરૂ થાય છે. હમણાં છે અતિ દુઃખ. ત્યાં પછી અતિ સુખ હશે. તમે રાજકૃષિ છો. તેમનો છે જ હઠયોગ. તમે કોઈથી પણ પૂછો રચતા અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો? તો ના કહી દેશે. પૂછશે તે જે જાણતાં હશે. સ્વયં જ નથી જાણતાં તો પૂછી કેવી રીતે શકશે. તમે જાણો છો ઋષિ-મુનિ વગેરે કોઈપણ ત્રિકાળદર્શી નહોતાં. બાપ આપણને ત્રિકાળદર્શી બનાવી રહ્યાં છે. આ બાબા જે વિશ્વનાં માલિક હતાં, આમને જ્ઞાન નહોતું. આ જન્મ માં પણ ૬૦ વર્ષ સુધી જ્ઞાન નહોતું. જ્યારે બાપ આવે છે તો પણ ધીમે-ધીમે આ બધું સંભળાવતા જાય છે. ભલે નિશ્ચયબુદ્ધિ થઈ જાય છે છતાં પણ માયા ઘણાઓ ને ઉતારતી રહે છે. નામ નથી સંભળાવી શકતાં, નહીં તો નાઉમ્મીદ થઈ જશે. સમાચાર તો આવે છે ને. સંગ ખરાબ લાગ્યો, નવાં લગ્ન કરેલા નો સંગ થયો, ચલાયમાન થઈ ગયાં. કહે છે અમે લગ્ન કર્યા વગર રહી નથી શકતાં. સારા મહારથી રોજ આવવા વાળા, અહીંયા થી પણ ઘણીવાર થઈ ને ગયાં છે, તેમને માયા રૂપી ગ્રાહે આવીને પકડ્યાં છે. આવાં ઘણાં બનાવ થતાં રહે છે. હમણાં લગ્ન કર્યા નથી. માયા મોઢા માં નાખી હપ કરી રહી છે. સ્ત્રી રૂપી માયા ખેંચતી રહે છે. ગ્રાહ (મગરમચ્છ) નાં મોઢા માં આવીને પડ્યાં છે, પછી ધીમે-ધીમે હપ કરી લેશે. કોઈ ગફલત કરે છે કે જોવાથી ચલાયમાન થાય છે. સમજે છે હું ઉપરથી એકદમ નીચે ખાડામાં પડીશ. કહેશે બાળક ખુબ સારો હતો. હવે બિયારો ગયો. સગાઈ થઈ કે આ મર્યો. બાપ તો બાળકોને સદૈવ લખે છે જીવતાં રહો. ક્યાંક માયાનો વાર જોરથી ન લાગી જાય. શાસ્ત્રોમાં પણ આ વાતો કંઈક છે ને. હમણાની આ વાતો પછી ગવાશે. તો તમે પુરુષાર્થ કરાવો છો. એવું ન થાય ક્યાંક માયારૂપી ગ્રાહ હપ કરી લે. ભિન્ન-ભિન્ન રીત થી માયા પકડે છે. મૂળ છે કામ મહાશત્રુ, એનાથી ખુબ સંભાળ કરવાની છે. પતિત દુનિયા થી પાવન દુનિયા કેવી રીતે બની રહી છે, તમે જોઈ રહ્યાં છો. મુંઝવાની વાત જ નથી. ફક્ત પોતાને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરવાથી બધાં દુઃખ દૂર થઈ જાય છે. બાપ જ પતિત-પાવન છે. આ છે યોગબળ. ભારતનો પ્રાચીન રાજયોગ ખુબ પ્રસિદ્ધ છે. સમજે છે કાઈસ્ટ થી ૩ હજાર વર્ષ પહેલાં પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) હતું. તો જરૂર બીજો કોઈ ધર્મ નહીં હશે. કેટલી સહજ વાત છે. પરંતુ સમજતાં નથી. હમણાં તમે સમજો છો તે રાજ્ય ફરીથી સ્થાપન કરવા માટે બાપ આવ્યાં છે. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ શિવબાબા આવ્યાં હતાં. જરૂર આ જ જ્ઞાન આપ્યું હશે, જેમ હમણાં આપી રહ્યાં છે. બાપ સ્વયં કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ સંગમ પર સાધારણ તનમાં આવીને રાજયોગ શીખવાડું છું. તમે રાજકૃષિ છો. પહેલાં નહોતાં. બાબા આવ્યાં છે ત્યાર થી બાબાની પાસે રહ્યાં છો. ભણો પણ છો, સર્વિસ પણ કરો છો-સ્થૂળ સર્વિસ અને સૂક્ષ્મ સર્વિસ. ભક્તિમાર્ગ માં પણ સર્વિસ કરે છે પછી ઘરબાર પણ સંભાળે છે. બાપ કહે છે હવે ભક્તિ પૂરી થઈ, જ્ઞાન શરૂ થાય છે. હું આવું છું, જ્ઞાન થી સદ્ગતિ આપવાં. તમારી બુદ્ધિમાં છે અમને બાબા પાવન બનાવી રહ્યાં છે. બાપ કહે છે-ડ્રામા અનુસાર તમને રસ્તો બતાવવા આવ્યો છું. શિક્ષક ભણાવે છે, લક્ષ્ય-હેતુ સામે છે. આ છે ઊંચે થી ઊંચું ભણતર. જેમ કલ્પ પહેલાં પણ સમજાવ્યું હતું, તે જ સમજાવતાં રહે છે. ડ્રામા ની ટીક-ટીક ચાલતી રહે છે. સેકન્ડ પછી સેકન્ડ જે વીત્યું તે ફરી ૫ હજાર વર્ષ પછી

રિપીટ થશે. દિવસ વીતતા જાય છે. આ વિચાર બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. સતયુગ, ત્રેતા, દ્વાપર, કળયુગ વીતી ગયું તે રિપીટ થશે. વીત્યું પણ તે જે કલ્પ પહેલાં વીત્યું હતું. બાકી થોડાં દિવસ છે. તેઓ લાખો વર્ષ કહી દે છે, તેની ભેંટ માં તમે કહેશો બાકી થોડાક કલાક છે. એ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. જ્યારે આગ લાગી જશે ત્યારે જાગશે. પછી તો ટૂંક લેટ થઈ જાય છે. તો બાપ પુરુષાર્થ કરાવતાં રહે છે. તૈયાર થઈ બેસો. શિક્ષકે એમ ન કહેવું પડે કે ટૂંક લેટ, નપાસ થવા વાળા ખુબ પસ્તાય છે. સમજે છે અમારું વર્ષ મફતમાં ચાલ્યું જશે. કોઈ તો કહે છે ન ભણ્યાં તો શું થયું! આપ બાળકોએ તો સ્ટ્રીક્ટ રહેવું જોઈએ. અમે તો બાપ થી પૂરો વારસો લઈશું, પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. આમાં કોઈ તકલીફ થાય છે તો બાપ થી પૂછી શકો છો. આ જ મુખ્ય વાત છે. બાપે આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ કહ્યું હતું-મામેકમ યાદ કરો. પતિત-પાવન હું છું, બધાં નો બાપ હું છું. કૃષ્ણ તો બધાનાં બાપ નથી. તમે શિવનાં, કૃષ્ણનાં પૂજારીઓ ને આ જ્ઞાન સંભળાવી શકો છો. આત્મા પૂજ્ય નહીં બની હશે તો તમે કેટલું પણ માથું મારો, સમજશે નહીં. હમણાં નાસ્તિક બને છે. કદાચ આગળ જઈને આસ્તિક બની જાય. સમજો લગ્ન કરી નીચે પડે છે પછી આવીને જ્ઞાન ઉઠાવે. પરંતુ વારસો ખુબ ઓછો થઈ જશે કારણ કે બુદ્ધિમાં બીજાની યાદ આવી ને બેસી. તે નીકાળવામાં ખુબ મુશ્કેલ થાય છે. પહેલાં સ્ત્રીની યાદ પછી બાળકની યાદ આવશે. બાળક થી પણ સ્ત્રી વધારે ખેંચશે કારણ કે ઘણાં સમયની યાદ છે ને. બાળક તો પાછળ થી થાય છે પછી મિત્ર સંબંધી સસરાઘર ની યાદ આવે છે. પહેલાં સ્ત્રી જેણે ઘણો સમય સાથે આપ્યો છે, આ પણ એવું છે. તમે કહેશો અમે દેવતાઓ ની સાથે ઘણો સમય હતાં. એમ તો કહેશો શિવબાબા ની સાથે ખુબ સમય થી પ્રેમ છે. જેમણે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ આપણને પાવન બનાવ્યાં. કલ્પ-કલ્પ આવીને આપણી રક્ષા કરે છે ત્યારે તો એમને દુઃખહર્તા, સુખકર્તા કહે છે. તમારે ખુબ લાઈન ક્લિયર (શુદ્ધ) બનવાનું છે. બાપ કહે છે આ આંખો થી જે તમે જુઓ છો તે તો કબ્રદાખિલ થઈ જવાનું છે. હમણાં તમે છો સંગમ પર. અમરલોક આવવાનું છે. હમણાં આપણે પુરુષોત્તમ બનવાનાં માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ. આ છે કલ્યાણકારી પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. દુનિયામાં જોતાં રહો છો, શું-શું થઈ રહ્યું છે. હવે બાપ આવેલાં છે, તો જૂની દુનિયા પણ ખતમ થવાની છે. આગળ જઈને ઘણાઓને ખ્યાલ માં આવશે. જરૂર કોઈ આવેલાં છે જે દુનિયાને પરિવર્તન કરી રહ્યાં છે. આ તે જ મહાભારત લડાઈ છે. તમે પણ કેટલાં સમજદાર બન્યાં છો. આ ખુબ મંથન કરવાની વાતો છે. પોતાનો શ્વાસ વ્યર્થ નથી ગુમાવવાનો. તમે જાણો છો શ્વાસ સફળ થાય છે જ્ઞાન થી. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા ને માટે મુખ્ય સાર :-

માયા થી બચવાનાં માટે સંગદોષ થી પોતાની ખુબ-ખુબ સંભાળ કરવાની છે. પોતાની લાઈન ક્લિયર રાખવાની છે. શ્વાસ વ્યર્થ નથી ગુમાવવાનાં. જ્ઞાન થી સફળ કરવાનાં છે.

જેટલો સમય મળે-યોગબળ જમા કરવા માટે રુહાની ડ્રિલ નો અભ્યાસ કરવાનો છે. હવે કોઈ નવાં બંધન નથી બનાવવાનાં.

વરદાન :- બાપની છત્રછાયા ની નીચે નાજુક પરિસ્થિતિઓમાં પણ કમળ પુષ્પ સમાન ન્યારા અને પ્યારા ભવ સંગમયુગ પર જ્યારે બાપ સેવાધારી બનીને આવે છે તો છત્રછાયા નાં રૂપમાં બાળકોની સદા સેવા કરે છે. યાદ કરતાં જ સેકન્ડ માં સાથ નો અનુભવ થાય છે. આ યાદની છત્રછાયા કેવી પણ નાજુક પરિસ્થિતિઓમાં કમળપુષ્પ નાં સમાન ન્યારા અને પ્યારા બનાવી દે છે. મહેનત નથી લાગતી. બાપને સામે લાવવાથી, સ્વ સ્થિતિમાં સ્થિત થવાથી કેવી પણ પરિસ્થિતિ પરિવર્તન થઈ જાય છે.

સ્લોગન :- વાતો નો પડદો વચમાં આવવા ન દો તો બાપ નાં સાથ નો અનુભવ થતો રહેશે.

“ મીઠા બાળકો - તમારે ભણતર ભણવાનું અને ભણાવવાનું છે , આમાં આશીર્વાદ ની વાત નથી , તમે બધાને આ જ બતાવો કે બાપ ને યાદ કરો તો બધાં દુઃખ દૂર થઈ જશે ”

પ્રશ્ન :- મનુષ્યો ને કઈ-કઈ ફિકરો છે? આપ બાળકોને કોઈ પણ ફિકર નથી-કેમ?

ઉત્તર :- મનુષ્યો ને આ સમયે ફિકર જ ફિકર છે - બાળક બિમાર થયું તો ફિકર, બાળક મર્યું તો ફિકર, કોઈને બાળક ન થયું તો ફિકર, કોઈએ અનાજ વધારે રાખ્યું, પોલીસ અથવા ઇન્કમટેક્સ વાળા આવ્યાં તો ફિકર..... આ છે જ ગંદી દુનિયા, દુઃખ આપવા વાળી. આપ બાળકોને કોઈ ફિકર નથી, કારણ કે તમને સદ્ગુરુ બાબા મળ્યાં છે. કહે પણ છે ફિકર સે ફારિગ કિંદા સ્વામી સદ્ગુરુ... હવે તમે એવી દુનિયામાં જાઓ છો જ્યાં કોઈ ફિકર નથી.

ગીત :- તૂ પ્યાર કા સાગર હૈ

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. અર્થ પણ સમજે છે, આપણે પણ માસ્ટર પ્રેમ નાં સાગર બનવાનું છે. આત્માઓ બધાં છે ભાઈઓ. તો બાપ આપ ભાઈઓ ને કહે છે, જેમ હું પ્રેમ નો સાગર છું, તમારે પણ બહુ જ પ્રેમથી ચાલવાનું છે. દેવતાઓ માં બહુ જ પ્રેમ છે, કેટલો એમને પ્રેમ કરે છે, ભોગ લગાવે છે. હવે તમારે પવિત્ર બનવાનું છે, મોટી વાત તો છે નહીં. આ બહુજ છી-છી દુનિયા છે. દરેક વાતની ફિકર રહે છે. દુઃખ પાછળ દુઃખ જ છે. આને કહેવાય છે દુઃખધામ. પોલીસ અથવા ઇન્કમટેક્સ વાળા આવે છે, કેટલાં મનુષ્યો ને ત્રાસ થઈ જાય છે, વાત ન પૂછો! કોઈએ અનાજ વધારે રાખ્યું, પોલીસ આવી, પીળા થઈ જાય છે. આ કેવી ગંદી દુનિયા છે. નર્ક છે ને. સ્વર્ગ ને યાદ પણ કરે છે. નર્ક પછી સ્વર્ગ, સ્વર્ગ પછી નર્ક - આ ચક્ર ફરતું રહે છે. બાળકો જાણે છે હમણાં બાપ આવ્યાં છે સ્વર્ગવાસી બનાવવાં. નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બનાવે છે. ત્યાં વિકાર હોતાં નથી કારણ કે રાવણ જ નથી. તે છે જ સંપૂર્ણ નિર્વિકારી શિવાલય. આ છે વેશ્યાલય. હવે થોડા થોભો, બધાને ખબર પડી જશે - આ દુનિયામાં સુખ છે કે દુઃખ છે. થોડો ધરતીકંપ વગેરે થાય છે તો મનુષ્ય ની શું હાલત થઈ જાય છે. સતયુગમાં ફિકર ની જરા પણ વાત નથી. અહીંયા તો ફિકર ખુબજ છે - બાળક બિમાર થયું ફિકર, બાળક મરે ફિકર. ફિકર જ ફિકર છે. ફિકર સે ફારિગ કિંદા સ્વામી... બધાનાં સ્વામી તો એક જ છે ને. તમે શિવબાબાની આગળ બેઠા છો. આ બ્રહ્મા કોઈ ગુરુ નથી. આ તો ભાગ્યશાળી રથ છે. બાપ આ ભાગીરથ દ્વારા તમને ભણાવે છે. તે જ્ઞાન નાં સાગર છે. તમને પણ બધું જ્ઞાન મળ્યું છે. એવાં કોઈ દેવતા નથી જેમને તમે ન જાણો. સાચા અને ખોટા ની પરખ તમને છે. દુનિયામાં કોઈ પણ નથી જાણતું. સચખંડ હતો, હમણાં છે જૂઠખંડ. આ કોઈને ખબર નથી - સચખંડ ક્યારે અને કોણે સ્થાપન કર્યો. આ છે અજ્ઞાનની અંધારી રાત. બાપ આવી ને પ્રકાશ આપે છે. ગાએ પણ છે તમારી ગત-મત તમે જ જાણો. ઊંચે થી ઊંચા એ એક જ છે, બાકી બધી છે રચના. એ છે રચતા બેહદ નાં બાપ. તે છે હદ નાં બાપ જે ૨-૪ બાળકોને રચે છે. બાળક ન થયું તો ફિકર થઈ જાય છે. ત્યાં તો એવી વાત નથી રહેતી. આયુષ્યવાન ભવ, ધનવાન ભવ... તમે રહો છો. તમે કોઈ આશીર્વાદ નથી આપતાં. આ તો ભણતર છે ને. તમે છો શિક્ષક. તમે તો ફક્ત કહો છો શિવબાબા ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. આ પણ શિક્ષણ થયું ને. આને કહેવાય છે સહજ યોગ અથવા યાદ. આત્મા અવિનાશી છે, શરીર વિનાશી છે. બાપ કહે છે હું પણ અવિનાશી છું. તમે મને બોલાવો છો કે આવીને અમને પતિતો ને પાવન બનાવો. આત્મા જ કહે છે ને. પતિત આત્મા, મહાન આત્મા કહેવાય છે. પવિત્રતા છે તો સુખ-શાંતિ પણ છે.

આ છે હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી (સૌથી પવિત્ર) ચર્ય. ક્રિશ્ચનનું કોઈ હોલી ચર્ય નથી હોતું. ત્યાં તો વિકારી જાય છે. અહીંયા વિકારી ને આવવાનો હુકમ નથી. એક વાર્તા પણ છે ને - ઈન્દ્રસભા માં કોઈ પરી કોઈને છુપાવીને લઈ ગઈ, એમને ખબર પડી ગઈ તો પછી એને શ્રાપ મળ્યો પથ્થર બની જા. અહીંયા શ્રાપ વગેરેની કોઈ વાત નથી. અહીંયા જ્ઞાન વર્ષા થાય છે. પતિત કોઈ પણ આ હોલી-પેલેસ માં આવી ન શકે. એક દિવસ આ પણ થશે, હોલ પણ બહુ મોટો બની જશે. આ હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી પેલેસ છે. તમે પણ હોલી બનો છો. મનુષ્ય સમજે છે વિકાર વગર સૃષ્ટિ કેવી રીતે ચાલશે? આ કેવી રીતે થશે? પોતાનું જ્ઞાન હોય છે. દેવતાઓનાં આગળ કહે પણ છે આપ

સર્વ ગુણ સમ્પન્ન છો, અમે પાપી છીએ. તો સ્વર્ગ છે પવિત્રમાં પવિત્ર. તેઓ જ પછી ૮૪ જન્મ લઈ હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી બને છે. તે છે પાવન દુનિયા, આ છે પતિત દુનિયા. બાળક આવ્યું તો ખુશી મનાવે, બિમાર થયું તો મોઢું પીળું પડી જાય, મરી જાય તો એકદમ પાગલ બની જાય. એવાં પણ કોઈ-કોઈ થઈ જાય છે. એવાં ને પણ લઈ આવે છે, બાબા આમનું બાળક મરી જવાથી માથું ખરાબ થઈ ગયું છે, આ દુઃખની દુનિયા છે ને. હવે બાપ સુખની દુનિયામાં લઈ જાય છે. તો શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ. ગુણ પણ ખુબ સારા જોઈએ. જે કરશે તે પામશે. દેવી કેરેક્ટર (ચરિત્ર) પણ જોઈએ. સ્કૂલમાં રજીસ્ટર માં કેરેક્ટર પણ લખે છે. કોઈ તો બહાર ધક્કા ખાતાં રહે છે. મા-બાપ નાં નાકમાં દમ કરી દે છે. હવે બાપ શાંતિધામ-સુખધામ માં લઈ જાય છે. આને કહેવાય છે ટાવર ઓફ સાઈલેન્સ અર્થાત્ સાઈલેન્સ (શાંતિ) ની ઊંચાઈ, જ્યાં આત્માઓ નિવાસ કરે છે તે છે ટાવર ઓફ સાઈલેન્સ. સૂક્ષ્મવતન છે મૂવી, એનો ફક્ત તમે સાક્ષાત્કાર કરો છો, બાકી એમાં કંઈ પણ છે નહીં. આ પણ બાળકોને સાક્ષાત્કાર થયો છે. સતયુગ માં વૃદ્ધ થાય છે તો ખુશી થી શરીર છોડી દે છે. આ છે ૮૪ જન્મોનું જૂનું શરીર. બાપ કહે છે - તમે પાવન હતાં, હવે પતિત બન્યાં છો. હવે બાપ આવ્યાં છે તમને પાવન બનાવવાં. તમે મને બોલાવ્યો છે ને. જીવાત્મા જ પતિત બની છે પછી તે જ પાવન બનશે. તમે આ દેવી-દેવતાં સંપ્રદાય નાં હતાં ને. હવે આસુરી ઘર નાં છો. આસુરી અને ઈશ્વરીય અથવા દેવી ઘરો માં કેટલો ફરક છે. આ છે તમારું બ્રાહ્મણ કુળ. ઘરાનાં કુળ ને કહેવાય છે, જ્યાં રાજ્ય હોય છે. અહીંયા રાજ્ય નથી. ગીતા માં પાંડવ અને કૌરવો નું રાજ્ય લખ્યું છે પરંતુ એવું છે નહીં.

તમે તો છો રુહાની બાળકો. બાપ કહે છે-મીઠા બાળકો, બહુજ બહુજ મીઠા બની જાઓ. પ્રેમ નાં સાગર બની જાઓ. દેહ અભિમાનનાં કારણે જ પ્રેમ નાં સાગર નથી બનતાં એટલે પછી બહુજ સજાઓ ખાવી પડે છે. પછી મોચરા (સજા) અને માની (પદ). સ્વર્ગમાં તો આવશે પરંતુ સજા બહુજ ખાશે. સજાઓ કેવી રીતે મળે છે, તે પણ આપ બાળકોએ સાક્ષાત્કાર કર્યો છે. બાબા તો સમજાવે છે બહુજ પ્રેમ થી ચાલો, નહીં તો ક્રોધનો અંશ આવી જાય છે. ધન્યવાદ કરો - બાપ મળ્યાં છે જે આપણને નર્ક થી કાઢીને સ્વર્ગ માં લઈ જાય છે. સજાઓ ખાવી તો બહુ ખરાબ છે. તમે જાણો છો સતયુગમાં છે પ્રેમ ની રાજધાની. પ્રેમનાં સિવાય કંઈ પણ નથી. અહીંયા તો થોડી વાતમાં શકલ (ચહેરો) બદલાઈ જાય છે. બાપ કહે છે હું પતિત દુનિયામાં આવ્યો છું, મને નિમંત્રણ જ પતિત દુનિયામાં આપો છો. બાપ પછી બધાને નિમંત્રણ આપે છે - અમૃત પીઓ. વિષ અને અમૃત નું એક પુસ્તક નીકળ્યું છે. પુસ્તક લખવાવાળા ને ઈનામ મળ્યું છે, નામીગ્રામી છે. જોવું જોઈએ શું લખ્યું છે. બાપ તો કહે છે તમને જ્ઞાન અમૃત પીવડાવું છું, તમે પછી વિષ કેમ ખાઓ (પીઓ) છો? રક્ષાબંધન પણ આ સમયનું યાદગાર છે ને. બાપ બધાને કહે છે પ્રતિજ્ઞા કરો, પવિત્ર બનવાની, આ અંતિમ જન્મ છે. પવિત્ર બનશો, યોગ માં રહેશો તો પાપ કપાઈ જશે. પોતાનાં દિલ થી પૂછવાનું છે, અમે યાદમાં રહીએ છીએ કે નહીં? બાળક ને યાદ કરી ખુશ થાય છે ને. સ્ત્રી-પુરુષ ને યાદ કરી ખુશ થાય છે ને. આ કોણ છે? ભગવાનુવાય, નિરાકાર. બાપ કહે છે હું આમનાં (શ્રીકૃષ્ણ નાં) ૮૪ માં જન્મ પછી ફરીથી સ્વર્ગનાં માલિક બનાવું છું. હમણાં ઝાડ નાનું છે. માયાનાં તોફાન બહુ જ લાગે છે. આ બધી બહુ ગુપ્ત વાતો છે. બાપ તો કહે છે બાળકો યાદની યાત્રામાં રહો અને પવિત્ર રહો. અહીંયા જ પૂરી રાજધાની સ્થાપન થઈ જવાની છે. ગીતામાં લડાઈ દેખાડે છે. પાંડવ પહાડો માં ગળી ગયાં. બસ રીઝલ્ટ (પરિણામ) કંઈ નથી.

હમણાં આપ બાળકો સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો. બાપ જ્ઞાન નાં સાગર છે ને. એ છે સુપ્રીમ સોલ (સર્વોચ્ચ આત્મા). આત્મા નું રુપ શું છે, આ પણ કોઈને ખબર નથી. તમારી બુદ્ધિ માં તે બિંદી છે. તમારામાં પણ યથાર્થ રીતે કોઈ સમજતું નથી. પછી કહે છે બિંદી ને કેવી રીતે યાદ કરીએ. કંઈ પણ નથી સમજતાં. તો પણ બાપ કહે છે થોડું પણ સાંભળો છે તો જ્ઞાન નો વિનાશ નથી થતો. જ્ઞાન માં આવીને પછી ચાલ્યાં જાય છે, પરંતુ થોડું પણ સાંભળો છે તો સ્વર્ગમાં જરૂર આવશે. જે બહુ જ સાંભળશે, ધારણા કરશે તો રાજાઈ માં આવી જશે. થોડું સાંભળવા વાળા પ્રજામાં આવશે. રાજધાની માં તો રાજા-રાણી વગેરે બધાં હોય છે ને. ત્યાં વજીર હોતાં નથી, અહીંયા વિકારી રાજાઓને વજીર રાખવા પડે છે. બાપ તમારી બહુ જ વિશાળ બુદ્ધિ બનાવે છે. ત્યાં વજીર ની દરકાર (જરૂરત) જ નથી રહેતી. સિંહ-બકરી સાથે જળ પીવે છે. તો બાપ સમજાવે છે તમે પણ લૂણ-પાણી નહીં બનો, ક્ષીરખંડ બનો. ક્ષીર (દૂધ) અને ખંડ (સાકર) બંને સારી વસ્તુ છે ને. મતભેદ વગેરે કંઈ પણ નહીં રાખો. અહીંયા તો મનુષ્ય કેટલાં લડે-ઝઘડે છે. આ છે જ રૌરવ નર્ક. નર્ક માં ગોતા ખાતાં રહે છે. બાપ આવી ને નીકાળો છે. નીકળતાં-નીકળતાં ફરી ફસાઈ જાય છે. કોઈ તો બીજાને નીકાળવાં જાય છે તો પોતે પણ ચાલ્યાં જાય છે.

શરૂં માં ઘણાને માયા રૂપી ગ્રાહે પકડી લીધાં. એકદમ બધું હપ કરી લીધું. જરા નિશાન પણ નથી. કોઈ કોઈ ની નિશાની છે જે પછી પાછાં આવે છે. કોઈ એકદમ ખતમ. અહીંયા પ્રેક્ટીકલ બધુંજ થઈ રહ્યું છે. તમે હિસ્ટ્રી સાંભળો તો વઠ્ઠર (આશ્ચર્ય) ખાઓ. ગાયન છે તમે પ્રેમ કરો કે ફકરાવો. અમે તમારા દરવાજા થી બહાર નહીં નીકળીશું. બાબા તો ક્યારેય જુબાન થી પણ એવું કંઈ નથી કહેતાં. કેટલાં પ્રેમ થી ભણાવે છે. સામે લક્ષ્ય-હેતુ ઉભો છે. ઊંચે થી ઊંચા બાપ આ (વિષ્ણુ) બનાવે છે. એ જ વિષ્ણુ પછી બ્રહ્મા બને છે. સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ મળી પછી ૮૪ જન્મ લઈ આ બન્યાં. તતત્ત્વમ. તમારા પણ ફોટો નીકળતાં હતાં ને. તમે બ્રહ્માનાં બાળકો બ્રાહ્મણ છો. તમને તાજ હમણાં તો છે નહીં, ભવિષ્યમાં મળવાનો છે એટલે તમારો તે ફોટો પણ રાખ્યો છે. બાપ આવીને બાળકોને ડબલ સિરતાજ બનાવે છે. તમે અનુભવ કરો છો બરાબર પહેલાં અમારામાં પાંચ વિકાર હતાં. (નારદનું દૃષ્ટાંત) પહેલાં-પહેલાં ભક્ત પણ તમે બન્યાં છો. હવે બાપ કેટલાં ઊંચ બનાવે છે. એકદમ પતિત થી પાવન. બાપ કંઈ પણ લેતાં નથી. શિવબાબા પછી શું લેશે! તમે શિવબાબાની ભંડારી માં નાખો છો. હું તો ટ્રસ્ટી છું. લેણ-દેણ નો હિસાબ બધો શિવબાબા થી છે. હું ભણું છું, ભણાવું છું. જેણે પોતાનું જ બધું આપી દીધું તે પછી લેશે શું. કોઈ પણ વસ્તુ માં મમત્વ નથી રહેતું. ગાએ પણ છે ફલાણા સ્વર્ગ પધાર્યા. પછી તેમને નર્ક નું ખાન-પાન વગેરે કેમ ખવડાવો છો. અજ્ઞાન છે ને. નર્ક માં છે તો પુનર્જન્મ પણ નર્ક માં જ થશે ને. હવે તમે ચાલો છો અમરલોક માં. આ બાજોલી છે. આપ બ્રાહ્મણ ચોટી છો પછી દેવતા, ક્ષત્રિય બનશો એટલે બાપ સમજાવે છે બહુજ મીઠા બનો. છતાં પણ નથી સુધરતાં તો કહેશે એમનું નસીબ. પોતાને જ નુકસાન પહોંચાડે છે. સુધરતાં જ નથી તો ઈશ્વરની તદબીર (આશીર્વાદ) પણ શું કરે.

બાપ કહે છે હું આત્માઓથી વાત કરી રહ્યો છું. અવિનાશી આત્માઓને અવિનાશી પરમાત્મા બાપ જ્ઞાન આપી રહ્યાં છે. આત્મા કાનો થી સાંભળે છે. બેહદનાં બાપ આ જ્ઞાન સંભળાવી રહ્યાં છે. તમને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવે છે. રસ્તો દેખાડવા વાળા સુપ્રીમ પંડા બેઠા છે. શ્રીમત કહે છે - પવિત્ર બનો, મને યાદ કરો તો તમારા પાપ ભસ્મ થઈ જશે. તમે જ સતોપ્રધાન હતાં. ૮૪ જન્મ પણ તમે લીધાં છે. બાપ આમને જ સમજાવે છે તમે સતોપ્રધાન થી હવે તમોપ્રધાન બન્યાં છો, હવે ફરી મને યાદ કરો. આને યોગ અગ્નિ કહેવાય છે. આ જ્ઞાન પણ હમણાં તમને છે. સતયુગમાં મને કોઈ યાદ નથી કરતું. આ સમયે જ હું કહું છું - મને યાદ કરો તો તમારા પાપ કપાઈ જાય બીજો કોઈ રસ્તો નથી. આ સ્કૂલ છે ને. આને કહેવાય છે વિશ્વવિદ્યાલય, વર્લ્ડ યુનિવર્સિટી. રચયિતા અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન બીજું કોઈ જાણતું નથી. શિવબાબા કહે છે આ લક્ષ્મી-નારાયણ માં પણ આ જ્ઞાન નથી. આ તો પ્રાલબ્ધ છે ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતાં બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પ્રેમ ની રાજધાની માં જવાનું છે, એટલે આપસ માં ક્ષીરખંડ થઈને રહેવાનું છે. ક્યારેય પણ લૂણ-પાણી બની મતભેદ માં નથી આવવાનું. પોતે પોતાને સ્વયં જ સુધારવાનું છે.
2. દેહ-અભિમાન ને છોડી માસ્ટર પ્રેમ નાં સાગર બનવાનું છે. પોતાનાં દૈવી કેરેક્ટર (ચરિત્ર) બનાવવાનાં છે. બહુ જ-બહુ જ મીઠા થઈને ચાલવાનું છે.

વરદાન :- મગન અવસ્થા નાં અનુભવ દ્વારા માયાને પોતાનાં ભક્ત બનાવવા વાળા માયાજીત ભવ મગન અવસ્થા નો અનુભવ કરવા માટે પોતાનાં અનેક શીર્ષક કે સ્વરૂપ, અનેક ગુણોનાં શ્રંગાર, અનેક પ્રકારની ખુશીની, રુહાની નશાની, રચતા અને રચનાનાં વિસ્તાર ની પોઇન્ટ્સ (વાત), પ્રાપ્તિઓની પોઇન્ટ્સ સ્મૃતિમાં રાખો. જે તમારી પસંદ હોય એનાં પર મનન કરો તો મગન અવસ્થા સહજ અનુભવ થશે. પછી ક્યારેય પરવશ નહીં થશો, માયા સદા નાં માટે નમસ્કાર કરશે. સંગમયુગ ની પહેલી ભક્ત માયા બની જશે. જ્યારે તમે માયાજીત માસ્ટર ભગવાન બનશો ત્યારે માયા ભક્ત બનશે.

સ્લોગન :- તમારું ઉચ્ચારણ અને આચરણ બ્રહ્મા બાપનાં સમાન હોય ત્યારે કહેવાશો સાચા બ્રાહ્મણ

“ મીઠા બાળકો - તમારે મન્સા - વાયા - કર્મણા ખુબ - ખુબ ખુશી માં રહેવાનું છે , બધાને ખુશ કરવાનાં છે , કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું ”

પ્રશ્ન :- ડબલ અર્હિસક બનવા વાળા બાળકોએ કયું ધ્યાન રાખવાનું છે?

ઉત્તર :- ૧. ધ્યાન રાખવાનું છે કે એવી કોઈ વાણી મુખ થી ન નીકળે જેનાથી કોઈને પણ દુઃખ થાય કારણ કે વાણી થી દુઃખ આપવું પણ હિંસા છે. ૨. આપણે દેવતા બનવા વાળા છીએ, એટલે ચલન ખુબ રોયલ હોય. ખાવા-પીવાનું ન ખુબ ઊંચું, ન નીચું હોય.

ગીત :- નિર્બલ સે લડાઈ બલવાન કી ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોને બાપ રોજ-રોજ પહેલાં સમજાવે છે કે પોતાને આત્મા સમજી બેસો અને બાપ ને યાદ કરો. કહે છે ને અટેન્શન પ્લીઝ (સાવધાન)! તો બાપ કહે છે એક તો અટેન્શન આપો બાપની તરફ. બાપ કેટલાં મીઠા છે, એમને કહેવાય છે પ્રેમ નાં સાગર, જ્ઞાન નાં સાગર. તો તમારે પણ પ્રેમાળ બનવું જોઈએ. મન્સા-વાયા-કર્મણા દરેક વાતમાં તમને ખુશી રહેવી જોઈએ. કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું. બાપ પણ કોઈને દુઃખી નથી કરતાં. બાપ આવ્યાં જ છે સુખી કરવાં. તમારે પણ કોઈ પ્રકાર નું કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું. કોઈ પણ એવું કર્મ ન કરવું જોઈએ. મન્સામાં પણ ન આવવું જોઈએ. પરંતુ આ અવસ્થા પાછળ (અંત) માં થશે. કંઈને કંઈ કર્મેન્દ્રિયો થી ભૂલ થાય છે. પોતાને આત્મા સમજશો, બીજાઓને પણ આત્મા ભાઈ જોશો તો પછી કોઈને દુઃખ નહીં આપશો. શરીર જ નહીં જોશો તો દુઃખ કેવી રીતે આપશો. આમાં ગુપ્ત મહેનત છે. આ બધું બુદ્ધિનું કામ છે. હવે તમે પારસબુદ્ધિ બની રહ્યાં છો. તમે જ્યારે પારસબુદ્ધિ હતાં તો તમે ઘણાં સુખ જોયાં. તમે જ સુખધામ નાં માલિક હતાં ને. આ છે દુઃખધામ. આ તો બહુ જ સરળ છે. તે શાંતિધામ છે આપણું સ્વીટ હોમ. પછી ત્યાંથી પાર્ટ ભજવવા આવ્યાં છીએ, દુઃખનો પાર્ટ ઘણો સમય ભજવ્યો છે, હવે સુખધામ માં જવાનું છે એટલે એક-બીજાને ભાઈ-ભાઈ સમજવાનું છે. આત્મા, આત્મા ને દુઃખ ન આપી શકે. પોતાને આત્મા સમજી આત્મા થી વાત કરી રહ્યાં છીએ. આત્મા જ તપ્ત પર વિરાજમાન છે. આ પણ શિવબાબા નો રથ છે ને. બાળકીઓ કહે છે - અમે શિવબાબાનાં રથને શ્રંગારીએ છીએ, શિવબાબાનાં રથ ને ખવડાવીએ છીએ. તો શિવબાબા જ યાદ રહે છે. એ છે જ કલ્યાણકારી બાપ. કહે છે હું પ તત્વોનું પણ કલ્યાણ કરું છું. ત્યાં કોઈ પણ ચીજ ક્યારેય તકલીફ નથી આપતી. અહીંયા તો ક્યારેક તોફાન, ક્યારેક ઠંડી, ક્યારેય કંઈક થતું રહે છે. ત્યાં તો સદૈવ વસંતઋતુ રહે છે. દુઃખ નું નામ નથી. તે છે જ સ્વર્ગ. બાપ આવ્યાં છે તમને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવવાં. ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન છે, ઊંચે થી ઊંચા બાપ ઊંચે થી ઊંચા સુપ્રીમ શિક્ષક પણ છે તો જરૂર ઊંચે થી ઊંચા જ બનાવશે ને. તમે આ લક્ષ્મી-નારાયણ હતાં ને. આ બધી વાતો ભૂલી ગયાં છો. આ બાપ જ બેસી સમજાવે છે. ઋષિઓ-મુનિઓ વગેરેથી પૂછતા હતાં - તમે રચયિતા અને રચના ને જાણો છો તો નેતિ-નેતિ કહી દેતા હતાં, જ્યારે તેમની પાસે જ જ્ઞાન નહોતું તો પછી પરંપરા કેવી રીતે ચાલી શકે. બાપ કહે છે આ જ્ઞાન હું હમણાં જ આપું છું. તમારી સદ્ગતિ થઈ ગઈ પછી જ્ઞાનની દરકાર નથી. દુર્ગતિ થતી જ નથી. સતયુગ ને કહેવાય છે સદ્ગતિ. અહીંયા છે દુર્ગતિ. પરંતુ એ પણ કોઈને ખબર નથી કે આપણે દુર્ગતિ માં છીએ. બાપ માટે ગવાય છે લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક), ખેલવા. વિષય સાગર થી બધાંની નાવ પાર કરે છે, એને કહેવાય છે ક્ષીરસાગર. વિષ્ણુ ને ક્ષીરસાગર માં દેખાડે છે. આ બધું છે ભક્તિમાર્ગનું ગાયન. મોટા-મોટા તળાવ છે, જેમાં વિષ્ણુ નું મોટું ચિત્ર દેખાડે છે. બાપ સમજાવે છે, તમે જ આખાં વિશ્વ પર રાજ્ય કર્યું છે. અનેક વાર હાર ખાધી અને જીત પામી છે. બાપ કહે છે કામ મહાશત્રુ છે, તેનાં પર જીત પામવાથી તમે જગતજીત બનશો, તો ખુશી થી બનવું જોઈએ ને. ભલે ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં, પ્રવૃત્તિ માર્ગ માં રહો પરંતુ કમળફૂલ સમાન પવિત્ર રહો. હવે તમે કાંટા થી ફૂલ બની રહ્યાં છો. સમજમાં આવે છે આ છે ફોરેસ્ટ ઓફ થાર્ન્સ (કાંટાઓનું જંગલ) એકબીજાને કેટલાં હેરાન કરે છે, મારી નાખે છે. તો બાપ મીઠા-મીઠા બાળકો ને કહે છે તમારાં બધાંની હમણાં વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે. નાના-મોટા બધાંની વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે. તમે વાણી થી પરે જવા માટે ભણો છો ને. તમને હમણાં સદ્ગુરુ મળ્યાં છે. તે તો વાનપ્રસ્થ માં તમને લઈ જ જશે. આ છે યુનિવર્સિટી. ભગવાનુવાય છે ને. હું તમને રાજયોગ

શીખવાડીને રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું. જે પૂજ્ય રાજાઓ હતાં તે જ પછી પૂજારી રાજાઓ બને છે. તો બાપ કહે છે - બાળકો, સારી રીતે પુરુષાર્થ કરો. દૈવીગુણ ધારણ કરો. ભલે ખાઓ, પીવો, શ્રીનાથદ્વારા માં જાઓ. ત્યાં ધી નો માલ ખુબ મળે છે, ધી નાં કુવા જ બનેલાં છે. ખાય પછી કોણ છે? પૂજારી. શ્રીનાથ અને જગન્નાથ બંનેવ ને કાળા બનાવ્યાં છે. જગન્નાથનાં મંદિરમાં દેવતાઓનાં ગંદા ચિત્ર છે, ત્યાં ચોખાનો હાંડો બનાવે છે. તે પાકી જવાથી ચાર ભાગ થઈ જાય છે. ફક્ત ચોખાનો જ ભોગ લાગે છે કારણ કે હમણાં સાધારણ છે ને. આ તરફ ગરીબ અને તે તરફ સાહુકાર. હમણાં તો જુઓ કેટલાં ગરીબ છે. ખાવા-પીવાનું કાંઈ નથી મળતું. સતયુગમાં તો બધું જ છે. તો બાપ આત્માઓને બેસી સમજાવે છે. શિવબાબા બહુજ મીઠા છે. એ તો છે નિરાકાર, પ્રેમ આત્મા ને કરાય છે ને. આત્માને જ બોલાવાય છે. શરીર તો બળી ગયું. તેમની આત્મા ને બોલાવે છે, જ્યોતિ જગાવે છે, આનાથી સિદ્ધ છે આત્મા માં અંધકાર હોય છે. આત્મા છે જ શરીર રહિત તો પછી અંધકાર વગેરેની વાત કેવી રીતે થઈ શકે છે. ત્યાં આ વાતો હોતી નથી. આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ. બાપ કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે. જ્ઞાન બહુજ મીઠું છે. આમાં આંખો ખોલીને સાંભળવાનું હોય છે. બાપ ને તો જોશો ને. તમે જાણો છો શિવબાબા અહીંયા વિરાજમાન છે તો આંખો ખોલીને બેસવું જોઈએ ને. બેહદનાં બાપ ને જોવા જોઈએ ને. પહેલાં બાળકીઓ બાબાને જોવાથી જ ધ્યાનમાં ચાલી જતી હતી, આપસમાં પણ બેઠા-બેઠા ધ્યાનમાં ચાલ્યાં જતાં હતાં. આંખો બંધ અને દોડતી રહેતી હતી. કમાલ તો હતી ને. બાપ સમજાવતાં રહે છે એક-બીજાને જુઓ છો તો એવી રીતે સમજો - અમે ભાઈ (આત્મા) થી વાત કરીએ છીએ, ભાઈ ને સમજાવીએ છીએ. તમે બેહદનાં બાપ ની સલાહ નહીં માનશો? તમે આ અંતિમ જન્મ પવિત્ર બનશો તો પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનશો. બાબા અનેકોને સમજાવે છે. કોઈ તો ફટ થી કહી દે છે બાબા અમે જરૂર પવિત્ર બનીશું. પવિત્ર રહેવું તો સારું છે. કુમારી પવિત્ર છે તો બધાં તેને માથું ટેકવે છે. લગ્ન કરે છે તો પૂજારી બની જાય છે. બધાને માથું ટેકવું પડે છે. તો પ્યોરિટી (પવિત્રતા) સારી છે ને. પ્યોરિટી છે તો પીસ (શાંતિ) પ્રાસપર્ટી (સમૃદ્ધિ) છે. આખો આધાર પવિત્રતા પર છે. બોલાવે પણ છે હેં પતિત-પાવન આવો. પાવન દુનિયામાં રાવણ હોતો જ નથી. તે છે જ રામરાજ્ય, બધાં ક્ષીરખંડ રહે છે. ધર્મનું રાજ્ય છે પછી રાવણ ક્યાંથી આવે. રામાયણ વગેરે કેટલાં પ્રેમ થી બેસી સંભળાવે છે. આ બધું છે ભક્તિ. તો બાળકીઓ સાક્ષાત્કારમાં ડાન્સ કરવા લાગી જાય છે. સચ ની બેડી નું તો ગાયન છે - હલસે પરંતુ ડૂબશે નહીં. બીજા કોઈ સતસંગ માં જવાની મનાઈ નથી કરતાં. અહિંયાં કેટલું રોકે છે. બાપ તમને જ્ઞાન આપે છે. તમે બનો છો બી.કે. બ્રાહ્મણ તો જરૂર બનવાનું છે. બાપ છે જ સ્વર્ગની સ્થાપના કરવાવાળા તો જરૂર આપણે પણ સ્વર્ગનાં માલિક હોવાં જોઈએ. આપણે અહીંયા નરક માં કેમ પડ્યાં છીએ. હવે સમજમાં આવે છે કે પહેલાં આપણે પણ પુજારી હતાં, હવે પાછાં પૂજ્ય બનીએ છીએ ૨૧ જન્મોનાં માટે. ૬૩ જન્મ પૂજારી બન્યાં, હવે ફરી આપણે પૂજ્ય સ્વર્ગનાં માલિક બનીશું. આ છે નર થી નારાયણ બનવાનું નોલેજ. ભગવાનુવાય હું તમને રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું. પતિત રાજાઓ પાવન રાજાઓને નમન કરે છે. દરેક મહારાજાનાં મહેલોમાં મંદિર જરૂર હશે. તે પણ રાધે-કૃષ્ણનાં કે લક્ષ્મી-નારાયણનાં કે રામ-સીતાનાં. આજકાલ તો ગણેશ, હનુમાન વગેરેનાં પણ મંદિર બનાવતાં રહે છે. ભક્તિમાર્ગમાં કેટલી અંધશ્રદ્ધા છે. હવે તમે સમજો છો બરાબર આપણે રાજાઈ કરી પછી વામમાર્ગ માં પડીએ છીએ, હવે બાપ સમજાવે છે તમારો આ અંતિમ જન્મ છે. મીઠા-મીઠા બાળકો પહેલાં તમે સ્વર્ગમાં હતાં. પછી ઊતરતાં-ઊતરતાં નીચે આવીને પડ્યાં છો. તમે કહ્યો અમે ખુબ ઊંચા હતાં ફરી બાપ અમને ઊંચા ચઢાવે છે. આપણે દર ૫ હજાર વર્ષ પછી ભણતાં જ આવીએ છીએ. આને કહેવાય છે વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી રિપીટ.

બાબા કહે છે હું આપ બાળકોને વિશ્વનાં માલિક બનાવું છું. આખાં વિશ્વમાં તમારું રાજ્ય હશે. ગીત માં પણ છે ને - બાબા તમે એવું રાજ્ય આપો છો જે કોઈ છીનવી ન શકે. હમણાં તો કેટલું પાર્ટીશન (વિભાજન) છે. પાણી માટે, જમીન માટે ઝઘડો ચાલતો રહે છે. પોત-પોતાનાં પ્રાંતની સંભાળ કરતાં રહે છે. ન કરે તો છોકરા લોકો (બાળક લોકો) પથ્થર મારવા લાગી જાય. તે લોકો સમજે છે આ નૌજવાન પહેલવાન બની ભારતની રક્ષા કરશે. એટલે પહેલવાની હમણાં દેખાડતાં રહે છે. દુનિયાની હાલત જુઓ કેવી છે. રાવણ રાજ્ય છે ને.

બાપ કહે છે આ છે જ આસુરી સંપ્રદાય. તમે હવે દૈવી સંપ્રદાય બની રહ્યાં છો. દેવતાઓ અને અસુરોની પછી લડાઈ કેવી રીતે થશે. તમે તો ડબલ અહિંસક બનો છો. તે છે ડબલ અહિંસક. દેવી-દેવતાઓને ડબલ અહિંસક કહેવાય છે. અહિંસા પરમો દેવી-દેવતા ધર્મ કહેવાય છે. બાબાએ સમજાવ્યું - કોઈને વાણી થી દુઃખ આપવું પણ હિંસા છે. તમે દેવતા બનો છો તો દરેક વાતમાં રોયલ્ટી હોવી જોઈએ. ખાવા-પીવાનું વગેરે ન ખુબ ઉંચું, ન ખુબ

હલકું. એકરસ. રાજાઓ વગેરે નું બોલવાનું ખુબ ઓછું હોય છે. પ્રજાનો પણ રાજામાં ખુબ પ્રેમ હોય છે. અહીંયા તો જુઓ શું થઈ ગયું છે. કેટલાં આંદોલન છે. બાપ કહે છે જ્યારે આવી હાલત થઈ જાય છે ત્યારે હું આવીને વિશ્વમાં શાંતિ કરાવું છું. ગવર્મેન્ટ ઈચ્છે છે - બધાં મળીને એક થઈ જાય. ભલે બધાં બ્રદર્સ (ભાઈઓ) તો છે પરંતુ આ તો ખેલ છે ને. બાપ કહે છે બાળકો ને, તમે કોઈ ફિકર નહીં કરો. અનાજ ની હમણાં તકલીફ છે. ત્યાં તો અનાજ એટલું થઈ જશે, વગર પૈસે જેટલું જોઈએ એટલું મળતું રહેશે. હમણાં તે દેવી રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. હું હેલ્થ ને પણ એવી બનાવી દઉં છું જે ક્યારેય કોઈ રોગ થાય જ નહીં, ગેરેટી (ખાતરી) છે. કેરેક્ટર પણ આપણે આ દેવતાઓ જેવા બનાવીએ છીએ. જેવા-જેવા મિનિસ્ટર હોય એવું તેમને સમજાવી શકો છો. યુક્તિ થી સમજાવવું જોઈએ. ઓપિનિયન (મંતવ્ય) માં ખુબ સારું લખે છે. પરંતુ અરે તમે પણ તો સમજો ને. તો કહે છે કુરસદ નથી. તમે મોટા લોકો કંઈક અવાજ કરશો તો ગરીબોનું પણ ભલું થશે.

બાપ સમજાવે છે હમણાં બધાનાં માથા પર કાળ ઉભો છે. આજકાલ કરતા-કરતા કાળ ખાઈ જશે. તમે કુંભકરણ માફક બની ગયાં છો. બાળકોને સમજાવવામાં ખુબ મજા પણ આવે છે. બાબાએ જ આ ચિત્ર વગેરે બનાવડાવ્યાં છે. દાદા ને થોડું આ જ્ઞાન હતું. તમને વારસો લૌકિક અને પારલૌકિક બાપ થી મળે છે. અલૌકિક બાપ થી વારસો નથી મળતો. આ તો દલાલ છે, આમનો વારસો નથી. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ને યાદ નથી કરવાનાં. મારાથી તો તમને કંઈ પણ નથી મળતું. હું પણ ભણું છું, વારસો છે જ એક હદ નો, બીજો બેહદનાં બાપનો. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા શું વારસો આપશે. બાપ કહે છે - મામેકમ યાદ કરો, આ તો રથ છે ને. રથ ને તો યાદ નથી કરવાનો ને. ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન કહેવાય છે. બાપ આત્માઓને બેસી સમજાવે છે. આત્મા જ બધું કરે છે ને. એક ખાલ છોડી બીજી લે છે. જેમ સાપનું ઉદાહરણ છે. ભ્રમરીઓ પણ તમે છો. જ્ઞાનની ભૂં-ભૂં કરો. જ્ઞાન સંભળાવતા-સંભળાવતા તમે કોઈને પણ વિશ્વનાં માલિક બનાવી શકો છો. બાપ જે તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે એવા બાપને કેમ નહીં યાદ કરશો. હમણાં બાપ આવેલાં છે તો વારસો કેમ ન લેવો જોઈએ. એવું કેમ કહો છો કે કુરસદ નથી મળતી. સારા-સારા બાળકો તો સેકન્ડ માં સમજી જાય છે. બાબા એ સમજાવ્યું છે - મનુષ્ય લક્ષ્મી ની પૂજા કરે છે, હવે લક્ષ્મી થી શું મળે છે અને અંબા થી શું મળે છે? લક્ષ્મી તો છે સ્વર્ગ ની દેવી. તેમનાથી પૈસાની ભીખ માંગે છે. અંબા તો વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. બધી કામનાઓ પૂરી કરી દે છે. શ્રીમત દ્વારા સર્વ કામનાઓ પૂરી થઈ જાય છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ કર્મન્દ્રિયો થી કોઈ ભૂલ ન થાય એનાં માટે હું આત્મા છું, આ સ્મૃતિ પાક્કી કરવાની છે. શરીર ને નથી જોવાનું. એક બાપની તરફ અટેન્શન (ધ્યાન) આપવાનું છે.
2. હવે વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે એટલે વાણી થી પરે જવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે, પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. બુદ્ધિમાં રહે - સય કી નૈયા હિલેગી, ડૂબેગી નહીં..... એટલે વિધ્નો થી ગભરાવાનું નથી.

વરદાન :- અહમ અને વહેમ ને સમાપ્ત કરી રહેમદિલ બનવા વાળા વિશ્વ કલ્યાણકારી ભવ કેવી પણ અવગુણ વાળી, કઠોર સંસ્કાર વાળી, ઓછી બુદ્ધિ વાળી, સદા ઝલાનિ કરવા વાળી આત્મા હોય પરંતુ જે રહેમદિલ વિશ્વ કલ્યાણકારી બાળકો છે તે સર્વ આત્માઓનાં પ્રતિ લોકુલ (કાયદેસર) ની સાથે લવકુલ (પ્રેમાળ) હશે. ક્યારેય એ વહેમ માં નહીં આવશે કે આ તો ક્યારેય બદલાઈ જ નહિં શકે, આ તો છે જ એવાં.... અથવા આ કંઈ નહિં કરી શકે, હું જ બધું છું... આ કંઈ નથી. આ પ્રકાર નો અહમ અને વહેમ છોડી, કમજોરીઓ અને કુટેવોને જાણવાં છતાં પણ ક્ષમા કરવા વાળા રહેમદિલ બાળકો જ વિશ્વ કલ્યાણની સેવામાં સફળ થાય છે.

સ્લોગન :- જ્યાં બ્રાહ્મણો નાં તન-મન-ધન નો સહયોગ છે ત્યાં સફળતા સાથે છે.

“ મીઠા બાળકો - બેહદ નાં બાબા આવ્યાં છે આપ બાળકો નો જ્ઞાન થી શ્રંગાર કરવાં , ઊંચ પદ પામવું છે તો સદા શ્રંગારેલા રહે ”

પ્રશ્ન :- કયા બાળકોને જોઈને બેહદ નાં બાપ બહુજ ખુશ થાય છે?

ઉત્તર :- જે બાળકો સેવાનાં માટે એવરેડી (સદા તૈયાર) રહે છે, અલૌકિક અને પારલૌકિક બંને બાપને પૂરું ફોલો (અનુકરણ) કરે છે, જ્ઞાન-યોગ થી આત્મા ને શ્રંગારે છે, પતિતો ને પાવન બનાવવાની સેવા કરે છે, એવાં બાળકોને જોઈ બેહદનાં બાપ ને બહુજ ખુશી થાય છે. બાપની ઈચ્છા છે મારા બાળકો મહેનત કરી ઊંચ પદ પામે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ રુહાની બાળકો પ્રતિ કહે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, જેમ લૌકિક બાપ ને બાળકો પ્રિય લાગે છે તેમ બેહદનાં બાપને પણ બેહદનાં બાળકો પ્રિય લાગે છે. બાપ બાળકો ને શિક્ષા, સાવધાની આપે છે કે બાળકો ઊંચ પદ પામે. આ જ બાપની ઈચ્છા હોય છે. તો બેહદનાં બાપની પણ આ ઈચ્છા રહે છે. બાળકોને જ્ઞાન અને યોગનાં ઘરેણાં થી શ્રંગારે છે. તમને બંને બાપ બહુજ સારી રીતે શ્રંગારે છે કે બાળકો ઊંચ પદ પામે. અલૌકિક બાપ પણ ખુશ થાય છે તો પારલૌકિક બાપ પણ ખુશ થાય છે, જે સારી રીતે પુરુષાર્થ કરે છે, એમને જોઈને ગવાય પણ છે ફોલો ફાધર. તો બંનેવ ને ફોલો કરવાનાં છે. એક છે રુહાની બાપ, બીજા પછી આ છે અલૌકિક પિતા. તો પુરુષાર્થ કરી ઊંચ પદ પામવાનું છે.

તમે જ્યારે ભૂમિમાં હતાં તો બધાં નો તાજ સહિત ફોટો કાઢવામાં આવ્યો હતો. બાપે તો સમજાવ્યું છે લાઈટ (પ્રકાશ) નો તાજ કોઈ હોતો નથી. આ એક નિશાની છે પવિત્રતાની, જે બધાને આપે છે. એવું નથી કોઈ સફેદ લાઈટ નો તાજ હોય છે. આ પવિત્રતાની નિશાની સમજાવાય છે. પહેલાં-પહેલાં તમે રહો છો સતયુગ માં. તમે જ હતાં ને. બાપ પણ કહે છે, આત્માઓ અને પરમાત્મા અલગ રહ્યાં બહુકાળ.... આપ બાળકો જ પહેલાં-પહેલાં આવો છો પછી પહેલાં તમારે જ જવાનું છે. મુક્તિધામ નાં દરવાજા પણ તમારે જ ખોલવાનાં છે. આપ બાળકોને બાપ શ્રંગારે છે. પિયરઘરમાં વનવાહ માં રહે છે. આ સમયે તમારે પણ સાધારણ રહેવાનું છે. ન ઉંચા, ન નીચાં. બાપ પણ કહે છે સાધારણ તન માં પ્રવેશ કરું છું. કોઈ પણ દેહધારી ને ભગવાન કહી ન શકાય. મનુષ્ય, મનુષ્યની સદ્ગતિ કરી ન શકે. સદ્ગતિ તો ગુરુ જ કરે છે. મનુષ્ય ૬૦ વર્ષ પછી વાનપ્રસ્થ લે છે પછી ગુરુ કરે છે. આ પણ રિવાજ હમણાં નો જ છે જે પછી ભક્તિમાર્ગ માં ચાલે છે. આજકાલ તો નાનાં બાળકો ને પણ ગુરુ કરાવી દે છે. ભલે વાનપ્રસ્થ અવસ્થા નથી પરંતુ અચાનક મોત તો આવી જાય છે ને એટલે બાળકો ને પણ ગુરુ કરાવી દે છે. જેમ બાપ કહે છે તમે બધી આત્માઓ છો, હક છે વારસો પામવાનો. તેઓ કહી દે છે ગુરુ વગર ઠોર (દિશા) નહીં પામશે અર્થાત્ બ્રહ્મમાં લીન નહીં થશે. તમારે તો લીન નથી થવાનું. આ ભક્તિમાર્ગ નાં અક્ષર છે. આત્મા તો સ્ટાર જેવી, બિંદી છે. બાપ પણ બિંદી જ છે. એ બિંદી ને જ જ્ઞાન સાગર કહેવાય છે. તમે પણ નાની આત્મા છો. એમાં સંપૂર્ણ જ્ઞાન ભરાય છે. તમે પૂરું જ્ઞાન લો છો. પાસ વીથ ઓનર થાઓ છો ને. એવું નથી કે શિવલિંગ કોઈ મોટું છે. જેટલી મોટી આત્મા છે, એટલા જ પરમ આત્મા છે. આત્મા પરમધામ થી આવે છે પાર્ટ ભજવવાં. બાપ કહે છે હું પણ ત્યાંથી જ આવું છું. પરંતુ મને પોતાનું શરીર નથી. હું રૂપ પણ છું, વસંત પણ છું. પરમ આત્મા રૂપ છે, એમાં સંપૂર્ણ જ્ઞાન ભરેલું છે. જ્ઞાનની વર્ષા વરસાવે છે તો બધાં મનુષ્ય પાપ આત્મા થી પુણ્ય આત્મા બની જાય છે. બાપ ગતિ સદ્ગતિ બંને આપે છે. તમે સદ્ગતિ માં જાઓ છો બાકી બધાં ગતિ માં અર્થાત્ પોતાના ઘરે જાય છે. તે છે સ્વીટ હોમ. આત્મા જ આ કાનો દ્વારા સાંભળે છે. હવે બાપ કહે છે મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકો પાછું જવાનું છે, એનાં માટે પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. પવિત્ર બન્યાં વગર કોઈપણ પાછું જઈ ન શકે. હું બધાને લઈ જવા આવ્યો છું. આત્માઓને શિવની બારાત કહે છે. હવે શિવબાબા શિવાલયની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. પછી રાવણ આવીને વેશ્યાલય સ્થાપન કરે છે. વામમાર્ગ ને વેશ્યાલય કહેવાય છે. બાબા ની પાસે ઘણાં બાળકો છે જે લગ્ન કરીને પણ પવિત્ર રહે છે. સન્યાસી તો કહે છે - આ થઈ ન શકે, જે બંને સાથે રહી શકે. અહીં સમજાવાય છે આમાં આવક બહુ જ છે. પવિત્ર રહેવાથી ૨૧ જન્મો ની રાજધાની મળે છે તો એક જન્મ

પવિત્ર રહેવું કોઈ મોટી વાત થોડી છે. બાપ કહે છે તમે કામ ચિતા પર બેસી બિલકુલ જ કાળા બની ગયાં છો. કૃષ્ણ માટે પણ કહે છે ગોરા અને સાવરા, શ્યામ સુંદર. આ સમજણ આ સમય ની છે. કામ ચિતા પર બેસવાથી સાવરા બની ગયા, પછી એમને ગામનો છોકરો પણ કહેવાય છે. બરાબર હતાં ને. કૃષ્ણ તો હોઈ ન શકે. આમનાં જ અનેક જન્મોનાં અંત માં પ્રવેશ કરી ગોરા બનાવે છે. હવે તમારે એક બાપ ને જ યાદ કરવાનાં છે. બાબા તમે કેટલાં મીઠા છો, કેટલો મીઠો વારસો તમે આપો છો. અમને મનુષ્ય થી દેવતા, મંદિર લાયક બનાવો છો. એવી-એવી પોતાનાથી વાતો કરવાની છે. મુખ થી કંઈ બોલવાનું નથી. ભક્તિમાર્ગમાં તમે માશૂક ને કેટલાં યાદ કરતાં આવ્યાં છો. હવે તમે આવીને મળ્યાં છો, બાબા તમે તો સૌથી મીઠા છો. તમને અમે કેમ યાદ નહીં કરીશું. તમને પ્રેમ નાં, શાંતિ નાં સાગર કહેવાય છે, તમે જ વારસો આપો છો, બાકી પ્રેરણા થી કંઈ પણ મળતું નથી. બાપ તો સમ્મુખ આવીને આપ બાળકોને ભણાવે છે. આ પાઠશાળા છે ને. બાપ કહે છે હું તમને રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું. આ રાજયોગ છે. હવે તમે મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન ને જાણી ગયાં છો. આટલી નાની આત્મા કેવી રીતે પાર્ટ ભજવે છે. છે પણ બન્યુ-બનાવેલ. આને કહેવાય છે અનાદિ-અવિનાશી વર્લ્ડ ડ્રામા. ડ્રામા ફરતો રહે છે, આમાં સંશય ની કોઈ વાત નથી. બાપ સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે, તમે સ્વદર્શન ચક્રધારી છો. તમારી બુદ્ધિ માં આખું ચક્ર ફરતું રહે છે. તો એનાથી તમારા પાપ કપાઈ જાય છે. બાકી કૃષ્ણએ કોઈ સ્વદર્શન ચક્ર ચલાવીને હિંસા નથી કરી. ત્યાં તો ન લડાઈ ન હિંસા થાય, ન કામ કટારી ચાલે છે. ડબલ અહિંસક હોય છે. આ સમયે તમારું પાંચ વિકારો થી યુદ્ધ ચાલે છે. બાકી બીજા કોઈ યુદ્ધની વાત જ નથી. હવે બાપ છે ઊંચે થી ઊંચા, પછી ઊંચે થી ઊંચો આ વારસો લક્ષ્મી-નારાયણ, એમનાં જેવાં ઊંચા બનવાનું છે. જેટલો તમે પુરુષાર્થ કરશો એટલું ઊંચ પદ પામશો. કલ્પ-કલ્પ એ જ તમારું ભણતર રહેશે. હમણાં સારો પુરુષાર્થ કર્યો તો કલ્પ-કલ્પ કરતાં રહેશે. શારીરક ભણતર થી એટલું પદ નથી મળી શકતું જેટલું રુહાની ભણતર થી મળે છે. ઊંચ થી ઊંચ આ લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. એ પણ છે તો મનુષ્ય પરંતુ દૈવીગુણ ધારણ કરે છે એટલે દેવતા કહેવાય છે. બાકી ૮-૧૦ ભુજાઓ વાળા કોઈ છે નહીં. ભક્તિમાં દીદાર (પ્રેમ, ભાવ) થાય છે તો બહુ જ રડે છે, દુઃખ માં આવી ને બહુ જ આંસુ વહાવે છે. અહીંયા તો બાપ કહે છે આંસુ આવ્યાં તો નપાસ. અમ્મા મરે તો હલવો ખાઓ... આજકાલ તો બોમ્બે માં પણ કોઈ બીમાર પડે અથવા મરે છે તો બી.કે. ને બોલાવે છે કે આવી ને શાંતિ આપો. તમે સમજાવો છો આત્માએ એક શરીર છોડી બીજું લીધું, એમાં તમારું શું જાય. રડવાથી શું ફાયદો. કહે છે, એમને કાળ ખાઈ ગયો....એવી કોઈ વસ્તુ છે નહીં. આ તો આત્મા પોતે જ એક શરીર છોડી જાય છે. પોતાનાં સમય પર શરીર છોડી ભાગે છે. બાકી કાળ કોઈ વસ્તુ નથી. સતયુગ માં ગર્ભ મહેલ હોય છે, સજાની વાત જ નથી. ત્યાં તમારા કર્મ અકર્મ થઈ જાય છે. માયા જ નથી જે વિકર્મ થાય. તમે વિકર્માજીત બનો છો. પહેલાં-પહેલાં વિકર્માજીત સંવત ચાલે છે પછી ભક્તિ માર્ગ શરૂ થાય છે તો રાજા વિક્રમ સંવત શરૂ થાય છે. આ સમયે જે વિકર્મ કર્યા છે એનાં પર જીત પામો છો, નામ રખાય છે વિકર્માજીત. પછી દ્વાપર માં વિક્રમ રાજા થઈ જાય, વિકર્મ કરતાં રહે છે. સોય પર જો કાટ ચઢેલી હશે તો ચુંબક ખેંચશે નહીં. જેટલી પાપો ની કાટ ઉતરતી જશે તો ચુંબક ખેંચશે. બાપ તો પૂરા પ્યોર (પવિત્ર) છે. તમને પણ પવિત્ર બનાવે છે યોગબળ થી. જેમ લૌકિક બાપ પણ બાળકો ને જોઈ ખુશ થાય છે ને. બેહદ નાં બાપ પણ ખુશ થાય છે બાળકોની સેવા પર. બાળકો બહુજ મહેનત પણ કરી રહ્યાં છે. સર્વિસ પર તો હંમેશા એવરેડી રહેવાનું છે. આપ બાળકો છો પતિતો ને પાવન બનાવવા વાળા ઈશ્વરીય મિશન. હમણાં તમે ઈશ્વરીય સંતાન છો, બેહદનાં બાપ છે અને તમે બધાં બહેન-ભાઈ છો. બસ બીજો કોઈ સંબંધ નથી. મુક્તિધામ માં છે જ બાપ અને તમે આત્માઓ ભાઈ-ભાઈ પછી તમે સતયુગ માં જાઓ છો તો ત્યાં એક બાળક, એક બાળકી બસ, અહીંયા તો બહુ જ સંબંધ હોય છે - ચાચા, કાકા, મામા... વગેરે.

મૂળવતન તો છે જ સ્વીટ હોમ, મુક્તિધામ. એનાં માટે મનુષ્ય કેટલાં યજ્ઞ તપ વગેરે કરે છે પરંતુ પાછાં તો કોઈ પણ જઈ ન શકે. ગાખ્યા બહુ જ મારતાં રહે છે. સર્વના સદ્ગતિ દાતા તો છે જ એક. બીજું ન કોઈ. હમણાં તમે છો સંગમયુગ પર. અહીંયા છે અસંખ્ય મનુષ્ય. સતયુગ માં તો બહુ જ થોડા હોય છે. સ્થાપના પછી વિનાશ થાય છે. હમણાં અનેક ધર્મ હોવાનાં કારણે કેટલાં હંગામા છે. તમે ૧૦૦ ટકા સાલવેન્ટ (ભરપુર) હતાં. પછી ૮૪ જન્મોનાં બાદ ૧૦૦ ટકા ઈનસાલવેન્ટ (કંગાળ) બની ગયાં છો. હવે બાપ આવીને બધાને જગાડે છે. હવે જાગો, સતયુગ આવી રહ્યું છે. સત્ય બાપ જ તમને ૨૧ જન્મો નો વારસો આપે છે. ભારત જ સચખંડ બને છે. બાપ સચખંડ બનાવે છે, જૂઠખંડ પછી કોણ બનાવે છે? ૫ વિકારો રૂપી રાવણ. રાવણનું કેટલું મોટું પૂતળું બનાવે છે પછી એને બાળે છે કારણ કે એ છે નંબરવન દુશ્મન. મનુષ્યો ને એ ખબર નથી કે ક્યાર થી રાવણ નું રાજ્ય થયું છે. બાપ

સમજાવે છે અડધોકલ્પ છે રામ રાજ્ય, અડધોકલ્પ છે રાવણ રાજ્ય. બાકી રાવણ કોઈ મનુષ્ય નથી, જેને મારવાનો છે. આ સમયે આખી દુનિયા પર રાવણ રાજ્ય છે, બાપ આવીને રામ રાજ્ય સ્થાપન કરે છે, પછી જય-જયકાર થઈ જાય છે. ત્યાં સદૈવ ખુશી રહે છે. તે છે જ સુખધામ. આને કહેવાય છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. બાપ કહે છે આ પુરુષાર્થ થી તમે આ બનવા વાળા છો. તમારા ચિત્ર પણ બનાવ્યાં હતાં, ઘણાં આવ્યાં પછી સુનન્તી, કથન્તી, ભાગન્તી થઈ ગયાં. બાપ આવીને આ બાળકોને બહુજ પ્રેમ થી સમજાવે છે. બાપ, શિક્ષક પ્રેમ કરે છે, ગુરુ પણ પ્રેમ કરે છે. સદ્ગુરુ નો નીંદક ઠોર ન પામે. તમારું લક્ષ્ય હેતું સામે છે. એ ગુરુઓની પાસે તો લક્ષ્ય હેતું કોઈ હોતું નથી. તે કોઈ ભણતર નથી, આ તો ભણતર છે. આને કહેવાય છે યુનિવર્સિટી કમ હોસ્પિટલ, જેનાથી તમે એવરહેલ્થી (સદા સ્વસ્થ), વેલ્થી (સંપત્તિવાન) બનો છો. અહીંયા તો છે જ જુઠ્ઠા, ગાયે પણ છે જુઠ્ઠી કાયા... સતયુગ છે સચખંડ. ત્યાં તો હીરા ઝવેરાતો નાં મહેલ હોય છે. સોમનાથનું મંદિર પણ ભક્તિમાર્ગ માં બનાવ્યું છે. કેટલું ધન હતું જે પછી મુસલમાનોએ આવી ને લૂંટ્યું. મોટી-મોટી મસ્જિદો બનાવી. બાપ તમને કારુંડ નો ખજાનો આપે છે. શરું થી જ તમને બધાં સાક્ષાત્કાર કરાવતાં આવ્યાં છે. અલ્લાહ અવલદિન બાબા છે ને. પહેલો-પહેલો ધર્મ સ્થાપન કરે છે. તે છે ડીટીઝમ (દૈવી રાજ્ય). જે ધર્મ નથી તે ફરી થી સ્થાપન થાય છે. બધાં જાણે છે પ્રાચીન સતયુગમાં આમનું જ રાજ્ય હતું, એમની ઉપર કોઈ નથી. દૈવી રાજ્ય ને જ પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) કહેવાય છે. હમણાં તમે જાણો છો પછી બીજાઓને કહેવાનું છે. બધાં ને કેવી રીતે ખબર પડે જે પછી એવી કોઈ ફરિયાદ ન કરે કે અમને ખબર જ ન પડી. તમે બધાં ને કહો છો તો પણ બાપ ને છોડીને ચાલ્યાં જાય છે. આ હિસ્ટ્રી મસ્ટ (જરુર) રિપીટ. બાબાની પાસે આવે છે તો બાબા પૂછે છે - પહેલાં ક્યારેય મળ્યાં છો? કહે છે હાં બાબા પ હજાર વર્ષ પહેલાં અમે મળ્યાં આવ્યાં હતાં. બેહદ નો વારસો લેવા આવ્યાં હતાં, કોઈ આવીને સાંભળે છે, કોઈને સાક્ષાત્કાર થાય છે બ્રહ્માનો તો તે યાદ આવે છે. પછી કહે છે અમે તો આ જ રુપ જોયું હતું. બાપ પણ બાળકોને જોઈ ખુશ થાય છે. તમારી અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો થી ઝોલી ભરાય છે ને. આ ભણતર છે. ૭ દિવસનો કોર્સ કરીને પછી ભલે ક્યાંય પણ રહો મુરલીનાં આધાર પર ચાલી શકો છો, ૭ દિવસમાં એટલું સમજાવશું જે પછી મુરલી ને સમજી શકશો. બાપ તો બાળકોને બધું રહસ્ય સારી રીતે સમજાવતાં રહે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવતાં પાપો ને ભસ્મ કરવાનાં છે, રુહાની ભણતર થી પોતાનું પદ શ્રેષ્ઠ બનાવવાનું છે. કોઈ પણ પરિસ્થિતિ માં આંસુ નથી વહાવવાનાં.
2. આ વાનપ્રસ્થ અવસ્થામાં રહેવાનો સમય છે, એટલે વનવાહ માં બહુજ સાધારણ રહેવાનું છે. ન બહુજ ઊંચા, ન બહુજ નીચાં. પાછાં જવા માટે આત્મા ને સંપૂર્ણ પાવન બનાવવાની છે.

વરદાન :- મનન શક્તિ દ્વારા બુદ્ધિને શક્તિશાળી બનાવવા વાળા માસ્ટર સર્વશક્તિમાન ભવ મનન શક્તિ જ દિવ્ય બુદ્ધિ નો ખોરાક છે. જેમ ભક્તિ માં સિમરણ (યાદ) કરવાનાં અભ્યાસી છો, એમ જ્ઞાનમાં સ્મૃતિની શક્તિ છે. આ શક્તિ દ્વારા માસ્ટર સર્વશક્તિમાન બનો. રોજ અમૃતવેલાએ પોતાનાં એક ટાઇટલ ને સ્મૃતિમાં લાવો અને મનન કરતાં રહો તો મનન શક્તિ થી બુદ્ધિ શક્તિશાળી રહેશે. શક્તિશાળી બુદ્ધિ ની ઉપર માયાનો વાર નથી થઈ શકતો, પરવશ નહિં થઈ શકો કારણ કે માયા સૌથી પહેલાં વ્યર્થ સંકલ્પ રુપી બાણ દ્વારા દિવ્ય બુદ્ધિ ને જ કમજોર બનાવી દે છે, આ કમજોરી થી બચવાનું સાધન જ છે મનન શક્તિ.

સ્લોગન :- આજ્ઞાકારી બાળકો જ દુવાઓનાં પાત્ર છે, દુવાઓનો પ્રભાવ દિલ ને સદા સંતુષ્ટ રાખે છે.

“ મીઠા બાળકો - હવે ઘરે જવાનું છે એટલે દેહી - અભિમાની બનો , એક બાપ ને યાદ કરો તો અંત મતિ સો ગતિ થઈ જશે ”

પ્રશ્ન :- વન્ડરકુલ બાપે તમને કયું એક વન્ડરકુલ રહસ્ય સંભળાવ્યું છે?

ઉત્તર :- બાબા કહે - બાળકો, આ અનાદિ અવિનાશી ડ્રામા બનેલો છે, આમાં દરેક નો પાર્ટ નોંધાયેલો છે. કંઈ પણ થાય છે નશિંગન્યુ (કાંઈ જ નવું નથી). બાપ કહે છે બાળકો આમાં મારી પણ કોઈ મોટાઈ નથી, હું પણ ડ્રામાનાં બંધનમાં બંધાયેલો છું. આ વન્ડરકુલ રહસ્ય સંભળાવીને બાપે જાણે પોતાનાં પાર્ટ નું મહત્વ ઓછું કરી દીધું છે.

ગીત :- આખિર વહ દિન આયા આજ ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો આ ગીત ગાઈ રહ્યાં છે. બાળકો સમજે છે કે કલ્પ પછી ફરીથી અમને ધનવાન, હેલ્દી અને વેલ્દી બનાવવાં, પવિત્રતા, સુખ, શાંતિ નો વારસો આપવા બાપ આવે છે. બ્રાહ્મણ લોકો પણ આશીર્વાદ આપે છે ને કે આયુશ્ચાન ભવ, ધનવાન ભવ, પુત્રવાન ભવ. આપ બાળકો ને તો વારસો મળી રહ્યો છે, આશીર્વાદ ની કોઈ વાત નથી. બાળકો ભણી રહ્યાં છે. જાણે છે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ અમને બાપે આવીને મનુષ્ય થી દેવતા, નર થી નારાયણ બનવાની શિક્ષા આપી હતી. બાળકો જે ભણે છે, તે જાણે છે અમે શું ભણી રહ્યાં છીએ. ભણાવવા વાળા કોણ છે? એમાં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણે છે. એમ તો કહેશું જ કે આપણને બાળકો ને ખબર છે - આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે અથવા ડીટી કિંગડમ સ્થાપન થઈ રહ્યું છે. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થઈ રહી છે. પહેલાં શુદ્ર હતાં પછી બ્રાહ્મણ બન્યાં પછી દેવતા બનવાનું છે. દુનિયામાં કોઈને આ ખબર નથી કે હમણાં આપણે શૂદ્ર વર્ણનાં છીએ. આપ બાળકો સમજો છો આ તો સત્ય વાત છે. બાપ સત્ય જણાવીને, સચખંડ ની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. સતયુગ માં જુદા, પાપ વગેરે કાંઈ પણ નથી હોતું. કળયુગ માં જ અજામિલ, પાપ આત્માઓ હોય છે. આ સમય બિલકુલ રૌરવ નરક નો જ છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ રૌરવ નરક દેખાશે. મનુષ્ય એવાં-એવાં કર્તવ્ય કરતાં રહેશે જે સમજાશે બિલકુલ જ તમોપ્રધાન દુનિયા બનતી જઈ રહી છે. આમાં પણ કામ મહાશત્રુ છે. કોઈ મુશ્કિલ પવિત્ર શુદ્ધ રહી શકે છે. પહેલાં જંગમ (ફકીર) લોકો કહેતા હતાં - એવો કળયુગ આવશે જે ૧૨-૧૩ વર્ષ ની કુમારીઓ બાળક પેદા કરશે. હવે એ સમય છે. કુમાર-કુમારીઓ વગેરે બધાં ગંદ કરતાં રહે છે. જ્યારે બિલકુલ જ તમોપ્રધાન બની જાય છે ત્યારે બાપ કહે છે હું આવું છું, મારો પણ ડ્રામા માં પાર્ટ છે. હું પણ ડ્રામાનાં બંધન માં બંધાયેલો છું. આપ બાળકોનાં માટે કોઈ નવી વાત નથી. બાપ સમજાવે જ એવું છે. ચક્ર લગાવ્યું, નાટક પૂરું થાય છે. હવે બાપ ને યાદ કરો તો તમે સતોપ્રધાન બની, સતોપ્રધાન દુનિયાનાં માલિક બની જશો. કેટલું સાધારણ રીતે સમજાવે છે. બાપ કાંઈ પોતાનાં પાર્ટ ને એટલું મહત્વ નથી આપતાં. આ તો મારો પાર્ટ છે, નવી વાત નથી. દર ૫ હજાર વર્ષ પછી મારે આવવું પડે છે. ડ્રામામાં હું બંધાયમાન છું. આવીને આપ બાળકોને ખુબ સહજ યાદની યાત્રા બતાવું છું. અંત મતિ સો ગતિ.... તે આ સમયનાં માટે જ કહેવાયું છે. આ અંતકાળ છે ને. બાપ યુક્તિ બતાવે છે - મામેકમ યાદ કરો તો સતોપ્રધાન બની જશો. બાળકો પણ સમજે છે અમે નવી દુનિયાનાં માલિક બનીશું. બાપ ઘડી-ઘડી કહે છે નશિંગન્યુ. એક જીવન ની વાર્તા સંભળાવે છે ને - તેણે કહ્યું કામ આપો, તો કહ્યું સીડી ઉતરો અને ચઢો. બાપ પણ કહે છે આ રમત પણ ઉતરવાની અને ચઢવાની છે. પતિત થી પાવન, પાવન થી પતિત બનવાનું છે. આ કોઈ ડિફિકલ્ટ વાત નથી. છે ખુબ સહજ, પરંતુ યુદ્ધ કયુ છે, એ ન સમજવાનાં કારણે શાસ્ત્રોમાં લડાઈ ની વાત લખી દીધી છે. હકીકતમાં માયા રાવણ પર જીત પામવી તો બહુ મોટી લડાઈ છે. બાળકો જુએ છે અમે ઘડી-ઘડી બાપ ને યાદ કરીએ છીએ, પછી યાદ તૂટી જાય છે. માયા દીવો બુઝાવી દે છે. આનાં પર ગુલબકાવલી ની પણ વાર્તા છે. બાળકો જીત પામે છે. બહુ સારા ચાલે છે પછી માયા આવીને દીવો બુઝાવી દે છે. બાળકો પણ કહે છે બાબા માયાનાં તોફાન તો ખુબ આવે છે. તોફાન પણ અનેક પ્રકારનાં બાળકો ની પાસે આવે છે. ક્યારેક-ક્યારેક તો એવું તોફાન જોર થી આવે છે જે આ ૮-૧૦ વર્ષ નાં જૂનાં સારાં-સારાં ઝાડ પણ પડી જાય છે. બાળકો જાણે છે, વર્ણન પણ કરે છે. સારાં-સારાં માળા નાં દાણા હતાં. આજે છે જ નહીં. આ પણ

ઉદાહરણ છે, ગજ ને ગ્રાહે ખાધો. આ છે માયા નું તોફાન.

બાપ કહે છે આ પ વિકારો થી સંભાળ રાખતાં રહો. યાદમાં રહેશો તો મજબૂત થઈ જશો. દેહી-અભિમાની બનો. આ શિક્ષા બાપ ની એક જ વાર મળે છે. એવું ક્યારેય બીજું કોઈ કહેશે નહીં કે તમે આત્મ-અભિમાની બનો. સતયુગમાં પણ એવું નહીં કહેશે. નામ, રૂપ, દેશ, કાળ બધું યાદ રહે જ છે. આ સમયે તમને સમજાવું છું - હવે પાછાં ઘરે જવાનું છે. તમે પહેલાં સતોપ્રધાન હતાં, સતો-રજો-તમો માં તમે પૂરા ૮૪ જન્મ લીધાં છે. એમાં પણ નંબરવન આ (બ્રહ્મા) છે. બીજાઓનાં ૮૩ જન્મ પણ હોઈ શકે છે આમનાં માટે પૂરા ૮૪ જન્મ છે. આ પહેલાં-પહેલાં શ્રી નારાયણ હતાં. આમનાં માટે કહે છે એટલે બધાં માટે સમજી જાય છે, ઘણાં જન્મો નાં અંતમાં જ્ઞાન લઈને પછી એ નારાયણ બને છે. ઝાડમાં પણ દેખાડ્યું છે ને - અહીંયા શ્રી નારાયણ અને પાછળ માં બ્રહ્મા ઉભાં છે. નીચે રાજયોગ શીખી રહ્યાં છે. પ્રજાપિતા ને ક્યારેય પરમપિતા નહીં કહીશું. પરમપિતા એક ને કહેવાય છે. પ્રજાપિતા પછી આમને કહેવાય છે. આ દેહધારી છે, એ વિદેહી, વિચિત્ર છે. લૌકિક બાપ ને પિતા કહીશું, આમને પ્રજાપિતા કહીશું. એ પરમપિતા તો પરમધામ માં રહે છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા પરમધામ માં નહીં કહીશું. તે તો અહીં સાકારી દુનિયામાં થઈ ગયાં. સૂક્ષ્મવતન માં પણ નથી. પ્રજા તો છે સ્થૂળ-વતનમાં. પ્રજાપિતા ને ભગવાન નથી કહેવાતાં. ભગવાનનું કોઈ શરીર નું નામ નથી. મનુષ્ય તન જેનાં પર નામ પડે છે, તેનાથી એ ન્યારા છે. આત્માઓ ત્યાં રહે છે તો સ્થૂળ નામ-રૂપ થી ન્યારી છે. પરંતુ આત્મા તો છે ને. સાધુ-સંત વગેરે કાંઈ પણ નથી જાણતાં. તે લોકો ફક્ત ઘરબાર છોડે છે. બાકી દુનિયાનાં વિકારો નાં અનુભવી તો છે ને. નાનાં બાળકો ને કાંઈ પણ ખબર નથી હોતી એટલે તેમને મહાત્મા કહેવાય છે. ૫ વિકારો ની એમને ખબર જ નથી હોતી. નાનાં બાળકો ને પવિત્ર કહેવાય છે. આ સમયે તો કોઈ પવિત્ર આત્મા હોઈ નથી શકતી. નાનાં થી મોટા થશે છતાં પણ પતિત તો કહેશું ને. બાપ સમજાવે છે બધાંનો અલગ-અલગ પાર્ટ આ ડ્રામામાં નોંધાયેલો છે. આ ચક્ર માં કેટલાં શરીર લે છે, કેટલાં કર્મ કરે છે, તે બધું પછી રીપીટ થવાનું છે. પહેલાં-પહેલાં આત્માને ઓળખવાની છે. આટલી નાની આત્મામાં ૮૪ જન્મોનો અવિનાશી પાર્ટ ભરેલો છે. આ જ છે સૌથી વન્ડરફુલ વાત. આત્મા પણ અવિનાશી છે. ડ્રામા પણ અવિનાશી છે, બન્યો-બનેલ છે. એવું નહીં કહીશું ક્યાર થી શરૂ થયો. કુદરત કહે છે ને. આત્મા કેવી છે, આ ડ્રામા કેવી રીતે બનેલો છે, આમાં કોઈ કાંઈ પણ કરી નથી શકતું. જેમ સમુદ્ર અથવા આકાશ નો અંત નથી કાઢી શકાતો. આ અવિનાશી ડ્રામા છે. કેટલું વન્ડર (આશ્ચર્ય) લાગે છે. જેમ બાબા વન્ડરફુલ તેમ જ્ઞાન પણ ખુબ વન્ડરફુલ છે. ક્યારેય કોઈ બતાવી ન શકે. આટલાં બધાં એક્ટર્સ પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવતાં જ આવે છે. નાટક ક્યારે બન્યું, આ કોઈ પ્રશ્ન ઉઠાવી ન શકે. ઘણાં કહે છે ભગવાન ને શું પડી હતી જે દુઃખ-સુખ ની દુનિયા બેસી બનાવી. અરે આ તો અનાદિ છે. પ્રલય વગેરે થતી નથી. બની-બનાવેલી છે, એવું થોડી કહી શકીએ આ કેમ બનાવી! આત્માનું જ્ઞાન પણ બાપ તમને ત્યારે સંભળાવે છે જ્યારે સમજદાર બનો છો. તો તમે દિવસ-પ્રતિદિવસ ઉન્નતિ ને પામતાં રહો છો. પહેલાં-પહેલાં તો બાબા ખુબ થોડું-થોડું સંભળાવતાં હતાં. વન્ડરફુલ વાતો હતી છતાં પણ કશિશ તો હતી ને. એમણે ખેંચ્યાં. ભઠ્ઠી ની પણ કશિશ હતી. શાસ્ત્રોમાં પછી દેખાડ્યું છે કૃષ્ણ ને કંસપુરી થી નીકાળી લઈ ગયાં. હવે તમે જાણો છો કંસ વગેરે તો ત્યાં હોતાં જ નથી. ગીતા ભાગવત, મહાભારત આ બધાં કનેક્શન (સંબંધ) રાખે છે, છે તો કાંઈ પણ નહીં. સમજે છે આ દશેરા વગેરે તો પરંપરા થી ચાલ્યું આવે છે. રાવણ શું ચીજ છે, એ પણ કોઈ જાણતું નથી. જે પણ દેવી-દેવતા હતાં તે નીચે ઉતરતાં-ઉતરતાં પતિત બની ગયાં છે. બુમો પણ તે મારે છે જે વધારે પતિત બન્યાં છે એટલે પોકારે પણ છે હેં પતિત-પાવન. આ બધી વાતો બાપ જ બેસી સમજાવે છે. સૃષ્ટિ ચક્રનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને બીજું કોઈ નથી જાણતું. તમે જાણવાથી ચક્રવર્તી રાજા બની જાઓ છો. ત્રિમૂર્તિ માં લખેલું છે - આ તમારો ઈશ્વરીય જન્મસિદ્ધ અધિકાર છે. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, શંકર દ્વારા વિનાશ, વિષ્ણુ દ્વારા પાલના..... વિનાશ પણ જરૂર થવાનો છે. નવી દુનિયામાં ખુબ થોડાં હોય છે. હમણાં તો અનેક ધર્મ છે. સમજે છે એક આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે નહીં. પછી જરૂર તે એક ધર્મ જોઈએ, મહાભારત પણ ગીતા થી સંબંધ રાખે છે. આ ચક્ર ફરતું રહે છે. એક સેકન્ડ પણ બંધ નથી થઈ શકતું. કોઈ નવી વાત નથી, અનેકવાર રાજાઈ લીધી છે, જેમનું પેટ ભરેલું હોય છે, તે ગંભીર રહે છે. અંદરમાં સમજો છો આપણે કેટલીવાર રાજાઈ લીધી હતી, કાલની જ વાત છે. કાલે જ દેવી-દેવતા હતાં પછી ચક્ર લગાવી આજે આપણે પતિત બન્યાં છીએ પછી આપણે યોગબળ થી વિશ્વની બાદશાહી લઈએ છીએ. બાપ કહે છે કલ્પ-કલ્પ તમે જ બાદશાહી લો છો. જરા પણ ફરક નથી પડી શકતો. રાજાઈ માં કોઈ ઓછું, કોઈ ઊંચ બનશે. આ પુરુષાર્થ થી જ થાય છે.

તમે જાણો છો પહેલાં આપણે બંદર થી પણ બદતર હતાં. હવે બાપ મંદિર લાયક બનાવી રહ્યાં છે. જે સારાં-સારાં બાળકો છે તેમની આત્મા અનુભવ કરે છે, બરાબર અમે તો કોઈ કામના નહોતાં. હવે આપણે વર્થ પાઉન્ડ બની રહ્યાં છીએ. કલ્પ-કલ્પ બાપ આપણ ને પેની થી પાઉન્ડ (કૌડીતુલ્ય થી હીરાતુલ્ય) બનાવે છે. કલ્પ પહેલાં વાળા જ આ વાતોને સારી રીતે સમજશે. તમે પણ પ્રદર્શની વગેરે કરો છો, નથિંગાન્યુ. આમનાં દ્વારા જ તમે અમરપુરી ની સ્થાપના કરી રહ્યાં છો. ભક્તિમાર્ગમાં દેવીઓ વગેરેનાં કેટલાં મંદિર છે. આ બધી છે પૂજારીપણા ની સામગ્રી. પૂજ્યપણા ની સામગ્રી કંઈ પણ નથી. બાપ કહે છે દિવસ-પ્રતિદિવસ તમને ગુહ્ય પોઈન્ટ્સ (વાતો) સમજાવતાં રહે છે. પહેલાંની અસંખ્ય પોઈન્ટ્સ તમારી પાસે રાખેલી છે. તે હવે શું કરશો. એમ જ પડી રહે છે. વર્તમાન માં બાપદાદા નવી-નવી પોઈન્ટ્સ સમજાવતાં રહે છે. આત્મા આટલી નાની એવી બિંદી છે, તેમાં આખો પાર્ટ ભરેલો છે. આ પોઈન્ટ્સ કોઈ પહેલાં વાળી ચોપડીમાં થોડી હશે. પછી જૂની પોઈન્ટ્સ ને તમે શું કરશો. અંતનું રીઝલ્ટ જ કામ આવે છે. બાપ કહે છે કલ્પ પહેલાં પણ તમને આવી રીતે જ સંભળાવ્યું હતું. નંબરવાર ભણતાં રહે છે. કોઈ સબ્જેક્ટ (વિષય) માં નીચે-ઉપર થતાં રહે છે. વ્યાપારમાં પણ ગ્રહચારી બેસે છે, આમાં હાર્ટફેલ નથી થવાનું. ફરી ઉઠીને પુરુષાર્થ કરાય છે. મનુષ્ય દેવાળું કાઢે છે ફરી ધંધો વગેરે કરી ખુબ ધનવાન બની જાય છે. અહીંયા પણ કોઈ વિકારમાં પડે છે છતાં પણ બાપ કહેશે સારી રીતે પુરુષાર્થ કરી ઊંચુ પદ પામો. ફરીથી ચઢવાનું શરૂ કરવું જોઈએ. બાપ કહે છે ઉતર્યા છો ફરી ચઢો. એવાં ઘણાં છે, ઉતરે છે તો પછી ચઢવાની કોશિશ કરે છે. બાબા મનાઈ થોડી કરશે. બાપ જાણે છે એવાં પણ ઘણાં આવશે. બાપ કહેશે પુરુષાર્થ કરો. છતાં પણ કંઈ ન કંઈ મદદગાર તો બની જશે ને. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર જ કહીશું. બાપ કહેશે - સારું બાળકો, હવે તૃપ્ત થયાં, ખુબ ગોતા ખાધાં હવે ફરીથી પુરુષાર્થ કરો. બેહદ નાં બાપ તો એવું કહેશે ને. બાબા ની પાસે કેટલાં આવે છે મળવાં. કહું છું બેહદ નાં બાપ નું કહેવાનું નહીં માનશો, પવિત્ર નહીં બનશો! બાપ આત્મા સમજી આત્માને કહે છે તો તીર જરૂર લાગશે. સમજો સ્ત્રી ને તીર લાગી જાય છે તો કહેશે અમે તો પ્રતિજ્ઞા કરીએ છીએ. પુરુષ ને નથી લાગતું. પછી આગળ ચાલીને તેમને પણ ચઢાવવાની કોશિશ કરશે. પછી એવાં પણ ઘણાં આવે છે, જેમને સ્ત્રી જ્ઞાન માં લઇ આવે છે. તો કહે છે સ્ત્રી અમારી ગુરુ છે. તે બ્રાહ્મણ લોકો રાખડી બાંધતા સમયે કહે છે આ તમારા ગુરુ ઈશ્વર છે. અહીંયા બાપ કહે છે તમારા એક જ બાપ બધુંજ છે. મારા તો એક બીજું ન કોઈ. બધાં એમને જ યાદ કરે છે. એ એક થી જ યોગ લગાવવાનો છે. આ દેહ પણ મારી નથી. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈ પણ ગ્રહચારી આવે છે તો દિલશિકસ્ત થઈ બેસી નથી જવાનું. ફરીથી પુરુષાર્થ કરી, બાપ ની યાદ માં રહી ઉંચ પદ પામવાનું છે.
2. સ્વયં ની સ્થિતિ યાદ થી એવી મજબૂત બનાવવાની છે જે કોઈપણ માયાનાં તોફાન વાર ન કરી શકે. વિકારો થી પોતાની સંભાળ કરતાં રહેવાનું છે.

વરદાન :- ત્રિકાળદર્શી અને સાક્ષી દૃષ્ટા બની દરેક કર્મ કરતાં બંધનમુક્ત સ્થિતિનાં અનુભવ દ્વારા દૃષ્ટાંત રૂપ ભવ જો ત્રિકાળદર્શી સ્ટેજ પર સ્થિત થઈ, કર્મનાં આદિ મધ્ય અંત ને જાણીને કર્મ કરો છો તો કોઈ પણ કર્મ વિકર્મ નથી થઈ શકતું, સદા સુકર્મ થશે. એમ જ સાક્ષી દૃષ્ટા બની કર્મ કરવાથી કોઈ પણ કર્મનાં બંધનમાં કર્મબંધની આત્મા નહીં બનશો. કર્મનું ફળ શ્રેષ્ઠ હોવાનાં કારણે કર્મ સંબંધ માં આવશો, બંધનમાં નહીં. કર્મ કરતાં ન્યારા અને પ્યારા રહેશો તો અનેક આત્માઓની સામે દૃષ્ટાંત રૂપ અર્થાત્ ઉદાહરણ બની જશો.

સ્લોગન :- જે મન થી સદા સંતુષ્ટ છે તે જ ડબલ લાઈટ છે.

“ યાદ , પવિત્રતા અને સાચાં સેવાધારી ની ત્રણ રેખાઓ ”

આજે સર્વ સ્નેહી, વિશ્વ-સેવાધારી બાપ પોતાનાં સદા સેવાધારી બાળકો ને મળવા આવ્યાં છે. સેવાધારી બાપદાદા ને સમાન સેવાધારી બાળકો સદા પ્રિય છે. આજે વિશેષ, સર્વ સેવાધારી બાળકોનાં મસ્તક પર ચમકતી વિશેષ ૩ રેખાઓ જોઈ રહ્યાં છે. દરેકનું મસ્તક ત્રિમૂર્તિ તિલક સમાન ચમકી રહ્યું છે. આ ત્રણ રેખાઓ શેની નિશાની છે? આ ત્રણ પ્રકાર નાં તિલક દ્વારા દરેક બાળકનાં વર્તમાન રીઝલ્ટ ને જોઈ રહ્યાં છે. એક છે સંપૂર્ણ યોગી જીવનની રેખા. બીજી છે પવિત્રતા ની રેખા કે લકીર. ત્રીજી છે સાચાં સેવાધારી ની રેખા. ત્રણેય રેખાઓમાં દરેક બાળકનાં રીઝલ્ટ ને જોઈ રહ્યાં છે. યાદની રેખા બધાંની ચમકી રહી છે પરંતુ નંબરવાર છે. કોઈની લકીર અથવા રેખા આદિ થી હમણાં સુધી અવ્યભિચારી અર્થાત્ સદા એકની લગન માં મગન રહેવા વાળી છે. બીજી વાત - સદા અટૂટ રહી છે? સદા સીધી રેખા અર્થાત્ ડાયરેક્ટ બાપ થી સર્વ સંબંધની લગન સદૈવ રહી છે કે કોઈ નિમિત્ત આત્માઓનાં દ્વારા બાપ થી સંબંધ જોડવાનાં અનુભવી છે? ડાયરેક્ટ બાપનો સહારો છે કે કોઈ આત્માનાં સહારા દ્વારા બાપ નો સહારો છે? એક છે સીધી રેખાવાળા, બીજા છે વચ્ચે-વચ્ચે થોડી વાંકી રેખા વાળા. આ છે યાદ ની રેખાની વિશેષતાઓ.

બીજી છે સંપૂર્ણ પવિત્રતા ની લકીર અથવા રેખા. એમાં પણ નંબરવાર છે. એક છે બ્રાહ્મણ જીવન લેતાં જ બ્રાહ્મણ જીવન નું, વિશેષ બાપનું વરદાન પ્રાપ્ત કરી સદા અને સહજ આ વરદાન ને જીવનમાં અનુભવ કરવાવાળા. એમની જ રેખા આદિ થી હમણાં સુધી સીધી છે. બીજા - બ્રાહ્મણ જીવનનાં આ વરદાન ને અધિકાર નાં રુપમાં અનુભવ નથી કરતાં; ક્યારેક સહજ, ક્યારેક મહેનત થી, બહુજ પુરુષાર્થ થી અપનાવવા વાળા છે. તેમની રેખા સદા સીધી અને ચમકતી નથી રહેતી. હકીકતમાં યાદ અથવા સેવાની સફળતાનો આધાર છે-પવિત્રતા. ફક્ત બ્રહ્મચારી બનવું-આ પવિત્રતા નથી પરંતુ પવિત્રતાનું સંપૂર્ણ રુપ છે-બ્રહ્મચારી ની સાથે-સાથે બ્રહ્મચારી બનવું. બ્રહ્મચારી અર્થાત્ બ્રહ્માનાં આચરણ પર ચાલવા વાળા, જેને ફોલો ફાધર કહેવાય છે કારણ કે ફોલો બ્રહ્મા બાપ ને કરવાનાં છે. શિવ બાપની સમાન સ્થિતિ માં બનવાનું છે પરંતુ આચરણ કે કર્મ માં બ્રહ્મા બાપ ને ફોલો કરવાનાં છે. દરેક કદમ માં બ્રહ્મચારી. બ્રહ્મચર્ય નું વ્રત સદા સંકલ્પ અને સ્વપ્ન સુધી હોય. પવિત્રતા નો અર્થ છે-સદા બાપને કમ્પેનિયન (સાથી) બનાવવા અને બાપ ની કંપની (સાથે) માં સદા રહેવું. કમ્પેનિયન બનાવી દીધાં? ‘બાબા મારા’ - આ પણ આવશ્યક છે પરંતુ દરેક સમયે કંપની પણ બાપની રહે. આને કહેવાય છે સંપૂર્ણ પવિત્રતા. સંગઠન ની કંપની, પરિવાર નાં સ્નેહ ની મર્યાદા, તે અલગ વસ્તુ છે, તે પણ આવશ્યક છે. પરંતુ બાપનાં કારણે જ આ સંગઠન નાં સ્નેહ ની કંપની છે - આ નથી ભૂલવાનું. પરિવાર નો પ્રેમ છે, પરંતુ પરિવાર કોનો? બાપ નો. બાપ ન હોત તો પરિવાર ક્યાંથી આવત? પરિવાર નો પ્રેમ, પરિવારનું સંગઠન બહુ જ સરસ છે પરંતુ પરિવાર નું બીજ નહીં ભૂલી જાઓ. બાપ ને ભૂલી પરિવાર ને જ કંપની બનાવી દો છો. વચ્ચે-વચ્ચે બાપ ને છોડ્યાં તો ખાલી જગ્યા થઈ ગઈ. ત્યાં માયાં આવી જશે એટલે સ્નેહ માં રહેતાં, સ્નેહ આપતાં-લેતાં સમૂહને નહીં ભૂલો. આને કહેવાય છે પવિત્રતા. સમજવામાં તો હોશિયાર છો ને.

ઘણાં બાળકોને સંપૂર્ણ પવિત્રતા ની સ્થિતિ માં આગળ વધવામાં મહેનત લાગે છે એટલે વચ્ચે-વચ્ચે કોઈ ને સાથી બનાવવાનો પણ સંકલ્પ આવે છે અને કંપની પણ આવશ્યક છે-આ પણ સંકલ્પ આવે છે. સન્યાસી તો નથી બનવાનું પરંતુ આત્માઓની કંપનીમાં રહેતાં બાપની કંપની ને ભૂલી નહિં જાઓ. નહીં તો સમય પર એ આત્માની કંપની યાદ આવશે અને બાપ ભૂલી જવાશે. તો સમય પર દગો મળવો સંભવ છે કારણ કે સાકાર શરીરધારી નાં સહારા ની આદત હશે તો અવ્યક્ત બાપ અને નિરાકાર બાપ પાછળ થી યાદ આવશે, પહેલાં શરીરધારી યાદ આવશે. જો કોઈ પણ સમયે પહેલાં સાકાર નો સહારો યાદ આવ્યો તો નંબરવન તે થઈ ગયાં અને બીજો નંબર બાપ થઈ ગયાં. જે બાપ ને બીજા નંબર માં રાખે તો એમને પદ શું મળશે? નંબર એક કે બે? ફક્ત સહયોગ લેવો, સ્નેહી રહેવું એ અલગ વસ્તુ છે, પરંતુ સહારો બનાવવો અલગ વસ્તુ છે. આ બહુજ ગુહ્ય વાત છે. આને યથાર્થ રીતે થી જાણવું પડે. કોઈ-કોઈ સંગઠન માં સ્નેહી બનવાનાં બદલે ન્યારા પણ બની જાય

છે. ડરે છે ને ખબર નહીં ફસાઈ જઈએ, એનાથી તો દૂર રહેવું, સારું છે. પરંતુ નહીં. ૨૧ જન્મ પણ પ્રવૃત્તિમાં, પરિવારમાં રહેવાનું છે ને. તો જો ડર નાં કારણે કિનારો કરી લો, ન્યારા બની જાઓ તો તે કર્મ સંન્યાસીનાં સંસ્કાર થઈ જાય છે. કર્મયોગી બનવાનું છે, કર્મ સંન્યાસી નહીં. સંગઠનમાં રહેવાનું છે, સ્નેહી બનવાનું છે પરંતુ બુદ્ધિ નો સહારો એક બાપ હોય, બીજું ન કોઈ. બુદ્ધિ ને કોઈ આત્માનો સાથ કે ગુણ કે કોઈ વિશેષતા આકર્ષિત ન કરે, આને કહેવાય છે પવિત્રતા.

પવિત્રતા માં મહેનત લાગે - એનાથી સિદ્ધ છે વરદાતા બાપ થી જન્મનું વરદાન નથી લીધું. વરદાન માં મહેનત નથી હોતી. દરેક બ્રાહ્મણ આત્માને બ્રાહ્મણ જન્મનું પહેલું વરદાન - ‘પવિત્ર ભવ, યોગી ભવ’ નું મળેલું છે. તો પોતાને પૂછો - પવિત્રતાનાં વરદાની છો કે મહેનત થી પવિત્રતાને અપનાવવાળા છો? આ યાદ રાખો કે અમારો બ્રાહ્મણ જન્મ છે. ફક્ત જીવન પરિવર્તન નહીં પરંતુ બ્રાહ્મણ જીવનનાં આધાર પર જીવનનું પરિવર્તન છે. જન્મનાં સંસ્કાર બહુજ સહજ અને સ્વતઃ હોય છે. આપસમાં પણ કહો છો ને - મારા જન્મથી જ આવાં સંસ્કાર છે. બ્રાહ્મણ જન્મનાં સંસ્કાર છે જ ‘યોગી ભવ, પવિત્ર ભવ’. વરદાન પણ છે, નીજી સંસ્કાર પણ છે. જીવનમાં બે વસ્તુ જ આવશ્યક છે. એક-કમ્પેનિયન (સાથી), બીજું - કંપની (સાથ), એટલે ત્રિકાળદર્શી બાપ બધાની આવશ્યકતાઓને જાણી કમ્પેનિયન પણ સરસ, કંપની પણ સરસ આપે છે. વિશેષ ડબલ વિદેશી બાળકોને બંને જોઈએ એટલે બાપદાદાએ બ્રાહ્મણ જન્મ થતાં જ કમ્પેનિયન નો અનુભવ કરાવી લીધો, સુહાગન બનાવી દીધાં. જન્મતા જ કમ્પેનિયન મળી ગયાં ને? કમ્પેનિયન મળી ગયાં છે કે શોધી રહ્યાં છો? તો પવિત્રતા નીજી સંસ્કાર નાં રૂપમાં અનુભવ કરવી, આને કહેવાય છે શ્રેષ્ઠ લકીર અથવા શ્રેષ્ઠ રેખા વાળા. ફાઉન્ડેશન પાકું છે ને?

ત્રીજી રેખા છે સાચાં સેવાધારી ની. આ સેવાધારી ની રેખા પણ બધાનાં મસ્તક પર છે. સેવાનાં વગર પણ રહી નથી શકતાં. સેવા બ્રાહ્મણ જીવનને સદા નિર્વિઘ્ન બનાવવાનું સાધન પણ છે અને પછી સેવામાં જ વિઘ્નો નું પેપર પણ વધારે આવે છે. નિર્વિઘ્ન સેવાધારી ને સાચાં સેવાધારી કહેવાય છે. વિઘ્ન આવવું, આ પણ ડ્રામા ની નોંધ છે. આવવાનાં જ છે અને આવતાં પણ રહેશે કારણ કે આ વિઘ્ન અથવા પેપર અનુભવી બનાવે છે. આને વિઘ્ન ન સમજી, અનુભવની ઉન્નતી થઈ રહી છે-એ ભાવથી જુઓ તો ઉન્નતી ની સીડી અનુભવ થશે. આનાથી હજું આગળ વધવાનું છે કારણ કે સેવા અર્થાત્ સંગઠન ની, સર્વ આત્માઓની દુવાઓનો અનુભવ કરવો. સેવાનાં કાર્યમાં સર્વની દુવાઓ મળવાનું સાધન છે. આ વિધિ થી, આ વૃત્તિ થી જુઓ તો સદા એવો અનુભવ કરશો કે અનુભવની ઓથોરિટી હજું આગળ વધી રહી છે. વિઘ્ન ને વિઘ્ન નહીં સમજો અને વિઘ્ન અર્થ નિમિત્ત બનેલી આત્માને વિઘ્નકારી આત્મા નહીં સમજો, અનુભવી બનાવવા વાળા શિક્ષક સમજો. જ્યારે કહો છો નિંદા કરવા વાળા મિત્ર છે, તો વિઘ્નોને પાસ કરાવીને અનુભવી બનાવવા વાળા શિક્ષક થયાં ને. પાઠ ભણાવ્યો ને. જેમ આજકાલનાં જે બીમારીઓ ને મટાડવા વાળા ડોક્ટર્સ છે, તે એક્સરસાઇઝ (વ્યાયામ) કરાવે છે, તો એક્સરસાઇઝ માં પહેલાં પીડા (દર્દ) થાય છે, પરંતુ તે દર્દ સદા નાં માટે બેદર્દ બનાવવાનાં નિમિત્ત હોય છે, જેમને આ સમજ નથી હોતી તે ચિલ્લાવે છે, આમણે તો વધારે જ પીડા કરી દીધી. પરંતુ આ દર્દ ની અંદર છુપાયેલી દવા છે. આ પ્રકારે રૂપ ભલે વિઘ્ન નું છે, તમને વિઘ્નકારી આત્મા દેખાય છે પરંતુ સદા માટે વિઘ્નો થી પાર કરાવવાનાં નિમિત્ત, અચળ બનાવવાનાં નિમિત્ત તે જ બનશે એટલે સદા નિર્વિઘ્ન સેવાધારી ને કહેવાય છે સાચાં સેવાધારી. એવાં શ્રેષ્ઠ લકીર વાળા સાચાં સેવાધારી કહેવાય છે.

સેવામાં સદૈવ સ્વચ્છ બુદ્ધિ, સ્વચ્છ વૃત્તિ અને સ્વચ્છ કર્મ સફળતા નો સહજ આધાર છે. કોઈપણ સેવાનું કાર્ય જ્યારે આરંભ કરો છો તો પહેલાં આ તપાસ કરો કે બુદ્ધિમાં કોઈ આત્માનાં પ્રતિ પણ સ્વચ્છતા નાં બદલે જો વીતી ગયેલી વાતોની જરા પણ સ્મૃતિ હશે તો એ જ વૃત્તિ, દૃષ્ટિ થી એમને જોવાનું, એમનાં થી બોલવાનું થાય. તો સેવામાં જે સ્વચ્છતા થી સંપૂર્ણ સફળતા થવી જોઈએ, તે નથી થતી. વીતી ગયેલી વાતોને અથવા વૃત્તિઓ વગેરે બધાને સમાપ્ત કરવી - આ છે સ્વચ્છતા. વીતી ગયેલ નો સંકલ્પ પણ કરવો કંઈક પર્સન્ટેજ (માત્રા) માં હલકું પાપ છે. સંકલ્પ પણ સૃષ્ટિ બનાવી દે છે. વર્ણન કરવું તો એનાથી મોટી વાત છે પરંતુ સંકલ્પ કરવાથી પણ જૂનાં સંકલ્પ ની સ્મૃતિ, સૃષ્ટિ અથવા વાયુમંડળ પણ એવું બનાવી દે છે. પછી કહી દે - ‘મેં જે કહ્યું હતું ને, એવું જ થયું ને’. પરંતુ થયું કેમ? તમારા કમજોર, વ્યર્થ સંકલ્પે આ વ્યર્થ વાયુમંડળ ની સૃષ્ટિ બનાવી, એટલે સદા સાચાં સેવાધારી અર્થાત્ જૂનાં વાઇબ્રેશન ને સમાપ્ત કરવાવાળા. જેમ સાયન્સ (વિજ્ઞાન) વાળા શસ્ત્ર થી શસ્ત્ર ને ખત્મ કરી દે છે, એક વિમાન થી બીજા વિમાન ને પાડી દે છે. યુદ્ધ કરે છે તો સમાપ્ત કરી દે છે ને. તો તમારું શુદ્ધ

વાઈબ્રેશન, શુદ્ધ વાઈબ્રેશન ને ઈમર્જ કરી શકે છે અને વ્યર્થ વાઈબ્રેશન ને સમાપ્ત કરી શકે છે. સંકલ્પ, સંકલ્પ ને સમાપ્ત કરી શકે છે. જો તમારો પાવરફુલ (શક્તિશાળી) સંકલ્પ છે તો સમર્થ સંકલ્પ વ્યર્થ ને ખત્મ જરૂર કરશે. સમજ્યાં? સેવામાં પહેલાં સ્વચ્છતા અર્થાત્ પવિત્રતાની શક્તિ જોઈએ. આ ત્રણ રેખાઓ ચમકતી જોઈ રહ્યાં છે.

સેવાની વિશેષતાની બીજી અનેક વાતો સાંભળી પણ છે. બધી વાતો નો સાર છે - નિઃસ્વાર્થ, નિર્વિકલ્પ સ્થિતિ થી સેવા કરવી સફળતાનો આધાર છે. આ જ સેવામાં જ સ્વયં પણ સંતુષ્ટ અને હર્ષિત રહે અને બીજા પણ સંતુષ્ટ રહે. સેવાનાં વગર સંગઠન નથી હોતું. સંગઠન માં ભિન્ન-ભિન્ન વાતો, ભિન્ન-ભિન્ન વિચાર, ભિન્ન-ભિન્ન રીત, સાધન - આ થવાનું જ છે. પરંતુ વાતો આવતાં પણ, ભિન્ન-ભિન્ન સાધન સાંભળવા છતાં પણ સ્વયં સદા અનેક ને એક બાપની યાદ માં મળાવવા વાળા, એકરસ સ્થિતિ વાળા રહો. ક્યારેય પણ અનેકતા માં મુંઝાઓ નહીં - હવે શું કરીએ, અનેક વિચાર થઈ ગયાં છે, કોનું માનીએ, કોનું ન માનીએ? જો નિઃસ્વાર્થ, નિર્વિકલ્પ ભાવ થી નિર્ણય કરશો તો ક્યારેય કોઈને કંઈ વ્યર્થ સંકલ્પ નહિં આવશે કારણ કે સેવા વગર પણ રહી નથી શકતાં, યાદ વગર પણ રહી નથી શકતાં એટલે સેવા ને પણ વધારતાં ચાલો. સ્વયં ને પણ સ્નેહ, સહયોગ અને નિઃસ્વાર્થ ભાવ થી વધારતાં ચાલો. સમજ્યાં?

બાપદાદા ને ખુશી છે કે દેશ-વિદેશમાં નાનાં-મોટાં બધાંએ ઉમંગ-ઉત્સાહ થી સેવા નું સબૂત આપ્યું. વિદેશની સેવાનું પણ સફળતાપૂર્વક કાર્ય સંપન્ન થયું અને દેશમાં પણ બધાનાં સહયોગ થી સર્વ કાર્ય સંપન્ન થયાં, સફળ થયાં. બાપદાદા બાળકોની સેવાની લગન ને જોઈ હર્ષિત થાય છે. બધાનું લક્ષ્ય બાપ ને પ્રત્યક્ષ કરવાનું સારું રહ્યું અને બાપનાં સ્નેહમાં મહેનત ને મોહબ્બત માં બદલી કાર્યનું પ્રત્યક્ષ ફળ દેખાડ્યું. બધાં બાળકો વિશેષ સેવાનાં નિમિત્ત આવેલાં છે. બાપદાદા પણ ‘વાહ બાળકો! વાહ!’ નાં ગીત ગાય છે. બધાએ બહુજ સરસ કર્યું. કોઈએ કર્યું, કોઈએ ન કર્યું, એવું નથી. ભલે નાનાં સ્થાન છે કે મોટા સ્થાન છે, પરંતુ નાનાં સ્થાન વાળાઓએ પણ ઓછું નથી કર્યું એટલે, સર્વની શ્રેષ્ઠ ભાવનાઓ અને શ્રેષ્ઠ કામનાઓ થી કાર્ય સારા રહ્યાં અને સદા સારા રહેશે. સમય પણ ખુબ લગાવ્યો, સંકલ્પ પણ ખુબ લગાવ્યાં, પ્લાન (યોજના) બનાવ્યો તો સંકલ્પ કર્યો ને. શરીરની શક્તિ પણ લગાવી, ધનની શક્તિ પણ લગાવી, સંગઠનની શક્તિ પણ લગાવી. સર્વ શક્તિઓની આહુતિઓ થી સેવા નો યજ્ઞ બંને તરફ (દેશ અને વિદેશ) સફળ થયો. બહુજ સારું કાર્ય રહ્યું. ઠીક કર્યું કે ન કર્યું - આ પ્રશ્ન જ નથી. સદા ઠીક રહ્યું છે અને સદા ઠીક રહેશે. ભલે મલ્ટી મિલિયન પીસ નું કાર્ય કર્યું, ભલે ગોલ્ડન જુબલી નું કાર્ય કર્યું - બંનેવ કાર્ય સુંદર રહ્યાં. જે વિધિ થી કર્યાં, તે વિધિ પણ ઠીક છે. ક્યાંક-ક્યાંક વસ્તુનું મુલ્ય વધારવા માટે પડદા ની અંદર તે વસ્તુને રખાય છે. પડદો વધારે જ મુલ્ય ને વધારી દે છે અને જિજ્ઞાસા ઉત્પન્ન થાય છે કે જોઈએ શું છે, પડદા ની અંદર છે તો જરૂર કંઈક હશે. પરંતુ આ જ પડદો પ્રત્યક્ષતા નો પડદો બની જશે. હમણાં ધરણી બનાવી લીધી. ધરણી માં જ્યારે બીજ નખાય છે તો તે અંદર છુપાયેલા નખાય છે. બીજ ને બહાર નથી રાખતાં, અંદર છુપાવીને રાખે છે. અને ફળ કે વૃક્ષ ગુપ્ત બીજ નું જ સ્વરૂપ પ્રત્યક્ષ થાય. તો હવે બીજ નાખ્યું છે, વૃક્ષ બહાર સ્ટેજ પર સ્વતઃ જ આવતું જશે.

ખુશી માં નાચી રહ્યાં છો ને? ‘વાહ બાબા!’ તો કહો છો પરંતુ વાહ સેવા! પણ કહો છો. અચ્છા. સમાચાર તો બધાં બાપદાદા એ સાંભળી લીધાં. એ સેવાથી જે દેશ-વિદેશ નાં સંગઠન થી વર્ગ ની સેવા થઈ, આ ચારેય તરફ એક જ સમયે એક જ અવાજ બુલંદ થવાનું કે ફેલાવવાનું સાધન સારું છે. આગળ પણ જે પણ પ્રોગ્રામ કરો, પરંતુ એક જ સમયે દેશ-વિદેશમાં ચારે તરફ એક જ પ્રકારની સેવા કરી પછી સેવાનાં ફળ સ્વરૂપ મધુબન માં સંગઠિત રૂપમાં હોય. ચારે તરફ એક લહેર હોવાનાં કારણે બધામાં ઉમંગ-ઉત્સાહ પણ હોય છે અને ચારે તરફ રુહાની રેસ હોય, (રીસ નહીં) કે અમે વધારે માં વધારે સેવાનું સબૂત આપીએ. તો આ ઉમંગ થી ચારે બાજુ નામ બુલંદ થઈ જાય છે એટલે કોઈ પણ વર્ગનાં બનાવો પરંતુ ચારે તરફ આખું વર્ષ એક જ રૂપ-રેખાની સેવા તરફ અટેન્શન (ધ્યાન) હોય. તો એ આત્માઓને પણ ચારે તરફનું સંગઠન જોઈ ઉમંગ આવે છે, આગળ વધવાનો ચાન્સ મળે છે. એ વિધિ થી પ્લાન બનાવતાં, આગળ ચાલો. પહેલાં પોત-પોતાનાં ક્ષેત્રમાં એ વર્ગની સેવા કરી નાનાં-નાનાં સંગઠન નાં રૂપમાં પ્રોગ્રામ કરતાં રહો અને તે સંગઠન થી પછી જે વિશેષ આત્માઓ હોય, તેમને એ મોટા સંગઠન માટે તૈયાર કરો. પરંતુ દરેક સેવાકેન્દ્ર કે આસપાસ નાં મળીને કરો કારણ કે કોઈ અહિયાં સુધી નથી પહોંચી શકતાં તો ત્યાં પણ સંગઠન નો જે પ્રોગ્રામ થાય, એનાથી પણ તેમને લાભ થાય છે. તો પહેલાં

નાનાં-નાનાં ‘સ્નેહ-મિલન’ કરો, પછી ઝોન ને મળાવીને સંગઠન કરો, પછી મધુબન નું મોટું સંગઠન થાય. તો પહેલાથી જ અનુભવી બનીને પછી અહીંયા સુધી પણ આવશે. પરંતુ દેશ-વિદેશ માં એક જ વિષય હોય અને એક જ વર્ગનાં હોય. એવા પણ વિષયો હોય છે જેમાં બે ચાર વર્ગ પણ મળી શકે છે. વિષય વિશાળ છે તો બે-ત્રણ વર્ગ નાં પણ એ જ વિષય વચ્ચે આવી શકે છે. તો હવે દેશ-વિદેશમાં ધર્મ સત્તા, રાજ્ય સત્તા અને સાયન્સ ની સત્તા - ત્રણેય નાં સેમ્પલ્સ (નમુના) તૈયાર કરો. અચ્છા.

સર્વ પવિત્રતાનાં વરદાનનાં અધિકારી આત્માઓ ને, સદા એકરસ, નિરંતર યોગી જીવનનાં અનુભવી આત્માઓ ને, સદા દરેક સંકલ્પ, દરેક સમયે સાચાં સેવાધારી બનવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્માઓને વિશ્વ-સ્નેહી, વિશ્વ-સેવાધારી બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને નમસ્તે.

વરદાન :- કંબાઈન્ડ સ્વરૂપ ની સ્મૃતિ દ્વારા અભુલ બનવા વાળા નિરંતર યોગી ભવ જે બાળકો સ્વયં ને બાપની સાથે કંબાઈન્ડ (જોડાયેલાં) અનુભવે કરે છે એમને નિરંતર યોગી ભવ નું વરદાન સ્વતઃ જ મળી જાય છે કારણ કે તે જ્યાં પણ રહે છે મિલન મેળો થતો રહે છે. એમને કોઈ કેટલું પણ ભુલાવવાની કોશિશ કરે પરંતુ તે અભૂલ હોય છે. એવાં અભુલ બાળકો જે બાપને અતિ પ્રિય છે તે જ નિરંતર યોગી છે કારણ કે પ્રેમ ની નિશાની છે - સ્વતઃ યાદ. એમના સંકલ્પ રૂપી નખ ને પણ માયા હલાવી નથી શકતી.

સ્લોગન :- કારણ સંભળાવવાનાં બદલે એનું નિવારણ કરો તો દુવાઓનાં અધિકારી બની જશો.

“ મીઠા બાળકો - તમે ઘણાં સમય પછી ફરીથી બાપ થી મળ્યાં છો એટલે તમે ખુબ - ખુબ સિકીલધા છો ”

પ્રશ્ન :- પોતાનીસ્થિતિ ને એકરસ બનાવવાનું સાધન કયું છે?

ઉત્તર :- સદા યાદ રાખો જે સેકન્ડ પસાર થઈ, ડ્રામા. કલ્પ પહેલાં પણ આવું જ થયું હતું. હવે તો નિંદા-સ્તુતિ, માન-અપમાન બધું સામે આવવાનું છે એટલે પોતાની સ્થિતિ ને એકરસ બનાવવા માટે ભૂતકાળ નું ચિંતન નહીં કરો.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ સમજાવી રહ્યાં છે. રુહાની બાપનું નામ શું છે? શિવબાબા. એ બધી રુહી નાં બાપ છે. બધાં રુહાની બાળકોનું નામ શું છે? આત્મા. જીવ નું નામ પડે છે, આત્મા નું નામ એ જ રહે છે. આ પણ બાળકો જાણે છે સતસંગ અસંખ્ય છે. આ છે સાચો-સાચો સત નો સંગ જે સત બાપ રાજયોગ શીખવાડી આપણને સતયુગ માં લઈ જાય છે. આવો બીજો કોઈ પણ સતસંગ કે પાઠશાળા ન હોઈ શકે. આ પણ આપ બાળકો જાણો છો. આખું સૃષ્ટિ ચક્ર આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે. આપ બાળકો જ સ્વદર્શન ચક્રધારી છો. બાપ બેસી સમજાવે છે આ સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. કોઈને પણ સમજાવો તો ચક્ર ની સામે ઉભાં કરો. હવે તમે આ તરફ જશો. બાપ જીવાત્માઓ ને કહે છે પોતાને આત્મા સમજો. આ નવી વાત નથી, જાણો છો કલ્પ-કલ્પ સાંભળીયે છો, હવે ફરીથી સાંભળી રહ્યાં છો. તમારી બુદ્ધિમાં કોઈપણ દેહધારી બાપ, શિક્ષક, ગુરુ નથી. તમે જાણો છો વિદેહી શિવબાબા આપણા શિક્ષક, ગુરુ છે. બીજા કોઈપણ સતસંગ વગેરે માં આવી વાત નહીં કરતાં હશે. મધુબન તો આ એક જ છે. તેઓ પછી એક મધુબન વૃંદાવન માં દેખાડે છે. તે ભક્તિમાર્ગ માં મનુષ્યોએ બેસીને બનાવ્યું છે. પ્રેક્ટીકલ મધુબન તો આ છે. તમારી બુદ્ધિમાં છે કે આપણે સતયુગ ત્રેતા થી લઈને પુનર્જન્મ લેતા-લેતા હમણાં સંગમ પર આવીને ઉભાં છીએ - પુરુષોત્તમ બનવાનાં માટે. આપણને બાપે આવીને સ્મૃતિ અપાવી છે. ૮૪ જન્મ કોણ અને કેવી રીતે લે છે, તે પણ તમે જાણો છો. મનુષ્ય તો ફક્ત કહી દે છે, સમજતાં કાંઈ નથી. બાપ સારી રીતે સમજાવે છે. સતયુગ માં સતોપ્રધાન આત્માઓ હતી, શરીર પણ સતોપ્રધાન હતાં. આ સમયે તો સતયુગ નથી, આ છે કળયુગ. ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) માં આપણે હતાં. પછી ચક્ર લગાવીને પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં આપણે આચરન એજ (કળયુગ) માં આવી ગયાં ફરીથી ચક્ર જરૂર લગાવવાનું છે. હવે જવાનું છે પોતાનાં ઘરે. તમે સિકીલધા બાળકો છો ને. સિકીલધા તેમને કહેવાય છે જે ગુમ થઈ જાય છે, પછી ઘણાં સમય પછી મળે છે. તમે ૫ હજાર વર્ષ પછી આવીને મળ્યાં છો. આપ બાળકો જ જાણો છો - આ એ જ બાબા છે જેમણે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આ સૃષ્ટિ ચક્રનું આપણને જ્ઞાન આપ્યું હતું. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનાવ્યાં હતાં. હવે ફરીથી બાપ આવીને મળ્યાં છે. જન્મસિદ્ધ અધિકાર આપવા માટે. અહીંયા બાપ રિયલાઈઝ (અનુભવ) કરાવે છે. આમાં આત્માનાં ૮૪ જન્મોનું પણ રિયલાઈઝેશન આવી જાય છે. આ બધું બાપ બેસી સમજાવે છે. જેમ ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ સમજાવ્યું હતું - મનુષ્યને દેવતા અથવા કંગાળ ને સિરતાજ બનાવવા માટે. તમે સમજો છો આપણે ૮૪ પુનર્જન્મ લીધાં છે, જેમણે નથી લીધાં તેઓ અહીંયા શીખવા માટે આવશે પણ નહીં. કોઈ થોડું સમજશે. નંબરવાર તો હોય છે ને. પોત-પોતાનાં ઘર ગૃહસ્થ માં રહેવાનું છે. બધાં તો અહીંયા આવીને નહીં બેસશે. રિક્કેશ થવા તેઓ આવશે જેમણે ખુબ સારું પદ પામવું હશે. ઓછું પદ પામવા વાળા વધારે પુરુષાર્થ પણ નહીં કરશે. આ જ્ઞાન એવું છે થોડી પણ પુરુષાર્થ કર્યો તો તે વ્યર્થ નહીં જશે. સજા ખાઈને આવી જશે. પુરુષાર્થ સારો કરો તો સજા પણ ઓછી થશે. યાદની યાત્રા વગર વિકર્મ વિનાશ નહીં થશે. આ તો ઘડી-ઘડી પોતાને યાદ કરાવો. કોઈ પણ મનુષ્ય મળે તો પહેલાં તો તેમને આ સમજાવવાનું છે - પોતાને આત્મા સમજો. આ નામ તો પાછળ થી શરીર ને મળ્યાં છે, કોઈને બોલાવશો શરીર નાં નામ થી. આ સંગમ પર જ બેહદનાં બાપ રુહાની બાળકો ને બોલાવે છે. તમે કહેશો રુહાની બાપ આવ્યાં છે. બાપ કહેશે રુહાની બાળકો. પહેલાં રુહ પછી બાળકોનું નામ લે છે. રુહાની બાળકો તમે સમજો છો રુહાની બાપ શું સમજાવે છે. તમારી બુદ્ધિ જાણે છે - શિવબાબા આ ભાગીરથ પર વિરાજમાન છે, આપણને એ જ સહજ રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. બીજું કોઈ મનુષ્ય માત્ર નથી જેમાં બાપ આવીને રાજયોગ શીખવાડે. એ બાપ આવે જ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર, બીજા કોઈ પણ મનુષ્ય ક્યારેય એવું કહી ન શકે, સમજાવી ન શકે. આ પણ તમે જાણો છો આ શિક્ષા કોઈ આ બાપની નથી. આમને તો આ ખબર

નહોતી કે કળયુગ ખત્મ થઈ સતયુગ આવવાનું છે. આમનાં હવે કોઈ દેહધારી ગુરુ નથી બીજા તો બધાં મનુષ્ય માત્ર કહેશે અમારા ફલાણા ગુરુ છે. ફલાણા જ્યોતિ જ્યોત સમાયા. બધાનાં દેહધારી ગુરુ છે. ધર્મસ્થાપક પણ દેહધારી છે. આ ધર્મ કોણે સ્થાપન કર્યો? પરમપિતા પરમાત્મા ત્રિમૂર્તિ શિવબાબાએ બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપન કર્યો છે. આમનાં શરીરનું નામ બ્રહ્મા છે. ક્રિશ્ચિયન લોકો કહેશે કાઈસ્ટે આ ધર્મ સ્થાપન કર્યો. તે તો દેહધારી છે. ચિત્ર પણ છે. આ ધર્મનાં સ્થાપક નું ચિત્ર શું દેખાડશો? શિવનું જ દેખાડશો. શિવનાં ચિત્ર પણ કોઈ મોટા, કોઈ નાનાં બનાવે છે. છે તો એ બિંદી જ. નામ-રૂપ પણ છે પરંતુ અવ્યક્ત છે. આ આંખોથી જ નથી જોઈ શકતાં. શિવબાબા આપ બાળકોને રાજ્ય-ભાગ્ય આપીને ગયાં છે ત્યારે તો યાદ કરો છો ને. શિવબાબા કહે છે મનમનાભવ. મુજ એક બાપ ને યાદ કરો. કોઈ ની સ્તુતિ નથી કરવાની. આત્માની બુદ્ધિમાં કોઈ દેહ યાદ ન આવે, આ સારી રીતે સમજવાની વાત છે. આપણને શિવબાબા ભણાવે છે. આખો દિવસ આ રીપીટ કરતાં રહો. શિવ ભગવાનુવાચ પહેલાં-પહેલાં તો અલ્ફ જ સમજવું પડે. આ પાકું નથી કર્યું અને બે વિશે સમજાવ્યું તો કાંઈ પણ બુદ્ધિમાં બેસશે નહીં. કોઈ કહી દે છે આ વાત તો સાચી છે. કોઈ કહે આ સમજવામાં તો સમય જોઈએ. કોઈ કહે વિચાર કરીશું. ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારનાં આવે છે. આ છે નવી વાત. પરમપિતા પરમાત્મા શિવ આત્માઓને બેસીને ભણાવે છે. વિચાર ચાલે છે, શું કરીએ કે મનુષ્યને આ સમજ માં આવી જાય. શિવ જ જ્ઞાનનાં સાગર છે. આત્માને જ્ઞાનનાં સાગર કેવી રીતે કહીશું, જેમને શરીર જ નથી. જ્ઞાનનાં સાગર છે તો જરૂર ક્યારેક જ્ઞાન સંભળાવ્યું છે ત્યારે તો એમને જ્ઞાન સાગર કહે છે. એમ જ કેમ કહેશે. કોઈ ખુબ ભણે છે તો કહેવાય છે આ તો ખુબ વેદ શાસ્ત્ર ભણ્યાં છે, એટલે શાસ્ત્રી અથવા વિદ્વાન કહેવાય છે. બાપને જ્ઞાનનાં સાગર ઓથોરિટી (સત્તા) કહેવાય છે. જરૂર થઈને ગયાં છે. પહેલાં તો પૂછવું જોઈએ હમણાં કળયુગ છે કે સતયુગ? નવી દુનિયા છે કે જૂની દુનિયા? લક્ષ્ય-હેતુ તો તમારી સામે ઉભું છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ જો હોત તો એમનું રાજ્ય હોત. આ જૂની દુનિયા, કંગાળપણ જ ન હોત. હવે તો ફક્ત એમનાં ચિત્ર છે. મંદિરમાં મોડલ્સ (ચિત્રો) દેખાડે છે. નહીં તો એમનાં મહેલ બગીચા વગેરે કેટલાં મોટા-મોટા હશે. ફક્ત મંદિરમાં થોડી રહેતાં હશે. પ્રેસિડેન્ટ (રાષ્ટ્રપતિ) નું મકાન કેટલું મોટું છે. દેવી-દેવતાઓ તો મોટા-મોટા મહેલો માં રહેતાં હશે. ખુબ જગ્યા હશે. ત્યાં ડરવા વગેરેની વાત જ નથી હોતી. સદૈવ ફૂલવાડી રહે છે. કાંટા હોતાં જ નથી. તે છે જ બગીચો. ત્યાં તો લાકડીઓ વગેરે બાળતાં નહીં હશે. લાકડીઓ માં ધુમાળો થાય છે તો દુઃખ અનુભવ થાય છે. ત્યાં આપણે ખુબ થોડા ટુકડા માં રહીએ છીએ. પાછળ થી વૃદ્ધિને પામતા જઈએ છીએ. ખુબ સારા-સારા બગીચા હશે, સુગંધ આવતી રહેશે. જંગલ હશે જ નહીં. હવે ફીલિંગ આવે છે, જોતાં તો નથી. તમે ધ્યાનમાં મોટા-મોટા મહેલ વગેરે જોઈ આવો છો, તે તો અહીંયા બનાવી ન શકાય. સાક્ષાત્કાર થયો પછી ગુમ થઈ જશે. સાક્ષાત્કાર કર્યો તો છે ને. રાજાઓ પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ હશે. ખુબ રમણીક સ્વર્ગ હશે. જેમ અહીંયા મૈસૂર વગેરે રમણીક છે, એમ ત્યાં ખુબ જ સારી હવાઓ વહેતી રહે છે. પાણીનાં ઝરણાં વહેતાં રહે છે. આત્મા સમજે છે અમે સારી-સારી ચીજો બનાવીએ. આત્માને સ્વર્ગ તો યાદ આવે છે ને.

આપ બાળકોને રિચલાઈઝ થાય છે - શું-શું હશે, ક્યાં આપણે રહેતાં હોઈશું. આ સમયે આ સ્મૃતિ રહે છે. ચિત્રોને જુઓ તમે કેટલાં ખુશનસીબ છો. ત્યાં દુઃખની કોઈ વાત નહીં હશે. આપણે તો સ્વર્ગમાં હતાં પછી નીચે ઉતર્યા. હવે ફરી સ્વર્ગમાં જવાનું છે. કેવી રીતે જઈએ? દોરી પર લટકીને જઈશું શું? આપણે આત્માઓ તો રહેવા વાળી છીએ શાંતિધામ ની. બાપે સ્મૃતિ અપાવી હવે તમે ફરી દેવતા બની રહ્યાં છો અને બીજાઓને બનાવી રહ્યાં છો. કેટલાં ઘરે બેઠા પણ સાક્ષાત્કાર કરે છે. બાંધેલીઓ એ ક્યારેય જોયું થોડી છે. કેવી રીતે આત્માને ઉછળ આવે છે. પોતાનું ઘર નજીક આવવાથી આત્માને ખુશી થાય છે. સમજે છે બાબા અમને જ્ઞાન આપીને શ્રંગારવા આવ્યાં છે. છેવટે એક દિવસ સમાચારપત્ર માં પણ આવશે. હમણાં તો સ્તુતિ-નિંદા, માન-અપમાન બધું સામે આવે છે. જાણો છો કલ્પ પહેલાં પણ એવી રીતે થયું હતું, જે સેકન્ડ પસાર થઈ ગઈ, તેનું ચિંતન નથી કરવાનું હોતું. સમાચાર પત્રોમાં કલ્પ પહેલાં પણ આવી રીતે આવ્યું હતું. પછી પુરુષાર્થ કરાય છે. હંગામા તો જે થયાં હતા તે થઈ ગયાં. નામ તો થઈ ગયું ને. પછી તમે રેસપોન્ડ (પ્રતિઉત્તર) કરો છો. કોઈ વાંચે છે, કોઈ નથી વાંચતા. કુરસદ નથી મળતી. બીજા કામોમાં લાગી જાય છે. હવે તમારી બુદ્ધિમાં છે - આ બેહદ નો મોટો ડ્રામા છે. ટીક-ટીક ચાલતી રહે છે, ચક્ર ફરતું રહે છે. એક સેકન્ડમાં જે પસાર થયું તે ફરી ૫ હજાર વર્ષ પછી રિપીટ થશે. જે થઈ ગયું સેકન્ડ પછી ખ્યાલ માં આવે છે. આ ભૂલ થઈ ગઈ, ડ્રામા માં નોંધાઈ ગયું. કલ્પ પહેલાં પણ એવી રીતે જ ભૂલ થઈ હતી, ભૂતકાળ થઈ ગયું. હવે ફરી આગળનાં માટે નહીં કરીશું. પુરુષાર્થ કરતાં રહો છો. તમને સમજાવાય છે ઘડી-ઘડી આ ભૂલ સારી નથી. આ કર્મ સારું નથી. દિલ ખાતું હશે - અમારા થી આ ખરાબ કામ થયું. બાપ સમજણ આપે છે, એવું નહીં કરો, કોઈને દુઃખ થશે. મનાઈ કરાય છે. બાપ કહી દે છે - આ કામ નથી કરવાનું,

વગર પૂછે ચીજ ઉઠાવી, તેને ચોરી કહેવાય છે. એવાં કામ નહીં કરો. કડવું નહીં બોલો. આજકાલ દુનિયા જુઓ કેવી છે - કોઈ નોકર પર ગુસ્સો કર્યો તો તે પણ દુશ્મની કરવા લાગી જાય છે. ત્યાં તો સિંહ-બકરી આપસ માં ક્ષીરખંડ થઈ રહે છે. લૂણપાની અને ક્ષીરખંડ. સતયુગમાં બધાં મનુષ્ય આત્માઓ આપસમાં ક્ષીરખંડ રહે છે. અને આ રાવણની દુનિયામાં બધાં મનુષ્ય લૂણપાણી છે. બાપ બાળક પણ લૂણપાની. કામ મહાશત્રુ છે ને. કામ કટારી ચલાવી એક-બીજાને દુઃખ આપે છે. આ આખી દુનિયા લૂણપાની છે. સતયુગી દુનિયા ક્ષીરખંડ છે. આ વાતો થી દુનિયા શું જાણે. મનુષ્ય તો સ્વર્ગ ને લાખો વર્ષ કહી દે છે. તો કોઈ વાત બુદ્ધિમાં આવી ન શકે. જે દેવતાઓ હતાં તેમને જ સ્મૃતિ માં આવે છે. તમે જાણો છો આ દેવતા સતયુગ માં હતાં. જેમણે ૮૪ જન્મ લીધાં છે તે જ ફરીથી આવીને ભણશે અને કાંટાથી ફૂલ બનશે. આ બાપની એક જ યુનિવર્સિટી છે, આની બ્રાન્ચેઝ (શાખાઓ) નીકળતી રહે છે. ખુદા જ્યારે આવશે ત્યારે એમનાં ખિદમતગાર (મદદગાર) બનશે, જેમનાં દ્વારા સ્વયં ભગવાન રાજાઈ સ્થાપન કરશે. તમે સમજો છો આપણે ખુદા નાં ખિદમતગાર છીએ. તેઓ શારીરિક ખિદમત કરે છે, આ રુહાની. બાબા આપણને આત્માઓને રુહાની સર્વિસ શીખવાડી રહ્યાં છે કારણ કે રુહ જ તમોપ્રધાન બની ગઈ છે. ફરી બાબા સતોપ્રધાન બનાવી રહ્યાં છે. બાબા કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. આ યોગ અગ્નિ છે. ભારતનો પ્રાચીન યોગ ગવાયેલો છે ને. આર્ટિફિશિયલ (બનાવટી) યોગ તો ઘણાં થઈ ગયાં છે એટલે બાબા કહે છે યાદની યાત્રા કહેવું ઠીક છે. શિવબાબા ને યાદ કરતા-કરતા તમે શિવપુરી માં ચાલ્યાં જશો. એ છે શિવપુરી. તે વિષ્ણુપુરી. આ રાવણ પુરી. વિષ્ણુપુરી ની પાછળ છે રામપુરી. સૂર્યવંશી પછી ચંદ્રવંશી છે. આ તો સાધારણ વાત છે. અડધોકલ્પ સતયુગ-ત્રેતા, અડધોકલ્પ દ્વાપર-કળયુગ. હમણાં તમે સંગમ પર છો. આ પણ ફક્ત તમે જાણો છો. જે સારી રીતે ધારણા કરે છે, તે બીજાઓને પણ સમજાવે છે. આપણે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર છીએ. આ કોઈની બુદ્ધિમાં યાદ રહે તો પણ આખો ડ્રામા બુદ્ધિમાં આવી જાય. પરંતુ કળયુગી દેહનાં સંબંધી વગેરે યાદ આવતાં રહે છે. બાપ કહે છે - તમારે યાદ કરવાનાં છે એક બાપ ને. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા રાજયોગ શીખવાડવા વાળા એક જ છે એટલે બાબા એ સમજાવ્યું છે કે શિવબાબાની જ જયંતી છે જે આખી દુનિયાને પલટાવે છે. તમે બ્રાહ્મણ જ જાણો છો, હમણાં આપણે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર છીએ. જે બ્રાહ્મણ છે એમને જ રચયિતા અને રચના નું જ્ઞાન બુદ્ધિમાં છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈપણ એવું કર્મ નથી કરવાનું જેનાથી કોઈને દુઃખ થાય. કડવા બોલ નથી બોલવાનાં. ખુબ-ખુબ ક્ષીરખંડ થઈને રહેવાનું છે.
2. કોઈપણ દેહધારી ની સ્તુતિ નથી કરવાની. બુદ્ધિમાં રહે આપણને શિવબાબા ભણાવે છે, એ એકની જ મહિમા કરવાની છે, રુહાની ખિદમતગાર બનવાનું છે.

વરદાન :- સર્વનાં ગુણ જોતાં સ્વયં માં બાપનાં ગુણોને ધારણ કરવા વાળા ગુણમૂર્ત ભવ સંગમયુગ પર જે બાળકો ગુણોની માળા ધારણ કરે છે તે જ વિજય માળા માં આવે છે એટલે હોલીહંસ બની સર્વ નાં ગુણોને જુઓ અને એક બાપનાં ગુણોને સ્વયં માં ધારણ કરો, આ ગુણમાળા બધાનાં ગળા માં પડેલી હોય. જે જેટલાં બાપનાં ગુણ સ્વયં માં ધારણ કરે છે તેમનાં ગળામાં એટલી મોટી માળા પડે છે. ગુણમાળા ને સિમરણ કરવાથી સ્વયં પણ ગુણમૂર્ત બની જાય છે. એની જ યાદગાર માં દેવતાઓ અને શક્તિઓનાં ગળામાં માળા દેખાડે છે.

સ્લોગન :- સાક્ષીપણા ની સ્થિતિ જ યથાર્થ નિર્ણય નું તખ્ત છે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ જે છે , જેવા છે , એમને યથાર્થ ઓળખી ને યાદ કરો , એનાં માટે પોતાની બુદ્ધિને વિશાળ બનાવો ”

પ્રશ્ન :- બાપ ને ગરીબ-નિવાઝ કેમ કહેવાયાં છે?

ઉત્તર :- કારણ કે આ સમયે જ્યારે આખી દુનિયા ગરીબ અર્થાત્ દુઃખી બની ગઈ છે ત્યારે બાપ આવ્યાં છે બધાંને દુઃખથી છોડાવવાં. બાકી કોઈ પર તરસ ખાઈ ને કપડાં આપી દેવા, પૈસા આપી દેવા તે કોઈ કમાલની વાત નથી. એનાથી એ કોઈ સાહુકાર નથી બની જતાં. એવું નહીં હું કોઈ આ ભીલો ને પૈસા આપીને ગરીબ-નિવાઝ કહેવાઈશ. હું તો ગરીબ અર્થાત્ પતિતો ને, જેનામાં જ્ઞાન નથી, એમને જ્ઞાન આપીને પાવન બનાવું છું.

ગીત :- યહી બહાર હૈ દુનિયા કો ભૂલ જાને કી ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. બાળકો જાણે છે ગીત તો દુનિયાવી મનુષ્યો એ ગાયેલું છે. અક્ષર ખુબ સરસ છે, આ જૂની દુનિયા ને ભુલવાની છે. પહેલાં એવું નહોતાં સમજતાં. કળયુગી મનુષ્યો ને પણ સમજમાં નથી આવતું કે નવી દુનિયામાં જવાનું હશે તો જરૂર જૂની દુનિયાને ભુલવું પડશે. ભલે એટલું સમજે છે જૂની દુનિયાને છોડવાની છે પરંતુ તે સમજે છે હજું બહુ જ સમય પડ્યો છે. નવી થી જૂની થશે, આ તો સમજે છે પરંતુ લાંબો સમય નાખવાથી ભૂલી ગયાં છે. તમને હવે સ્મૃતિ અપાવાય છે, હવે નવી દુનિયા સ્થાપન થાય છે એટલે જૂની દુનિયા ને ભૂલવાની છે. ભૂલી જવાથી શું થશે? આપણે આ શરીર છોડી નવી દુનિયામાં જઈશું. પરંતુ અજ્ઞાનકાળ માં આવી-આવી વાતો નાં અર્થ પર કોઈનું ધ્યાન નથી જતું. જે પ્રકારે બાપ સમજાવે છે, એમ કોઈ પણ સમજાવવા વાળું નથી. તમે આનાં અર્થ ને સમજી શકો છો. આ પણ બાળકો જાણે છે-બાપ છે ખુબજ સાધારણ. અનન્ય, સારા-સારા બાળકો પણ પૂરું સમજતાં નથી. ભૂલી જાય છે કે આમનામાં શિવબાબા આવે છે. કોઈ પણ ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપે છે તો સમજતાં નથી કે આ શિવબાબા નું ડાયરેક્શન છે. શિવબાબા ને આખો દિવસ જેમ કે ભૂલેલાં છે. પૂરું ન સમજવાનાં કારણે તે કામ નથી કરતાં. માયા યાદ કરવા નથી દેતી. સ્થાઈ તે યાદ રહેતી નથી. મહેનત કરતાં-કરતાં પાછળથી છેવટે તે અવસ્થા થવાની જરૂર છે. એવું કોઈ પણ નથી જે આ સમયે કર્માતીત અવસ્થાને પામી લે. બાપ જે છે, જેવા છે એમને જાણવામાં વિશાળ બુદ્ધિ જોઈએ.

તમને પૂછશે બાપદાદા ગરમ કપડાં પહેરે છે? કહેશે બંને નાં પડેલાં છે. શિવબાબા કહેશે હું થોડી ગરમ કપડાં પહેરીશ. મને ઠંડી નથી લાગતી. હાં, જેનામાં પ્રવેશ કર્યો છે એમને ઠંડી લાગશે. મને તો ન ભૂખ, ન તરસ કંઈ નથી લાગતું. હું તો નિર્લેપ છું. સર્વિસ કરવા છતાં પણ આ બધી વાતો થી ન્યારો છું. હું ખાતો, પીતો નથી. જેમ એક સાધુ પણ કહેતાં હતાં ને, હું ન ખાઉં છું, ન પીવું છું..... તેમણે પછી આર્ટિફિશિયલ (બનાવટી) વેશ ધારણ કરી લીધો છે. દેવતાઓનાં નામ પણ તો અનેકોએ રાખ્યાં છે. બીજા કોઈ ધર્મમાં દેવી-દેવતા બનતાં નથી. અહીંયા કેટલાં મંદિર છે. બહાર તો એક શિવબાબા ને જ માને છે. બુદ્ધિ પણ કહે છે પિતા તો એક હોય છે. પિતા થી જ વારસો મળે છે. આપ બાળકો ની બુદ્ધિમાં છે-કલ્પ નાં આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર જ બાબા થી વારસો મળે છે. જ્યારે આપણે સુખધામ માં જઈએ છે તો બાકી બધાં શાંતિધામ માં રહે છે. તમારામાં પણ આ સમજ નંબરવાર છે. જો જ્ઞાન નાં વિચારો માં રહે છે તો એમનાં બોલ જ તેવાં નીકળશે. આપ રુપ-વસંત બની રહ્યાં છો - બાબા દ્વારા. તમે રુપ પણ છો અને વસંત પણ છો. દુનિયામાં બીજું કોઈ કહી ન શકે કે અમે રુપ-વસંત છીએ. તમે હમણાં ભણી રહ્યાં છો, અંત સુધી નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર ભણી લેશો. શિવબાબા આપણા આત્માઓનાં બાપ છે ને. આ પણ દિલ થી લાગે તો છે ને. ભક્તિમાર્ગ માં થોડી દિલ થી લાગે છે. અહીંયા તમે સમ્મુખ બેઠા છો. સમજો છો બાપ પછી આ સમયે જ આવશે પછી કોઈ બીજા સમયે બાપ ને આવવાની દરકાર જ નથી. સત્યયુગ થી ત્રેતા સુધી આવવાનું નથી. દ્વાપર થી કળયુગ સુધી પણ આવવાનું નથી. એ આવે જ છે કલ્પ નાં સંગમયુગ પર. બાપ છે પણ ગરીબ-નિવાઝ અર્થાત્ આખી દુનિયા જે દુઃખી ગરીબ થઈ જાય છે એમનાં બાપ છે. આમનાં દિલમાં શું હશે? હું ગરીબ નિવાઝ છું. બધાનું દુઃખ અથવા ગરીબી દૂર થઈ જાય. તે તો સિવાય જ્ઞાન થી ઓછું થઈ ન શકે. બાકી કપડાં વગેરે આપવાથી કોઈ સાહુકાર તો નહીં બની જશે ને. ગરીબને જોવાથી દિલ થશે

એમને કપડા આપી દઈએ, કારણ કે યાદ આવે છે ને-હું ગરીબ નિવાઝ છું. સાથે-સાથે આ પણ સમજુ છું - હું ગરીબ નિવાઝ કોઈ આ ભીલો નાં માટે નથી. હું ગરીબ નિવાઝ છું જે બિલ્કુલ જ પતિત છે એમને પાવન બનાવું છું. હું છું જ પતિત-પાવન. તો વિચાર ચાલે છે, હું ગરીબ નિવાઝ છું પરંતુ પૈસા વગેરે કેવી રીતે આપું. પૈસા વગેરે આપવા વાળા તો દુનિયામાં ઘણાં છે. ખુબજ ફંડ્સ (પૈસા) કાઢે છે, જે પછી અનાથ આશ્રમમાં મોકલી દે છે. જાણે છે અનાથ હોય છે અર્થાત્ જેમને નાથ નથી. અનાથ એટલે ગરીબ. તમારા પણ નાથ નહોતાં અર્થાત્ બાપ નહોતાં. તમે ગરીબ હતાં, જ્ઞાન નહોતું. જે રૂપ-વસંત નથી, તે ગરીબ અનાથ છે. જે રૂપ-વસંત છે એમને સનાથ કહેવાય છે. સનાથ સાહુકાર ને, અનાથ ગરીબ ને કહેવાય છે. તમારી બુદ્ધિમાં છે બધાં ગરીબ છે, કાંઈક એમને આપી દઈએ. બાપ ગરીબ-નિવાઝ છે તો કહેશે એવી વસ્તુ આપીએ જેનાથી સદાનાં માટે સાહુકાર બની જાય. બાકી આ કપડાં વગેરે આપવા તો સામાન્ય વાત છે. એમાં આપણે શું કામ પડીએ. આપણે તો એમને અનાથ થી સનાથ બનાવી દઈએ. ભલે કેટલાં પણ કોઈ પદમપતિ છે, પરંતુ તે પણ બધાં અલ્પકાળ માટે છે. આ છે જ અનાથોની દુનિયા. ભલે પૈસા વાળા છે, તે પણ અલ્પકાળ માટે. ત્યાં છે સદૈવ સનાથ. ત્યાં આવું કર્મ નથી ફૂટતાં. અહીંયા કેટલાં ગરીબ છે. જેમને ધન છે, એમને તો પોતાનો નશો ચઢેલો રહે છે-અમે સ્વર્ગમાં છીએ. પરંતુ છે નહિં, આ તમે જાણો છો. આ સમયે કોઈ પણ મનુષ્ય સનાથ નથી, બધાં અનાથ છે. આ પૈસા વગેરે તો બધું માટી માં મળી જવાનું છે. મનુષ્ય સમજે છે અમારી પાસે આટલું ધન છે જે પુત્ર-પૌત્ર ખાતાં રહેશે. પરંપરા ચાલતું રહેશે. પરંતુ એમ ચાલવાનું નથી. આ તો બધું વિનાશ થઈ જશે એટલે તમને આ આખી જૂની દુનિયા થી વૈરાગ્ય છે.

તમે જાણો છો નવી દુનિયાને સ્વર્ગ, જૂની દુનિયાને નર્ક કહેવાય છે. આપણને બાબા નવી દુનિયાનાં માટે સાહુકાર બનાવી રહ્યાં છે. આ જૂની દુનિયા તો ખત્મ થઈ જવાની છે. બાપ કેટલાં સાહુકાર બનાવે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ સાહુકાર કેવી રીતે બન્યાં? શું કોઈ સાહુકાર થી વારસો મળ્યો કે લડાઈ કરી? જેમ બીજા રાજગાદી મેળવે છે, શું એમ રાજગાદી લીધી? કે કર્મો અનુસાર આ ધન મળ્યું? બાપ નું કર્મ શીખવાડવાનું તો બિલ્કુલ જ ન્યારુ છે. કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ અક્ષર પણ ક્લીયર (સ્પષ્ટ) છે ને. શાસ્ત્રો માં કંઈક અક્ષર છે, લોટ માં મીઠા જેટલું રહી જાય છે. ક્યાં આટલાં કરોડ મનુષ્ય, બાકી ૯ લાખ રહે છે. ક્વાર્ટર (પા) ટકા પણ ન થયું. તો આને કહેવાય છે લોટમાં મીઠું. દુનિયા આખી વિનાશ થઈ જાય છે. બહુજ થોડાં સંગમયુગ માં રહે છે. કોઈ પહેલાથી જ શરીર છોડી જાય છે. તે પછી રિસીવ કરશે. જેમ મોગલી બાળકી હતી, સારી હતી તો જન્મ બિલ્કુલ સારા ઘરમાં લીધો હશે. નંબરવાર સુખમાં જ જન્મ લે છે. સુખ તો એમણે જોવાનું છે, થોડું દુઃખ પણ જોવાનું છે. કર્મોત્તર અવસ્થા તો કોઈની થઈ નથી. જન્મ મોટા સુખી ઘરમાં જઈને લેશે. એવું નહીં સમજો અહીંયા કોઈ સુખી ઘર નથી. ઘણાં પરિવાર એવાં સારા હોય છે, વાત ન પૂછો. બાબા નું જોયેલું છે. વહુઓ એક જ ઘરમાં એવા શાંત મિલનસાર માં રહે છે જે બસ, બધાં સાથે ભક્તિ કરે છે, ગીતા વાંચે છે.... બાબા એ પૂછ્યું આટલી બધી સાથે રહે છે, ઝઘડો વગેરે નથી થતો! કહ્યું અમારી પાસે તો સ્વર્ગ છે, અમે બધાં સાથે રહીએ છીએ. ક્યારેય લડતાં-ઝઘડતાં નથી, શાંતિમાં રહીએ છીએ. કહે છે અહીંયા તો જેમ કે સ્વર્ગ છે તો જરૂર સ્વર્ગ ભૂતકાળ થઈ ગયું છે ત્યારે તો કહેવામાં આવે છે ને કે અહીંયા તો જેમ કે સ્વર્ગ આવી ગયું છે. પરંતુ અહીંયા તો ઘણાનાં સ્વભાવ સ્વર્ગવાસી બનવાનાં દેખાતાં નથી. દાસ-દાસીઓ પણ બનવાનાં છે ને. આ રાજધાની સ્થાપન થાય છે. બાકી જે બ્રાહ્મણ બને છે તે દૈવી ધરાનામાં આવવા વાળા છે. પરંતુ નંબરવાર છે. કોઈ તો બહુજ મીઠા હોય છે, બધાંને પ્રેમ કરતાં રહેશે. ક્યારેય કોઈને ગુસ્સો નહીં કરશે. ગુસ્સો કરવાથી દુઃખ થાય છે. જે મન્સા-વાચા-કર્મણા કોઈને દુઃખ જ આપતાં રહે છે - એમને કહેવાય છે દુઃખી આત્મા. જેમ પુણ્ય આત્મા, પાપ આત્મા કહેવાય છે ને. શરીર નું નામ લે છે શું? હકીકતમાં આત્મા જ બને છે, બધી પાપ આત્માઓ પણ એક જેવી નથી હોતી. પુણ્ય આત્મા પણ બધી એક જેવી નથી હોતી. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર હોય છે. વિદ્યાર્થી પોતે સમજતા હશે ને કે અમારા કેરેક્ટર્સ (ચરિત્ર), અવસ્થા કેવી છે? અમે કેવી રીતે ચાલીએ છીએ? બધાંને મીઠું બોલીએ છીએ? કોઈ કંઈ કહે તો અમે ઉલ્ટો-સુલટો જવાબ તો નથી આપતાં? બાબા ને ઘણાં બાળકો કહે છે - બાળકો પર ગુસ્સો આવી જાય છે. બાબા કહે છે જેટલું થઈ શકે પ્રેમ થી કામ લો. નાના બાળકોને સુધારવા માટે કાન થી પકડે છે. કૃષ્ણ નાં માટે દેખાડે છે ને એમને ઓખલી થી બાંધ્યાં. આ પણ અહીંયા ની જ વાત છે. નાનું બાળક ચંચળ છે તો ખાટલા થી કે ઝાડ થી બાંધી દો. થપ્પડ નહીં મારો. નહીં તો તે પણ એવું શીખી જશે. બાંધવું ઠીક છે. એવું તો નથી બાળક મોટો થઈને મા-બાપ ને બાંધશે? ના. આ છે જ બાળકો માટે શિક્ષા. બિલ્કુલ હેરાન કરે તો કાન થી પકડી શકો છો. કોઈ

બાળકો એકદમ નાક માં દમ કરી દે છે. નિર્મોહી પણ બનવું જોઈએ.

આ તો આપ બાળકો સમજો છો - આપણે આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનું છે. લક્ષ્ય-હેતુ સામે ઉભું છે. કેટલું ઉચું લક્ષ્ય-હેતુ છે. ભણાવવા વાળા પણ હાઇએસ્ટ (સર્વોચ્ચ) છે ને. શ્રીકૃષ્ણ ની મહિમા કેટલી ગાયે છે - સર્વગુણ સંપન્ન, ૧૬ કળા સંપન્ન.... હવે આપ બાળકો જાણો છો આપણે એવાં બની રહ્યાં છીએ. તમે અહીંયા આવ્યાં છો જ આ બનવા માટે. તમારી આ સાચી સત્યનારાયણની કથા છે જ નર થી નારાયણ બનવાની. અમર કથા છે અમરપુરી જવાની. કોઈ સન્યાસી વગેરે આ વાતોને નથી જાણતાં. કોઈ પણ મનુષ્ય માત્રને જ્ઞાન નાં સાગર કે પતિત-પાવન નહીં કહીશું. જ્યારે આખી સૃષ્ટિ જ પતિત છે તો આપણે પતિત-પાવન કોને કહીએ? અહીંયા કોઈ પુણ્ય આત્મા હોઈ ન શકે. બાપ સમજાવે છે - આ દુનિયા પતિત છે. શ્રીકૃષ્ણ છે અવ્વલ નંબર. તેમને પણ ભગવાન નથી કહી શકાતું. જન્મ-મરણ રહિત એક જ નિરાકાર બાપ છે. ગવાય છે શિવ પરમાત્માય નમઃ, બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ને દેવતા કહી પછી શિવને પરમાત્મા કહે છે. તો શિવ સૌથી ઉપર થયાં ને. એ છે બધાનાં બાપ. વારસો પણ બાપ થી મળવાનો છે, સર્વવ્યાપી કહેવાથી વારસો નથી મળતો. બાપ સ્વર્ગની સ્થાપના કરવા વાળા છે તો જરૂર સ્વર્ગનો વારસો જ આપશે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ છે નંબરવન. અભ્યાસ થી આ પદ પામ્યાં. ભારત નો પ્રાચીન યોગ કેમ નહીં પ્રખ્યાત થશે. જેનાથી મનુષ્ય વિશ્વનાં માલિક બને છે એને કહે છે સહજયોગ, સહજજ્ઞાન. છે પણ બહુજ સહજ, એક જ જન્મનાં પુરુષાર્થ થી કેટલી પ્રાપ્તિ થઈ જાય છે. ભક્તિમાર્ગ માં તો જન્મ પછી જન્મ ઠોકરો ખાતાં આવ્યાં, મળતું તો કંઈ પણ નથી. આ તો એક જ જન્મમાં મળે છે એટલે સહજ કહેવાય છે. સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ કહેવાય છે. આજકાલ તો જુઓ કેવા-કેવા ઇન્વેન્શન (સંશોધન) કાઢતાં રહે છે. સાયન્સ (વિજ્ઞાન) નું પણ વન્ડર (અદ્ભુત) છે. સાઈલેન્સ (શાંતિ) નું પણ વન્ડર જુઓ કેવું છે? તે બધું કેટલું જોવામાં આવે છે. અહીંયા કંઈ નથી. તમે શાંતિ માં બેઠા છો, નોકરી વગેરે પણ કરો છો, હાથ કાર ડે.... અને આત્માનું દિલ ચાર તરફ, આશિક માશૂક પણ ગવાયેલ છે ને. તેઓ એક-બીજા ની શકલ (ચહેરા) પર આશિક થાય છે, વિકારની વાત નથી રહેતી. ક્યાંય પણ બેઠા યાદ આવી જશે. રોટલી ખાતા રહેશે બસ સામે એમને જોતાં રહેશે. અંતમાં તમારી આ અવસ્થા થઈ જશે. બસ બાપ ને જ યાદ કરતાં રહેશે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. રૂપ-વસંત બની મુખ થી સદા સુખદાઈ બોલ બોલવાનાં છે, દુઃખદાઈ નથી બનવાનું. જ્ઞાન નાં વિચારો માં રહેવાનું છે, મુખથી જ્ઞાન રત્ન જ નીકાળવાનાં છે.
2. નિર્મોહી બનવાનું છે, દરેક થી પ્રેમ થી કામ લેવાનું છે, ગુસ્સો નથી કરવાનો. અનાથ ને સનાથ બનાવવાની સેવા કરવાની છે.

વરદાન :- અપવિત્રતા નાં નામ નિશાન ને પણ સમાપ્ત કરી હિઝ હોલીનેસ નું ટાઈટલ પ્રાપ્ત કરવા વાળા હોલીહંસ ભવ . જેમ હંસ ક્યારેય પણ કાંકરા નથી ચણતાં, રત્ન ધારણ કરે છે. એમ હોલીહંસ કોઈ નાં અવગુણ અર્થાત્ કાંકરા ને ધારણ નથી કરતાં. તેઓ વ્યર્થ અને સમર્થ ને અલગ કરી વ્યર્થ ને છોડી દે છે, સમર્થ ને અપનાવી લે છે. એવાં હોલીહંસ જ પવિત્ર શુદ્ધ આત્માઓ છે, એમનો આહાર, વ્યવહાર બધું શુદ્ધ હોય છે. જ્યારે અશુદ્ધિ અર્થાત્ અપવિત્રતાનું નામ નિશાન પણ સમાપ્ત થઈ જાય ત્યારે ભવિષ્યમાં હિઝ હોલીનેસ નું ટાઈટલ પ્રાપ્ત થાય એટલે ક્યારેય ભૂલ થી પણ કોઈ નાં અવગુણ ધારણ નહીં કરતાં.

સ્લોગન :- સર્વશ ત્યાગી એ છે જે જૂના સ્વભાવ સંસ્કાર નાં વંશ નો પણ ત્યાગ કરે છે.

“ મીઠા બાળકો - જે સંકલ્પ ઈશ્વરીય સેવા અર્થે ચાલે છે , તેને શુદ્ધ સંકલ્પ કે નિરસંકલ્પ જ કહીશું , વ્યર્થ નહીં ”

પ્રશ્ન :- વિકર્મો થી બચવાનાં માટે કઈ ફરજ-અદાઈ પાલન કરતાં પણ અનાસક્ત રહો?

ઉત્તર :- મિત્ર સંબંધીઓની સર્વિસ ભલે કરો પરંતુ અલૌકિક ઈશ્વરીય દૃષ્ટિ રાખીને કરો, એમનામાં મોહ ની રગ ન જવી જોઈએ. જો કોઈ વિકારી સંબંધ થી સંકલ્પ પણ ચાલે છે તો તે વિકર્મ બની જાય છે એટલે અનાસક્ત થઈને ફરજ-અદાઈ પાલન કરો. જેટલું થઈ શકે દેહી-અભિમાની રહેવાનો પુરુષાર્થ કરો.

ઓમ શાંતિ ! આજે આપ બાળકોને સંકલ્પ, વિકલ્પ, નિરસંકલ્પ અથવા કર્મ, અકર્મ અને વિકર્મ પર સમજાવાય છે. જ્યાં સુધી તમે અહીંયા છો ત્યાં સુધી તમારા સંકલ્પ જરૂર ચાલશે. સંકલ્પ ધારણ કર્યા વગર કોઈ મનુષ્ય એક ક્ષણ પણ રહી નથી શકતો. હવે આ સંકલ્પ અહીંયા પણ ચાલશે, સતયુગ માં પણ ચાલશે અને અજ્ઞાનકાળ માં પણ ચાલે છે પરંતુ જ્ઞાન માં આવવાથી સંકલ્પ, સંકલ્પ નથી, કારણ કે તમે પરમાત્મા ની સેવા અર્થ નિમિત્ત બન્યાં છો તો જે યજ્ઞ અર્થ સંકલ્પ ચાલે છે તે સંકલ્પ, સંકલ્પ નથી તે નિરસંકલ્પ જ છે. બાકી જે ફાલતુ સંકલ્પ ચાલે છે અર્થાત્ કળયુગી સંસાર અને કળયુગી મિત્ર સંબંધીઓનાં પ્રતિ ચાલે છે તે વિકલ્પ કહેવાય છે જેનાથી જ વિકર્મ બને છે અને વિકર્મો થી દુઃખ પ્રાપ્ત થાય છે. બાકી જે યજ્ઞ પ્રતિ અથવા ઈશ્વરીય સેવા પ્રતિ સંકલ્પ ચાલે છે તે નિરસંકલ્પ થઈ ગયાં. શુદ્ધ સંકલ્પ સર્વિસ પ્રતિ ભલે ચાલે. જુઓ, બાબા અહીંયા બેઠા છે આપ બાળકો ને સંભાળવા અર્થે. એમની સર્વિસ કરવા અર્થે માં-બાપ નો સંકલ્પ જરૂર ચાલે છે. પરંતુ આ સંકલ્પ, સંકલ્પ નથી આનાથી વિકર્મ નથી બનતાં પરંતુ જો કોઈ નો વિકારી સંબંધ પ્રતિ સંકલ્પ ચાલે છે તો તેમનું વિકર્મ અવશ્ય જ બને છે.

બાબા આપ બાળકોને કહે છે કે મિત્ર સંબંધીઓની સર્વિસ (સેવા) ભલે કરો પરંતુ અલૌકિક ઈશ્વરીય દૃષ્ટિ થી. એમાં મોહની રગ ન આવવી જોઈએ. અનાસક્ત થઈને પોતાની ફર્જ-અદાઈ પાલન કરવી જોઈએ. પરંતુ જે કોઈ અહીંયાં હોવા છતાં કર્મ સંબંધમાં હોવા છતાં તેને નથી કાપી શકતાં તો પણ એમણે પરમાત્માને ન છોડવા જોઈએ. હાથ પકડ્યો હશે તો કંઈ ન કંઈ પદ પ્રાપ્ત કરી લેશે. હવે આ તો દરેક પોતાને જાણે છે કે મારામાં કયો વિકાર છે. જો કોઈ માં એક પણ વિકાર છે તો તે દેહ-અભિમાની જરૂર થયાં, જેમાં વિકાર નથી તે થયાં દેહી-અભિમાની. કોઈ માં કોઈપણ વિકાર છે તો તે સજાઓ જરૂર ખાશે અને જે વિકારો થી રહિત છે, તે સજાઓથી મુક્ત થઈ જશે. જેમ જુઓ કોઈ-કોઈ બાળકો છે, જેમનામાં ન કામ છે, ન ક્રોધ છે, ન લોભ છે, ન મોહ છે..., તે સર્વિસ ખુબ સારી કરી શકે છે. હવે એમની બહુજ જ્ઞાન-વિજ્ઞાનમય અવસ્થા છે. તે તો તમે બધાં પણ વોટ (મત) આપશો. હવે આ તો જેવી રીતે હું જાણું છું તેવી રીતે આપ બાળકો પણ જાણો છો, સારા ને બધાં સારા કહેશે, જેનામાં કોઈ ખામી હશે તેમને બધાં એ જ વોટ આપશે. હવે એ નિશ્ચય કરજો જેનામાં કોઈ વિકાર છે તે સર્વિસ નથી કરી શકતાં. જે વિકાર પૂરું છે તે સર્વિસ કરી બીજાઓને આપ સમાન બનાવી શકશે એટલે વિકારો પર પૂર્ણ જીત જોઈએ, વિકલ્પ પર પૂર્ણ જીત જોઈએ. ઈશ્વર અર્થ સંકલ્પને નિરસંકલ્પ રખાશે.

હકીકત માં નિરસંકલ્પતા તેને જ કહેવાય છે જે સંકલ્પ ચાલે જ નહીં, દુઃખ સુખ થી ન્યારા થઈ જાય, એ તો અંતમાં જ્યારે તમે હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી ચાલ્યાં જાઓ છો, ત્યાં દુઃખ સુખ થી ન્યારી અવસ્થા માં, ત્યારે કોઈ સંકલ્પ નથી ચાલતો. તે સમયે કર્મ અકર્મ બંને થી પરે અકર્મી અવસ્થામાં રહો છો.

અહીંયા તમારા સંકલ્પ જરૂર ચાલશે કારણ કે તમે આખી દુનિયાને શુદ્ધ બનાવવા અર્થ નિમિત્ત બન્યાં છો તો એનાં માટે તમારા શુદ્ધ સંકલ્પ જરૂર ચાલશે. સતયુગમાં શુદ્ધ સંકલ્પ ચાલવાનાં કારણે સંકલ્પ, સંકલ્પ નથી, કર્મ કરતાં પણ કર્મબંધન નથી બનતું. સમજ્યાં. હવે કર્મ, અકર્મ અને વિકર્મની ગતિ તો પરમાત્મા જ સમજાવી શકે છે. એ જ વિકર્મોથી છોડાવવા વાળા છે જે આ સંગમ પર તમને ભણાવી રહ્યાં છે એટલે બાળકો પોતાની ઉપર

બહુજ સાવધાની રાખો. પોતાનાં હિસાબ-કિતાબ ને પણ જોતાં રહો. તમે અહીંયા આવ્યાં છો હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરવાં. એવું તો નથી અહીંયા આવીને પણ હિસાબ-કિતાબ બનાવતા જાઓ તો સજા ખાવી પડે. આ ગર્ભ જેલની સજા કાંઈ ઓછી નથી. આ કારણે બહુ જ પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આ મંઝિલ બહુ ભારે છે એટલે સાવધાની થી ચાલવું જોઈએ. વિકલ્પોની ઉપર જીત પામવાની છે જરૂર. હવે ક્યાં સુધી તમે વિકલ્પો પર જીત પામી છે, ક્યાં સુધી નિરસંકલ્પ અર્થાત્ દુઃખ સુખ થી ન્યારી અવસ્થા માં રહો છો, આ તમે પોતાને જાણતાં રહો. જે સ્વયં ને નથી સમજી શકતાં તે મમ્મા, બાબા ને પૂછી શકે છે કારણ કે તમે તો તેમનાં વારિસ છો, તો તે બતાવી શકે છે.

નિરસંકલ્પ અવસ્થામાં રહેવાથી તમે પોતાનાં શું, કોઈ પણ વિકારી નાં વિકર્મો ને દબાવી શકો છો, કોઈ પણ કામી પુરુષ તમારી સામે આવશે, તો તેનો વિકારી સંકલ્પ નહીં ચાલશે. જેમ કોઈ દેવતાઓની પાસે જાય છે તો તેમની સામે તે શાંત થઈ જાય છે, તેમ તમે પણ ગુપ્ત રૂપમાં દેવતાઓ છો. તમારી આગળ પણ કોઈનાં વિકારી સંકલ્પ નથી ચાલી શકતાં, પરંતુ એવાં ઘણાં કામી પુરુષ છે જેમનો કોઈ સંકલ્પ જો ચાલશે તો પણ વાર નહીં કરી શકશે, જો તમે યોગયુક્ત થઈને ઉભાં રહેશો તો.

જુઓ, બાળકો તમે અહીંયા આવ્યાં છો પરમાત્મા ને વિકારોની આહુતિ આપવા પરંતુ કોઈ-કોઈ એ હજું કાયદેસર આહુતિ નથી આપી. તેમનો યોગ પરમપિતા થી જોડાયેલો નથી. આખો દિવસ બુદ્ધિયોગ ભટકતો રહે છે અર્થાત્ દેહી-અભિમાની નથી બન્યાં. દેહ-અભિમાની હોવાનાં કારણે કોઈનાં સ્વભાવ માં આવી જાય છે, જેનાં કારણે પરમાત્મા થી પ્રીત નિભાવી નથી શકતાં અર્થાત્ પરમાત્મા અર્થ સર્વિસ કરવાનાં અધિકારી નથી બની શકતાં. તો જે પરમાત્મા થી સર્વિસ લઈ પછી સર્વિસ કરી રહ્યાં છે અર્થાત્ પતિતો ને પાવન કરી રહ્યાં છે તે જ મારા સાચાં પાક્કા બાળકો છે. તેમને બહુ ઉંચું પદ મળે છે.

હમણાં પરમાત્મા સ્વયં આવીને તમારા બાપ બન્યાં છે. એ બાપને સાધારણ રૂપમાં ન જાણીને કોઈપણ પ્રકારનો સંકલ્પ ઉત્પન્ન કરવો એટલે વિનાશ ને પ્રાપ્ત થવું. હવે એ સમય આવશે જે ૧૦૮ જ્ઞાન ગંગાઓ પૂર્ણ અવસ્થા ને પ્રાપ્ત કરશે. બાકી જે ભણેલા નહીં હશે તે તો પોતાની જ બરબાદી કરશે.

આ નિશ્ચય જાણજો, જો કોઈ ઈશ્વર યજ્ઞ માં છુપાઈને કામ કરે છે તો તેમને જાની જાનનહાર બાબા જોઈ લે છે, એ પછી પોતાનાં સાકાર સ્વરૂપ બાબા ને ટચ કરે છે, સાવધાની આપવા અર્થ. તો કોઈપણ વાત છુપાવવી ન જોઈએ. ભલે ભૂલો થાય છે પરંતુ તેને જણાવવાથી જ આગળનાં માટે બચી શકાય છે એટલે બાળકો સાવધાન રહેજો.

બાળકોએ પહેલાં પોતાને સમજવું જોઈએ કે હું છું કોણ, વ્હાટ એમ આઈ. “હું” શરીર ને નથી કહેતાં, હું કહે છે આત્માને. હું આત્મા ક્યાંથી આવ્યો છું? કોની સંતાન છું? આત્માને જ્યારે આ ખબર પડી જાય કે હું આત્મા પરમપિતા પરમાત્માની સંતાન છું ત્યારે પોતાનાં બાપને યાદ કરવાથી ખુશી આવી જાય. બાળકોને ખુશી ત્યારે આવે છે જ્યારે બાપનાં ઓકયુપેશન (કર્તવ્ય) ને જાણે છે. જ્યાં સુધી નાનાં છે, બાપનાં ઓકયુપેશન ને નથી જાણતાં ત્યાં સુધી એટલી ખુશી નથી રહેતી. જેમ મોટા થતાં જાય, બાપનાં ઓકયુપેશન ની ખબર પડતી જાય તો તે નશો, તે ખુશી ચઢતી જાય છે. તો પહેલાં એમનાં ઓકયુપેશન ને જાણવાનું છે કે આપણા બાબા કોણ છે? એ ક્યાં રહે છે? જો કહે આત્મા એમાં મર્જ (મળી) થઈ જશે તો આત્મા વિનાશી થઈ ગઈ તો ખુશી કોને આવશે.

તમારી પાસે જે નવાં જિજ્ઞાસુ આવે છે તેમને પૂછવું જોઈએ કે તમે અહીંયા શું ભણો છો? આનાથી શું સ્ટેટસ (પદ) મળે છે? તે કોલેજમાં તો ભણવા વાળા બતાવે છે કે અમે ડોક્ટર બની રહ્યાં છીએ, એન્જિનિયર બની રહ્યાં છીએ..... તો તેમનાં પર વિશ્વાસ કરશો ને કે આ બરાબર ભણી રહ્યાં છે. અહીંયા પણ વિદ્યાર્થી બતાવે છે કે આ છે દુઃખની દુનિયાં જેને નર્ક, હેલ અથવા ડેવીલ વર્લ્ડ કહે છે. તેની અગેન્સ્ટ (વિરોધ) માં છે હેવન અથવા ડીટી વર્લ્ડ, જેને સ્વર્ગ કહે છે. આ તો બધાં જાણે છે, સમજી પણ શકે છે કે આ તે સ્વર્ગ નથી, આ નર્ક છે અથવા દુઃખની દુનિયા છે, પાપ આત્માઓની દુનિયા છે ત્યારે તો એમને પોકારે છે કે અમને પુણ્યની દુનિયામાં લઈ જાઓ. તો આ બાળકો જે ભણી રહ્યાં છે તે જાણે છે કે અમને બાબા તે પુણ્ય ની દુનિયામાં લઈ ચાલી રહ્યાં છે. તો જે નવાં વિદ્યાર્થી આવે છે તેમણે બાળકોથી પૂછવું જોઈએ, બાળકો થી ભણવું જોઈએ. તેઓ પોતાનાં શિક્ષક નું કે બાપનું ઓકયુપેશન બતાવી શકે છે. બાપ થોડી જ પોતાની પ્રશંસા સ્વયં બેસીને કરશે, શિક્ષક પોતાની મહિમા સ્વયં

સંભળાવશે શું! એ તો વિદ્યાર્થી સંભળાવશે કે આ આવાં શિક્ષક છે, ત્યારે કહે છે સ્ટુડન્ટ શોઝ માસ્ટર. આપ બાળકો જે આટલો કોર્સ ભણીને આવ્યાં છો, તમારું કામ છે નવાં ને બેસીને સમજાવવાનું. બાકી શિક્ષક જે બી.એ. એમ.એ. ભણાવી રહ્યાં છે તે બેસીને નવાં વિદ્યાર્થી ને એ.બી.સી. શીખવાડશે શું! કોઈ-કોઈ વિદ્યાર્થી સારા હોશિયાર હોય છે, તે બીજાઓ ને પણ ભણાવે છે. એમાં માતા ગુરુ તો પ્રસિદ્ધ છે. આ છે ડીટી (દેવી) ધર્મ ની પહેલી માતા, જેમને જગદંબા કહે છે. માતાની ખુબ મહિમા છે. બંગાળ માં કાળી, દુર્ગા, સરસ્વતી અને લક્ષ્મી આ ચાર દેવીઓની ખુબ પૂજા કરે છે. હવે એ ચાર નાં ઓકયુપેશન ની તો ખબર હોવી જોઈએ. જેમ કે લક્ષ્મી છે તો એ છે ગોડેજ ઓફ વેલ્થ (ધનની દેવી). તે તો અહીંયા જ રાજ્ય કરીને ગઈ છે. બાકી કાળી, દુર્ગા વગેરે આ તો બધાં આનાં પર નામ પડયાં છે. જો ચાર માતાઓ છે તો તેમનાં ચાર પતિ પણ હોવા જોઈએ. હવે લક્ષ્મીનાં તો નારાયણ પતિ પ્રસિદ્ધ છે. કાળી નાં પતિ કોણ છે? (શંકર) પરંતુ શંકર ને તો પાર્વતી નાં પતિ કહે છે. પાર્વતી કોઈ કાળી નથી. ઘણાં છે જે કાળી ને પૂજે છે, માતાને યાદ કરે છે પરંતુ પિતાની ખબર નથી. કાળી નો કાં તો પતિ હોવો જોઈએ કાં પિતા હોવા જોઈએ પરંતુ આ કોઈને ખબર નથી.

તમારે સમજાવવાનું છે કે દુનિયા આ એક જ છે, જે કોઈ સમયે દુઃખની દુનિયા અથવા દોજક બની જાય છે તે જ ફરી સતયુગમાં બહિશ્ત અથવા સ્વર્ગ બની જાય છે. લક્ષ્મી-નારાયણ પણ આ જ સૃષ્ટિ પર સતયુગનાં સમયે રાજ્ય કરતાં હતાં. બાકી સૂક્ષ્મ માં તો કોઈ વૈકુંઠ છે નહીં જ્યાં સૂક્ષ્મ લક્ષ્મી-નારાયણ છે. તેમનાં ચિત્ર અહીંયા જ છે તો જરૂર અહીંયાં જ રાજ્ય કરીને ગયાં છે. રમત આખી આ કોરપોરિયલ વર્લ્ડ (સાકારી દુનિયા) માં ચાલે છે. હિસ્ટ્રી જોગોફી આ કોરપોરિયલ વર્લ્ડની છે. સૂક્ષ્મવતન ની કોઈ હિસ્ટ્રી જોગોફી હોતી નથી. પરંતુ બધી વાતોને છોડી તમારે નવાં જિજ્ઞાસુ ને પહેલાં અલ્ફ શીખવાડવાનો છે પછી બે સમજાવવાનું છે. અલ્ફ છે ગોડ, એ સુપ્રીમ સોલ છે. જ્યાં સુધી આ પૂરું સમજ્યાં નથી ત્યાં સુધી પરમપિતા નાં માટે એ પ્રેમ નથી જાગતો, એ ખુશી નથી આવતી કારણ કે પહેલાં જ્યારે બાપ ને જાણે ત્યારે એમનાં ઓકયુપેશન ને પણ જાણીને ખુશી માં આવે. તો ખુશી છે આ પહેલી વાત ને સમજવામાં. ગોડ તો એવરહેપી છે (ભગવાન સદા ખુશ છે), આનંદ સ્વરુપ છે. એમનાં આપણે બાળકો છીએ તો કેમ નહિં તે ખુશી આવવી જોઈએ! તે ગલીપચી કેમ નથી થતી! આઈ એમ સન ઓફ ગોડ, આઈ એમ એવરહેપી માસ્ટર ગોડ. એ ખુશી નથી આવતી તો સિદ્ધ છે પોતાને સન (બાળક) નથી સમજતાં. ગોડ ઇઝ એવરહેપી બટ આઈ એમ નોટ હેપી કારણ કે ફાધર ને નથી જાણતાં. વાત તો સહજ છે.

કોઈ-કોઈ ને આ જ્ઞાન સાંભળવાનાં કરતાં શાંતિ સારી લાગે છે કારણ કે ઘણાં છે જે જ્ઞાન ઉઠાવી પણ નહિં શકે. એટલો સમય ક્યાં છે. બસ આ અલ્ફ ને પણ જાણીને સાઈલેન્સ માં રહે તો તે પણ સારું છે. જેમ સન્યાસી પણ પહાડો ની કંદરાઓ માં જઈને પરમાત્માની યાદ માં બેસે છે. તેમ પરમપિતા પરમાત્મા ની, એ સુપ્રીમ લાઈટ ની યાદ માં રહે તો પણ સારું છે. એમની યાદ થી સન્યાસી પણ નિર્વિકારી બની શકે છે. પરંતુ ઘરે બેઠા તો યાદ કરી નથી શકતાં. ત્યાં તો બાળકોમાં મોહ જતો રહેશે, એટલે તો સંન્યાસ કરે છે. હોલી (પવિત્ર) બની જાય છે તો તેમાં સુખ તો છે ને. સંન્યાસી સૌથી સારા છે. આદિદેવ પણ સંન્યાસી બન્યાં છે ને. આ સામે તેમનું (આદિ દેવ નું) મંદિર ઉભું છે, જ્યાં તપસ્યાં કરી રહ્યાં છે. ગીતામાં પણ કહે છે દેહનાં બધાં ધર્મોનો સંન્યાસ કરો. તે સંન્યાસ કરી જાય તો મહાત્મા બની જાય. ગૃહસ્થી ને મહાત્મા કહેવું બેકાયદો છે. તમને તો પરમાત્મા એ આવીને સંન્યાસ કરાવ્યો છે. સંન્યાસ કરે જ છે સુખનાં માટે. મહાત્મા ક્યારેય દુઃખી નથી થતાં. રાજાઓ પણ સંન્યાસ કરે છે તો તાજ વગેરે ફેંકી દે છે. જેમ ગોપીચંદે સંન્યાસ કર્યો, તો જરૂર તેમાં સુખ છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈ પણ ઉલ્ટું કર્મ છુપાઈને નથી કરવાનું. બાપદાદા થી કોઈ પણ વાત છુપાવવાની નથી. ખુબ-ખુબ સાવધાન રહેવાનું છે.
2. સ્ટુડન્ટ શોઝ માસ્ટર, જે ભણ્યાં છો તે બીજાઓને ભણાવવાનું છે. એવરહેપી ગોડ નાં બાળકો છીએ, આ સ્મૃતિ થી અપાર ખુશી માં રહેવાનું છે.

વરદાન :- દરેક આત્માને ઉંચા ઉઠાવવાની ભાવના થી રિગાર્ડ આપવા વાળા શુભચિંતક ભવ
દરેક આત્માનાં પ્રતિ શ્રેષ્ઠ ભાવના અર્થાત્ ઉંચા ઉઠાવવાની અથવા આગળ વધારવાની ભાવના

રાખવી અર્થાત શુભચિંતક બનવું. પોતાની શુભ વૃત્તિ થી, શુભચિંતક સ્થિતિ થી અન્ય નાં અવગુણો ને પણ પરિવર્તન કરવાં, કોઈની પણ કમજોરી કે અવગુણ ને પોતાની કમજોરી સમજી વર્ણન કરવાનાં બદલે અથવા ફેલાવવાનાં બદલે સમાવવી અને પરિવર્તન કરવી એ છે રિગાર્ડ. મોટી વાત ને નાની બનાવવી, દિલશિકસ્ત ને શક્તિવાન બનાવવાં, એમનાં સંગનાં રંગમાં ન આવવું, સદા તેમને પણ ઉમંગ ઉત્સાહ માં લાવવાં - આ છે રિગાર્ડ. આવો રિગાર્ડ આપવા વાળા જ શુભચિંતક છે

સ્લોગન :- ત્યાગ નું ભાગ્ય સમાપ્ત કરવા વાળા જૂનાં સ્વભાવ-સંસ્કાર છે, એટલે એનો પણ ત્યાગ કરો.

“ મીઠા બાળકો - અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો નું દાન જ મહાદાન છે , આ દાન થી જ રાજાઈ પ્રાપ્ત થાય છે એટલે મહાદાની બનો ”

પ્રશ્ન :- જે બાળકોને સેવા નો શોખ હશે તેમની મુખ્ય નિશાનીઓ કઈ હશે?

ઉત્તર :- ૧. તેમને જૂની દુનિયાનું વાતાવરણ બિલ્કુલ સારું નહીં લાગે, ૨. તેમને અનેકોની સેવા કરી આપ સમાન બનાવવામાં જ ખુશી થશે, ૩. તેમને ભણવામાં અને ભણાવવામાં જ આરામ આવશે, ૪. સમજાવતાં-સમજાવતાં ગળું પણ ખરાબ થઈ જાય તો પણ ખુશી માં રહેશે, ૫. તેમને કોઈ ની પણ મિલકિયત નહીં જોઈએ. તે કોઈ ની પણ પ્રોપર્ટી ની પાછળ પોતાનો સમય નહીં ગુમાવશે. ૬. એમની રગ (નસ) બધી તરફ થી તૂટેલી હશે. ૭. તે બાપ સમાન ઉદારચિત્ત હશે. તેમને સેવાનાં સિવાય બીજું કંઈ પણ મીઠું નહીં લાગે.

ગીત :- ઓમ્ નમઃ શિવાય ...

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ જેમની મહિમા સાંભળી એ બેસી બાળકોને પાઠ ભણાવે છે, આ પાઠશાળા છે ને. તમે બધાં અહીંયા પાઠ ભણી રહ્યાં છો શિક્ષક થી. આ છે સુપ્રીમ શિક્ષક, જેમને પરમપિતા પણ કહેવાય છે. પરમપિતા રુહાની બાપ ને જ કહેવાય છે. લૌકિક બાપને ક્યારેય પરમપિતા નહીં કહેશું. તમે કહ્યો હમણાં અમે પારલૌકિક બાપ ની પાસે બેઠા છીએ. કોઈ બેઠા છે, કોઈ મહેમાન બની આવે છે. તમે સમજો છો અમે બેઠા નાં બાપની પાસે બેઠા છીએ, વારસો લેવા માટે. તો અંદર માં કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. મનુષ્ય તો બિચારા ચિલ્લાવતાં રહે છે. આ સમયે દુનિયામાં બધાં કહે છે દુનિયામાં શાંતિ થાય. આ તો બિચારાઓ ને ખબર નથી, શાંતિ શું વસ્તુ છે. જ્ઞાન નાં સાગર, શાંતિ નાં સાગર બાપ જ શાંતિ સ્થાપન કરવા વાળા છે. નિરાકારી દુનિયામાં તો શાંતિ જ છે. અહીંયા ચિલ્લાવે છે કે દુનિયામાં શાંતિ કેવી રીતે થાય? હવે નવી દુનિયા સતયુગમાં તો શાંતિ હતી જ્યારે એક ધર્મ હતો. નવી દુનિયા ને કહે છે પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ), દેવતાઓની દુનિયા. શાસ્ત્રો માં જ્યાં-ત્યાં અશાંતિ ની વાતો લખી દીધી છે. દેખાડે છે દ્વાપર માં કંસ હતો, પછી હિરણ્યકશ્યપ ને સતયુગમાં દેખાડે છે, ત્રેતામાં રાવણનાં હંગામા.... બધી જગ્યાએ અશાંતિ દેખાડી દીધી છે. મનુષ્ય બિચારા કેટલાં ઘોર અંધકાર માં છે. પોકારે પણ છે બેઠાનાં બાપ ને. જ્યારે ગોડફાધર આવે ત્યારે એ જ આવીને શાંતિ સ્થાપન કરે. ગોડ ને બિચારા જાણતાં જ નથી. શાંતિ હોય જ છે નવી દુનિયામાં. જૂની દુનિયામાં હતી નથી. નવી દુનિયા સ્થાપન કરવા વાળા તો બાપ જ છે. એમને જ બોલાવે છે કે આવીને પીસ સ્થાપન કરો. આર્ય સમાજ પણ ગાયે છે શાંતિ દેવા.

બાપ કહે છે પહેલાં છે પવિત્રતા. હમણાં તમે પવિત્ર બની રહ્યાં છો. ત્યાં પવિત્રતા પણ છે, પીસ પણ છે, હેલ્થ-વેલ્થ બધું છે. ધન વગર તો મનુષ્ય ઉદાસ થઈ જાય છે. તમે અહીંયા આવો છો આ લક્ષ્મી-નારાયણ જેવા ધનવાન બનવાં. આ વિશ્વનાં માલિક હતાં ને. તમે આવ્યાં છો વિશ્વનાં માલિક બનવાં. પરંતુ તે દિમાગ બધાનું નંબરવાર છે. બાબાએ કહ્યું હતું-જ્યારે પ્રભાતફેરી નીકાળો છો તો સાથે લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર જરૂર ઉપાડો. એવી યુક્તિ રયો. હવે બાળકોની બુદ્ધિ પારસબુદ્ધિ બનવાની છે. આ સમયે હજું તમોપ્રધાન થી રજો સુધી ગયાં છે. હવે સતો, સતોપ્રધાન સુધી જવાનું છે. તે તાકાત હમણાં નથી. યાદ માં રહેતા નથી. યોગબળ ની બહુજ કમી છે. ફટ થી સતોપ્રધાન નથી બની શકતાં. આ જે ગાયન છે સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ, તે તો ઠીક છે. તમે બ્રાહ્મણ બન્યાં છો તો જીવનમુક્ત બની જ ગયાં, પછી જીવનમુક્તિ માં પણ સર્વોત્તમ, મધ્યમ, કનિષ્ઠ હોય છે. જે બાપનાં બને છે તો જીવનમુક્તિ મળે જરૂર છે. ભલે બાપનાં બની પછી બાપને છોડી દે છે તો પણ જીવનમુક્તિ જરૂર મળશે. સ્વર્ગમાં ઝાડુ લગાવવા વાળા બની જશે. સ્વર્ગ માં તો જશે. બાકી પદ ઓછું મળી જાય. બાપ અવિનાશી જ્ઞાન આપે છે, એનો ક્યારેય વિનાશ નથી થતો. બાળકોનાં અંદર ખુશી નાં ઢોલ વાગવાં જોઈએ. આ હાય-હાય થયા પછી વાહ-વાહ થવાની છે.

તમે હમણાં ઈશ્વરીય સંતાન છો. પછી બનશો દૈવી સંતાન. આ સમયે તમારું આ જીવન હીરાતુલ્ય છે. તમે ભારતની સેવા કરી ભારતને પીસકુલ બનાવો છો. ત્યાં પવિત્રતા, સુખ, શાંતિ બધું રહે છે. આ જીવન તમારું

દેવતાઓથી પણ ઊંચું છે. હમણાં તમે રચતા બાપને અને સૃષ્ટિ ચક્ર ને જાણો છો. કહે છે આ તહેવાર વગેરે જે પણ છે પરંપરા થી ચાલતા આવે છે. પરંતુ ક્યાર થી? એ કોઈ નથી જાણતું. સમજે છે જ્યાર થી સૃષ્ટિ શરૂ થઈ, રાવણને બાળવું વગેરે પણ પરંપરા થી ચાલતું આવ્યું છે. હવે સતયુગમાં તો રાવણ હતો નથી. ત્યાં કોઈ પણ દુઃખી નથી એટલે ભગવાન ને પણ યાદ નથી કરતાં. અહીંયા બધાં ભગવાન ને યાદ કરતાં રહે છે. સમજે છે ભગવાન જ વિશ્વમાં શાંતિ કરશે, એટલે કહે છે આવીને રહેમ કરો. અમને દુઃખ થી લીબરેટ (મુક્ત) કરો. બાળકો જ બાપ ને બોલાવે છે કારણ કે બાળકોએ જ સુખ જોયું છે. બાપ કહે છે-તમને પવિત્ર બનાવીને સાથે લઈ જઈશ. જે પવિત્ર નહીં બનશે તે તો સજા ખાશે. આમાં મન્સા, વાયા, કર્મણા પવિત્ર રહેવાનું છે. મન્સા પણ ખુબ સારી જોઈએ. એટલી મહેનત કરવાની છે જે પાછળ થી મન્સા માં કોઈ વ્યર્થ વિચાર ન આવે. એક બાપનાં સિવાય કોઈ પણ યાદ ન આવે. બાપ સમજાવે છે હમણાં મન્સા સુધી તો આવશે જ્યાં સુધી કર્માતીત અવસ્થા થાય. હનુમાન સમાન અડોલ બનો, એમાં જ તો બહુ મહેનત જોઈએ. જે આજ્ઞાકારી, વફાદાર, સપૂત બાળકો હોય છે બાપનો પ્રેમ પણ એમનાં પર વધારે રહે છે. ૫ વિકારો પર જીત ન પામવા વાળા એટલા પ્રિય લાગી ન શકે. આપ બાળકો જાણો છો આપણે કલ્પ-કલ્પ બાપથી આ વારસો લઈએ છે તો કેટલો ખુશી નો પારો ચઢવો જોઈએ. એ પણ જાણો છો સ્થાપના તો જરૂર થવાની છે. આ જૂની દુનિયા કબ્રદાખિલ થવાની છે જરૂર. આપણે પરિસ્થાન માં જવા માટે કલ્પ પહેલાં માફક પુરુષાર્થ કરતા રહીએ છીએ. આ તો કબ્રિસ્તાન છે ને. જૂની દુનિયા અને નવી દુનિયાની સમજ સીડીમાં છે. આ સીડી કેટલી સારી છે તો પણ મનુષ્ય સમજતાં નથી. અહીંયા સાગર નાં કાંઠા પર રહેવા વાળા પણ પૂરું સમજતાં નથી. તમારે જ્ઞાન ધનનું દાન તો જરૂર કરવું જોઈએ. ધન આપે ધન ન ખૂટે. દાની, મહાદાની કહો છો ને. જે હોસ્પિટલ, ધર્મશાળા વગેરે બનાવે છે, એમને મહાદાની કહે છે. એનું ફળ પછી બીજા જન્મમાં અલ્પકાળ માટે મળે છે. સમજો ધર્મશાળા બનાવે છે તો બીજા જન્મમાં મકાનનું સુખ મળશે. કોઈ બહુ જ-બહુ જ ધન દાન કરે છે તો રાજાનાં ઘરમાં કે સાહુકાર નાં ઘરમાં જન્મ લે છે. એ દાન થી બને છે. તમે ભણતર થી રાજાઈ પદ પામો છો. ભણતર પણ છે, દાન પણ છે. અહીંયા છે ડાયરેક્ટ, ભક્તિમાર્ગ માં છે ઈનડાયરેક્ટ. શિવબાબા તમને ભણતર થી આવાં બનાવે છે. શિવબાબા ની પાસે તો છે જ અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન. એક-એક રત્ન લાખો રૂપિયા નાં છે. ભક્તિનાં માટે એવું નથી કહેવાતું. જ્ઞાન આને કહેવાય છે. શાસ્ત્રીમાં ભક્તિનું જ્ઞાન છે, ભક્તિ કેવી રીતે કરાય એનાં માટે શિક્ષા મળે છે. આપ બાળકોને છે જ્ઞાન નો કાપારી (રુહાની) નશો. તમને ભક્તિ પછી જ્ઞાન મળે છે. જ્ઞાન થી વિશ્વની બાદશાહી નો કાપારી નશો ચઢે છે. જે વધારે સર્વિસ કરશે, એમને નશો ચઢશે. પ્રદર્શની અથવા મ્યુઝિયમ માં પણ સારા ભાષણ કરવાવાળા ને બોલાવે છે ને. ત્યાં પણ જરૂર નંબરવાર હશે. મહારથી, ઘોડેસવાર, ખ્યાદા હોય છે. દેલવાડા મંદિરમાં પણ યાદગાર બનેલું છે. તમે કહ્યો છો આ છે ચૈતન્ય દેલવાડા, તે છે જડ. તમે છો ગુપ્ત એટલે તમને જાણતાં નથી.

તમે છો રાજકૃષિ, તે છે હઠયોગ કૃષિ. હમણાં તમે જ્ઞાન જ્ઞાનેશ્વરી છો. જ્ઞાન સાગર તમને જ્ઞાન આપે છે. તમે અવિનાશી સર્જન નાં બાળકો છો. સર્જન જ નસ જોશે. જે પોતાની નસ ને જ નથી જાણતાં તો બીજાને પછી કેવી રીતે જાણશે. તમે અવિનાશી સર્જન નાં બાળકો છો ને. જ્ઞાન અંજન સદ્ગુરુ દિયા.... આ જ્ઞાન ઇન્જેક્શન છે ને. આત્મા ને ઇન્જેક્શન લાગે છે ને. આ મહિમા પણ હમણાં ની છે. સદ્ગુરુ ની જ મહિમા છે. ગુરુઓને પણ જ્ઞાન ઇન્જેક્શન સદ્ગુરુ જ આપશે. તમે અવિનાશી સર્જનનાં બાળકો છો તો તમારો ધંધો જ છે જ્ઞાન ઇન્જેક્શન લગાવવાનો. ડોક્ટરો માં પણ કોઈ મહિનામાં લાખ, કોઈ ૫૦૦ પણ મુશ્કેલ કમાશે. નંબરવાર એક-બે ની પાસે જાયો છો ને. હાઇકોર્ટ, સુપ્રીમ કોર્ટમાં જજમેન્ટ (નિર્ણય) મળે છે - ફાંસી પર ચઢવાનું છે. પછી પ્રેસિડેન્ટ (રાષ્ટ્રપતિ) પાસે અપીલ કરે છે તો તે માફ પણ કરી દે છે.

આપ બાળકોને તો નશો રહેવો જોઈએ, ઉદારચિત્ત હોવું જોઈએ. આ ભાગીરથ માં બાપ પ્રવેશ થયાં તો આમને બાપે ઉદારચિત્ત બનાવ્યાં ને. પોતે તો કંઈ પણ કરી શકે છે ને. એ આમાં આવીને માલિક બની બેઠાં. ચલો આ બધું ભારતનાં કલ્યાણ માટે લગાવવાનું છે. તમે ધન લગાવો છો, ભારતનાં જ કલ્યાણ માટે. કોઈ પૂછે ખર્ચો ક્યાંથી લાવો છો? બોલો, અમે પોતાનાં જ તન-મન-ધન થી સેવા કરીએ છીએ. અમે રાજ્ય કરીશું તો પૈસા પણ અમે જ લગાવીશું. અમે પોતાનો જ ખર્ચો કરીએ છીએ. આપણે બ્રાહ્મણ શ્રીમત પર રાજ્ય સ્થાપન કરીએ છીએ. જે બ્રાહ્મણ બનશે એ જ ખર્ચો કરશે. શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ બન્યાં પછી દેવતા બનવાનું છે. બાબા તો કહે છે બધાં ચિત્ર એવા ટ્રાંસલાઈટ નાં બનાવો જે મનુષ્ય ને કશિશ (ખેંચ) થાય. કોઈને ઝટ થી તીર લાગી જાય. કોઈ જાદૂનાં ડર થી આવશે નહીં. મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવાં - આ જાદૂ છે ને. ભગવાનુવાચ, હું તમને રાજયોગ શીખવાડું છું.

હઠયોગી ક્યારેય રાજયોગ શીખવાડી ન શકે. આ વાતો હમણાં તમે સમજો છો. તમે મંદિર લાયક બની રહ્યાં છો. આ સમયે આ આખું વિશ્વ બેહદની લંકા છે. આખાં વિશ્વમાં રાવણનું રાજ્ય છે. બાકી સતયુગ-ત્રેતા માં આ રાવણ વગેરે હોઈ કેવી રીતે શકે.

બાપ કહે છે હમણાં હું જે સંભળાવું છું, તે સાંભળો. આ આંખોથી કંઈ જુઓ નહીં. આ જૂની દુનિયા જ વિનાશ થવાની છે, એટલે આપણે આપણા શાંતિધામ-સુખધામ ને જ યાદ કરીએ છીએ. હમણાં તમે પૂજારી થી પૂજ્ય બની રહ્યાં છો. આ નંબરવન પુજારી હતાં, નારાયણ ની બહુજ પૂજા કરતાં હતાં. હવે ફરી પૂજ્ય નારાયણ બની રહ્યાં છે. તમે પણ પુરુષાર્થ કરી બની શકો છો. રાજધાની તો ચાલે છે ને. જેમ કિંગ એડવર્ડ ધી ફર્સ્ટ, સેકન્ડ, થર્ડ ચાલે છે. બાપ કહે છે તમે સર્વવ્યાપી કહીને મારો તિરસ્કાર કરતાં આવ્યાં છો. તો પણ હું તમારા પર ઉપકાર કરું છું. આ ખેલ જ એવો વન્ડરફુલ બનેલો છે. પુરુષાર્થ જરૂર કરવાનો છે. કલ્પ પહેલાં જે પુરુષાર્થ કર્યો છે, તે જ ડ્રામા અનુસાર કરશે. જે બાળકને સર્વિસ નો શોખ રહે છે, એમને રાત-દિવસ આ જ ચિંતન રહે છે. આપ બાળકોને બાપ થી રસ્તો મળ્યો છે, તો આપ બાળકોને સર્વિસ વગર બીજું કંઈ સારું નથી લાગતું. દુનિયાવી વાતાવરણ સારું નથી લાગતું. સર્વિસ વાળા ને તો સર્વિસ વગર આરામ નથી. શિક્ષક ને ભણાવવામાં મજા આવે છે. હવે તમે બન્યાં છો બહુ જ ઊંચા શિક્ષક. તમારો ધંધો જ આ છે, જેટલાં સારા શિક્ષક અનેકોને આપ સમાન બનાવશે, એમને એટલું ફળ મળે છે. તેમને ભણાવ્યાં વગર આરામ નહિં આવે. પ્રદર્શની વગેરેમાં રાતનાં ૧૨ પણ વાગી જાય છે તો પણ ખુશી થાય છે. થકાવટ થાય છે, ગળું ખરાબ થઈ જાય છે તો પણ ખુશીમાં રહે છે. ઈશ્વરીય સર્વિસ છે ને. આ બહુજ ઊંચ સર્વિસ છે, તેમને પછી કંઈ પણ મીઠું નથી લાગતું. કહેશે અમે આ મકાન વગેરે લઈને પણ શું કરીશું, અમારે તો ભણાવવાનું છે. આ જ સર્વિસ કરવાની છે. મિલકત વગેરેમાં ખીટપીટ જોશે તો કહેશે આ સોનું જ શું કામનું જે કાન કપાય. સર્વિસ થી તો બેડો પાર થવાનો છે. બાબા કહી દે છે, મકાન પણ ભલે તેમનાં નામ પર હોય. બી.કે. એ તો સર્વિસ કરવાની છે. આ સર્વિસમાં કોઈ બહારનું બંધન સારું નથી લાગતું. કોઈની તો રગ જાય છે. કોઈની રગ તૂટેલી હોય છે. બાબા કહે છે મનમનાભવ તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. ખુબજ મદદ મળી જાય છે. આ સર્વિસમાં તો લાગી જવું જોઈએ. આમાં આવક છે બહુજ. મકાન વગેરે ની વાત નથી. મકાન આપે અને બંધન નાખે તો એવું લઈશું નહીં. જે સર્વિસ નથી જાણતાં તે તો આપણા કામના નથી. શિક્ષક આપસમાન બનાવશે. નહીં બને તો તે શું કામના. હેડંસ (મદદગાર) ની બહુ જ જરૂરત હોય છે ને. એમાં પણ કન્યાઓ, માતાઓની વધારે જરૂર રહે છે. બાળકો સમજે છે - બાપ શિક્ષક છે, બાળકો પણ શિક્ષક જોઈએ. એવું નથી કે શિક્ષક બીજું કોઈ કામ ન કરી શકે. બધું કામ કરવું જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા ના માટે મુખ્ય સાર :-

દિવસ-રાત સેવા નાં ચિંતનમાં રહેવાનું છે અને બધી રગ તોડી દેવાની છે. સર્વિસનાં વગર આરામ નહિં, સર્વિસ કરી આપ સમાન બનાવવાનાં છે.

બાપ સમાન ઉદારચિત બનવાનું છે. બધાં ની નસ જોઈ સેવા કરવાની છે. પોતાનું તન-મન-ધન ભારત નાં કલ્યાણમાં લગાડવાનું છે. અચળ-અડોલ બનવા માટે આજ્ઞાકારી વફાદાર બનવાનું છે.

વરદાન :- અંતર્મુખતા ની ગુફામાં રહેવાવાળા દેહ થી ન્યારા દેહી ભવ જેમ પાંડવોની ગુફાઓ દેખાડે છે - તે આ જ અંતર્મુખતા ની ગુફાઓ છે, જેટલાં -દેહ થી ન્યારા, દેહી રૂપમાં સ્થિત થવાની ગુફામાં રહો છો એટલાં દુનિયાનાં વાતાવરણ થી પરે થઈ જાઓ છો, વાતાવરણ નાં પ્રભાવમાં નથી આવતાં. જેમ ગુફાની અંદર રહેવાથી બહારનાં વાતાવરણ થી પરે થઈ જાઓ છો એમ આ અંતર્મુખતા ની ગુફા પણ સૌથી ન્યારા બની અને બાપ નાં પ્યારા બનાવી દે છે. અને જે બાપનાં પ્યારા છે તે સ્વતઃ સૌથી ન્યારા થઈ જાય છે.

સ્લોગન :- સાધના બીજ છે અને સાધન એનો વિસ્તાર છે. વિસ્તાર માં સાધના ને છુપાડી નહીં દેતાં.

“ મીઠા બાળકો - મધુબન હોલીએસ્ટ ઓફ દી હોલી (પવિત્રમાં સૌથી પવિત્ર) બાપ નું ઘર છે , અહીંયા તમે કોઈપણ પતિત ને ન લાવી શકો ”

પ્રશ્ન :- આ ઈશ્વરીય મિશનમાં જે પાક્કા નિશ્ચય બુદ્ધિ છે તેમની નિશાનીઓ શું હશે?

ઉત્તર :- ૧. તે સ્તુતિ-નિંદા... બધામાં ધીરજ થી કામ લેશે, ૨. ક્રોધ નહીં કરશે, ૩. કોઈને પણ દૈહિક દૃષ્ટિ થી નહીં જોશે. આત્મા ને જ જોશે, આત્મા થઈને વાત કરશે. ૪. સ્ત્રી-પુરુષ સાથે રહેતાં કમળ ફૂલ સમાન રહેશે, ૫. કોઈ પણ પ્રકારની તમજા (ઇચ્છા) નહીં રાખશે.

ગીત :- જલે ન ક્યો પરવાના.....

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ સમજાવી રહ્યાં છે અર્થાત્ ભગવાન ભણાવી રહ્યાં છે રુહાની વિદ્યાર્થી ને. તે સ્ફુલોમાં જે બાળકો ભણે છે, તેમને કોઈ રુહાની વિદ્યાર્થી નહીં કહીશું. તે તો છે જ આસુરી વિકારી સંપ્રદાય નાં. પહેલાં તમે પણ આસુરી અથવા રાવણ સંપ્રદાય નાં હતાં. હવે રામ રાજ્ય માં જવા માટે ૫ વિકારો રૂપી રાવણ પર જીત પામવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. આ જે નોલેજ પ્રાપ્ત નથી કરતાં તેમને તો સમજાવવું પડે છે-તમે રાવણ રાજ્યમાં છો. પોતે સમજતાં નથી. તમે પોતાનાં મિત્ર-સંબંધીઓ વગેરેને કહો છો અમે બેહદનાં બાપ થી ભણીએ છીએ તો એવું નથી કે તે નિશ્ચય કરે છે. કેટલું પણ બાપ કહો કે ભગવાન કહો તો પણ નિશ્ચય નથી કરતાં. નવાં ને તો અહીંયા આવવાનો હુકમ નથી. વગર ચિકી કે વગર પૂછ્યે તો કોઈ આવી પણ ન શકે. પરંતુ ક્યાંક-ક્યાંક કોઈ આવી જાય છે, એ પણ કાયદા નું ઉલ્લંઘન છે. એક-એક નાં પૂરા સમાચાર, નામ વગેરે લખી પૂછવાનું હોય છે. આમને મોકલી દઈએ? પછી બાબા કહે છે ભલે મોકલી દો. જો આસુરી પતિત દુનિયાનાં વિદ્યાર્થી હશે તો બાપ સમજાવશે, તે ભણતર તો વિકારી પતિત ભણાવે છે. આ ઈશ્વર ભણાવે છે. તે ભણતર થી પાઈ-પૈસા નો દરજ્જો મળે છે. ભલે કોઈ બહુ મોટી પરીક્ષા પાસ કરે છે, પછી ક્યાં સુધી કમાતા રહેશે. વિનાશ તો સામે ઉભો છે. કુદરતી આપદાઓ પણ બધી આવવાની છે. આ પણ તમે સમજો છો, જે નથી સમજતાં તેમને બહાર વિઝીટીંગ (અતિથી) રૂમમાં બેસાડીને સમજાવવાનું હોય છે. આ છે ઈશ્વરીય ભણતર, આમાં નિશ્ચયબુદ્ધિ જ વિજયન્તી થશે અર્થાત્ વિશ્વ પર રાજ્ય કરશે. રાવણ સંપ્રદાય વાળા તો આ જાણતાં નથી. આમાં બહુ જ ખબરદારી જોઈએ. પરવાનગી વગર કોઈ પણ અંદર આવી ન શકે. આ કોઈ હરવા-ફરવાની જગ્યાં નથી. થોડા સમયમાં કાયદા કડક થઈ જશે કારણ કે આ છે હોલીએસ્ટ ઓફ દી હોલી. શિવબાબાને ઇન્દ્ર પણ કહે છે ને. આ ઇન્દ્ર સભા છે. ૯ રત્ન આંગળીમાં પણ પહેરે છે ને. તે રત્નો માં નીલમ પણ હોય છે, પન્ના, માણેક પણ હોય છે. આ બધાં નામ રાખેલાં છે. પરીઓનાં પણ નામ છે ને. તમે પરીઓ ઉડવા વાળી આત્માઓ છો. તમારું જ વર્ણન છે. પરંતુ મનુષ્ય આ વાતોને કંઈ પણ સમજતાં નથી.

વીંટીમાં પણ જ્યારે રત્ન પહેરે છે, તો તેમાં કોઈ પોખરાજ, નીલમ, પેરુજ પણ હોય છે. કોઈ ની કિંમત હજાર રૂપિયા તો કોઈ ની કિંમત ૧૦-૨૦ રૂપિયા. બાળકોમાં પણ નંબરવાર છે. કોઈ તો ભણીને માલિક બની જાય છે. કોઈ પછી ભણીને દાસ-દાસીઓ બની જાય છે. રાજધાની સ્થાપન થાય છે ને. તો બાપ બેસીને ભણાવે છે. ઇન્દ્ર પણ એમને જ કહેવાય છે. આ જ્ઞાન વર્ષા છે. જ્ઞાન તો સિવાય બાપનાં કોઈ આપી ન શકે. તમારો લક્ષ્ય-હેતુ જ આ છે. જો નિશ્ચય થઈ જાય કે ઈશ્વર ભણાવે છે પછી તે ભણતર ને છોડશે નહીં. જે હશે જ પથ્થરબુદ્ધિ, તેમને ક્યારેય તીર નહીં લાગશે. આવીને ચાલતાં-ચાલતાં પછી પડી જાય છે. ૫ વિકાર અડધાકલ્પ નાં શત્રુ છે. માયા દેહ-અભિમાનમાં લાવીને થપ્પડ મારી દે છે પછી આશ્ચર્યવત્ સુનન્તી, કથન્તી, ભાગન્તી થઈ જાય છે. આ માયા ખુબ જ દુશ્તર છે, એક જ થપ્પડ થી પાડી દે છે. સમજે છે અમે ક્યારેય નહીં પડીશું છતાં પણ માયા થપ્પડ લગાવી દે છે. અહીંયા સ્ત્રી-પુરુષ બંનેય ને પવિત્ર બનાવાય છે. તે તો ઈશ્વરનાં સિવાય કોઈ બનાવી ન શકે. આ છે ઈશ્વરીય મિશન.

બાપને ખેવૈયા પણ કહેવાય છે, તમે છો નાવ. ખેવૈયા આવે છે, બધાની નાવ ને પાર લગાવવાં. કહે પણ છે સત

ની નાવ ડોલશે પરંતુ ડૂબશે નહીં. કેટલાં અસંખ્ય મઠ પંથ છે. જ્ઞાન અને ભક્તિની જેમ લડાઈ થાય છે. ક્યારેક ભક્તિની પણ વિજય થશે, અંતમાં તો જ્ઞાનની જ વિજય થશે. ભક્તિ ની તરફ જુઓ કેટલાં મોટા-મોટા યોદ્ધા છે. જ્ઞાનમાર્ગ ની તરફ પણ કેટલાં મોટા-મોટા યોદ્ધા છે. અર્જુન, ભીમ વગેરે નામ રાખ્યાં છે. આ તો બધી વાર્તાઓ બેસીને બનાવી છે. ગાયન તો તમારું જ છે. હીરો-હિરોઈન નો પાર્ટ તમારો હમણાં ભજવાઈ રહ્યો છે. આ સમયે જ યુદ્ધ ચાલે છે. તમારામાં પણ ઘણાં છે જે આ વાતો ને બિલ્કુલ સમજતાં નથી. જે સારા-સારા હશે તેમને જ તીર લાગશે. થર્ડ ક્લાસ તો બેસી ન શકે. દિવસ-પ્રતિદિવસ ખુબ કડક કાયદા થતા જશે. પથ્થરબુદ્ધિ જે કંઈ નથી સમજતા તેમને તો અહીંયા બેસવું પણ બેકાયદેસર છે.

આ હોલ હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી છે. પોપ ને હોલી કહે છે. આ તો બાપ છે હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી. બાપ કહે છે આ બધાનું મારે કલ્યાણ કરવાનું છે. આ બધું વિનાશ થઈ જવાનું છે. આ પણ કોઈ બધાં થોડી સમજે છે. ભલે સાંભળે છે પરંતુ એક કાન થી સાંભળી બીજા કાન થી નીકાળી દે છે. ન કાંઈ ધારણ કરે છે, ન કરાવે છે. એવાં ગુંગા-બહેરા પણ ઘણાં છે. બાપ કહે છે હિયર નો ઈવિલ..... તેઓ તો વાંદરાનું ચિત્ર દેખાડે છે. પરંતુ આ તો મનુષ્યોનાં માટે કહેવાય છે. મનુષ્ય આ સમયે વાંદરા થી પણ બદતર છે. નારદની પણ કહાની બેસી બનાવી છે. એમને કહ્યું તમે પોતાની શકલ તો જુઓ - પ વિકાર તો અંદર માં નથી? જેમ સાક્ષાત્કાર થાય છે. હનુમાન નો પણ સાક્ષાત્કાર થાય છે ને. બાપ કહે છે કલ્પ-કલ્પ આ થાય છે. સતયુગ માં આ કાંઈ પણ વાતો હોતી નથી. આ જૂની દુનિયા જ ખત્મ થઈ જશે. જે પાક્કા નિશ્ચયબુદ્ધિ છે, તે સમજે છે કલ્પ પહેલાં પણ અમે આ રાજ્ય કર્યું હતું. બાપ કહે છે-બાળકો, હવે દૈવીગુણ ધારણ કરો. કોઈ બેકાયદે કામ નહીં કરો. સ્તુતિ-નિંદા બધામાં ધીરજ ધારણ કરવાની છે. ક્રોધ ન થવો જોઈએ. તમે કેટલાં ઊંચ વિદ્યાર્થી છો, ભગવાન બાપ ભણાવે છે. એ ડાયરેક્ટ ભણાવી રહ્યાં છે છતાં પણ કેટલાં બાળકો ભૂલી જાય છે કારણ કે સાધારણ તન છે ને. બાપ કહે છે દેહધારીને જોવાથી તમે એટલાં ઊઠી નહીં શકો. આત્માને જુઓ. આત્મા અહીંયા ભ્રુકુટીની વચ્ચે રહે છે. આત્મા સાંભળીને ખભા હલાવે છે. હંમેશા આત્મા થી વાત કરો. તમે આત્મા આ શરીર રૂપી તખ્ત પર બેઠી છો. તમે તમોપ્રધાન હતાં હવે સતોપ્રધાન બનો. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાથી દેહનું ભાન છૂટી જશે. અડધાકલ્પ નું દેહ-અભિમાન રહેલું છે. આ સમયે બધાં દેહ-અભિમાની છે.

હવે બાપ કહે છે દેહી-અભિમાની બનો. આત્મા જ બધું ધારણ કરે છે. ખાય-પીવે બધું જ આત્મા કરે છે. બાપને તો અભોક્તા કહેવાય છે. એ છે નિરાકાર. આ શરીરધારી બધું જ કરે છે. એ ખાતા-પીતા કંઈ નથી, અભોક્તા છે. તો આમની પછી તે લોકો નકલ બેસીને કરે છે. કેટલાં મનુષ્યો ને ઠગે છે. તમારી બુદ્ધિમાં હવે પૂરું જ્ઞાન છે, કલ્પ પહેલાં જેમણે સમજ્યું હતું તે સમજશે. બાપ કહે છે હું જ કલ્પ-કલ્પ આવીને તમને ભણાવું છું અને સાક્ષી થઈને જોઉં છું. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જે ભણ્યા હતાં તે જ ભણશે. સમય લાગે છે. કહે છે કળયુગ હજું ૪૦ હજાર વર્ષ શેષ (બાકી) છે. તો ધીર અંધકારમાં છે ને. આને અજ્ઞાન અંધકાર કહેવાય છે. ભક્તિમાર્ગ અને જ્ઞાનમાર્ગમાં રાત-દિવસ નો ફરક છે. આ પણ સમજવાની વાતો છે. બાળકો ખુબ ખુશીમાં ડૂબેલાં રહેવા જોઈએ. બધું જ છે, કોઈ તમન્ના નથી. જાણો છો કલ્પ પહેલાં માફક આપણી બધી કામનાઓ પૂરી થાય છે એટલે પેટ ભરેલું રહે છે. જેમને જ્ઞાન નથી, તેમનું થોડી પેટ ભરેલું રહેશે. કહેવાય છે - ખુશી જેવો ખોરાક નથી. જન્મ-જન્માંતર ની રાજાઈ મળે છે. દાસ-દાસી બનવા વાળા ને એટલી ખુશી નહીં રહેશે. પૂરા મહાવીર બનવાનું છે. માયા હલાવી ન શકે.

બાપ કહે છે આંખોની બહુ જ સંભાળ રાખવાની છે. કિમિનલ દૃષ્ટિ (કુદૃષ્ટિ) ન જાય. સ્ત્રીને જોવાથી ચલાયમાન થઈ જાય છે. અરે તમે તો ભાઈ-બહેન, કુમાર-કુમારી છો ને. પછી કર્મેન્દ્રિયો ચંચળતા કેમ કરે છે! મોટા-મોટા લખપતિ, કરોડપતિ ને પણ માયા ખલાસ કરી દે છે. ગરીબોને પણ માયા એકદમ મારી નાખે છે. પછી કહે છે બાબા અમે ધક્કો ખાધો. અરે ૧૦ વર્ષ પછી પણ હાર ખાઈ લીધી. હવે તો પાતાળ માં પડી ગયાં. અંદરમાં સમજે છે આમની અવસ્થા કેવી છે. કોઈ-કોઈ તો ખુબ સારી સર્વિસ કરે છે. કન્યાઓએ પણ ભીષ્મ પિતામાહ વગેરેને બાણ માર્યા છે ને. ગીતા માં થોડું ઘણું છે. આ તો છે જ ભગવાનુવાચ. જો કૃષ્ણ ભગવાને ગીતા સંભળાવી તો પછી એવું કેમ કહે છે કે હું જે છું જેવો છું, કોઈ વિરલા જાણે છે. કૃષ્ણ અહીંયા હોત તો ખબર નહીં શું કરી દેત. કૃષ્ણનું શરીર તો હોય જ છે સતયુગ માં. એ નથી જાણતા કે કૃષ્ણ નાં અનેક જન્મોનાં અંત નાં શરીરમાં હું પ્રવેશ કરું છું. કૃષ્ણ ની આગળ તો ઝટ બધાં ભાગી આવે. પોપ વગેરે આવે છે તો કેટલું ઝુંડ જઈને ભેગું થાય છે. મનુષ્ય એવું થોડી જ સમજે છે કે આ સમયે બધાં પતિત તમોપ્રધાન છે. કહે પણ છે હેં પતિત-પાવન આવો

પરંતુ સમજતાં નથી કે અમે પતિત છીએ. બાળકોને બાપ કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે. બાબાની બુદ્ધિ તો બધાં સેવાકેન્દ્રનાં અનન્ય બાળકો તરફ ચાલી જાય છે. જ્યારે વધારે અનન્ય બાળકો અહીંયા આવે છે તો પછી અહીંયા જોઉં છું, નહીં તો બહાર બાળકોને યાદ કરવાં પડે છે. તેમની આગળ જ્ઞાન ડાન્સ કરું છું. મેજોરીટી જ્ઞાની તૂ આત્મા હોય છે તો મજા પણ આવે છે. નહીં તો બાળકીઓ પર કેટલાં અત્યાચાર થાય છે. કલ્પ-કલ્પ સહન કરવું પડે છે. જ્ઞાનમાં આવવાથી પછી ભક્તિ પણ છૂટી જાય છે. ઘરમાં સમજો મંદિર છે, સ્ત્રી-પુરુષ બંને ભક્તિ કરે છે, સ્ત્રીને જ્ઞાનની ચટક લાગી જાય છે અને ભક્તિ છોડી દે છે તો કેટલો હંગામો થઈ જશે. વિકારમાં પણ ન જાય, શાસ્ત્ર વગેરે પણ ન વાંચે તો ઝગડો થશે ને. આમાં વિધ્ન ખુબ પડે છે, બીજા સતસંગ માં જવા માટે રોકતા નથી. અહીંયા છે પવિત્રતા ની વાત. પુરુષો તો નથી રહી શકતાં તો જંગલમાં ચાલ્યાં જાય, સ્ત્રીઓ ક્યાં જાય. સ્ત્રીઓનાં માટે તે સમજે છે નરકનો દ્વાર છે. બાપ કહે છે આ તો સ્વર્ગનો દ્વાર છે. તમે બાળકીઓ હમણાં સ્વર્ગ સ્થાપન કરો છો. આનાં પહેલાં નરક નો દ્વાર હતી. હવે સ્વર્ગની સ્થાપના થાય છે. સતયુગ છે સ્વર્ગનો દ્વાર, કળયુગ છે નર્કનો દ્વાર. આ સમજ ની વાત છે. આપ બાળકો પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર સમજો છો. ભલે પવિત્ર તો રહો છો. બાકી જ્ઞાનની ધારણા નંબરવાર થાય છે. તમે તો ત્યાંથી નીકળીને અહીંયા આવીને બેઠા છો, પરંતુ હવે તો સમજવાય છે ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેવાનું છે. તેમને તકલીફ થાય છે. અહીંયા રહેવા વાળા માટે કોઈ તકલીફ નથી. તો બાપ સમજાવે છે કમળ ફૂલ સમાન ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં પવિત્ર રહો. એ પણ આ અંતિમ જન્મની વાત છે. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં પોતાને આત્મા સમજો. આત્મા જ સાંભળે છે, આત્મા જ આ બની છે. આત્મા જ જન્મ-જન્માંતર ભિન્ન-ભિન્ન ટ્રેસ પહેરતી આવી છે. હવે આપણે આત્માઓએ પાછું જવાનું છે. બાપ થી યોગ લગાવવાનો છે. મૂળ વાત છે આ. બાપ કહે છે હું આત્માઓથી વાત કરું છું. આત્મા ભૂકુટી ની વચમાં રહે છે. આ ઓર્ગાન્સ (અવયવો) દ્વારા સાંભળે છે. આત્મા આમાં ન હોત તો શરીર મુદા બની જાય. બાપ કેટલું વઠરકુલ જ્ઞાન આવીને આપે છે, પરમાત્મા વગર તો આ વાતો કોઈ સમજાવી ન શકે. સન્યાસી વગેરે કોઈ આત્મા ને થોડી જુએ છે. તે તો આત્માને પરમાત્મા સમજે છે. બીજું પછી કહે આત્મા ને લેપ-છેપ નથી લાગતો. શરીરની ધોવા ગંગામાં જાય છે. એ નથી સમજતાં આત્મા જ પતિત બને છે. આત્મા જ બધું કરે છે. બાપ સમજાવતાં રહે છે, એમ નહીં સમજો હું ફલાણો છું, આ ફલાણો છે.... ના, બધી આત્માઓ છે. જાત-પાત નો કોઈ ભેદ ન રહેવો જોઈએ. પોતાને આત્મા સમજો. ગવર્મેન્ટ કોઈ ધર્મ ને નથી માનતી. આ બધાં ધર્મ તો દેહનાં છે. પરંતુ બધી આત્માઓનાં બાપ તો એક જ છે. જોવાની પણ આત્માને છે. બધી આત્માઓનો સ્વધર્મ શાંત છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જે વાત કામની નથી તેને એક કાન થી સાંભળી બીજા કાને થી નીકાળી દેવાની છે, હિયર નો ઈવિલ.... બાપ જે શિક્ષાઓ આપે છે તેને ધારણ કરવાની છે.
2. કોઈ પણ હદની તમજાઓ નથી રાખવાની. આંખોની ખુબ જ સંભાળ રાખવાની છે. કિમિનલ દૃષ્ટિ ન જાય. કોઈ પણ કર્મેન્દ્રિય ચલાયમાન ન થાય. ખુશી થી ભરપૂર રહેવાનું છે.

વરદાન :- અટેન્શન રૂપી ધૃત દ્વારા આત્મિક સ્વરૂપ નાં તારા ની ચમકને વધારવા વાળા આકર્ષણ મૂર્ત ભવ જ્યારે બાપ દ્વારા, નોલેજ દ્વારા આત્મિક સ્વરૂપ નો તારો ચમકી ગયો તો બુઝાઈ નથી શકતો, પરંતુ ચમકની ટકાવારી ઓછી અને વધારે થઈ શકે છે. આ તારો સદા ચમકતો બધાને આકર્ષિત ત્યારે કરશે જ્યારે રોજ અમૃતવેલા અટેન્શન રૂપી ધૃત નાખતા રહેશે. જેમ દીપક માં ધૃત નાખે છે તો તે એકરસ પ્રગટે છે. એમ સંપૂર્ણ અટેન્શન આપવું અર્થાત્ બાપ નાં સર્વ ગુણ કે શક્તિઓને સ્વયં માં ધારણ કરવાં. આ જ અટેન્શન થી આકર્ષણ મૂર્ત બની જશે.

સ્લોગન :- બેહદ ની વૈરાગ્ય વૃત્તિ દ્વારા સાધના નાં બીજ ને પ્રત્યક્ષ કરો.

- “ મીઠા બાળકો - પોતાની તકદીર ઊંચી બનાવવી છે તો કોઈથી પણ વાત કરતાં , જોતાં બુદ્ધિનો યોગ એક બાપ થી લગાવો ”
- પ્રશ્ન :- નવી દુનિયાની સ્થાપના નાં નિમિત્ત બનવા વાળા બાળકો ને બાપનું કયું ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) મળેલું છે?
- ઉત્તર :- બાળકો, તમારું આ જુની દુનિયાથી કોઈ કનેક્શન (સંબંધ) નથી. પોતાનું દિલ આ જૂની દુનિયાથી નહીં લગાવો. તપાસ કરો અમે શ્રીમત નાં વિરુદ્ધ કર્મ તો નથી કરતાં? રુહાની સર્વિસ (સેવા) નાં નિમિત્ત બન્યાં છીએ?
- ગીત :- ભોલેનાથ સે નિરાલા ...

ઓમ શાંતિ ! હવે ગીત સાંભળવાની કોઈ જરૂરત નથી રહેતી. ગીત વધારે કરીને ભક્ત જ ગાય છે અને સાંભળે છે. તમે તો ભણતર ભણો છો. આ ગીત પણ બાળકો માટે જ ખાસ બનેલાં છે. બાળકો જાણે છે - બાપ આપણી તકદીર ઊંચી બનાવી રહ્યાં છે. હવે આપણે બાપ ને જ યાદ કરવાનાં છે અને દૈવી ગુણ ધારણ કરવાનાં છે. પોતાનો પોતામેલ જોવાનો છે. જમા થાય છે કે ઘાટો થતો રહે છે. આપણામાં કોઈ ખામી તો નથી? જો ખામી છે, જેનાથી આપણી તકદીરમાં ઘાટો પડી જશે તો એને નીકાળી દેવી જોઈએ. આ સમયે દરેકે પોતાની તકદીર ઊંચી બનાવવાની છે. તમે સમજાવો છો આપણે આ લક્ષ્મી-નારાયણ બની શકીએ છીએ. જો સિવાય એક બાપનાં બીજા કોઈ ને યાદ નહીં કરશો તો. કોઈથી વાત કરતાં, જોવાં છતાં બુદ્ધિનો યોગ ત્યાં એકની સાથે લાગેલો રહે. આપણે આત્માઓએ બાપને જ યાદ કરવાનાં છે. બાપનું ફરમાન મળેલું છે. સિવાય મારા બીજા કોઈથી દિલ નહીં લગાવો અને દૈવી ગુણ ધારણ કરો. બાપ સમજાવે છે, તમારા હવે ૮૪ જન્મ પૂરા થયાં છે. હવે પાછાં તમે જઈ ને પહેલો નંબર લો રાજાઈ માં. એવું ન થાય કે રાજાઈ થી ઉતરીને નીચે પ્રજામાં ચાલ્યાં જાઓ, પ્રજામાં પણ નીચે ચાલ્યાં જાઓ. ના, પોતાની તપાસ કરતાં રહો. આ સમજણ બાપ વગર તો બીજું કોઈ આપી ન શકે. બાપ ને, શિક્ષક ને યાદ કરવાથી ડર રહેશે. એવું ન થાય અમને કોઈ સજા મળી જાય. ભક્તિમાં પણ સમજે છે પાપ કર્મ કરવાથી અમે સજાનાં ભાગી બની જઈશું. મોટા બાબાનાં ડાયરેક્શન તો હમણાં જ મળે છે, જેને શ્રીમત કહે છે. બાળકો જાણે છે કે શ્રીમત થી આપણે શ્રેષ્ઠ બનીએ છીએ. પોતાની તપાસ કરવાની છે. ક્યાંક-ક્યાંક આપણે શ્રીમત નાં વિરુદ્ધ તો કંઈ કરતાં નથી? જે વાત સારી ન લાગે તે કરવી ન જોઈએ. સારા ખરાબ ને તો હવે સમજો છો, પહેલાં સમજતા નહોતાં. હવે તમે એવાં કર્મ શીખો છો જે પછી જન્મ-જન્માંતર કર્મ અકર્મ બની જાય છે. આ સમયે તો બધામાં પ ભૂત પ્રવેશ છે. હવે સારી રીતે પુરુષાર્થ કરી કર્માતીત બનવાનું છે. દૈવીગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે. સમય નાજુક થતો જાય છે, દુનિયા બગડતી જાય છે. દિન-પ્રતિદિન બગડતી જ રહેશે. આ દુનિયાથી તમારું જેમકે કનેક્શન (સંબંધ) જ નથી. તમારું કનેક્શન છે નવી દુનિયાથી, જે સ્થાપન થઈ રહી છે. તમે જાણો છો આપણે નિમિત્ત બનીએ છીએ નવી દુનિયા સ્થાપન કરવાં. તો જે લક્ષ્ય-હેતુ સામે છે, એમનાં જેવું બનવાનું છે. કોઈ પણ આસુરી ગુણ અંદર ન હોય. રુહાની સર્વિસમાં લાગેલા રહેવાથી ઉન્નતી બહુજ થાય છે. પ્રદર્શની, મ્યુઝિયમ વગેરે બનાવે છે. સમજે છે બહુજ લોકો આવશે, એમને બાપનો પરિચય આપશું, પછી તે પણ બાપ ને યાદ કરવાં લાગી જશે. આખો દિવસ આ જ વિચારો ચાલતાં રહે. સેવાકેન્દ્ર ખોલી સર્વિસને વધારીએ, આ રત્ન બધાં તમારી પાસે છે. બાપ દૈવી ગુણ પણ ધારણ કરાવે છે અને ખજાનો આપે છે. તમે અહીંયા બેઠા છો બુદ્ધિમાં છે સૃષ્ટિનાં આદિ મધ્ય અંત ને જાણો છો. પવિત્ર પણ રહો છો. મન્સા-વાયા-કર્મણા કોઈ ખરાબ કર્મ ન થાય, એની પૂરી તપાસ કરવાની હોય છે. બાપ આવ્યાં જ છે પતિતો ને પાવન બનાવવાં. એનાં માટે યુક્તિઓ પણ બતાવતાં રહે છે. એમાં જ રમણ કરતાં રહેવાનું છે. સેવાકેન્દ્ર ખોલી અનેકોને નિમંત્રણ આપવાનું છે. પ્રેમ થી બેસીને સમજાવવાનું છે. આ જુની દુનિયા ખતમ થવાની છે. પહેલાં તો નવી દુનિયા ની સ્થાપના બહુ જરૂરી છે. સ્થાપના થાય છે સંગમ પર. આ પણ મનુષ્યોને ખબર નથી કે હમણાં સંગમયુગ છે. આ પણ સમજાવવાનું છે કે નવી દુનિયાની સ્થાપના, જૂની દુનિયાનો વિનાશ એનો હવે સંગમ છે. નવી દુનિયાની સ્થાપના શ્રીમત પર થઈ રહી છે. સિવાય બાપનાં બીજું કોઈ નવી દુનિયાની સ્થાપના ની મત આપશે નહીં. બાપ જ આવીને આપ બાળકો થી નવી દુનિયાનું ઉદ્દઘાટન કરાવે છે. એકલા તો નહીં કરશે. બધાં બાળકો ની

મદદ લે છે. તે લોકો ઉદ્ધાટન કરવા માટે મદદ નહીં લેશે. આવીને કાતરથી રીબીન કાપશે. અહીંયા તો તે વાત નથી. આમાં તમે બ્રાહ્મણ કુલભૂષણ મદદગાર બનો છો. બધાં મનુષ્ય માત્ર રસ્તો બિલ્કુલ મૂંઝાયેલાં છે. પતિત દુનિયાને પાવન બનાવવી એ બાપનું જ કામ છે. બાપ જ નવી દુનિયાની સ્થાપના કરે છે, જેનાં માટે રુહાની નોલેજ આપે છે. તમે જાણો છો બાપની પાસે નવી દુનિયાની સ્થાપના કરવાની યુક્તિ છે. ભક્તિમાર્ગ માં એમને પોકારો છો ને-હૈં પતિત-પાવન આવો. ભલે શિવની પૂજા પણ કરતાં રહે છે. પરંતુ આ જાણતાં નથી કે પતિત-પાવન કોણ છે. દુઃખમાં યાદ તો કરે છે હૈં ભગવાન, હૈં રામ. રામ પણ નિરાકાર ને જ કહે છે. નિરાકાર ને જ ઊંચ ભગવાન કહે છે. પરંતુ મનુષ્ય બહુજ મૂંઝાયેલાં છે. બાપે આવીને નીકાળ્યાં છે. જેમ ફાગી (ધુમ્મસ) માં મનુષ્ય મૂંઝાઈ જાય છે ને. આ તો છે બેહદની વાત. ખુબજ મોટા જંગલમાં આવીને પડ્યાં છે. તમને પણ બાપે મહેસૂસ કરાવ્યું છે કે આપણે કયા જંગલમાં પડ્યાં હતાં. આ પણ હવે ખબર પડી છે-આ જૂની દુનિયા છે. આનો પણ અંત છે. મનુષ્ય તો બિલ્કુલ રસ્તો જાણતાં જ નથી. બાપને પોકારતાં રહે છે. તમે હવે પોકારતાં નથી. હમણાં આપ બાળકો ડ્રામા નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો. તે પણ નંબરવાર. જે જાણે છે તે બહુજ ખુશી માં રહે છે. બીજાઓને પણ રસ્તો બતાવવા માટે તત્પર રહે છે. બાપ તો કહેતાં રહે છે મોટાં-મોટાં સેવાકેન્દ્ર ખોલો. ચિત્ર મોટાં-મોટાં હશે તો મનુષ્ય સહજ સમજી શકશે. બાળકો માટે નક્શા (ચિત્ર) જરૂર જોઈએ. કહેવું જોઈએ - આ પણ સ્કૂલ છે. અહીંયા નાં આ વર્ડરકુલ નક્શા છે, એ સ્કૂલો નાં નક્શામાં તો હોય છે હદ ની વાતો. આ છે બેહદ ની વાતો. આ પણ પાઠશાળા છે, જેમાં બાપ અમને સૃષ્ટિનાં આદિ મધ્ય અંત નું રહસ્ય સમજાવી અને લાયક બનાવે છે. મનુષ્ય થી દેવતા બનવાની આ ઈશ્વરીય પાઠશાળા છે. લખેલું જ છે ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય. આ છે રુહાની પાઠશાળા. ફક્ત ઈશ્વરીય વિશ્વવિદ્યાલય થી પણ મનુષ્ય સમજી નથી શકતાં. યુનિવર્સિટી પણ લખવું જોઈએ. આવું ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય કોઈ છે નહીં. બાબાએ કાર્ડ જોયાં હતાં. કોઈક અક્ષર ભૂલાયેલાં હતાં. બાબાએ કેટલીવાર કહ્યું છે કે પ્રજાપિતા અક્ષર જરૂર નાખો છતાં પણ બાળકો ભૂલી જાય છે. લખાણ પૂરું હોવું જોઈએ. જે મનુષ્યો ને ખબર પડે કે આ ઈશ્વરીય મોટી કોલેજ છે. બાળકો જે સેવા પર ઉપસ્થિત છે, જે સારા સેવાધારી છે, એમને પણ દિલમાં રહે છે અમે ફલાણા સેવાકેન્દ્રને જઈને જગાડીએ, ઠંડુ પડી ગયું છે, એમને જગાડીએ કારણ કે માયા એવી છે જે ઘડી-ઘડી સુવડાવી દે છે. હું સ્વદર્શન ચક્રધારી છું, એ પણ ભૂલી જાય છે. માયા બહુ જ ઓપોઝિશન (વિરોધ) કરે છે. તમે યુદ્ધનાં મેદાન માં છો. માયા માથું ફેરવીને ઉલટી તરફ ન લઈ જાય, એની બહુ જ સંભાળ કરવાની છે. માયાનાં તોફાન તો બહુ જ બધાને લાગે છે. નાનાં અથવા મોટા બધાં યુદ્ધ નાં મેદાનમાં છો. પહેલવાન ને માયાનાં તોફાન હલાવી ન શકે. તે અવસ્થા પણ આવવાની છે.

બાપ સમજાવે છે- સમય બહુજ ખરાબ છે, હાલત બગડેલી છે. રાજાઈ તો બધી ખતમ થઈ જવાની છે. બધાને ઉતારી દેશે. પછી પ્રજાનું પ્રજા પર રાજ્ય આખી દુનિયામાં થઈ જશે. તમે પોતાની નવી રાજાઈ સ્થાપન કરો છો તો અહીંયા રાજાઈ નું નામ પણ ખતમ થઈ જશે. પંચાયતી રાજ્ય થતું જાય છે. જ્યારે પ્રજા નું રાજ્ય છે ત્યારે તો આપસમાં લડે ઝઘડે. સ્વરાજ્ય અથવા રામરાજ્ય તો વાસ્તવ હકીકતમાં છે નહીં એટલે આખી દુનિયામાં ઝઘડા જ થતાં રહે છે. આજકાલ તો હંગામા બધી જગ્યાએ છે. તમે જાણો છો - આપણે પોતાની રાજાઈ સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. તમે બધાને રસ્તો બતાવો છો. બાપ કહે છે-મામેકમ યાદ કરો. બાપની યાદમાં રહી બીજાઓને પણ આ સમજાવવાનું છે - દેહી-અભિમાની બનો. દેહ-અભિમાન છોડો. એવું નથી કે તમારામાં બધાં દેહી-અભિમાની બન્યાં છે. ના, બનવાનું છે. તમે પુરુષાર્થ કરો છો બીજાઓને પણ કરાવો છો. યાદ કરવાની કોશિશ કરે છે પછી ભૂલી જાય છે. પુરુષાર્થ આ જ કરવાનો છે. મૂળ વાત છે બાપ ને યાદ કરવાં. બાળકોને કેટલું સમજાવે છે. નોલેજ બહુજ સારું મળે છે. મૂળ વાત છે પવિત્ર રહેવું. બાપ પાવન બનાવવા આવ્યાં છે તો પછી પતિત નથી બનવાનું, યાદ થી જ તમે સતોપ્રધાન બની જશો. આ ભૂલવાનું નથી. માયા આમાં જ વિઘ્ન નાખી ભુલાવી દે છે. રાત-દિવસ આ તાત (લગન) રહે અમે બાપ ને યાદ કરી સતોપ્રધાન બનીએ. યાદ એવી પાક્કી હોવી જોઈએ જે પાછળ થી સિવાય એક બાપનાં બીજું કોઈ પણ યાદ ન રહે. પ્રદર્શનીમાં પણ પહેલાં-પહેલાં આ સમજાવવું જોઈએ આ છે સૌનાં બાપ ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન. સૌનાં બાપ પતિત-પાવન સદ્ગતિ દાતા આ છે. આ જ સ્વર્ગ નાં રચયિતા છે.

હવે આપ બાળકો જાણો છો બાપ આવે જ છે સંગમયુગ પર. બાપ જ રાજયોગ શીખવાડે છે. પતિત-પાવન એક નાં સિવાય બીજું કોઈ હોઈ ન શકે. પહેલાં-પહેલાં તો બાપ નો પરિચય આપવો પડે છે. હવે એક-એક ને આમ એક ચિત્ર પર બેસીને સમજાવશો તો આટલી ભીડ ને કેવી રીતે સમજાવી શકશો. પરંતુ પહેલાં-પહેલાં બાપનાં

ચિત્ર પર સમજાવવું મુખ્ય છે. સમજાવવું પડે છે - ભક્તિ છે અથાહ, જ્ઞાન તો છે એક. બાપ કેટલી યુક્તિઓ બાળકોને બતાવતાં રહે છે. પતિત-પાવન એક બાપ છે. રસ્તો પણ બતાવે છે. ગીતા ક્યારે સંભળાવી? એ પણ કોઈને ખબર નથી. દ્વાપરયુગ ને કાંઈ સંગમયુગ નથી કહેવાતો. યુગ-યુગ તો બાપ નથી આવતાં. મનુષ્ય તો બિલ્કુલ મુંઝાઈ ગયાં છે. આખો દિવસ આ જ વિચાર ચાલે છે, કેવી રીતે સમજાવાય. બાપને ડાયરેક્શન આપવાં પડે છે. ટેપ પર પણ મુરલી પૂરી સાંભળી શકો છો. કોઈ-કોઈ કહે છે ટેપ દ્વારા અમે સાંભળી રહ્યાં છીએ, કેમ નહીં ડાયરેક્ટ જઈને સાંભળીએ, એટલે સમુખ આવે છે. બાળકોએ બહુજ સર્વિસ કરવાની છે. રસ્તો બતાવવાનો છે. પ્રદર્શની માં આવે છે. સારું-સારું પણ કહે છે પછી બહાર જવાથી માયાનાં વાયુમંડળમાં બધું ઉડી જાય છે. સિમરણ નથી કરતાં. એમની પછી પીઠ કરવી જોઈએ. બહાર જવાથી માયા ખેંચી લે છે. ગોરખધંધા માં લાગી જાય છે એટલે મધુબન નું ગાયન છે. તમને તો હમણાં સમજ મળી છે. તમે ત્યાં પણ જઈને સમજાવશો. ગીતાનાં ભગવાન કોણ છે? પહેલાં તો તમે પણ આમ જ જઈને માથું ઝુકાવતાં હતાં. હવે તો તમે બિલ્કુલ બદલાઈ ગયાં છો. ભક્તિ છોડી દીધી છે. તમે હમણાં મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યાં છો. બુદ્ધિમાં પૂરું નોલેજ છે. બીજા શું જાણે પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર, કુમારીઓ કોણ છે. તમે સમજાવો છો, હકીકતમાં તમે પણ પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર, કુમારી છો. આ સમયે જ બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના થઈ રહી છે. બ્રાહ્મણ કુળ પણ જરૂર જોઈએ ને. સંગમ પર જ બ્રાહ્મણ કુળ હોય છે. પહેલાં બ્રાહ્મણોની ચોટી પ્રસિદ્ધ હતી. ચોટી થી કે જનોઈ થી ઓળખતાં હતાં કે આ હિન્દુ છે. હવે તો તે નિશાનીઓ પણ ચાલી ગઈ છે. હવે તમે જાણો છો આપણે બ્રાહ્મણ છીએ. બ્રાહ્મણ બન્યાં પછી દેવતા બની શકાય છે. બ્રાહ્મણોએ જ નવી દુનિયા સ્થાપન કરી છે. યોગબળ થી સતોપ્રધાન બની રહ્યાં છીએ. પોતાની તપાસ કરવાની છે. કોઈ પણ આસુરી ગુણ ન હોય. લૂણપાણી નથી બનવાનું. આ તો યજ્ઞ છે ને. યજ્ઞ થી બધાની સંભાળ થતી રહે છે. યજ્ઞ માં સંભાળવા વાળા ટ્રસ્ટી પણ હોય છે. યજ્ઞ નાં માલિક તો છે શિવબાબા. આ બ્રહ્મા પણ ટ્રસ્ટી છે. યજ્ઞની સંભાળ કરવી પડે છે. આપ બાળકોને જે જોઈએ યજ્ઞ થી લેવાનું છે. બીજા કોઈ થી લઈને પહેરશો તો તે યાદ આવતાં રહેશે. એમાં બુદ્ધિની લાઈન બહુ જ ક્લિયર જોઈએ. હવે તો પાછું જવાનું છે. સમય બહુ થોડો છે એટલે યાદની યાત્રા પાક્કી રહે. આ જ પુરુષાર્થ કરવાનો છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાની ઉન્નતીનાં માટે રુહાની સર્વિસમાં તત્પર રહેવાનું છે. જે પણ જ્ઞાન રત્ન મળ્યાં છે એને ધારણ કરીને બીજાઓને પણ કરાવવાનાં છે.
2. પોતાની તપાસ કરવાની છે-અમારા માં કોઈ આસુરી ગુણ તો નથી? અમે ટ્રસ્ટી બનીને રહીએ છીએ? ક્યારેય લૂણપાણી તો નથી બનતાં? બુદ્ધિ ની લાઈન ક્લિયર છે?

વરદાન :- કહેવું, વિચારવું અને કરવું - આ ત્રણેય ને સમાન બનાવવા વાળા જ્ઞાની તૂ આત્મા ભવ હવે વાનપ્રસ્થ અવસ્થામાં જવાનો સમય સમીપ આવી રહ્યો છે - એટલે કમજોરીઓનાં મારાપણા ને કે વ્યર્થ નાં ખેલને સમાપ્ત કરી કહેવું, વિચારવું અને કરવું સમાન બનાવો ત્યારે કહેશે જ્ઞાન સ્વરૂપ. જે આવાં જ્ઞાન સ્વરૂપ જ્ઞાની તૂ આત્માઓ છે એમનાં દરેક કર્મ, સંસ્કાર, ગુણ અને કર્તવ્ય સમર્થ બાપનાં સમાન હશે. તે ક્યારેય વ્યર્થ નાં વિચિત્ર ખેલ નહીં રમી શકે. સદા પરમાત્મા મિલન નાં ખેલ માં વ્યસ્ત રહેશે. એક બાપ થી મિલન મનાવશે અને બીજાઓને બાપ સમાન બનાવશે.

સ્લોગન :- સેવાઓનો ઉમંગ નાની-નાની બીમારીઓને મર્જ (વિસ્મૃત) કરી દે છે, એટલે સેવામાં સદા વ્યસ્ત રહો.

“ સાચાં રુહાની આશિક ની નિશાનીઓ ”

આજે રુહાની માશૂક પોતાનાં રુહાની આશિક આત્માઓથી મળવા માટે આવ્યાં છે. આખાં કલ્પ માં આ સમયે જ રુહાની માશૂક અને આશિકોનું મિલન થાય છે. બાપદાદા પોતાનાં દરેક આશિક આત્માને જોઈ હર્ષિત થાય છે - કેવી રીતે રુહાની આકર્ષણ થી આકર્ષિત થઈ પોતાનાં સાચાં માશૂક ને જાણી લીધાં, પામી લીધાં છે! ખોવાયેલાં આશિક ને જોઈ માશૂક પણ ખુશ થાય છે કે ફરીથી પોતાનાં યથાર્થ ઠેકાણા પર પહોંચી ગયાં. આવાં સર્વ પ્રાપ્તિ કરાવવા વાળા માશૂક બીજા કોઈ મળી ન શકે. રુહાની માશૂક સદા પોતાનાં આશિકો થી મળવા માટે ક્યાં આવે છે? જેવાં શ્રેષ્ઠ માશૂક અને આશિક છે, એવાં જ શ્રેષ્ઠ સ્થાન પર મળવા માટે આવે છે. આ કયું સ્થાન છે જ્યાં મિલન મનાવી રહ્યાં છે? આ જ સ્થાન ને જે પણ કહો, સર્વ નામ આ સ્થાન ને આપી શકાય છે. આમ મળવાનાં સ્થાન જે અતિ પ્રિય લાગે છે તે ક્યાં હોય છે? મિલન કાં ફૂલોનાં બગીચામાં થાય છે કાં સાગરનાં કિનારા પર મળવાનું હોય છે, જેને તમે લોકો બીચ (સમુદ્રનો કિનારો) કહો છો. તો હવે ક્યાં બેઠા છો? જ્ઞાન સાગરનાં કિનારે રુહાની મિલનનાં સ્થાન પર બેઠા છો. રુહાની અથવા ગોડલી ગાર્ડન (અલ્લાહ નો બગીચો) છે. બીજા તો અનેક પ્રકારનાં બગીચા જોયાં છે પરંતુ આવો બગીચો જ્યાં દરેક એકબીજાથી વધારે ખીલેલાં ફૂલ છે, એક-એક શ્રેષ્ઠ સુંદરતાથી પોતાની સુગંધ આપી રહ્યાં છે - એવો બગીચો છે. આ જ બીચ પર બાપદાદા અથવા માશૂક મળવા આવે છે. તે અનેક બીચ જોયાં, પરંતુ આવો બીચ ક્યારેય જોયો જ્યાં જ્ઞાન સાગરનાં સ્નેહ ની લહેરો, શક્તિ ની લહેરો, ભિન્ન-ભિન્ન લહેરો લહેરાઈને સદાનાં માટે રીફ્રેશ કરી દે છે? આ સ્થાન પસંદ છે ને? સ્વચ્છતા પણ છે અને રમણીકતા પણ છે. સુંદરતા પણ છે. એટલી જ પ્રાપ્તિઓ પણ છે. આવું મનોરંજન નું વિશેષ સ્થાન આપ આશિકોનાં માટે માશૂકે બનાવ્યું છે જ્યાં આવવાથી મહોબ્બતની લકીર (રેખા) ની અંદર પહોંચતા જ અનેક પ્રકારની મહેનત થી છૂટી જાઓ. સૌથી મોટી મહેનત - નેચરલ યાદની, તે સહજ અનુભવ કરો છો બીજી કઈ મહેનત થી છૂટો છો? લૌકિક નોકરી થી પણ છૂટી જાઓ છો. ભોજન બનાવવાથી પણ છૂટી જાઓ છો. બધું બન્યું બનેલું મળે છે ને. યાદ પણ સ્વતઃ અનુભવ થાય. જ્ઞાન રત્નોની ઝોલી પણ ભરાતી રહે. એવાં સ્થાન પર જ્યાં મહેનત થી છૂટી જાઓ છો અને મહોબ્બત માં લીન થઈ જાઓ છો.

આમ પણ સ્નેહની નિશાની વિશેષ એ જ ગવાય છે કે બે, બે ન રહે પરંતુ બે મળીને એક થઈ જાય. આને જ સમાઈ જવું કહે છે. ભક્તોએ આ જ સ્નેહની સ્થિતિને સમાઈ જવું કે લીન થવું કહી દીધું છે. તે લોકો લીન થવાનો અર્થ નથી સમજતાં. લવ માં લીન થવું - આ સ્થિતિ છે પરંતુ સ્થિતિનાં બદલે તેમણે આત્માનાં અસ્તિત્વ ને સદાનાં માટે સમાપ્ત કરવાનું સમજી લીધું છે. સમાઈ જવું અર્થાત્ સમાન બની જવું. જ્યારે બાપનાં અથવા રુહાની માશૂકનાં મિલન માં મઝન થઈ જાઓ છો તો બાપ સમાન બનવા અથવા સમાઈ જવાનો અર્થાત્ સમાન બનવાનો અનુભવ કરો છો. આ જ સ્થિતિને ભક્તોએ સમાઈ જવું કહ્યું છે. લીન પણ થાઓ છો, સમાઈ પણ જાઓ છો. પરંતુ આ મિલનનાં મહોબ્બતની સ્થિતિની અનુભૂતિ છે. સમજ્યાં! એટલે બાપદાદા પોતાનાં આશિકો ને જોઈ રહ્યાં છે.

સાચાં આશિક અર્થાત્ સદા આશિક, નેચરલ (સ્વતઃ) આશિક. સાચાં આશિક ની વિશેષતાઓ જાણો પણ છો. છતાં પણ તેમની મુખ્ય નિશાનીઓ છે:-

પહેલી નિશાની - એક માશૂક દ્વારા સર્વ સંબંધોની સમય પ્રમાણે અનુભૂતિ કરવી. માશૂક એક છે પરંતુ એકની સાથે સર્વ સંબંધ છે. જે સંબંધ ઈચ્છો અને જે સમયે જે સંબંધની આવશ્યકતા છે, તે સમયે તે સંબંધનાં રૂપથી પ્રીતિ ની રીતિ દ્વારા અનુભવ કરી શકો છો. તો પહેલી નિશાની છે - સર્વ સંબંધોની અનુભૂતિ. ‘સર્વ’ શબ્દને અન્ડરલાઇન (નોંધ) કરજો. ફક્ત સંબંધ નહીં. ઘણાં એવાં નટખટ આશિક પણ છે જે સમજે છે સંબંધ તો જોડાઈ ગયો છે. પરંતુ સર્વ સંબંધ જોડાયાં છે? અને બીજી વાત - સમય પર સંબંધની અનુભૂતિ થાય છે? નોલેજ નાં આધાર પર સંબંધ છે કે દિલ ની અનુભૂતિ થી સંબંધ છે? બાપદાદા સાચાં દિલ પર રાજી છે. ફક્ત તીવ્ર દિમાગ

વાળા પર રાજી નથી, પરંતુ દિલારામ દિલ પર રાજી છે એટલે દિલનો અનુભવ દિલ જાણે, દિલારામ જાણે. સમાવવાનું સ્થાન દિલ કહેવાય છે, દિમાગ નહીં. નોલેજ ને સમાવવાનું સ્થાન દિમાગ છે, પરંતુ માશૂક ને સમાવવાનું સ્થાન દિલ છે. માશૂક આશિકોની વાતો જ સંભળાવશે ને. કોઈ-કોઈ આશિક દિમાગ વધારે ચલાવે પરંતુ દિલ થી દિમાગ ની મહેનત અડધી થઈ જાય છે. જે દિલથી સેવા કરે અથવા યાદ કરે, તેમની મહેનત ઓછી અને સંતુષ્ટતા વધારે થાય અને જે દિલનાં સ્નેહ થી નથી યાદ કરતાં, ફક્ત નોલેજનાં આધાર પર દિમાગ થી યાદ કરે અથવા સેવા કરે છે, તેમને મહેનત વધારે કરવી પડે, સંતુષ્ટતા ઓછી થાય. ભલે સફળતા પણ થઈ જાય, તો પણ દિલની સંતુષ્ટતા ઓછી હશે. એ જ વિચારતા રહેશે - થયું તો સારું, પરંતુ છતાં, છતાં પણ.... કરતાં રહેશે અને દિલવાળા સદા સંતુષ્ટતા નાં ગીત ગાતાં રહેશે. દિલની સંતુષ્ટતા નાં ગીત, મુખની સંતુષ્ટતા નાં ગીત નહીં. સાચાં આશિક દિલ થી સર્વ સંબંધો નો સમય પ્રમાણે અનુભવ કરે છે.

બીજી નિશાની - સાચાં આશિક દરેક પરિસ્થિતિમાં, દરેક કર્મમાં સદા પ્રાપ્તિની ખુશીમાં હશે. એક છે અનુભૂતિ, બીજી છે તેનાથી પ્રાપ્તિ. ઘણાં અનુભૂતિ પણ કરે છે કે હાં, મારા બાપ પણ છે, સાજન પણ છે. બાળક પણ છે પરંતુ પ્રાપ્તિ જેટલી ઈચ્છે એટલી નથી થતી. બાપ છે, પરંતુ વારસા ની પ્રાપ્તિની ખુશી નથી રહેતી. અનુભૂતિની સાથે સર્વ સંબંધો દ્વારા પ્રાપ્તિનો પણ અનુભવ થાય. જેમ - બાપનાં સંબંધ દ્વારા સદા વારસાની પ્રાપ્તિની મહેસૂસતા હોય, ભરપૂરતા હોય. સદ્ગુરુ દ્વારા સદા વરદાનો થી સંપન્ન સ્થિતિનો અથવા સદા સંપન્ન સ્વરૂપ નો અનુભવ હોય. તો પ્રાપ્તિ નો અનુભવ પણ આવશ્યક છે. એ છે સંબંધોનો અનુભવ, આ છે પ્રાપ્તિઓનો અનુભવ. ઘણાંઓને સર્વ પ્રાપ્તિઓનો અનુભવ નથી થતો. માસ્ટર સર્વશક્તિવાન છે પરંતુ સમય પર શક્તિઓની પ્રાપ્તિ નથી થતી. પ્રાપ્તિની અનુભૂતિ નથી તો પ્રાપ્તિ માં પણ કમી છે. તો અનુભૂતિની સાથે પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ પણ બનો - આ છે સાચાં આશિક ની નિશાની.

ત્રીજી નિશાની - જે આશિક ને અનુભૂતિ છે, પ્રાપ્તિ પણ છે તે સદા તૃપ્ત રહેશે, કોઈ પણ વાતમાં અપ્રાપ્ત આત્મા નહીં લાગશે. તો, 'તૃપ્તિ' - આ આશિક ની વિશેષતા છે. જ્યાં પ્રાપ્તિ છે, ત્યાં તૃપ્તિ જરૂર છે. જો તૃપ્ત નથી તો અવશ્ય પ્રાપ્તિમાં કમી છે અને પ્રાપ્તિ નથી તો સર્વ સંબંધોની અનુભૂતિમાં કમી છે. તો ૩ નિશાનીઓ છે - અનુભૂતિ, પ્રાપ્તિ અને તૃપ્તિ. સદા તૃપ્ત આત્મા. જેવો પણ સમય હોય, જેવું પણ વાયુમંડળ હોય, જેવાં પણ સેવાનાં સાધનો હોય, જેવાં પણ સેવાનાં સંગઠનનાં સાથી હોય પરંતુ દરેક હાલ માં, દરેક ચાલ માં તૃપ્ત હોય. એવાં સાચાં આશિક છે ને? તૃપ્ત આત્મામાં કોઈ હદ ની ઈચ્છા નહીં હશે. આમ જુઓ તો તૃપ્ત આત્મા ખુબ મૈનોરીટી (થોડી) હોય છે. કોઈને કોઈ વાતમાં ભલે માન ની, ભલે શાન ની ભૂખ હોય છે. ભૂખ વાળા ક્યારેય તૃપ્ત નથી હોતાં. જેનું સદા પેટ ભરેલું હોય, તે તૃપ્ત હોય છે. તો જેમ શરીર નાં ભોજનની ભૂખ છે, તેમ મન ની ભૂખ છે - શાન, માન, સૈલવેશન (બચાવ), સાધન. આ મનની ભૂખ છે. તો જેમ શરીરની તૃપ્તિ વાળા સદા સંતુષ્ટ હશે, તેમ મનની તૃપ્તિ વાળા સદા સંતુષ્ટ હશે. સંતુષ્ટતા તૃપ્તિ ની નિશાની છે. જો તૃપ્ત આત્મા નહીં હશે, ભલે શરીરની ભૂખ, ભલે મનની ભૂખ હશે તો જેટલું પણ મળશે, મળશે પણ વધારે પરંતુ તૃપ્ત આત્મા ન હોવાનાં કારણે સદા અતૃપ્ત રહેશે. અસંતુષ્ટતા રહે છે. જે રોયલ હોય છે, તે થોડા માં તૃપ્ત થાય છે. રોયલ આત્માઓની નિશાની - સદા ભરપૂર હશે, એક રોટલી માં પણ તૃપ્ત તો ૩૬ પ્રકારનાં ભોજન માં પણ તૃપ્ત હશે. અને જે અતૃપ્ત હશે, તે ૩૬ પ્રકારનાં ભોજન મળવા છતાં પણ તૃપ્ત નહીં હશે કારણ કે મન ની ભૂખ છે. સાચાં આશિક ની નિશાની - સદા તૃપ્ત આત્મા હશે. તો ત્રણેય નિશાનીઓ ચેક કરો. સદૈવ આ વિચારો - 'અમે કોના આશિક છીએ! જે સદા સંપન્ન છે, એવાં માશૂક નાં આશિક છીએ!' તો સંતુષ્ટતા ક્યારેય નહીં છોડો. સેવા છોડી દો પરંતુ સંતુષ્ટતા નહીં છોડો. જે સેવા અસંતુષ્ટ બનાવે તે સેવા, સેવા નથી. સેવાનો અર્થ જ છે મેવા આપવા વાળી સેવા. તો સાચાં આશિક સર્વ હદની ઈચ્છાઓથી પરે, સદા સંપન્ન અને સમાન હશે.

આજે આશિકોની કહાનીઓ સંભળાવી રહ્યાં છે. નાઝ, નખરા પણ ખુબ કરે છે. માશૂક પણ જોઈ-જોઈ સ્મિત કરતાં રહે છે. નાઝ, નખરા ભલે કરો પરંતુ માશૂક ને માશૂક સમજીને તેમની સામે કરો, બીજાઓની સામે નહીં. ભિન્ન-ભિન્ન હદનાં સ્વભાવ, સંસ્કાર નાં નખરા અને નાઝ કરે છે. જ્યાં મારો સ્વભાવ, મારા સંસ્કાર શબ્દ આવે છે, ત્યાં પણ નાઝ, નખરા શરૂ થઈ જાય છે. બાપ નો સ્વભાવ એ મારો સ્વભાવ હોય. મારો સ્વભાવ બાપનાં સ્વભાવ થી ભિન્ન હોઈ ન શકે. તે માયા નો સ્વભાવ છે, પારકો સ્વભાવ છે. તેને મારો કેવી રીતે કહેશો? માયા પારકી છે, પોતાની નથી. બાપ પોતાનાં છે. મારો સ્વભાવ અર્થાત્ બાપ નો સ્વભાવ. માયાનાં સ્વભાવ ને મારો કહેવું પણ

રોંગ (ખોટું) છે. ‘મારો’ શબ્દ જ ફેરા માં લાવે છે અર્થાત્ ચક્ર માં લાવે છે. આશિક, માશૂકની આગળ આવાં નાઝ-નખરા પણ દેખાડે છે. જે બાપનું તે મારું. દરેક વાતમાં ભક્તિમાં પણ આ જ કહે છે - જે તારું સો મારું, બીજું મારું કાંઈ નથી. પરંતુ જે તારું સો મારું. જે બાપ નો સંકલ્પ, તે મારો સંકલ્પ. સેવા નો પાર્ટ ભજવવાનાં બાપનાં સ્વભાવ-સંસ્કાર, તે મારાં. તો આનાથી શું થશે? હદનું મારું, તારું થઈ જશે. તારું સો મારું, મારું અલગ નથી. જે પણ બાપ થી ભિન્ન છે, તે મારું છે જ નહીં, તે માયાનાં ફેરા છે એટલે આ હદ નાં નાઝ-નખરા થી નીકળી રુહાની નાઝ - હું તારી અને તું મારો, ભિન્ન-ભિન્ન સંબંધની અનુભૂતિ નાં રુહાની નખરા ભલે કરો. પરંતુ આ નહીં કરો. સંબંધ નિભાવવામાં પણ રુહાની નખરા કરી શકો છો. મહોબ્બત ની પ્રીત નાં નખરા સારા હોય છે. ક્યારેક સખાનાં સંબંધ થી મહોબ્બત નાં નખરા નો અનુભવ કરો. તે નખરા નથી પરંતુ નિરાળાપણું છે. સ્નેહ નાં નખરા પ્રિય હોય છે. જેમ નાનાં બાળકો બહુ સ્નેહી અને પ્યોર (પવિત્ર) હોવાનાં કારણે તેમનાં નખરા બધાને સારા લાગે છે. શુદ્ધતા અને પવિત્રતા હોય છે બાળકોમાં. બીજા મોટાઓ કોઈ નખરા કરે તો તે ખરાબ મનાય છે. તો બાપ થી ભિન્ન-ભિન્ન સંબંધ નાં, સ્નેહ નાં, પવિત્રતા નાં નાઝ-નખરા ભલે કરો, જો કરવાં જ હોય તો.

‘સદા હાથ અને સાથ’ જ સાચાં આશિક માશૂક ની નિશાની છે. સાથ અને હાથ ન છૂટે. સદા બુદ્ધિ નો સાથ હોય અને બાપનાં દરેક કાર્યમાં સહયોગ નો હાથ હોય. એકબીજાનાં સહયોગ ની નિશાની હાથમાં હાથ મળાવીને દેખાડે છે. તો સદા બાપનાં સહયોગી બનવું - આ છે સદા હાથમાં હાથ અને સદા બુદ્ધિ થી સાથે રહેવું. મનની લગન, બુદ્ધિ નો સાથ. આ સ્થિતિમાં રહેવું અર્થાત્ સાચાં આશિક અને માશૂક નાં પોઝ (મુદ્રા) માં રહેવું. સમજ્યાં? વાચદો જ એ છે કે સદા સાથે રહીશું. ક્યારેક-ક્યારેક સાથ નિભાવશું - આ વાચદો નથી. મન નો લગાવ ક્યારેક માશૂક થી હોય અને ક્યારેક ન હોય તો તે સદા સાથ તો ન થયો ને, એટલે આ જ સાચાં આશિકપણા ની પોઝિશન (સ્થિતિ) માં રહો. દૃષ્ટિ માં પણ માશૂક, વૃત્તિ માં પણ માશૂક, સૃષ્ટિ જ માશૂક.

તો આ માશૂક અને આશિકો ની મહેફિલ છે. બગીચો પણ છે તો સાગર નો કિનારો પણ છે. આ વન્ડરફુલ આવો પ્રાઇવેટ બીચ (સાગર નો કિનારો) છે, જે હજારો ની વચ્ચે (મધ્ય) પણ પ્રાઇવેટ છે. દરેક અનુભવ કરે - મારી સાથે માશૂક નો પર્સનલ (વ્યક્તિગત) પ્રેમ છે. દરેકને પર્સનલ પ્રેમની ફીલિંગ પ્રાપ્ત થવી - એ જ વન્ડરફુલ માશૂક અને આશિક છે. છે એક માશૂક પરંતુ છે બધાનાં. સૌનો અધિકાર સૌથી વધારે છે. દરેક નો અધિકાર છે. અધિકાર માં નંબર નથી, અધિકાર પ્રાપ્ત કરવામાં નંબર થઈ જાય છે. સદા આ સ્મૃતિ રાખો કે ‘ગોડલી ગાર્ડન માં હાથ અને સાથ આપી ચાલી રહ્યાં છો કે બેઠા છો. રુહાની બીચ પર હાથ અને સાથ આપી મોજ મનાવી રહ્યાં છો.’ તો સદા મનોરંજન માં રહેશો, સદા ખુશ રહેશો, સદા સંપન્ન રહેશો. અચ્છા.

આ ડબલ વિદેશી પણ ડબલ લક્કી (ભાગ્યશાળી) છે, સારું છે જે હમણાં સુધી પહોંચી ગયાં. આગળ ચાલીને શું પરિવર્તન થાય છે, તે તો ડ્રામા. પરંતુ ડબલ લક્કી છો જે સમય પ્રમાણે પહોંચી ગયાં છો. અચ્છા.

સદા અવિનાશી આશિક બની રુહાની માશૂક થી પ્રીતિ ની રીતિ નિભાવવા વાળા, સદા સ્વયંને સર્વ પ્રાપ્તિઓથી સમ્પન્ન અનુભવ કરવા વાળા, સદા દરેક સ્થિતિ કે પરિસ્થિતિ માં તૃપ્ત રહેવા વાળા, સદા સંતુષ્ટતાનાં ખજાનાથી ભરપૂર બની બીજાઓને પણ ભરપૂર કરવા વાળા, એવાં સદા નો સાથ અને હાથ મળાવવા વાળા સાચાં આશિકો ને રુહાની માશૂક નાં દિલ થી યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

વરદાન :- સદા શ્રેષ્ઠ અને નવાં પ્રકારની સેવા દ્વારા વૃદ્ધિ કરવા વાળા સહજ સેવાધારી ભવ સંકલ્પો દ્વારા ઈશ્વરીય સેવા કરવી એ પણ સેવાની શ્રેષ્ઠ અને નવી રીત છે, જેમ ઝવેરી રોજ સવારે પોતાનાં દરેક રત્નો ને તપાસ કરે છે કે સાફ છે, ચમક ઠીક છે, ઠીક જગ્યાં પર રાખ્યાં છે...એમ રોજ અમૃતવેલાએ પોતાનાં સંપર્કમાં આવવા વાળી આત્માઓ પર સંકલ્પ દ્વારા નજર દોડાવો, જેટલું તમે તેમને સંકલ્પ થી યાદ કરશો એટલાં તે સંકલ્પ તેમની પાસે પહોંચશે...આ પ્રકારે સેવા ની નવી રીત અપનાવી વૃદ્ધિ કરતાં ચાલો. તમારા સહજયોગ ની સૂક્ષ્મ શક્તિ આત્માઓ ને તમારી તરફ સ્વતઃ આકર્ષિત કરશે.

સ્લોગન :- બહાનાબાજી ને મર્જ (વિસ્મૃત) કરો અને બેહદની વૈરાગ્ય વૃત્તિને ઇમર્જ (જાગૃત) કરો.

“ મીઠા બાળકો - તમારા દુઃખ નાં દિવસો હવે પૂરા થયાં , તમે હવે એવી દુનિયામાં જઈ રહ્યાં છો જ્યાં કોઈ પણ અપ્રાપ્ત વસ્તુ નથી ”

- પ્રશ્ન :-** કયાં બે શબ્દોનું રહસ્ય તમારી બુદ્ધિ માં હોવાનાં કારણે જૂની દુનિયાથી બેહદ નો વૈરાગ્ય રહે છે?
- ઉત્તર :-** ઉતરતી કળા અને ચઢતી કળાનું રહસ્ય તમારી બુદ્ધિમાં છે. તમે જાણો છો અડધોકલ્પ આપણે ઉતરતા આવ્યાં, હવે છે ચઢવાનો સમય. બાપ આવ્યાં છે નર થી નારાયણ બનાવવાનું સત્ય નોલેજ આપવાં. આપણા માટે હવે કળયુગ પૂરો થયો, નવી દુનિયામાં જવાનું છે એટલે આનાથી બેહદ નો વૈરાગ્ય છે.
- ગીત :-** ધીરજ ધર મનવા ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. રુહાની બાપ બેસી સમજાવે છે - આ એક જ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ છે જ્યારે કે કલ્પ-કલ્પ બાપ આવીને રુહાની બાળકોને ભણાવે છે. રાજયોગ શીખવાડે છે. બાપ રુહાની બાળકો ને કહે છે મનવા અર્થાત્ આત્મા, હેં આત્મા ધીરજ ધરો. આત્માઓ થી વાત કરે છે. આ શરીરની માલિક આત્મા છે. આત્મા કહે છે-હું અવિનાશી આત્મા છું, આ મારું શરીર વિનાશી છે. રુહાની બાપ કહે છે-હું એક જ વાર કલ્પ નાં સંગમ પર આવીને આપ બાળકો ને ધીરજ આપું છું કે હવે સુખનાં દિવસ આવે છે. હમણાં તમે દુઃખધામ રૌરવ નર્ક માં છો. ફક્ત તમે નથી પરંતુ આખી દુનિયાં રૌરવ નર્ક માં છે, તમે જે મારા બાળકો બન્યાં છો, રૌરવ નર્ક થી નીકળીને સ્વર્ગમાં જઈ રહ્યાં છો. સતયુગ, ત્રેતા, દ્વાપર પસાર થઈ ગયું. કળયુગ પણ તમારા માટે પસાર થઈ ગયું. તમારા માટે આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ છે જ્યારે તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનો છો. આત્મા જ્યારે સતોપ્રધાન બની જશે તો પછી આ શરીર પણ છોડશે. સતોપ્રધાન આત્માને સતયુગ માં નવું શરીર જોઈએ. ત્યાં બધું જ નવું હોય છે. બાપ કહે છે બાળકો હવે દુઃખધામ થી સુખધામ માં જવાનું છે, એનાં માટે પુરુષાર્થ કરવાનો છે. સુખધામમાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની રાજાઈ હતી. તમે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો નર થી નારાયણ બનવાનો. આ સત્ય નર થી નારાયણ બનવાનું નોલેજ છે. ભક્તિમાર્ગ માં દરેક પૂર્ણિમા પર કથા સાંભળતા આવ્યાં છો, પરંતુ તે છે જ ભક્તિમાર્ગ. એને સત્ય માર્ગ નહીં કહીશું, જ્ઞાન માર્ગ છે સત્ય માર્ગ. તમે સીડી ઉતરતાં-ઉતરતાં જુઠમંડ માં આવો છો. હમણાં તમે જાણો છો સત્ય બાપ થી આપણે આ જ્ઞાન પામીને ૨૧ જન્મ દેવી-દેવતા બનશું. આપણે હતાં, પછી સીડી ઉતરતાં આવ્યાં. ઉતરતી કળા અને ચઢતી કળાનું રહસ્ય તમારી બુદ્ધિ માં છે. પોકારે પણ છે હેં બાબા આવીને અમને પાવન બનાવો. એક બાપ જ પાવન બનાવવા વાળા છે. બાપ કહે છે - બાળકો, તમે સતયુગ માં વિશ્વનાં માલિક હતાં. બહુ જ ધનવાન, બહુ જ સુખી હતાં. હવે બાકી થોડો સમય છે. જૂની દુનિયાનો વિનાશ સામે ઉભો છે. નવી દુનિયામાં એક રાજ્ય, એક ભાષા હતી. તેને કહેવાય છે અદ્વૈત રાજ્ય. હમણાં કેટલાં દ્વૈત છે, અનેક ભાષાઓ છે. જેમ મનુષ્યો નું ઝાડ વધતું જાય છે, ભાષાઓનું પણ ઝાડ વૃદ્ધિ ને પામતું જાય છે. પછી હશે એક ભાષા. ગાયન છે ને વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી રિપીટ. મનુષ્યોની બુદ્ધિ માં નથી બેસતું. બાપ જ દુઃખની જૂની દુનિયાને બદલી સુખ ની નવી દુનિયા સ્થાપન કરે છે. લખેલું છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા દેવી રાજ્યની સ્થાપના. આ છે રાજયોગ નો અભ્યાસ. આ જ્ઞાન જે ગીતામાં લખેલું છે, બાપે જે સમ્મુખ સંભળાવ્યું તે પછી મનુષ્યોએ ભક્તિમાર્ગ માં બેસીને લખ્યું છે, જેનાથી તમે ઉતરતાં આવ્યાં છો. હમણાં ભગવાન તમને ભણાવે છે ઉપર ચઢવા માટે. ભક્તિ ને કહેવાય જ છે ઉતરતી કળા નો માર્ગ. જ્ઞાન છે ચઢતી કળા નો માર્ગ. આ સમજાવવામાં તમે ડરો નહીં. ભલે એવાં પણ છે જે આ વાતો ને ન સમજવાનાં કારણે વિરોધ કરશે, શાસ્ત્રવાદ કરશે. પરંતુ તમારે કોઈ થી શાસ્ત્રવાદ નથી કરવાનો. બોલો શાસ્ત્ર, વેદ, ઉપનિષદ કે ગંગા સ્નાન કરવું, તીર્થ વગેરે કરવાં આ બધું ભક્તિકાંડ છે. ભારતમાં રાવણ પણ છે બરાબર, જેની એફિજી (પૂતળ) બાળે છે. આમ તો દુશ્મનોની એફિજી બાળે છે, અલ્પકાળ નાં માટે. આ એક રાવણની જ એફિજી દર વર્ષે બાળતા આવે છે. બાપ કહે છે તમે ગોલ્ડન એજેડ (સતયુગી) બુદ્ધિ થી આઈરન એજેડ (કળયુગી) બુદ્ધિ થઈ ગયાં છો. તમે કેટલાં સુખી હતાં. બાપ આવે જ છે સુખધામ ની સ્થાપના કરવાં. પછી જ્યારે ભક્તિમાર્ગ શરૂ થાય છે તો દુઃખી બનો છો. પછી સુખદાતા ને યાદ કરે છે, તે પણ નામ માત્ર કારણ કે એમને જાણતાં નથી. ગીતામાં નામ

બદલી દીધું છે. પહેલાં-પહેલાં તમે આ સમજાવો કે ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન એક છે, યાદ પણ એમને કરવાં જોઈએ. એક ને યાદ કરવાં એને જ અવ્યભિચારી યાદ, અવ્યભિચારી જ્ઞાન કહેવાય છે. તમે હમણાં બ્રાહ્મણ બન્યાં છો તો ભક્તિ નથી કરતાં. તમને જ્ઞાન છે. બાપ ભણાવે છે જેનાથી આપણે આ દેવતા બનીએ છીએ. દૈવી ગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે એટલે બાબા કહે છે પોતાનો ચાર્ટ રાખો તો ખબર પડશે કે અમારામાં કોઈ આસુરી ગુણ તો નથી. દેહ-અભિમાન છે પહેલો અવગુણ, પછી દુશ્મન છે કામ. કામ પર જીત પામવાથી જ તમે જગતજીત બનશો. તમારો ઉદ્દેશ્ય જ આ છે, આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં રાજ્ય માં કોઈ અનેક ધર્મ હતાં નહીં. સતયુગ માં દેવતાઓનું જ રાજ્ય હોય છે. મનુષ્ય હોય છે કળયુગ માં. છે ભલે તે પણ મનુષ્ય, પરંતુ દૈવી ગુણો વાળા. આ સમયે બધાં મનુષ્ય છે આસુરી ગુણો વાળા. સતયુગમાં કામ મહાશત્રુ હોતો નથી. બાપ કહે છે આ કામ મહાશત્રુ પર જીત પામવાથી તમે જગતજીત બનશો. ત્યાં રાવણ હોતો નથી. આ પણ મનુષ્ય સમજી નથી શકતાં. ગોલ્ડન એજ થી ઉતરતાં-ઉતરતાં તમોપ્રધાન બુદ્ધિ બન્યાં છે. હવે ફરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. એનાં માટે એક જ દવા મળે છે - બાપ કહે છે પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો તો જન્મ-જન્માંતરનાં પાપ ભસ્મ થઈ જશે. તમે બેઠા છો પાપો ને ભસ્મ કરવાં તો પછી હવે પાપ ન કરવાં જોઈએ. નહીં તો તે સોગુણા બની જશે. વિકારમાં ગયાં તો સોગુણા દંડ પડી જશે, પછી તે મુશ્કેલ ચઢી શકે છે. પહેલો નંબર દુશ્મન છે આ કામ. ૫ માળે થી પડશે તો હાડકાં એકદમ તૂટી જશે. કદાચ મરી પણ જાય. ઉપર થી પડવાથી એકદમ ચકનાચૂર થઈ જાય છે. બાપ થી પ્રતિજ્ઞા તોડી કાળુ મોઢું કર્યું તો આસુરી દુનિયામાં ચાલ્યાં ગયાં. અહીંયા થી મરી ગયાં. એમને બ્રાહ્મણ પણ નહીં, શૂદ્ર કહેવાશે.

બાપ કેટલું સહજ સમજાવે છે. પહેલાં તો આ નશો રહેવો જોઈએ. જો સમજો કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ પણ હોય, તે પણ તો જરૂર ભણાવીને આપ સમાન બનાવશે ને. પરંતુ કૃષ્ણ તો ભગવાન હોઈ ન શકે. તે તો પુનર્જન્મ માં આવે છે. બાપ કહે છે હું જ પુનર્જન્મ રહિત છું. રાધે-કૃષ્ણ, લક્ષ્મી-નારાયણ અથવા વિષ્ણુ એક જ વાત છે. વિષ્ણુ નાં બે રૂપ લક્ષ્મી-નારાયણ અને લક્ષ્મી-નારાયણનું જ બાળપણ છે રાધા-કૃષ્ણ. બ્રહ્માનું પણ રહસ્ય સમજાવ્યું છે - બ્રહ્મા-સરસ્વતી સો લક્ષ્મી-નારાયણ. હવે ટ્રાન્સફર થાય છે. પાછળ નું નામ આમનું બ્રહ્મા રાખ્યું છે. બાકી આ બ્રહ્મા તો જુઓ એકદમ આઈરન એજ (કળયુગ) માં ઉભાં છે. આ જ પછી તપસ્યા કરી કૃષ્ણ અથવા શ્રી નારાયણ બને છે. વિષ્ણુ કહેવાથી એમાં બંને આવી જાય છે. બ્રહ્માની દીકરી સરસ્વતી. આ વાતો કોઈ સમજી ન શકે. ૪ ભુજા બ્રહ્મા ને પણ આપે છે કારણ કે પ્રવૃત્તિ માર્ગ છે ને. નિવૃત્તિ માર્ગ વાળા આ જ્ઞાન આપી ન શકે. અનેકોને બહારથી ફસાવીને લઈ આવે છે કે ચાલો અમે પ્રાચીન રાજયોગ શીખવાડીએ. હવે સંન્યાસી રાજયોગ શીખવાડી ન શકે. હવે ઈશ્વર આવ્યાં છે, તમે હવે એમનાં બાળકો ઈશ્વરીય સંપ્રદાય બન્યાં છો. ઈશ્વર આવ્યાં છે તમને ભણાવવાં. તમને રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. એ તો છે નિરાકાર. બ્રહ્મા દ્વારા તમને પોતાનાં બનાવ્યાં છે. બાબા-બાબા તમે એમને કહો છો, બ્રહ્મા તો વયમાં ઈન્ટરપ્રેટર (અનુવાદક) છે. ભાગ્યશાળી રથ છે. આમનાં દ્વારા બાબા તમને ભણાવે છે. તમે પણ પતિત થી પાવન બનો છો. બાપ ભણાવે છે - મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવાં. હમણાં તો રાવણ રાજ્ય, આસુરી સંપ્રદાય છે ને. હમણાં તમે ઈશ્વરીય સંપ્રદાય બન્યાં છો પછી દૈવી સંપ્રદાય બનશો. હમણાં તમે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર છો, પાવન બની રહ્યાં છો. સંન્યાસી લોકો તો ઘરબાર છોડી જાય છે. અહીંયા બાપ તો કહે છે - ભલે સ્ત્રી-પુરુષ ઘરમાં સાથે રહે, એવું નહીં સમજો કે સ્ત્રી નાગીન છે એટલે અમે અલગ થઈ જઈએ તો છૂટી જઈશું. તમારે ભાગવાનું નથી. તે હદનો સંન્યાસ છે જે ભાગે છે, તમે અહીંયા બેઠા છો પરંતુ તમને આ વિકારી દુનિયાથી વૈરાગ્ય છે. આ બધી વાતો તમારે સારી રીતે ધારણ કરવાની છે, નોંધ કરવાની છે અને પરહેજ પણ રાખવાની છે. દૈવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. શ્રીકૃષ્ણનાં ગુણ ગવાય છે ને. આ તમારું લક્ષ્ય-હેતુ છે. બાપ નથી બનતાં, તમને બનાવે છે. પછી અડધાકલ્પ પછી તમે નીચે ઉતરતાં, તમોપ્રધાન બનો છો. હું નથી બનતો, આ બને છે. ૮૪ જન્મ પણ આમણે લીધાં છે. આમને પણ હમણાં સતોપ્રધાન બનવાનું છે, આ પુરુષાર્થ છે. નવી દુનિયા ને સતોપ્રધાન કહીશું. દરેક વસ્તુ પહેલાં સતોપ્રધાન પછી સતો-રજો-તમો માં આવે છે. નાના બાળકો પણ મહાત્મા કહેવાય છે કારણ કે એમનામાં વિકાર હોતાં નથી, એટલે એમને ફૂલ કહેવાય છે. સંન્યાસીઓથી નાનાં બાળકો ને ઉત્તમ કહીશું કારણ કે સંન્યાસીઓ તો છતાં પણ જીવન પસાર કરી આવે છે ને. ૫ વિકારોનો અનુભવ છે. બાળકોને તો ખબર નથી રહેતી એટલે બાળકોને જોઈ ખુશી થાય છે, ચૈતન્ય ફૂલ છે. આપણો તો છે જ પ્રવૃત્તિ માર્ગ.

હવે આપ બાળકોએ આ જૂની દુનિયાથી નવી દુનિયામાં જવાનું છે. અમરલોક માં જવા માટે તમે બધાં પુરુષાર્થ

કરો છો, મૃત્યુલોક થી ટ્રાન્સફર (બદલી) થાઓ છો. દેવતા બનવાનું છે તો એનાં માટે હવે મહેનત કરવી પડે, પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો ભાઈ-બહેન થઈ જાઓ છો. ભાઈ-બહેન તો હતાં ને. પ્રજાપિતા બ્રહ્માની સંતાન આપસમાં શું થયાં? પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ગવાય છે. જ્યાં સુધી પ્રજાપિતા નાં બાળકો ન બને, સૃષ્ટિની રચના કેવી રીતે થાય? પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં છે બધાં રુહાની બાળકો. તે બ્રાહ્મણ હોય છે શારીરિક યાત્રા વાળા. તમે છો રુહાની યાત્રા વાળા. તે પતિત, તમે પાવન. તે કોઈ પ્રજાપિતા ની સંતાન નથી, આ તમે સમજો છો. ભાઈ-બહેન જ્યારે સમજે ત્યારે વિકાર માં ન જાય. બાપ પણ કહે છે ખબરદાર રહેજો, મારા બાળક બનીને કોઈ કિમિનલ (અપવિત્ર) કામ નથી કરવાનું, નહીં તો પથ્થર બુદ્ધિ બની જશો. ઇન્દ્રસભા ની વાર્તા પણ છે. શૂદ્ર ને લઈ આવી તો ઇન્દ્રસભા માં એમની દુર્ગંધ આવવા લાગી. તો કહ્યું પતિત ને અહીંયાં કેમ લાવ્યાં છો. પછી એમને શ્રાપ આપી દીધો. હકીકતમાં આ સભા માં પણ કોઈ પતિત આવી ન શકે. ભલે બાપને ખબર પડે કે ન પડે, આ તો પોતાનું જ નુકસાન કરે છે, વધારે જ સો ગુણા દંડ પડી જાય છે. પતિત ને એલાઉ (પરવાનગી) નથી. એમનાં માટે વીઝીટીંગ રૂમ (મુલાકાત કક્ષ) ઠીક છે. જ્યારે પાવન બનવાની ગેરંટી કરે, દૈવીગુણ ધારણ કરે ત્યારે એલાઉ થાય. દૈવી ગુણ ધારણ કરવામાં સમય લાગે છે. પાવન બનવાની એક જ પ્રતિજ્ઞા છે.

આ પણ સમજાવ્યું છે, દેવતાઓની અને પરમાત્માની મહિમા અલગ-અલગ છે. પતિત-પાવન, લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક) બાપ જ છે. બધાં દુઃખોથી મુક્ત કરી પોતાના શાંતિધામ માં લઈ જાય છે. શાંતિધામ, સુખધામ અને દુઃખધામ આ પણ ચક્ર છે. હવે દુઃખધામ ને ભૂલી જવાનું છે. શાંતિધામ થી સુખધામ માં તે આવશે જે નંબરવાર પાસ થશે, તે જ આવતાં રહેશે. આ ચક્ર ફરતું રહે છે. અનેકોનેક આત્માઓ છે, બધાનો પાર્ટ નંબરવાર છે. જશે પણ નંબરવાર. એને કહેવાય છે શિવબાબા નો સિજરો અથવા રુદ્ર માળા. નંબરવાર જાય છે પછી નંબરવાર આવે છે. બીજા ધર્મ વાળા નું પણ એવું હોય છે. બાળકોને રોજ સમજાવાય છે, સ્કૂલમાં રોજ નહિં ભણશો, મુરલી નહીં સાંભળશો તો પછી ગેરહાજરી થઈ જશે. ભણવાની લિફ્ટ તો જરૂર જોઈએ. ગોડલી યુનિવર્સિટીમાં એબસન્ટ (ગેરહાજરી) થોડી હોવી જોઈએ. ભણતર કેટલું ઊંચું છે, જેનાથી તમે સુખધામ નાં માલિક બનો છો. ત્યાં તો અનાજ બધું ફ્રી (મફત) હોય છે, પૈસા નથી લાગતાં. હમણાં તો કેટલું મોંઘુ છે. ૧૦૦ વર્ષમાં કેટલું મોંઘુ થઈ ગયું છે. ત્યાં કોઈ અપ્રાપ્ત વસ્તુ નથી હોતી જેનાં માટે મુશ્કિલાત આવે. તે છે જ સુખધામ. તમે હમણાં ત્યાનાં માટે તૈયારી કરી રહ્યાં છો. તમે બેગર ટૂ પ્રિન્સ (કંગાળ થી ધનવાન) બનો છો. સાહુકાર લોકો પોતાને બેગર નથી સમજતાં. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ થી જે સંપૂર્ણ પાવન બનવાની પ્રતિજ્ઞા કરી છે, એને તોડવાની નથી. બહુજ-બહુજ પરહેજ રાખવાની છે. પોતાનો યાદ જોવાનો છે-અમારામાં કોઈ અવગુણ તો નથી?
2. ગોડલી યુનિવર્સિટી માં ક્યારેય પણ ગેરહાજર નથી રહેવાનું. સુખધામ નાં માલિક બનવાનું ઊંચું ભણતર એક દિવસ પણ મિસ નથી કરવાનું. મુરલી રોજ જરૂર સાંભળવાની છે.

વરદાન :- મન્સા - વાચા અને કર્મણા ની પવિત્રતા માં સંપૂર્ણ માર્કસ લેવા વાળા નંબર વન આજ્ઞાકારી ભવ .

મન્સા પવિત્રતા અર્થાત્ સંકલ્પ માં પણ અપવિત્રતાનાં સંસ્કાર ઈમર્જ (જાગૃત) ન થાય. સદા આત્મિક સ્વરૂપ અર્થાત્ ભાઈ-ભાઈ ની શ્રેષ્ઠ સ્મૃતિ રહે. વાચા માં સદા સત્યતા અને મધુરતા હોય, કર્મણા માં સદા નમ્રતા, સંતુષ્ટતા અને હર્ષિતમુખતા હોય. એ જ આધાર પર નંબર મળે છે અને એવાં સંપૂર્ણ પવિત્ર આજ્ઞાકારી બાળકોનાં બાપ પણ ગુણગાન કરે છે. તે જ પોતાના દરેક કર્મ થી બાપનાં કર્તવ્યને સિદ્ધ કરવા વાળા સમીપ રત્ન છે.

સ્લોગન :- સંબંધ-સંપર્ક અને સ્થિતિ માં લાઈટ (હલકા) બનો, દિનચર્યા માં નહીં.

“ મીઠા બાળકો - હવે ઘરે જવાનું છે એટલે દેહ સહિત દેહનાં બધાં સંબંધોને ભૂલી મામેકમ્ યાદ કરો અને પાવન બનો ”

પ્રશ્ન :- આત્માનાં સંબંધમાં કઈ એક સૂક્ષ્મ વાત સૂક્ષ્મ બુદ્ધિવાળા જ સમજી શકે છે?

ઉત્તર :- આત્મા પર સોય ની જેમ ધીરે-ધીરે જંક (કાટ) ચઢતી ગઈ છે. તે યાદમાં રહેવાથી ઉતરતી જશે. જ્યારે જંક ઉતરે અર્થાત આત્મા તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બને ત્યારે બાપની ખેંચ થાય અને તે બાપની સાથે પાછી જઈ શકે. ૨. જેટલી જંક ઉતરતી જશે એટલું બીજાઓને સમજાવવામાં ખેંચશે. આ વાતો ખુબ સૂક્ષ્મ છે, જે મોટી બુદ્ધિ વાળા સમજી નથી શકતાં.

ઓમ શાંતિ ! ભગવાનુવાચ. હવે બુદ્ધિમાં કોણ આવ્યું? તે જે ગીતા પાઠશાળાઓ વગેરે છે તેમને તો ભગવાનુવાચ કહેવાથી શ્રીકૃષ્ણ જ બુદ્ધિમાં આવશે. અહીંયા આપ બાળકોને તો ઊંચે થી ઊંચા બાપ યાદ આવશે. આ સમયે આ છે સંગમયુગ, પુરુષોત્તમ બનવાનો. બાપ બાળકોને બેસીને સમજાવે છે કે દેહ સહિત દેહનાં બધાં સંબંધ તોડી પોતાને આત્મા સમજો. આ ખુબ જરૂરી વાત છે, જે આ સંગમયુગ પર બાપ સમજાવે છે. આત્મા જ પતિત બની છે. પછી આત્માએ પાવન બની ઘરે જવાનું છે. પતિત-પાવન ને યાદ કરતા આવ્યાં છે, પરંતુ જાણતા કંઈ નથી. ભારતવાસી બિલ્કુલ જ ધોર અંધારામાં છે. ભક્તિ છે રાત, જ્ઞાન છે દિવસ. રાત નાં અંધારુ, દિવસમાં અજવાળું હોય છે. દિવસ છે સતયુગ, રાત છે કળયુગ. હમણાં તમે કળયુગ માં છો, સતયુગ માં જવાનું છે. પાવન દુનિયામાં પતિત નો સવાલ જ નથી. જ્યારે પતિત થાય છે તો પાવન થવાનો સવાલ ઊઠે છે. જ્યારે પાવન છે તો પતિત દુનિયા યાદ પણ નથી. હમણાં પતિત દુનિયા છે તો પાવન દુનિયા યાદ આવે છે. પતિત દુનિયા અંત નો ભાગ છે, પાવન દુનિયા છે પહેલો ભાગ. ત્યાં કોઈ પતિત હોઈ ન શકે. જે પાવન હતાં પછી પતિત બન્યાં છે. ૮૪ જન્મ પણ તેમનાં સમજાવાય છે. આ ખુબ ગુહ્ય વાતો સમજવાની છે. અડધોકલ્પ ભક્તિ કરી છે, તે એટલું જલ્દી છૂટી ન શકે. મનુષ્ય બિલ્કુલ જ ધોર અંધકારમાં છે, કરોડો માં કોઈ જ નીકળે છે, મુશ્કેલ કોઈની બુદ્ધિમાં બેસશે. મુખ્ય વાત તો બાપ કહે છે દેહનાં બધાં સંબંધ ભૂલી મામેકમ્ યાદ કરો. આત્મા જ પતિત બની છે, તેને પવિત્ર બનવાનું છે. આ સમજણ પણ બાપ જ આપે છે કારણ કે આ બાપ આચાર્ય, સોની, ડોક્ટર, બેરિસ્ટર (વકીલ) બધું જ છે. આ નામ ત્યાં રહેશે નહીં. ત્યાં આ ભણતર પણ નહીં રહેશે. અહીંયા ભણે છે નોકરી કરવાં માટે. પહેલાં સ્ત્રી આટલું ભણતી નહોતી. આ બધું પછી શીખી છે. પતિ મરી જાય તો સંભાળ કોણ કરે? એટલે સ્ત્રી પણ બધું શીખતી રહી છે. સતયુગમાં તો આવી વાતો હોતી નથી જે ચિંતન કરવું પડે. અહીંયા મનુષ્ય ધન વગેરે ભેગું કરે છે, એવાં સમયનાં માટે. ત્યાં તો એવાં ખ્યાલાત જ નથી જે ચિંતા કરવી પડે. બાપ આપ બાળકોને કેટલાં ધનવાન બનાવી દે છે. સ્વર્ગમાં તો ખુબ ખજાનો રહે છે. હીરા-ઝવેરાતો ની ખાણો બધું ભરપૂર થઈ જાય છે. અહીંયા ઉજ્જડ જમીન થઈ જાય છે તો તે તાકાત નથી હોતી. ત્યાંના ફૂલો અને અહીંના ફૂલો વગેરે માં રાત-દિવસનો ફરક છે. અહીંયા તો બધી ચીજોમાંથી તાકાત જ નીકળી ગઈ છે. ભલે કેટલું પણ અમેરિકા વગેરે થી બીજ લઈ આવે છે પરંતુ તાકાત નીકળતી જાય છે. ધરણી જ એવી છે, જેમાં વધારે મહેનત કરવી પડે છે. ત્યાં તો દરેક ચીજ સતોપ્રધાન હોય છે. પ્રકૃતિ પણ સતોપ્રધાન તો બધું સતોપ્રધાન હોય છે. અહીંયા તો બધી ચીજો તમોપ્રધાન છે. કોઈ ચીજમાં તાકાત નથી રહી. આ ફરક પણ તમે સમજો છો. જ્યારે સતોપ્રધાન ચીજો જુઓ છો, તે તો ધ્યાનમાં જ જુઓ છો. ત્યાંના ફૂલ વગેરે કેટલાં સારા હોય છે. હોઈ શકે છે - ત્યાંનું અનાજ વગેરે બધું તમને જોવામાં આવે. બુદ્ધિથી સમજી શકો છો. ત્યાંની દરેક ચીજ માં કેટલી તાકાત રહે છે. નવી દુનિયા કોઈની બુદ્ધિમાં આવતી જ નથી. આ જૂની દુનિયાની તો વાત નહીં પૂછો. ગપ્પા પણ ખુબ લાંબા-પહોળા લગાવે છે તો મનુષ્ય બિલ્કુલ અંધકાર માં સૂઈ ગયાં છે. તમે જણાવો છો બાકી થોડો સમય છે તો તમારા પર કોઈ હસે પણ છે. હકીકતમાં તો તે સમજે છે જે પોતાને બ્રાહ્મણ સમજે છે. આ નવી ભાષા, રુહાની ભણતર છે ને. જ્યાં સુધી સ્પ્રીચ્યુઅલ ફાધર (આધ્યાત્મિક પિતા) ન આવે, કોઈ સમજી ન શકે. સ્પ્રીચ્યુઅલ ફાધર ને આપ બાળકો જાણો છો. તે લોકો જઈને યોગ વગેરે શીખવાડે છે, પરંતુ તેમને શીખવાડ્યું કોણે? એવું તો નહીં કહેશે સ્પ્રીચ્યુઅલ ફાધરે શીખવાડ્યું. બાપ તો શીખવાડે જ રુહાની બાળકોને છે. તમે સંગમયુગી બ્રાહ્મણ જ સમજો છો. બ્રાહ્મણ બનશે પણ તે જે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નાં હશે. બ્રાહ્મણ તમે કેટલાં થોડાં છો. દુનિયામાં તો ભિન્ન-ભિન્ન

અથાહ જાતિઓ છે. એક પુસ્તક જરૂર હશે જેનાથી ખબર પડશે કે દુનિયામાં કેટલાં ધર્મ, કેટલી ભાષાઓ છે. તમે જાણો છો આ બધું નહીં રહેશે. સતયુગમાં તો એક ધર્મ, એક ભાષા જ હતી. સૃષ્ટિ ચક્ર ને તમે જાણ્યું છે. તો ભાષાઓને પણ જાણી શકો છો કે આ બધું રહેશે નહીં. આટલાં બધાં શાંતિધામ ચાલ્યાં જશે. આ સૃષ્ટિનું જ્ઞાન હમણાં આપ બાળકોને મળ્યું છે. તમે મનુષ્યો ને સમજાવો છો છતાં પણ સમજે થોડી છે. કોઈ મોટા વ્યક્તિઓથી ઉદ્ઘાટન પણ એટલે કરાવે છે કારણ કે નામીગ્રામી છે. અવાજ ફેલાશે વાહ! પ્રેસિડન્ટ (રાષ્ટ્રપતિ), પ્રાઇમ મિનિસ્ટર (પ્રધાનમંત્રી) ઓપનિંગ કર્યું. આ બાબા જાય તો મનુષ્ય થોડી સમજશે પરમપિતા પરમાત્માએ ઓપનિંગ કર્યું, માનશે નહીં. કોઈ મોટા વ્યક્તિ કમિશનર વગેરે આવશે તો તેમની પાછળ વધારે જ ભાગશે. આમની પાછળ તો કોઈ નહીં ભાગશે. હમણાં આપ બ્રાહ્મણ બાળકો તો ખુબ થોડાં છો. જ્યારે મેજોરીટી (મોટી સંખ્યા) થશે ત્યારે સમજશે. હમણાં જો સમજી જાય તો બાપ ની પાસે ભાગે. એકે બાળકીને કહ્યું હતું કે જેમણે તમને આ શીખવાડ્યું અમે ડાયરેક્ટ કેમ નહીં એમની પાસે જઈએ. પરંતુ સોઈ પર કાટ લાગેલી છે તો ચુંબક ની કશિશ કેવી રીતે થાય? કાટ જ્યારે પૂરી નીકળે ત્યારે ચુંબક ને પકડી શકે. સોઈના એક ખૂણાને પણ કાટ ચઢેલી હશે તો એટલું ખેંચશે નહીં. આખી કાટ ઉતરી જાય એ તો અંત માં જ્યારે એવાં બનશે ત્યારે તો બાપની સાથે પાછાં જશે. હમણાં તો કુરના (ફિકર) છે કે અમે તમોપ્રધાન છીએ, કાટ ચઢેલી છે. જેટલું યાદ કરશો એટલી કાટ સાફ થતી જશે. ધીમે-ધીમે કાટ નીકળતી જશે. કાટ ચઢી પણ ધીમે-ધીમે છે ને, પછી ઉતરશે પણ એવી રીતે. જેમ કાટ ચઢી છે તેમ સાફ થવાની છે તો તેનાં માટે બાપ ને યાદ પણ કરવાનાં છે. યાદ થી કોઈની વધારે કાટ ઉતરી છે, કોઈની ઓછી. જેટલી વધારે કાટ ઉતરી હશે એટલું તે બીજાઓને સમજાવવામાં ખેંચશે. આ ખુબ સૂક્ષ્મ વાતો છે. મોટી બુદ્ધિ વાળા સમજી ન શકે. તમે જાણો છો રાજાઈ સ્થાપન થઈ રહી છે. સમજાવવા માટે પણ દિવસ-પ્રતિદિવસ ચુક્તિઓ નીકળતી રહે છે. પહેલાં થોડી ખબર હતી કે પ્રદર્શનીઓ, મ્યુઝિયમ વગેરે બનાવશું. આગળ જઈને થઈ શકે બીજું કંઈ નીકળે. હજી સમય તો પડ્યો છે, સ્થાપના થવાની છે. હાર્ટફેલ (હતાશ) પણ નથી થવાનું. કર્મેન્દ્રિયો ને વશ નથી કરી શકતાં તો પડી જાય છે. વિકારમાં ગયાં તો પછી સોઈ પર ખુબ કાટ લાગી જશે. વિકાર થી વધારે કાટ ચઢતી જાય છે. સતયુગ-ત્રેતા માં બિલ્કુલ થોડી, પછી અડધાકલ્પ માં જલ્દી-જલ્દી કાટ ચઢે છે. નીચે પડે છે એટલે નિર્વિકારી અને વિકારી ગવાય છે. નિર્વિકારી દેવતાઓની નિશાની છે ને. બાપ કહે છે દેવી-દેવતા ધર્મ પ્રાય:લોપ થઈ ગયો છે. નિશાનીઓ તો છે ને. સૌથી સારી નિશાની આ ચિત્ર છે. તમે આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર ઉઠાવી પરિક્રમા કરી શકો છો કારણ કે તમે આ બનો છો ને. રાવણ રાજ્ય નો વિનાશ, રામ રાજ્ય ની સ્થાપના થાય છે. આ રામ રાજ્ય, આ રાવણ રાજ્ય, આ છે સંગમ. અનેકાનેક પોઇન્ટસ છે. ડોક્ટર લોકોની બુદ્ધિ માં કેટલી દવાઓ યાદ રહે છે. બેરિસ્ટર ની બુદ્ધિમાં પણ અનેક પ્રકારની પોઇન્ટસ છે. અસંખ્ય ટોપિક્સ (વિષય) નું તો ખુબ જ સારું પુસ્તક બની શકે છે. પછી જ્યારે ભાષણ પર જાઓ તો પોઇન્ટસ નજર થી નીકળી. શુરુડ બુદ્ધિવાળા ઝટ જોઈ લેશે. પહેલાં તો લખવું જોઈએ અમે આવું-આવું સમજાવશું. ભાષણ કર્યા પછી પણ યાદ આવે છે ને. આવું સમજાવ્યું હોત તો સારું થાત. આ પોઇન્ટ બીજાઓને સમજાવવાથી બુદ્ધિમાં બેસશે. ટોપિક્સ ની લિસ્ટ બનેલી હોય. પછી એક ટોપિક ઉઠાવી અંદરમાં ભાષણ કરવું જોઈએ કે લખવું જોઈએ. પછી જોવું જોઈએ બધી પોઇન્ટસ લખી છે? જેટલું માથું મારશો એટલું સારું છે. બાપ તો સમજે છે ને આ સારા સર્જન છે, આમની બુદ્ધિમાં ખુબ પોઇન્ટસ છે. ભરપૂર થઈ જશો તો સર્વિસ વગર મજા નહીં આવશે.

તમે પ્રદર્શની કરો છો તો ક્યાંક થી ૨-૪, ક્યાંક થી ૬-૮ નીકળે છે. ક્યાંક તો એક પણ નથી નીકળતાં. હજારોએ જોયું, નીકળ્યાં કેટલાં થોડાં એટલે હવે મોટા-મોટા ચિત્ર પણ બનાવતાં રહે છે. તમે હોશિયાર થતાં જાઓ છો. મોટા-મોટા વ્યક્તિઓની શું હાલત છે, તે પણ તમે જુઓ છો. બાબાએ સમજાવ્યું છે તપાસ કરવાની છે કોને આ નોલેજ આપવું જોઈએ. નાડી જોવી જોઈએ જે મારા ભક્ત હોય. ગીતા વાળાઓને મુખ્ય વાત એક જ સમજાવો - ભગવાન ઊંચે થી ઊંચા ને જ કહેવાય છે. એ છે નિરાકાર. કોઈપણ દેહધારી મનુષ્યો ને ભગવાન ન કહી શકાય. આપ બાળકોને હમણાં બધી સમજ આવી છે. સન્યાસી પણ ઘર નો સન્યાસ કરી ભાગે છે. કોઈ બ્રહ્મચારી જ ચાલ્યાં જાય છે. પછી બીજા જન્મમાં પણ એવું થાય છે. જન્મ તો જરૂર માતાનાં ગર્ભ થી જ લે છે. જ્યાં સુધી લગ્ન નથી કર્યા તો બંધનમુક્ત છે, એટલાં કોઈ સંબંધી વગેરે યાદ નહીં આવશે. લગ્ન કર્યા તો પછી સંબંધ યાદ આવશે. સમય લાગે છે, જલ્દી બંધનમુક્ત નથી થતાં. પોતાની જીવન કહાની ની ખબર તો બધાને રહે છે. સન્યાસી સમજતા હશે પહેલાં અમે ગૃહસ્થી હતાં પછી સન્યાસ કર્યો. તમારો છે ઉંચ સંન્યાસ એટલે મહેનત થાય છે. તે સન્યાસી ભભૂત લગાવે, વાળ ઉતારે, વેષ બદલે. તમારે તો એવું કરવાની દરકાર નથી. અહીંયા તો ડ્રેસ

બદલવાની પણ વાત નથી. તમે સફેદ સાડી ન પહેરો તો પણ વાંધો નથી. આ તો બુદ્ધિ નું જ્ઞાન છે. આપણે આત્મા છીએ બાપ ને યાદ કરવાનાં છે આનાથી જ કાટ નીકળશે અને આપણે સતોપ્રધાન બની જઈશું. પાછાં તો બધાએ જવાનું છે. કોઈ યોગબળ થી પાવન બની જશે, કોઈ સજા ખાઈને જશે. આપ બાળકોએ તો જંક ઉતારવાની જ મહેનત કરવી પડે છે, એટલે આને યોગ અગ્નિ પણ કહેવાય છે. અગ્નિ થી પાપ ભસ્મ થાય છે. તમે પવિત્ર થઈ જશો. કામ ચિતા ને પણ અગ્નિ કહે છે. કામ અગ્નિ માં બળીને કાળા બની ગયાં છે. હવે બાપ કહે છે ગોરા બનો. આ વાતો આપ બ્રાહ્મણોનાં સિવાય કોઈની બુદ્ધિમાં બેસી નથી શકતી. આ વાતો જ ન્યારી છે. તમને કહે છે આ તો શાસ્ત્રો ને પણ નથી માનતાં. નાસ્તિક બની ગયાં છે. બોલો, શાસ્ત્ર તો અમે વાંચતા હતાં પછી બાપે જ્ઞાન આપ્યું છે. જ્ઞાન થી સદ્ગતિ થાય છે. ભગવાનુવાચ, વેદ-ઉપનિષદ વગેરે વાંચવાથી, દાન-પુણ્ય વગેરે કરવાથી કોઈ પણ મને પ્રાપ્ત નથી કરતાં. મારા દ્વારા જ મને પ્રાપ્ત કરી શકે છે. બાપ જ આવી ને લાયક બનાવે છે. આત્મા પર જંક ચઢી જાય છે ત્યારે બાપ ને બોલાવે છે કે આવીને પાવન બનાવો. આત્મા જે તમોપ્રધાન બની છે તેને સતોપ્રધાન બનવાનું છે, તમોપ્રધાન થી તમો રજો સતો પછી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. જો વચમાં ગડબડ થઈ તો કાટ ચઢી જશે.

બાપ આપણને આટલાં ઉંચ બનાવે છે તો એ ખુશી રહેવી જોઈએ ને. વિદેશ માં ભણવા માટે ખુશી થી જાય છે ને. હવે તમે કેટલાં સમજદાર બનો છો. કળયુગ માં કેટલાં તમોપ્રધાન બેસમજ બની જાઓ છો. જેટલો પ્રેમ કરો એટલો વધારે જ સામનો કરે. આપ બાળકો સમજો છો કે આપણી રાજધાની સ્થાપન થાય છે. જે સારી રીતે ભણશે, યાદમાં રહેશે તે સારું પદ પામશે. સૈપલિંગ ભારત થી જ લાગે છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ સમાચાર પત્ર વગેરે થી તમારું નામ પ્રસિદ્ધ થતું જશે. સમાચાર પત્ર તો બધી તરફ જાય છે. એ જ સમાચાર પત્ર વાળા ક્યારેક જુઓ તો સારું નાખશે, ક્યારેક ખરાબ કારણ કે તે પણ સાંભળેલી-સંભળાવેલી વાતો પર ચાલે છે ને. જેમણે જે સંભળાવ્યું તે લખી દેશે. સાંભળેલી-સંભળાવેલી વાતો પર ખુબ ચાલે છે, તેને પરમત કહેવાય છે. પરમત આસુરી મત થઈ ગઈ. બાપની છે શ્રીમત. કોઈએ ઉંઘી વાત બતાવી તો બસ આવવાનું જ છોડી દે છે. જે સર્વિસ (સેવા) પર રહે છે, તેમને બધું ખબર હોય છે. અહીંયા તમે જે પણ સેવા કરો છો, એ છે તમારી નંબરવન સેવા. અહીંયા તમે સેવા કરો છો, ત્યાં ફળ મળે છે. કર્તવ્ય તો અહીંયા બાપની સાથે કરો છો ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આત્મા રૂપી સોય પર જંક ચઢી છે, તેને યોગબળ થી ઉતારી સતોપ્રધાન બનાવવાની મહેનત કરવાની છે. ક્યારેય પણ સાંભળેલી-સંભળાવેલી વાતો પર ચાલીને ભણતર નથી છોડવાનું.
2. બુદ્ધિને જ્ઞાનની પોઇન્ટસ થી ભરપૂર રાખી સર્વિસ કરવાની છે. નાડી જોઈને જ્ઞાન આપવાનું છે. ખુબ શુરુડ (તીક્ષ્ણ) બુદ્ધિ બનવાનું છે.

વરદાન :- આદિ અને અનાદિ સ્વરૂપની સ્મૃતિ દ્વારા પોતાનાં નિજી સ્વધર્મ ને અપનાવવા વાળા પવિત્ર અને યોગી ભવ બ્રાહ્મણોનો નિજી સ્વધર્મ પવિત્રતા છે, અપવિત્રતા પરધર્મ છે. જે પવિત્રતા ને અપનાવવી લોકો મુશ્કેલ સમજે છે તે આપ બાળકોનાં માટે અતિ સહજ છે કારણ કે સ્મૃતિ આવી કે અમારું વાસ્તવિક આત્મ સ્વરૂપ સદા પવિત્ર છે. અનાદિ સ્વરૂપ પવિત્ર આત્મા છે અને આદિ સ્વરૂપ પવિત્ર દેવતા છે. હમણાં નો અંતિમ જન્મ પણ પવિત્ર બ્રાહ્મણ જીવન છે એટલે પવિત્રતા જ બ્રાહ્મણ જીવનની પર્સનાલિટી છે. જે પવિત્ર છે તે જ યોગી છે.

સ્લોગન :- સહજયોગી કહીને અલબેલાપણું નહીં લાવો, શક્તિ રૂપ બનો.

“ મીઠા બાળકો - પાપો થી હલ્કા થવા માટે વફાદાર , ઓનેસ્ટ (ઈમાનદાર) બની પોતાની કર્મ કહાની બાપ ને લખીને આપો તો ક્ષમા થઈ જશે ”

પ્રશ્ન :- સંગમયુગ પર આપ બાળકો કયું બીજ ન વાવી શકો?

ઉત્તર :- દેહ-અભિમાન નું. આ બીજથી બધાં વિકારોનાં ઝાડ નીકળી પડે છે. આ સમયે આખી દુનિયામાં પાંચ વિકારો નાં ઝાડ નીકળેલાં છે. બધાં કામ-ક્રોધ નાં બીજ વાવતાં રહે છે. તમને બાપ નું ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) છે બાળકો યોગબળ થી પાવન બનો. આ બીજ વાવવાનું બંધ કરો.

ગીત :- તુમ્હે પા કે હમને જહાં પા લિયાં હૈ ...

ઓમ્ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું! હમણાં તો થોડાં છે, અનેકાનેક બાળકો થઈ જશે. આ સમયે થોડા પ્રેક્ટિકલ માં બન્યાં છો તો પણ આ પ્રજાપિતા બ્રહ્માને જાણે તો બધાં છે ને. નામ જ છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. કેટલી અસંખ્ય પ્રજા છે. બધાં ધર્મવાળા આમને માનશે જરૂર. આમનાં દ્વારા જ મનુષ્ય માત્રની રચના થઈ છે ને. બાબાએ સમજાવ્યું છે લૌકિક બાપ પણ હદનાં બ્રહ્મા છે કારણ કે એમનો પણ સિજરો (વંશજ) બને છે ને. સરનેમ (અટક) થી વંશજ ચાલે છે. તે હોય છે હદનાં, આ છે બેહદનાં બાપ. આમનું નામ જ છે પ્રજાપિતા. તે લૌકિક બાપ તો લિમિટેડ પ્રજા રચે છે. કોઈ નથી પણ રચતાં. આ તો જરૂર રચશે. એવું કોઈ કહેશે કે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ને સંતાન નથી? આમની સંતાન તો આખી દુનિયા છે. પહેલાં-પહેલાં છે જ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. મુસલમાન પણ આદમ બીબી જે કહે છે તે જરૂર કોઈને તો કહેતાં હશે ને. એડમ ઇવ, આદિ દેવ, આદિ દેવી આ પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં માટે જ કહેશે. જે પણ ધર્મ વાળા છે બધાં આમને માનશે. બરાબર એક છે હદનાં બાપ, બીજા છે બેહદનાં. આ બેહદનાં બાપ છે બેહદનું સુખ આપવા વાળા. તમે પુરુષાર્થ પણ કરો છો બેહદ સ્વર્ગનાં સુખ માટે. અહીંયા બેહદનાં બાપ થી બેહદનાં સુખ નો વારસો પામવા આવ્યાં છો. સ્વર્ગમાં બેહદનું સુખ, નર્ક માં બેહદનું દુઃખ પણ કહી શકો છો. દુઃખ પણ બહુજ આવવાનાં છે. હાય-હાય કરતાં રહેશે. બાપે તમને આખાં વિશ્વનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું રહસ્ય સમજાવ્યું છે. આપ બાળકો સામે બેઠાં છો અને પુરુષાર્થ પણ કરો છો. આ તો માતા-પિતા બંને થયાં ને. આટલાં અસંખ્ય બાળકો છે. બેહદનાં માત-પિતા થી ક્યારેય કોઈ દુશ્મની રાખશે નહીં. માત-પિતા થી કેટલું સુખ મળે છે. ગાએ પણ છે તુમ માતા-પિતા... આ તો બાળકો જ સમજે છે. બીજા ધર્મ વાળા બધાં ફાધર (પિતા) ને જ બોલાવે છે. માત-પિતા નહીં કહેશે. ફક્ત અહીંયા જ ગાએ છે તુમ માત-પિતા હમ.... આપ બાળકો જાણો છો કે આપણે ભણીને મનુષ્ય થી દેવતા, કાંટા થી ફૂલ બની રહ્યાં છીએ. બાપ ખેતીયા પણ છે બાગવાન પણ છે. બાકી તમે બધાં બ્રાહ્મણ અનેક પ્રકારનાં માળી છો. મુગલ ગાર્ડન નાં પણ માળી હોય છે ને. એમનો પગાર પણ કેટલો સારો હોય છે. માળી પણ નંબરવાર છે ને. કોઈ-કોઈ માળી કેટલાં સારા-સારા ફૂલ બનાવે છે. ફૂલોમાં પણ એક કિંગ ઓફ ફ્લાવર (ફૂલોનો રાજા) પણ હોય છે. સતયુગમાં કિંગ ક્વીન ફ્લાવર પણ છે ને. અહીંયા ભલે મહારાજા-મહારાણી છે પરંતુ ફ્લાવર્સ (ફૂલ) નથી. પતિત બનવાથી કાંટા બની જાય છે. રસ્તે ચાલતાં-ચાલતાં કાંટો લગાવીને ભાગી જાય છે. અજામિલ પણ તેમને કહેવાય છે. સૌથી વધારે ભક્તિ પણ તમે કરો છો. વામમાર્ગ માં પડવા વાળા ચિત્ર જુઓ

કેવાં-કેવાં ગંદા બનાવ્યાં છે. દેવતાઓનાં જ ચિત્ર આપ્યાં છે. હવે તે છે વામમાર્ગ નાં ચિત્ર. હવે આપ બાળકોએ આ વાતો સમજી લીધી છે. તમે હમણાં બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. આપણે વિકારો થી બહુજ દૂર-દૂર જઈએ છીએ. બ્રાહ્મણોમાં ભાઈ-બહેન ની સાથે વિકારમાં જવું-આ તો બહુ જ મોટું ક્રિમિનલ એસોલ્ટ (અપવિત્ર કર્મ) થઈ જાય. નામ જ ખરાબ થઈ જાય છે, એટલે નાનપણ થી જ કંઈ ખરાબ કામ કર્યું છે તો તે પણ બાબાને સંભળાવો છો તો અડધું માફ થઈ જાય છે. યાદ તો રહે છે ને. ફલાણા સમયે આ અમે ગંદુ કામ કર્યું. બાબા ને લખીને આપો છો. જે બહુ જ વફાદાર ઈમાનદાર હોય છે તે બાબા ને લખે છે - બાબા અમે આ-આ ગંદુ કામ કર્યું. ક્ષમા કરો. બાપ કહે છે ક્ષમા તો થતી નથી, બાકી સાચું કહો છો તો હલકું થઈ જશે. એવું નહીં, ભૂલી જાઓ છો. ભૂલી ન શકાય. આગળ પછી એવું કોઈ કામ ન થાય તેનાં માટે ખબરદાર કરું છું. બાકી દિલ ખાય જરૂર છે. કહે છે બાબા અમે તો અજામિલ હતાં. આ જન્મ ની જ વાત છે. આ પણ હમણાં તમે જાણો છો. ક્યાર થી વામમાર્ગ માં આવીને પાપ આત્મા બન્યાં છો? હવે બાપ ફરી આપણને પુણ્ય આત્મા બનાવે છે. પુણ્ય આત્માઓની દુનિયા જ અલગ છે. ભલે દુનિયા એક જ છે પરંતુ સમજી ગયાં છો કે બે ભાગમાં છે. એક છે પુણ્ય આત્માઓ ની દુનિયા જેને સ્વર્ગ કહેવાય છે. બીજી છે પાપ આત્માઓની દુનિયા જેને નર્ક દુઃખધામ કહેવાય છે. સુખની દુનિયા અને દુઃખની દુનિયા. દુઃખની દુનિયામાં બધાં ચિલ્લાવતાં રહે છે અમને મુક્ત કરો, પોતાનાં ઘરે લઈ જાઓ. આ પણ બાળકો સમજે છે કે ઘરમાં જઈને બેસવાનું નથી, ફરી પાર્ટ ભજવવા આવવાનું છે. આ સમયે આખી દુનિયા પતિત છે. હવે બાપ દ્વારા તમે પાવન બની રહ્યાં છો. લક્ષ્ય-હેતુ સામે જ છે. બીજું કોઈ પણ આ લક્ષ્ય-હેતુ નહીં કહશે કે આપણે આ બની રહ્યાં છીએ. બાપ કહે છે બાળકો તમે આ હતાં, હમણાં નથી. પૂજ્ય હતાં હવે પૂજારી બની ગયાં છો ફરી પૂજ્ય બનવા માટે પુરુષાર્થ જોઈએ. બાપ કેટલો સારો પુરુષાર્થ કરાવે છે. આ બાબા સમજે છે ને હું પ્રિન્સ બનીશ. નંબરવન માં છે આ, તો પણ દર વખતે યાદ નથી રહેતી. ભૂલી જવાય છે. કેટલી પણ કોઈ મહેનત કરે પરંતુ હમણાં તે અવસ્થા થશે નહીં. કર્માતીત અવસ્થા ત્યારે થશે જ્યારે લડાઈ નો સમય હશે. પુરુષાર્થ તો બધાએ કરવાનો છે ને. આમણે પણ કરવાનો છે. તમે સમજાવો પણ છો ચિત્ર માં જુઓ બાબા નું ચિત્ર ક્યાં છે? એકદમ ઝાડની પાછળ ઉભાં છે, પતિત દુનિયામાં અને નીચેમાં પછી તપસ્યાં કરી રહ્યાં છે. કેટલું સહજ સમજાવાય છે. આ બધી વાતો બાપે જ સમજાવી છે. આ પણ નહોતાં જાણતાં. બાપ જ નોલેજફુલ છે, એમને જ બધાં યાદ કરે છે - હેં પરમપિતા પરમાત્મા આવીને અમારું દુઃખ હરો. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર તો દેવતાઓ છે. મૂળવતન માં રહેવાવાળી આત્માઓને દેવતા થોડી કહેવાય છે. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર નું પણ રહસ્ય બાપે સમજાવ્યું છે. બ્રહ્મા, લક્ષ્મી-નારાયણ આ તો બધાં અહીંયા જ છે ને. સૂક્ષ્મવતન નો ફક્ત આપ બાળકો ને હમણાં સાક્ષાત્કાર થાય છે. આ બાબા પણ ફરિશ્તા બની જાય છે. આ તો બાળકો જાણે છે જે સીડી ની ઉપર માં ઉભાં છે તે જ પછી નીચે તપસ્યાં કરી રહ્યાં છે. ચિત્રમાં બિલ્કુલ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) દેખાડ્યું છે. તે પોતાને ભગવાન ક્યાં કહેવડાવે છે. આ તો કહે છે હું વર્થ નોટ એ પેની હતો, તતત્ત્વમ્. હમણાં વર્થ પાઉન્ડ બની રહ્યાં છો તતત્ત્વમ્. કેટલી સહજ સમજવાની વાતો છે. ક્યારેય કોઈ બોલે તો કહો જુઓ આ તો કળયુગનાં અંત માં ઉભાં છે ને. બાપ કહે છે જ્યારે જડજડીભૂત અવસ્થા, વાનપ્રસ્થ હોય છે ત્યારે હું આમનામાં પ્રવેશ કરું છું. હમણાં રાજયોગની તપસ્યાં કરી રહ્યાં છે. તપસ્યા કરવા વાળાને દેવતા કેવી રીતે કહીશું? રાજયોગ શીખીને આ બનશે. આપ બાળકોને પણ એવાં તાજ વાળા બનાવે છે ને. આ જ દેવતા બને છે. આમ તો ૧૦-૨૦ બાળકોનાં ચિત્ર પણ રાખી શકો છો. દેખાડવા માટે કે આ બને છે. આગળ બધાનાં એવાં ફોટા પાડેલાં છે. આ સમજાવવાની વાત છે ને. એક તરફ સાધારણ, બીજી તરફ ડબલ સિરતાજ. તમે સમજો છો આપણે આ બની રહ્યાં છીએ. બનશે તે જેમની લાઈન ક્લિયર હશે અને બહુજ મીઠા પણ બનવાનું છે. આ સમયે મનુષ્યોમાં કામ-ક્રોધ વગેરે નાં બીજ કેટલાં પડી ગયાં છે. બધામાં પ

વિકાર રૂપી બીજ નું ઝાડ નીકળી પડ્યું છે. હવે બાપ કહે છે એવું બીજ નથી વાવવાનું. સંગમયુગ પર તમારે દેહ-અભિમાન નું બીજ નથી વાવવાનું. કામનું બીજ નથી વાવવાનું. અડધા કલ્પ માટે પછી રાવણ જ નહીં રહેશે. દરેક વાત બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે. મુખ્ય તો એક જ વાત છે મનમનાભવ. બાપ કહે છે મને યાદ કરો. સૌથી અંતમાં આ છે, પછી સૌથી પહેલાં પણ આ છે. યોગબળ થી કેટલાં પાવન બને છે. શરૂ માં તો બાળકોને બહુ જ સાક્ષાત્કાર થતાં હતાં. ભક્તિમાર્ગ માં જ્યારે નૌઘા ભક્તિ કરે છે ત્યારે સાક્ષાત્કાર થાય છે. અહીંયા તો આ બેઠા-બેઠા ધ્યાનમાં ચાલ્યાં જતા હતાં, આને જાદુ સમજતાં હતાં. આ તો ફર્સ્ટક્લાસ જાદુ છે. મીરાએ તો બહુજ તપસ્યાં કરી, સાધુ-સંત વગેરે નો સંગ કર્યો. અહીંયા સાધુ વગેરે ક્યાં છે. આ તો બાપ છે ને. બધાનાં બાપ છે શિવબાબા. કહે છે ગુરુજી થી મળો. અહીંયા તો ગુરુ છે નહીં. શિવબાબા તો છે નિરાકાર પછી કોને મળવા ઈચ્છો છો? એ ગુરુઓની પાસે તો જઈને ભેંટ રાખે છે. આ તો બાપ બેહદનાં માલિક છે. અહીંયા ભેંટ વગેરે ચઢાવવાની વાત નથી. આ પૈસા શું કરશે? આ બ્રહ્મા પણ સમજે છે હું વિશ્વનો માલિક બનું છું. બાળકો જે કાંઈ પૈસા વગેરે આપે છે તો એમનાં માટે જ મકાન વગેરે બનાવી દે છે. પૈસા તો ન શિવબાબાનાં કામનાં છે, ન બ્રહ્મા બાબાનાં કામનાં છે. આ મકાન વગેરે બનાવ્યાં જ છે બાળકો માટે, બાળકો જ આવીને રહે છે. કોઈ ગરીબ છે, કોઈ સાહુકાર છે, કોઈ તો બે રૂપિયા પણ મોકલી આપે છે- બાબા અમારી એક ઈંટ લગાવી દો. કોઈ હજાર મોકલી આપે છે. ભાવના તો બન્નેની એક છે ને. તો બંને નું સમાન બની જાય છે. પછી બાળકો આવે છે જ્યાં ઈચ્છે ત્યાં રહે. જેમણે મકાન બનાવ્યાં છે તે જો આવે છે તો એમને જરૂર સુખથી રાખશે. ઘણાં પછી કહી દે છે બાબા પાસે પણ ખાતરી થાય છે. અરે એ તો જરૂર કરવી પડશે ને. કોઈ કેવાં છે, કોઈ તો ક્યાંય પણ બેસી જાય છે. કોઈ બહુજ નાજુક હોય છે, વિદેશમાં રહેવા વાળા, મોટાં-મોટાં મહેલોમાં રહેવા વાળા હોય છે, દરેક દેશ માં મોટાં-મોટાં સાહુકાર નીકળે છે તો મકાન વગેરે એવાં બનાવે છે. અહીંયા તો જુઓ કેટલાં અસંખ્ય બાળકો આવે છે. બીજા કોઈ બાપનાં એવા વિચારો થોડી હશે. કરીને ૧૦-૧૨-૨૦ પોત્ર-પોત્રીઓ હશે. અચ્છા, કોઈને ૨૦૦-૫૦૦ પણ હોય એનાથી વધારે તો નહીં હશે. આ બાબાનો પરિવાર તો કેટલો મોટો છે, હજું વધારે વૃદ્ધિને પામવાની છે. આ તો રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. બાપનાં પરિવાર કેટલાં બનશે. પછી પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં પરિવાર કેટલાં થઈ ગયાં. કલ્પ-કલ્પ જ્યારે આવે છે ત્યારે જ વન્ડરફુલ વાતો તમારા કાનોમાં પડે છે. બાપ નાં માટે જ કહો છો ને- હૈં પ્રભુ તમારી ગતિ-મત સૌથી ન્યારી શરૂ થાય છે. ભક્તિ અને જ્ઞાનમાં ફરક જુઓ કેટલો છે.

બાપ તમને સમજાવે છે - સ્વર્ગ માં જવું છે તો દૈવી ગુણ પણ ધારણ કરવાં જોઈએ. હમણાં તો કાંટા છો ને. ગાતાં રહો છો *મેં નિર્ગુણ હારે મેં કોઈ ગુણ નાહી*. બાકી પાંચ વિકારોનાં અવગુણ છે, રાવણ રાજ્ય છે. હમણાં તમને કેટલું સાડું નોલેજ મળે છે. તે નોલેજ એટલી ખુશી નથી આપતું, જેટલી આ. તમે જાણો છો આપણે આત્માઓ ઉપર મૂળવતનમાં રહેવા વાળી છીએ. સૂક્ષ્મવતન માં બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર, એ પણ ફક્ત સાક્ષાત્કાર થાય છે. બ્રહ્મા પણ અહીંયા, લક્ષ્મી-નારાયણ પણ અહીંયા નાં છે. આ ફક્ત સાક્ષાત્કાર થાય છે. વ્યક્ત બ્રહ્મા તે પછી સૂક્ષ્મવતનવાસી બ્રહ્મા ફરિશ્તા કેવી રીતે બની જાય છે, તે નિશાની છે. બાકી છે કંઈ નહિં. હવે આપ બાળકો બધી વાતો સમજતાં જાઓ છો, ધારણ કરતાં જાઓ છો. નવી વાત નથી. તમે અનેકવાર દેવતા બન્યાં છો, દૈવી રાજ્ય હતું ને. આ ચક્ર ફરતું રહે છે. તે વિનાશી ડ્રામા હોય છે, આ છે અનાદિ અવિનાશી ડ્રામા. આ તમારા સિવાય બીજા કોઈ ની બુદ્ધિમાં નથી. આ બધું બાપ બેસીને સમજાવે છે. એવું નથી કે પરંપરા થી જ ચાલતું આવ્યું છે. બાપ કહે છે આ જ્ઞાન હમણાં તમને સંભળાવું છું. પછી આ પ્રાયઃ લોપ થઈ જાય છે. તમે રાજાઈ પદ પ્રાપ્ત કરી લો છો પછી સતયુગ માં આ નોલેજ હોતું નથી.

અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સદા સ્મૃતિ રહે કે આપણે હમણાં બ્રાહ્મણ છીએ એટલે વિકારો થી બહુજ-બહુજ દૂર રહેવાનું છે. ક્યારેય પણ ક્રિમિનલ એસોલ્ટ (અપવિત્ર કર્મ) ન થાય. બાપ થી બહુજ-બહુજ ઈમાનદાર, વફાદાર રહેવાનું છે.
2. ડબલ સિરતાજ દેવતા બનવા માટે બહુજ મીઠા બનવાનું છે, લાઈન ક્લિયર રાખવાની છે. રાજયોગ ની તપસ્યા કરવાની છે.

વરદાન :- ઈશ્વરીય નશા દ્વારા જૂની દુનિયાને ભૂલવા વાળા સર્વ પ્રાપ્તિ સમ્પન્ન ભવ જેમ તે નશો બધું જ ભુલાવી દે છે, એમ આ ઈશ્વરીય નશો દુઃખો ની દુનિયાને સહજ જ ભુલાવી દે છે. તે નશામાં તો બહુજ નુકસાન થાય છે, અધિક પીવાથી ખતમ થઈ જાય છે પરંતુ આ નશો અવિનાશી બનાવી દે છે. જે સદા ઈશ્વરીય નશામાં મસ્ત રહે છે તે સર્વ પ્રાપ્તિ સંપન્ન બની જાય છે. એક બાપ બીજું ન કોઈ-આ સ્મૃતિ જ નશો ચઢાવે છે. આ જ સ્મૃતિ થી સમર્થી આવી જાય છે.

સ્લોગન :- એક બીજા ને કોપી (નકલ) કરવાનાં બદલે બાપ ને કોપી કરો.

“ મીઠા બાળકો - સદ્ગુરુ આવ્યાં છે તમારી ઉંચી તકદીર બનાવવા તો તમારી ચલન ખુબ - ખુબ રોચલ હોવી જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- ડ્રામા નો કયો પ્લાન (યોજના) બનેલો છે એટલે કોઈને દોષ ન આપી શકાય?

ઉત્તર :- ડ્રામામાં આ જૂની દુનિયાનાં વિનાશ નો પ્લાન બનેલો છે, આમાં કોઈનો દોષ નથી. આ સમયે આનાં વિનાશનાં માટે પ્રકૃતિ ને જોરથી ગુસ્સો આવ્યો છે. ચારે તરફ અર્થકલેક (ધરતીકંપ) થશે, મકાન પડશે, ફ્લડ (પુર) આવશે, અકાળ પડશે એટલે બાપ કહે છે બાળકો હવે આ જૂની દુનિયાથી તમે પોતાનો બુદ્ધિયોગ નિકાળી દો, સદ્ગુરુ ની શ્રીમત પર ચાલો. જીવતે જીવ દેહનું ભાન છોડી પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાનો પુરુષાર્થ કરતાં રહો.

ગીત :- હમે ઉન રાહો પર ચલના હૈ ...

ઓમ શાંતિ ! કઈ રાહ (માર્ગ) પર ચાલવાનું છે? ગુરુની રાહ પર ચાલવાનું છે. આ કયા ગુરુ છે? ઉઠતાં-બેસતાં મનુષ્યો નાં મુખથી નીકળી જાય છે વાહ ગુરુ. ગુરુ તો અનેક છે. વાહ ગુરુ કોને કહેશો? કોની મહિમા ગાશો? સદ્ગુરુ એક જ બાપ છે. ભક્તિમાર્ગ નાં અનેક ગુરુ છે. કોઈ કોઈની મહિમા કરે, કોઈ કોઈની મહિમા કરે છે. બાળકોની બુદ્ધિમાં છે સાચાં સદ્ગુરુ એ એક છે, જેમની જ વાહ-વાહ મનાય છે. સાચાં સદ્ગુરુ છે તો જરૂર જુદા પણ હશે. સાચું હોય છે સંગમ પર. ભક્તિમાર્ગમાં પણ સાચાં ની મહિમા ગાય છે. ઊંચે થી ઊંચા બાપ જ સાચાં છે, એ જ લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક) પણ બને છે. આજકાલનાં ગુરુ લોકો તો ગંગાસ્નાન પર કે તીર્થો પર લઈ જવાનાં ગાઈડ બને છે. આ સદ્ગુરુ તો એવાં નથી. જેમને બધાં યાદ કરે છે-હેં પતિત-પાવન આવો. પતિત-પાવન, સદ્ગુરુ ને જ કહેવાય છે. એ જ પાવન બનાવી શકે છે. તે ગુરુ લોકો પાવન બનાવી ન શકે. તે કોઈ એવું નથી કહેતાં કે મામેકમ્ યાદ કરો. ભલે ગીતા પણ વાંચે છે પરંતુ અર્થ ની ખબર બિલ્કુલ નથી. જો સમજે સદ્ગુરુ એક છે તો પોતાને ગુરુ ન કહેવડાવત. ડ્રામા અનુસાર ભક્તિમાર્ગની ડિપાર્ટમેન્ટ (વિભાગ) જ અલગ છે જેમાં અનેક ગુરુ, અનેક ભક્ત છે. આ તો એક જ છે. પછી આ દેવી-દેવતાઓ પહેલાં નંબર માં આવે છે. હમણાં લાસ્ટ માં છે. બાપ આવીને આમને સતયુગની બાદશાહી આપે છે. તો બીજા બધાને ઓટોમેટિકલી (આપોઆપ) પાછાં જવાનું છે, એટલે સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક કહેવાય છે. તમે સમજો છો કલ્પ-કલ્પ સંગમ પર જ દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થાય છે. તમે પુરુષોત્તમ બનો છો. બાકી બીજું કોઈ કામ નથી કરતાં. ગવાય પણ છે ગતિ-સદ્ગતિ દાતા એક છે. આ બાપની જ મહિમા છે. ગતિ-સદ્ગતિ સંગમ પર જ મળે છે. સતયુગમાં તો છે એક ધર્મ. આ પણ સમજ ની વાત છે ને. પરંતુ આ બુદ્ધિ આપે કોણ? તમે સમજો છો બાપ જ આવીને યુક્તિ બતાવે છે. શ્રીમત આપે છે કોને? આત્માઓને. એ બાપ પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે, શિક્ષક પણ છે. જ્ઞાન શીખવાડે છે ને. બાકી બધાં ગુરુ ભક્તિ જ શીખવાડે છે. બાપનાં જ્ઞાનથી તમારી સદ્ગતિ થાય છે. પછી આ જૂની દુનિયાથી ચાલ્યાં જાય છે. તમારો આ બેહદનો સંન્યાસ પણ છે. બાપે સમજાવ્યું છે હવે ૮૪ જન્મો નું ચક્ર તમારું પૂરું થયું છે. હવે આ દુનિયા ખતમ થવાની છે. જેમ કોઈ બિમાર સીરિયસ હોય છે તો કહેશે હવે આ તો જવાનાં છે, તેમને યાદ શું કરીશું. શરીર ખતમ થઈ જશે. બાકી આત્મા તો જઈ ને બીજું શરીર લે છે. ઉમ્મીદ તૂટી જાય છે. બંગાળમાં તો જ્યારે જુએ છે ઉમ્મીદ નથી તો ગંગા પર જઈને ડુબાડે છે કે પ્રાણ નીકળી જાય. મૂર્તિઓની પણ પૂજા કરી પછી જઈને કહે છે ડૂબી જા, ડૂબી જા.....હમણાં તમે જાણો છો આ આખી જૂની દુનિયા ડૂબી જવાની છે. ફ્લડ્સ થશે, આગ લાગશે, ભૂખ થી મનુષ્ય મરશે. આ બધી હાલતો આવવાની છે. અર્થકલેક માં મકાન વગેરે પડી જશે. આ સમયે પ્રકૃતિને ગુસ્સો આવે છે તો બધાં ને ખલાસ કરી દે છે. આ બધી હાલતો આખી દુનિયાનાં માટે આવવાની છે. અનેક પ્રકારનાં મોત આવી જાય છે. બોમ્બસ માં પણ ઝેર ભરેલું છે. થોડી વાસ આવવાથી બેહોશ થઈ જાય છે. આ આપ બાળકો જાણો છો કે શું-શું થવાનું છે. આ બધું કોણ કરાવે છે? બાપ તો નથી કરાવતાં. આ ડ્રામા માં નોંધ છે. કોઈનાં પર દોષ નહીં આપે. ડ્રામા નો પ્લાન બનેલો છે. જૂની દુનિયા સો ફરી નવી જરૂર થશે. નેચરલ કેલામિટીઝ (પ્રાકૃતિક આપદાઓ) આવશે. વિનાશ થવાનો જ છે. આ જૂની દુનિયાથી બુદ્ધિનો યોગ હટાવી દેવો, આને બેહદ નો સંન્યાસ કહેવાય છે.

હવે તમે કહેશો વાહ સદ્ગુરુ વાહ! જે અમને આ રસ્તો બતાવ્યો. બાળકોને પણ સમજાવે છે-એવી ચલન નહીં ચાલો જે એમની નિંદા થાય. તમે અહિયાં જીવતે જીવ મરો છો. દેહને છોડી પોતાને આત્મા સમજો છો. દેહ થી ન્યારી આત્મા બની બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. આ તો ખુબ સારું કહે છે વાહ સદ્ગુરુ વાહ! પારલૌકિક સદ્ગુરુ ની જ વાહ-વાહ થાય છે. લૌકિક ગુરુ તો અનેક છે. સદ્ગુરુ તો એક જ છે સાચાં-સાચાં, જેમનું પછી ભક્તિમાર્ગ માં પણ નામ ચાલ્યું આવે છે. આખી સૃષ્ટીનાં બાપ તો એક જ છે. નવી સૃષ્ટિની સ્થાપના કેવી રીતે થાય છે, એ પણ કોઈને ખબર નથી. શાસ્ત્રોમાં તો દેખાડે છે પ્રલય થઈ ગઈ પછી પીપળ નાં પાન પર શ્રીકૃષ્ણ આવ્યાં. હવે તમે સમજો છો પીપળ નાં પાન પર કેવી રીતે આવશે. કૃષ્ણની મહિમા કરવાથી કંઈ ફાયદો નથી થતો. તમને હવે ચઢતી કળામાં લઈ જવાનાં માટે સદ્ગુરુ મળ્યાં છે. કહે છે ને ચઢતી કળા તેરે ભાને સર્વ કા ભલા. તો રુહાની બાપ આત્માઓને બેસી સમજાવે છે. ૮૪ જન્મ પણ આત્માનાં માટે છે. દરેક જન્મમાં નામ-રુપ બીજા થઈ જાય છે. એવું નહીં કહેશું કે ફલાણાએ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. ના, આત્માએ ૮૪ જન્મ લીધાં. શરીર તો બદલાતાં જાય છે. તમારી બુદ્ધિમાં આ બધી વાતો છે. બધું નોલેજ બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ. કોઈપણ આવે તો તેમને સમજાવો. આદિમાં હતું જ દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય, પછી મધ્યમાં રાવણ રાજ્ય થયું. સીડી ઉતરતાં રહ્યાં. સતયુગમાં કહેશું સતોપ્રધાન પછી સતો, રજો, તમો માં ઉતરો છો. ચક્ર ફરતું રહે છે. કોઈ-કોઈ કહે છે બાબા ને શું પડી હતી જે ૮૪ નાં ચક્રમાં અમને લાવ્યાં. પરંતુ આ તો સૃષ્ટિ ચક્ર અનાદિ બનેલું છે, આનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણવાનું છે. મનુષ્ય થઈને જો નથી જાણતાં તો તે નાસ્તિક છે. જાણવાથી તમને કેટલું ઉંચ પદ મળે છે. આ ભણતર કેટલું ઉંચ છે. મોટી પરીક્ષા પાસ કરવા વાળાનાં દિલ માં ખુશી થાય છે ને, અમે મોટામાં મોટું પદ પામશું. તમે જાણો છો આ લક્ષ્મી-નારાયણ પોતાનાં પૂર્વજન્મમાં શીખીને પછી મનુષ્ય થી દેવતા બન્યાં.

આ ભણતર થી આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. ભણતર થી કેટલું ઉંચ પદ મળે છે. વન્ડર (આશ્ચર્ય) છે ને. આટલાં મોટા-મોટા મંદિર જે બનાવે છે અથવા જે મોટા-મોટા વિદ્વાન વગેરે છે એમને પૂછો સતયુગ વગેરેમાં તેમણે જન્મ કેવી રીતે લીધાં તો બતાવી નહીં શકશે. તમે જાણો છો આ તો ગીતા વાળો જ રાજયોગ છે. ગીતા વાંચતા આવ્યાં છે પરંતુ તેનાથી ફાયદો કંઈ નથી. હવે તમને બાપ બેસી સંભળાવે છે. તમે કહો છો બાબા અમે તમારાથી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ મળ્યાં હતાં. કેમ મળ્યાં હતાં? સ્વર્ગ નો વારસો લેવાં. લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનાં માટે. કોઈપણ નાનાં, મોટા, ઘરડા વગેરે આવે છે, આ જરૂર શીખીને આવે છે. લક્ષ્ય-હેતુ જ આ છે. સત્ય નારાયણની સાચી કથા છે ને. આ પણ તમે સમજો છો, રાજાઈ સ્થાપન થઈ રહી છે. જે સારી રીતે સમજી લે છે તેમને આંતરિક ખુશી રહે છે. બાબા પૂછશે હિંમત છે ને રાજાઈ લેવાની? કહે છે બાબા કેમ નહીં, અમે ભણીએ જ છીએ, નર થી નારાયણ બનવાં. આટલો સમય અમે પોતાને દેહ સમજી બેઠા હતાં હવે બાપે અમને સાચો રસ્તો બતાવ્યો છે. દેહી-અભિમાની બનવામાં મહેનત લાગે છે. ઘડી-ઘડી પોતાનાં નામ-રુપમાં ફસાય પડે છે. બાપ કહે છે આ નામ-રુપથી ન્યારા થવાનું છે. હવે આત્મા પણ નામ તો છે ને. બાપ છે સુપ્રીમ પરમપિતા, લૌકિક બાપને પરમપિતા નહીં કહેશે. પરમ અક્ષર એક જ બાપ ને આપ્યો છે. વાહ ગુરુ પણ આમને કહે છે. તમે સિક્કમ લોકોને પણ સમજાવી શકો છો. ગ્રંથ સાહેબમાં તો પૂરું વર્ણન છે. બીજા કોઈ શાસ્ત્રમાં આટલું વર્ણન નથી જેટલું ગ્રંથમાં છે, જપ સાહેબ સુખમણી માં છે. આ ઊંચા અક્ષર જ બે છે. બાપ કહે છે - સાહેબ ને યાદ કરો તો તમને ૨૧ જન્મનાં માટે સુખ મળશે. આમાં મુંઝાવાની તો વાત જ નથી. બાપ બહુ જ સહજ કરી ને સમજાવે છે. કેટલાં હિન્દુ ટ્રાન્સફર થઈ જઈને સિક્કમ બન્યાં છે.

તમે મનુષ્યોને રસ્તો બતાવવા માટે કેટલાં ચિત્ર વગેરે બનાવો છો. કેટલું સહજ સમજાવી શકો છો. તમે આત્મા છો, પછી ભિન્ન-ભિન્ન ધર્મોમાં આવ્યાં છો. આ વેરાઈટી (વિવિધ) ધર્મોનું ઝાડ છે બીજા કોઈને આ ખબર નથી કે કાઈસ્ટ કેવી રીતે આવે છે. બાપે સમજાવ્યું હતું - નવી આત્માને કર્મભોગ નથી હોઈ શકતો. કાઈસ્ટની આત્માએ કોઈ વિકર્મ થોડી કર્યું જે સજા મળે. તે તો સતોપ્રધાન આત્મા આવે છે, જેમાં આવીને પ્રવેશ કરે છે તેમને કોસ વગેરે પર ચઢાવે છે, કાઈસ્ટ ને નહીં. તે તો જઈને બીજો જન્મ લઈને ઉંચ પદ પામે છે. પોપ નાં પણ ચિત્ર છે.

આ સમયે આ આખી દુનિયા બિલ્કુલ વર્થ નોટ એ પેની (કોડીતુલ્ય) છે. તમે પણ હતાં. હવે તમે વર્થ પાઉન્ડ (હીરાતુલ્ય) બની રહ્યાં છો. એવું નથી કે તેમના વારીસ પાછળ માં ખાશે, કાંઈ પણ નહીં. તમે પોતાનો હાથ ભરપૂર કરી જાઓ છો, બાકી બધાં ખાલી હાથે જશે. તમે ભરપૂર થવા માટે જ ભણો છો. એ પણ જાણો છો જે કલ્પ પહેલાં આવ્યાં છે, તે જ આવશે. થોડું પણ સાંભળશે તો આવી જશે. બધાં ભેગા તો જોઈ પણ નહીં શકશે. તમે

અસંખ્ય પ્રજા બનાવો છો, બાબા બધાને થોડી જોઈ શકે છે. થોડું ઘણું સાંભળવાથી પણ પ્રજા બનતી જાય છે. તમે ગણતરી પણ નહીં કરી શકો.

આપ બાળકો સર્વિસ (સેવા) પર છો, બાબા પણ સર્વિસ પર છે. બાબા સર્વિસ વગર રહી નથી શકતાં. રોજ સવારે સર્વિસ કરવા આવે છે. સતસંગ વગેરે પણ સવારે જ કરે છે. તે સમયે બધાને કુરસદ હોય છે. બાબા તો કહે છે આપ બાળકોએ ઘરે થી વહેલા સવારે પણ નથી આવવાનું અને રાતનાં પણ ન આવવું જોઈએ કારણ કે દિવસ-પ્રતિદિવસ દુનિયા બહુજ ખરાબ થતી જાય છે એટલે ગલી-ગલીમાં સેવાકેન્દ્ર એટલાં નજીક હોવા જોઈએ, જે ઘરથી નીકળી સેવાકેન્દ્ર પર આવે, સહજ થઈ જાય. તમારી વૃદ્ધિ થઈ જશે ત્યારે રાજધાની સ્થાપન થશે. બાપ સમજાવે તો બહુજ સહજ છે. આ રાજ્યોગ દ્વારા સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. બાકી આ આખી દુનિયા હશે જ નહીં. પ્રજા તો કેટલી અસંખ્ય બને છે. માળા પણ બને છે. મુખ્ય તો જે અનેકોની સર્વિસ (સેવા) કરી આપસમાન બનાવે છે, તે જ માળાનાં દાણા બને છે. લોકો માળા ફેરવે છે પરંતુ અર્થ થોડી સમજે છે. ઘણાં ગુરુ લોકો માળા ફેરવવા માટે આપે છે કે બુદ્ધિ એમાં લાગેલી રહે. કામ મહાશત્રુ છે, દિવસ-પ્રતિદિવસ બહુ કઠોર થતો જશે. તમોપ્રધાન બનતાં જાય છે. આ દુનિયા બહુ ગંદી છે. બાબાને ઘણાં કહે છે અમે તો બહુ હેરાન થઈ ગયાં છીએ, જલ્દી સતયુગમાં લઈ જાઓ. બાપ કહે છે ધીરજ ધરો, સ્થાપના થવાની જ છે - આ ખાતરી છે. આ ખાતરી જ તમને લઈ જશે. બાળકોને એ પણ બતાવ્યું છે કે તમે આત્માઓ પરમધામ થી આવી છો પછી ત્યાં જવાનું છે, ફરી આવશો પાર્ટ ભજવવાં. તો પરમધામને યાદ કરવું પડે. બાપ પણ કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. આ જ સંદેશ બધાને આપવાનો છે બીજા કોઈ પેગંબર મેસેન્જર વગેરે છે નહીં. તે તો મુક્તિધામ થી નીચે લઈ આવે છે. પછી તેમણે સીડી નીચે ઉતરવાની છે. જ્યારે પૂરા તમોપ્રધાન બની જાય છે ત્યારે ફરી બાપ આવી બધાને સતોપ્રધાન બનાવે છે. તમારાં કારણે બધાએ પાછાં જવું પડે છે કારણ કે તમને નવી દુનિયા જોઈએ છે ને - આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. બાળકોને ખુબ નશો રહેવો જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ દેહનાં નામ-રુપથી ન્યારા થઈ દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. એવી ચલન નથી ચાલવાની જે સદ્ગુરુ ની નિંદા થાય.
2. માળાનો દાણો બનવા માટે અનેકોને આપ સમાન બનાવવાની સેવા કરવાની છે. આંતરિક ખુશી માં રહેવાનું છે કે અમે રાજાઈ લેવા માટે ભણી રહ્યાં છીએ. આ ભણતર છે જ નર થી નારાયણ બનવાનું.

વરદાન :- કલ્યાણકારી વૃત્તિ દ્વારા સેવા કરવા વાળા સર્વ આત્માઓની દુવાઓનાં અધિકારી ભવ કલ્યાણકારી વૃત્તિ દ્વારા સેવા કરવી - એ જ સર્વ આત્માઓની દુવાઓ પ્રાપ્ત કરવાનું સાધન છે. જ્યારે લક્ષ્ય રહે છે કે આપણે વિશ્વ કલ્યાણકારી છીએ, તો અકલ્યાણ નું કર્તવ્ય થઈ નથી શકતું. જેવું કાર્ય હોય છે તેવી પોતાની ધારણાઓ હોય છે, જો કાર્ય યાદ રહે તો સદા રહેમદિલ, સદા મહાદાની રહેશો. દરેક પગલે કલ્યાણકારી વૃત્તિ થી ચાલશો, હું પણ નહીં આવશે, નિમિત્તપણું યાદ રહેશે. એવાં સેવાધારી ને સેવાનાં રિટર્ન (વળતર) માં સર્વ આત્માઓની દુવાઓનો અધિકાર પ્રાપ્ત થઈ જાય છે.

સ્લોગન :- સાધનો નું આકર્ષણ સાધના ને ખંડિત કરી દે છે.

“ મીઠા બાળકો - રોજ વિચાર સાગર મંથન કરો તો ખુશી નો પારો ચઢશે , ચાલતાં - ફરતાં યાદ રહે કે અમે સ્વદર્શન ચક્રધારી છીએ ”

પ્રશ્ન :- પોતાની ઉન્નતિ કરવાનું સહજ સાધન કયું છે?

ઉત્તર :- પોતાની ઉન્નતિ માટે રોજ પોતામેલ રાખો. ચેક કરો-આજે આખો દિવસ કોઈ આસુરી કામ તો નથી કર્યું? જેમ વિદ્યાર્થી પોતાનું રજીસ્ટર રાખે છે, એમ આપ બાળકો પણ દૈવીગુણો નું રજીસ્ટર રાખો તો ઉન્નતિ થતી રહેશે.

ગીત :- દૂર દેશ કે રહને વાલા ...

ઓમ શાંતિ ! બાળકો જાણે છે દૂર દેશ કોને કહેવાય છે. દુનિયામાં એક પણ મનુષ્ય નથી જાણતાં. ભલે કેટલાં પણ મોટા વિદ્વાન હોય, પંડિત હોય આનો અર્થ નથી સમજતાં. આપ બાળકો સમજો છો. બાપ, જેમને બધાં મનુષ્ય માત્ર યાદ કરે છે કે હેં ભગવાન... તે જરૂર ઉપર મૂળવતન માં છે, બીજા કોઈને પણ આ ખબર નથી. આ ડ્રામાનાં રહસ્યને પણ હમણાં આપ બાળકો સમજો છો. શરૂ થી લઈને હમણાં સુધી જે થયું છે, જે થવાનું છે, બધું બુદ્ધિમાં છે. આ સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, તે બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ ને. આપ બાળકોમાં પણ નંબરવાર સમજે છે. વિચાર સાગર મંથન નથી કરતાં એટલે ખુશીનો પારો પણ નથી ચઢતો. ઉઠતાં-બેસતાં બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ કે અમે સ્વદર્શન ચક્રધારી છીએ. આદિ થી અંત સુધી મુજ આત્માને આખી સૃષ્ટિનાં ચક્ર ની ખબર છે. ભલે તમે અહીંયા બેઠા છો, બુદ્ધિમાં મૂળ વતન યાદ આવે છે. તે છે સ્વીટ સાઇલેન્સ હોમ, નિર્વાણધામ, સાઇલેન્સ ધામ (શાંતિધામ), જ્યાં આત્માઓ રહે છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં ઝટ આવી જાય છે, બીજા કોઈને ખબર નથી. ભલે કેટલાં પણ શાસ્ત્ર વગેરે વાંચતા સાંભળતાં રહે, ફાયદો કંઈ પણ નથી. તે બધું છે ઉતરતી કળામાં. તમે હમણાં ચઢી રહ્યાં છો. પાછાં જવા માટે પોતે તૈયારી કરી રહ્યાં છો. આ જૂનાં કપડા છોડી આપણે ઘરે જવાનું છે. ખુશી રહે છે ને! ઘરે જવા માટે અડધો કલ્પ ભક્તિ કરી છે. સીડી નીચે ઉતરતાં જ ગયાં. હમણાં બાબા આપણને સહજ સમજાવે છે. આપ બાળકોને ખુશી હોવી જોઈએ. બાબા ભગવાન આપણને ભણાવે છે - આ ખુશી ખુબજ રહેવી જોઈએ. બાપ સમ્મુખ ભણાવી રહ્યાં છે. બાબા જે સૌનાં બાપ છે, તે આપણને ફરીથી ભણાવી રહ્યાં છે. અનેકવાર ભણાવ્યું છે. જ્યારે તમે ચક્કર લગાવીને પૂરું કરો છો તો પછી બાપ આવે છે. આ સમયે તમે છો સ્વદર્શન ચક્રધારી. તમે વિષ્ણુપુરી નાં દેવતા બનવાનાં માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. દુનિયામાં બીજું કોઈ પણ આ નોલેજ આપી ન શકે. શિવબાબા આપણને ભણાવી રહ્યાં છે, આ ખુશી કેટલી રહેવી જોઈએ. બાળકો જાણે છે આ શાસ્ત્ર વગેરે બધું ભક્તિમાર્ગ નું છે, આ સદ્ગતિ માટે નથી. ભક્તિમાર્ગ ની સામગ્રી પણ જોઈએ ને. અથાહ સામગ્રી છે. બાપ કહે છે આનાથી તમે નીચે ઉતરતાં આવ્યાં છો. કેટલું દર-દર ભટકો છો. હવે તમે શાંત થઈ ને બેઠા છો. તમારું ધક્કા ખાવાનું બધું છૂટી ગયું. જાણો છો બાકી થોડો સમય છે, આત્મા ને પવિત્ર બનાવવા માટે બાપ એજ રસ્તો બતાવી રહ્યાં છે. કહે છે મને યાદ કરો તો તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો પછી સતોપ્રધાન દુનિયામાં આવીને રાજ્ય કરશો. આ રસ્તો કલ્પ-કલ્પ અનેકવાર બાપે બતાવ્યો છે. પછી પોતાની અવસ્થા ને પણ જોવાની છે, વિદ્યાર્થી પુરુષાર્થ કરી પોતાને હોશિયાર બનાવે છે ને. ભણવાનું પણ રજીસ્ટર હોય છે અને ચલનનું પણ રજીસ્ટર હોય છે. અહીંયા તમારે પણ દૈવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. રોજ પોતાનો પોતામેલ રાખવાથી બહુજ ઉન્નતિ થશે-આજે આખો દિવસ કોઈ આસુરી કામ તો નથી કર્યું? આપણે તો દેવતા બનવાનું છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર સામે રાખ્યું છે. કેટલું સિમ્પલ (સરળ) ચિત્ર છે. ઉપરમાં શિવબાબા છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા આ વારસો આપે છે તો જરૂર સંગમ પર બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ હશે ને. દેવતાઓ હોય છે સતયુગ માં. બ્રાહ્મણ છે સંગમ પર. કળયુગમાં છે શૂદ્ર વર્ણ વાળા. વિરાટ રૂપ પણ બુદ્ધિમાં ધારણ કરો. આપણે હમણાં છીએ બ્રાહ્મણ ચોટી, પછી દેવતા બનશું. બાપ બ્રાહ્મણોને ભણાવી રહ્યાં છે દેવતા બનાવવા માટે. તો દૈવીગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે, એટલાં મીઠા બનવાનું છે. કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું. જેમ શરીર નિર્વાહ માટે કંઈ ને કંઈ કામ કરાય છે, તેમ અહીંયા પણ યજ્ઞ સર્વિસ કરવાની છે. કોઈ બીમાર છે, સર્વિસ નથી કરતાં તો એમની પછી સર્વિસ કરવી પડે છે. સમજો કોઈ બીમાર છે, શરીર છોડી દે છે, તમારે દુઃખી થવાની કે રડવાની વાત નથી. તમારે તો

બિલ્કુલ જ શાંતિમાં બાબાની યાદમાં રહેવાનું છે. કોઈ અવાજ નહીં. તેઓ તો શમશાન માં લઈ જાય છે તો અવાજ કરતાં જાય છે રામ નામ સંગ છે. તમારે કંઈ પણ કહેવાનું નથી. તમે સાઈલેન્સ થી વિશ્વ પર જીત પામો છો. એમની છે સાયન્સ, તમારી છે સાઈલેન્સ.

આપ બાળકો જ્ઞાન અને વિજ્ઞાનનો પણ યથાર્થ અર્થ જાણો છો. જ્ઞાન છે સમજ અને વિજ્ઞાન છે બધું જ ભૂલી જવું, જ્ઞાન થી પણ પરે. તો જ્ઞાન પણ છે, વિજ્ઞાન પણ છે. આત્મા જાણે છે આપણે શાંતિધામનાં રહેવા વાળા છીએ પછી જ્ઞાન પણ છે. રૂપ અને વસંત. બાબા પણ રૂપ-વસંત છે ને. રૂપ પણ છે અને એમનામાં આખાં સૃષ્ટિ ચક્ર નું જ્ઞાન પણ છે. તેમણે વિજ્ઞાન ભવન નામ રાખ્યું છે. અર્થ કંઈ નથી સમજતાં. આપ બાળકો સમજો છો આ સમયે સાયન્સ થી દુઃખ પણ છે તો સુખ પણ છે. ત્યાં સુખ જ સુખ છે. અહીંયા છે અલ્પકાળ નું સુખ. બાકી તો દુઃખ જ દુઃખ છે. ઘરમાં મનુષ્ય કેટલાં દુઃખી રહે છે. સમજે છે ક્યાં મરીએ તો આ દુઃખની દુનિયાથી છૂટીએ. આપ બાળકો તો જાણો છો બાબા આવેલાં છે આપણને સ્વર્ગવાસી બનાવવાં. કેટલું ગદગદ થવું જોઈએ. કલ્પ-કલ્પ બાબા આપણને સ્વર્ગવાસી બનાવવા આવે છે. તો એવાં બાપની મત પર ચાલવું જોઈએ ને.

બાપ કહે છે - મીઠા બાળકો, ક્યારેય કોઈને દુઃખ ન આપો. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં પવિત્ર બનો. આપણે ભાઈ-બહેન છીએ, આ છે પ્રેમ નો સંબંધ. બીજી કોઈ દૃષ્ટિ જઈ ન શકે. દરેક ની બીમારી પોત-પોતાની છે, એ અનુસાર સલાહ પણ આપતાં રહે છે. પૂછે છે બાબા આ-આ હાલત થાય છે, આ હાલતમાં શું કરીએ? બાબા સમજાવે છે ભાઈ-બહેન ની દૃષ્ટિ ખરાબ ન થવી જોઈએ. કોઈ પણ ઝઘડા ન થાય. હું આપ આત્માઓ નો બાપ છું ને. શિવબાબા બ્રહ્મા તન થી બોલી રહ્યાં છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા બાળક થયાં શિવબાબા નાં, સાધારણ તનમાં જ આવે છે ને. વિષ્ણુ તો થયાં સતયુગ નાં. બાપ કહે છે હું આમનામાં પ્રવેશ કરી નવી દુનિયા રચવા આવ્યો છું. બાબા પૂછે છે તમે વિશ્વનાં મહારાજા-મહારાણી બનશો? હાં બાબા, કેમ નહીં બનીશું. હાં, એમાં પવિત્ર રહેવું પડશે. આ તો મુશ્કેલ છે. અરે, તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે, તમે પવિત્ર નથી રહી શકતાં? લજ્જા (શરમ) નથી આવતી? લૌકિક બાપ પણ સમજાવે છે ને - ગંદુ કામ નહીં કરો. આ વિકાર પર જ વિઘ્ન પડે છે. શરૂ થી લઈને આનાં પર હંગામા ચાલતાં આવ્યાં છે. બાપ કહે છે-મીઠા બાળકો, આનાં પર જીત પામવાની છે. હું આવ્યો છું પવિત્ર બનાવવાં. આપ બાળકોને સાચું-ખોટું, સાચું-ખરાબ વિચારવાની બુદ્ધિ મળી છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ છે લક્ષ્ય-હેતુ. સ્વર્ગવાસીઓમાં દૈવીગુણ છે, નર્કવાસીઓમાં અવગુણ છે. હમણાં રાવણ રાજ્ય છે, એ પણ કોઈ સમજી નથી શકતાં. રાવણ ને દર વર્ષે બાળે છે. દુશ્મન છે ને. બાળતાં જ આવે છે. સમજતાં નથી કે આ છે કોણ? આપણે બધાં રાવણ રાજ્ય નાં છીએ ને, તો જરૂર આપણે અસુર થયાં. પરંતુ પોતાને કોઈ અસુર સમજતાં નથી. ઘણાં કહે પણ છે કે આ રાક્ષસ રાજ્ય છે. યથા રાજા-રાણી તથા પ્રજા. પરંતુ એટલી પણ સમજ નથી. બાપ બેસી સમજાવે છે રામરાજ્ય અલગ હોય છે, રાવણ રાજ્ય અલગ હોય છે. હમણાં તમે સર્વગુણ સંપન્ન બની રહ્યાં છો. બાપ કહે છે મારા ભક્તો ને જ્ઞાન સંભળાવો, જે મંદિરોમાં જઈને દેવતાઓની પૂજા કરે છે. બાકી એવાં-એવાં મનુષ્યો થી માથું નહીં મારો. મંદિરોમાં તમને બહુ જ ભક્ત મળશે. નાડી પણ જોવાની હોય છે. ડોક્ટર લોકો જોવાથી જ ઝટ બતાવી દે છે કે આમને શું બીમારી છે. દિલ્હીમાં એક અજમલખાં વૈદ્ય પ્રખ્યાત હતાં. બાપ તો તમને ૨૧ જન્મો માટે એવર હેલ્દી (સદા સ્વસ્થ), વેલ્દી (સદા સંપન્ન) બનાવે છે. અહીંયા તો છે જ બધાં રોગી, અનહેલ્દી. ત્યાં તો ક્યારેય રોગ હોતાં નથી. તમે એવરહેલ્દી, એવરવેલ્દી બનો છો. તમે પોતાનાં યોગબળ થી કર્મેન્દ્રિયો પર વિજય પામી લો છો. તમને આ કર્મેન્દ્રિયો ક્યારે દગો નથી આપી શકતી. બાબા એ સમજાવ્યું છે યાદમાં સારી રીતે રહો, દેહી-અભિમાની રહો તો કર્મેન્દ્રિયો દગો નહીં આપશે. અહીંયા જ તમે વિકારો પર જીત પામો છો. ત્યાં કુદૃષ્ટિ હોતી નથી. રાવણ રાજ્ય જ નથી. તે છે જ અહિંસક દેવી-દેવતાઓનો ધર્મ. લડાઈ વગેરેની કોઈ વાત નથી. આ લડાઈ પણ અંતિમ લાગવાની છે, એનાથી સ્વર્ગ નાં દ્વાર ખુલવાનાં છે. પછી ક્યારેય લડાઈ લાગતી જ નથી. યજ્ઞ પણ આ છેલ્લો છે. પછી અડધોકલ્પ કોઈ યજ્ઞ થશે જ નહીં. આમાં બધો કચરો સ્વાહા થઈ જાય છે. આ યજ્ઞ થી જ વિનાશ જવાળા નીકળી છે, બધી સફાઈ થઈ જશે. પછી આપ બાળકોને સાક્ષાત્કાર પણ કરાવ્યો છે, ત્યાંના શૂબીરસ વગેરે પણ બહુ જ સ્વાદિષ્ટ ફર્સ્ટ ક્લાસ ચીજો હોય છે. એ રાજ્યની હમણાં તમે સ્થાપના કરી રહ્યાં છો તો કેટલી ખુશી થવી જોઈએ.

તમારું નામ પણ છે શિવશક્તિ ભારત માતાઓ. શિવ થી તમે શક્તિ લો છો ફક્ત યાદ થી. ધક્કા ખાવાની કોઈ વાત નથી. તેઓ સમજે છે જે ભક્તિ નથી કરતાં તે નાસ્તિક છે. તમે કહો છો જે બાપ અને રચનાને નથી જાણતાં

તે નાસ્તિક છે, તમે હમણાં આસ્તિક બન્યાં છો. ત્રિકાળદર્શી પણ બન્યાં છો. ત્રણેય લોકો, ત્રણેય કાળો ને જાણી ગયાં છો. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને બાપથી આ વારસો મળ્યો છે. હમણાં તમે તે બનો છો. આ બધી વાતો બાપ જ સમજાવે છે. શિવબાબા પોતે કહે છે કે હું આમનામાં પ્રવેશ કરી સમજાવું છું. નહીં તો હું નિરાકાર કેવી રીતે સમજાવું. પ્રેરણા થી અભ્યાસ થાય છે શું? ભણાવવા માટે તો મુખ જોઈએ ને. ગૌમુખ તો આ છે ને. આ મોટી મમ્મા છે ને, હ્યુમન (માનવીય) માતા છે. બાપ કહે છે હું આમનાં દ્વારા આપ બાળકોને સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવું છું, યુક્તિ બતાવું છું. આમાં આશીર્વાદ ની કોઈ વાત નથી. ડાયરેક્શન પર ચાલવાનું છે. શ્રીમત મળે છે. કૃપા ની વાત નથી. કહે છે - બાબા ઘડી-ઘડી ભૂલી જવાય છે, કૃપા કરો. અરે, આ તો તમારું કામ છે યાદ કરવાનું. હું શું કૃપા કરીશ. મારા માટે તો બધાં બાળકો છે. કૃપા કરું તો બધાં તખ્ત પર બેસી જાય. પદ તો ભણતર અનુસાર પામશે. ભણવાનું તો તમારે છે ને. પુરુષાર્થ કરતાં રહો. મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. પતિત આત્મા પાછી જઈ ન શકે. બાપ કહે છે જેટલું તમે યાદ કરશો તો યાદ કરતાં-કરતાં પાવન બની જશો. પાવન આત્મા અહીંયા રહી નહીં શકે. પવિત્ર બને તો શરીર નવું જોઈએ. પવિત્ર આત્માને શરીર ઈમપ્યોર (અપવિત્ર) મળે, એ કાયદો નથી. સન્યાસી પણ વિકાર થી જન્મ લે છે ને. આ દેવતાઓ વિકાર થી જન્મ નથી લેતાં, જે પછી સન્યાસ કરવો પડે. આ તો ઊંચા થયાં ને. સાચાં-સાચાં મહાત્મા આ છે જે સદૈવ સંપૂર્ણ નિર્વિકારી છે. ત્યાં રાવણ રાજ્ય છે નહીં. છે જ સતોપ્રધાન રામરાજ્ય. હકીકતમાં રામ પણ કહેવું ન જોઈએ. શિવબાબા છે ને. આને કહેવાય છે રાજસ્વ અશ્વમેધ અવિનાશી રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ. રુદ્ર અથવા શિવ એક જ છે. કૃષ્ણ નું તો નામ નથી. શિવબાબા આવીને જ્ઞાન સંભળાવે છે તેઓ પછી રુદ્ર યજ્ઞ રચે છે તો માટી નું લિંગ અને સાલિગ્રામ બનાવે છે. પૂજા કરી પછી તોડી દે છે. જેમ બાબા દેવીઓનું દૃષ્ટાંત બતાવે છે. દેવીઓને સજાવીને ખવડાવી પીવડાવી પૂજા કરી પછી ડુબાવી દે છે. તેમ શિવબાબા અને સાલિગ્રામો ની બહુ પ્રેમ અને શુદ્ધિ થી પૂજા કરી પછી ખલાસ કરી દે છે. આ છે બધો ભક્તિ નો વિસ્તાર. હમણાં બાપ બાળકો ને સમજાવે છે - જેટલાં બાપ ની યાદ માં રહેશો એટલાં ખુશી માં રહેશો. રાત્રે રોજ સ્વયં નો પોતામેલ જોવો જોઈએ. કાંઈ ભૂલ તો નથી કરી? પોતાનો કાન પકડી લેવો જોઈએ - બાબા આજે અમારા થી આ ભૂલ થઈ, ક્ષમા કરજો. બાબા કહે છે સાચું લખશો તો અડધું પાપ કપાઈ જશે. બાપ તો બેઠા છે ને. પોતાનું કલ્યાણ કરવા ઈચ્છે છે તો શ્રીમત પર ચાલો. પોતામેલ રાખવાથી બહુજ ઉન્નતિ થશે. ખર્ચો તો કંઈ છે નહીં. ઊંચ પદ પામવું છે તો મન્સા-વાચા-કર્મણા કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું. કોઈ કંઈ કહે છે તો સાંભળ્યું-ન સાંભળ્યું કરી દેવાનું છે. આ મહેનત કરવાની છે. બાપ આવે જ છે આપ બાળકોનું દુઃખ દૂર કરી સદાનાં માટે સુખ આપવાં. તો બાળકોએ પણ એવાં બનવાનું છે. મંદિરોમાં સૌથી સારી સર્વિસ થશે. ત્યાં ધાર્મિક વિચાર નાં તમને બહુ જ મળશે. પ્રદર્શની માં ઘણાં આવે છે. પ્રોજેક્ટર થી પણ પ્રદર્શની મેળામાં સેવા સારી થાય છે. મેળામાં ખર્ચો થાય છે તો જરૂર ફાયદો પણ છે ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપે સાચાં-ખોટા ને સમજવાની બુદ્ધિ આપી છે, એ જ બુદ્ધિનાં આધાર પર દૈવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે, કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું, આપસ માં ભાઈ-બહેન નો સાચો પ્રેમ હોય, ક્યારેય કુદૃષ્ટિ ન જાય.
2. બાપ નાં દરેક ડાયરેક્શન પર ચાલી સારી રીતે ભણી ને પોતે પોતાના પર સ્વયં જ કૃપા કરવાની છે. પોતાની ઉન્નતિ માટે પોતામેલ રાખવાનો છે, કોઈ દુઃખ આપવા વાળી વાતો કરે છે તો સાંભળ્યું-ન સાંભળ્યું કરી દેવાનું છે.

વરદાન :-

સર્વ સંબંધો નો અનુભવ એક બાપ થી કરવા વાળા અથક અને વિઘ્ન વિનાશક ભવ જે બાળકોનાં સર્વ સંબંધ એક બાપ ની સાથે છે તેમને બીજા બધાં સંબંધ નિમિત્ત માત્ર અનુભવ થશે, તે સદા ખુશીમાં નાચવા વાળા હશે, ક્યારેય થકાવટ નો અનુભવ નહીં કરશે, અથક હશે. બાપ અને સેવા એ જ લગન માં મગન હશે. વિઘ્નો નાં કારણે અટકવાનાં બદલે સદા વિઘ્નવિનાશક હશે. સર્વ સંબંધોની અનુભૂતિ એક બાપ થી હોવાનાં કારણે ડબલ લાઈટ રહેશે, કોઈ બોજ નહીં હશે. સર્વ કમ્પલેન (ફરિયાદ) સમાપ્ત હશે. કમ્પલીટ (સંપૂર્ણ) સ્થિતિનો અનુભવ થશે. સહજયોગી હશે.

સ્લોગન :- સંકલ્પ માં પણ કોઈ દેહધારી તરફ આકર્ષિત થવું અર્થાત્ બેવફા બનવું.

“ મીઠા બાળકો - તમારો વાચદો છે કે જ્યારે તમે આવશો તો અમે વારી જઈશું , હવે બાપ આવ્યાં છે - તમને વાચદો યાદ અપાવવાં ”

પ્રશ્ન :- કઈ મુખ્ય વિશેષતા નાં કારણે પૂજ્ય ફક્ત દેવતાઓને જ કહી શકાય છે?

ઉત્તર :- દેવતાઓ ની જ વિશેષતા છે જે ક્યારેય કોઈને યાદ નથી કરતાં. ન બાપ ને યાદ કરે, ન કોઈ નાં ચિત્રો ને યાદ કરે, એટલે એમને પૂજ્ય કહીશું. ત્યાં સુખ જ સુખ રહે છે એટલે કોઈને યાદ કરવાની દરકાર નથી. હમણાં તમે એક બાપની યાદ થી એવાં પૂજ્ય, પાવન બનો છો જે પછી યાદ કરવાની દરકાર જ નથી રહેતી.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો..... હવે રુહાની આત્મા તો નહીં કહેશે. રુહ અથવા આત્મા એક જ વાત છે. રુહાની બાળકો પ્રતિ બાપ સમજાવે છે. પહેલાં ક્યારેય પણ આત્માઓને પરમપિતા પરમાત્માએ જ્ઞાન નથી આપ્યું. બાપ સ્વયં કહે છે હું એક જ વાર કલ્પ નાં પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર આવું છું. આવું બીજા કોઈ કહી ન શકે - આખાં કલ્પ માં સિવાય સંગમયુગ નાં, બાપ સ્વયં ક્યારેય આવતાં જ નથી. બાપ સંગમ પર જ આવે છે જ્યારે ભક્તિ પૂરી થાય છે અને બાપ પછી બાળકોને બેસી જ્ઞાન આપે છે. પોતાને આત્મા સમજી અને બાપ ને યાદ કરો. આ ઘણાં બાળકો માટે ખુબ મુશ્કેલ લાગે છે. છે બહુ સહજ પરંતુ બુદ્ધિમાં ઠીક રીતે બેસતું નથી. તો ઘડી-ઘડી સમજાવતાં રહે છે. સમજાવવા છતાં પણ નથી સમજતાં. સ્કૂલમાં શિક્ષક ૧૨ મહિના ભણાવે છે છતાં પણ કોઈ નપાસ થઈ જાય છે. આ બેહદનાં બાપ પણ રોજ બાળકોને ભણાવે છે. છતાં પણ કોઈને ધારણ થાય છે, કોઈ ભૂલી જાય છે. મુખ્ય વાત તો આ જ સમજાવાય છે કે પોતાને આત્મા સમજો અને બાપ ને યાદ કરો. બાપ જ કહે છે મામેકમ યાદ કરો, બીજા કોઈ મનુષ્ય માત્ર ક્યારેય કહી ન શકે. બાપ કહે છે હું એક જ વાર આવું છું. કલ્પ પછી ફરી સંગમ પર એક જ વાર આપ બાળકોને જ સમજાવું છું. તમે જ આ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરો છો. બીજા કોઈ લેતાં જ નથી. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં તમે મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ આ જ્ઞાનને સમજો છો. જાણો છો કલ્પ પહેલાં પણ બાપે સંગમ પર આ જ્ઞાન સંભળાવ્યું હતું. આપ બ્રાહ્મણોનો જ પાર્ટ છે, આ વર્ણો માં પણ ફરવાનું તો જરૂર છે. બીજા ધર્મ વાળા આ વર્ણો માં આવતાં જ નથી, ભારતવાસી જ આ વર્ણો માં આવે છે. બ્રાહ્મણ પણ ભારતવાસી જ બને છે, એટલે બાપે ભારતમાં આવવું પડે છે. તમે છો પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ. બ્રાહ્મણો પછી છે દેવતાઓ અને ક્ષત્રિય. ક્ષત્રિય કોઈ બનતાં નથી. તમને તો બ્રાહ્મણ બનાવે છે પછી તમે દેવતા બનો છો. એ જ પછી ધીરે-ધીરે કળા ઓછી થાય તો તેમને ક્ષત્રિય કહે છે. ક્ષત્રિય આપમેળે બનવાનું છે. બાપ તો આવીને બ્રાહ્મણ બનાવે છે પછી બ્રાહ્મણ થી દેવતા પછી તે જ ક્ષત્રિય બને છે. ત્રણેય ધર્મ એક જ બાપ હમણાં સ્થાપન કરે છે. એવું નથી કે સતયુગ-ત્રેતા માં ફરી આવે છે. મનુષ્ય ન સમજવાનાં કારણે કહી દે છે સતયુગ-ત્રેતા માં પણ આવે છે. બાપ કહે છે હું યુગે-યુગે આવતો નથી, હું આવું જ છું એક વાર, કલ્પ નાં સંગમ પર. તમને હું જ બ્રાહ્મણ બનાવું છું - પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા. હું તો પરમધામ થી આવું છું. અચ્છા બ્રહ્મા ક્યાંથી આવે છે? બ્રહ્મા તો ૮૪ જન્મ લે છે, હું નથી લેતો. બ્રહ્મા સરસ્વતી એ જ વિષ્ણુનાં બે રુપ લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે, તે જ ૮૪ જન્મ લે છે પછી તેમનાં અનેક જન્મોનાં અંત માં પ્રવેશ કરી આમને બ્રહ્મા બનાવું છું. આમનું નામ બ્રહ્મા હું રાખું છું. આ કોઈ આમનું નામ પોતાનું નથી. બાળકનો જન્મ થાય છે તો છઠ્ઠી કરે છે, જન્મ દિવસ મનાવે છે, આમની જન્મપત્રી નું નામ તો લેખરાજ હતું. તે તો નાનપણનું હતું. હવે નામ બદલાયું છે જ્યારે આમનામાં બાપે પ્રવેશ કર્યો છે સંગમ પર. તે પણ નામ બદલે ત્યારે છે જ્યારે આ વાનપ્રસ્થ અવસ્થા માં છે. તે સન્યાસી તો ઘરબાર છોડી ચાલ્યાં જાય છે ત્યારે નામ બદલાય છે. આ તો ઘરમાં જ રહે છે, આમનું નામ બ્રહ્મા રાખ્યું, કારણ કે બ્રાહ્મણ જોઈએ ને. તમને પોતાનાં બનાવીને પવિત્ર બ્રાહ્મણ બનાવે છે. પવિત્ર બનાવાય છે. એવું નથી કે તમે જન્મ થી જ પવિત્ર છો. તમને પવિત્ર બનવાની શિક્ષા મળે છે. કેવી રીતે પવિત્ર બનાય? આ છે મુખ્ય વાત.

તમે જાણો છો કે ભક્તિમાર્ગમાં પૂજ્ય એક પણ હોઈ ન શકે. મનુષ્ય ગુરુઓ વગેરે ને માથું ટેકવે છે કારણ કે ઘરબાર છોડી પવિત્ર બને છે, બાકી તેમને પૂજ્ય નહીં કહીશું. પૂજ્ય એ જે કોઈને પણ યાદ ન કરે. સન્યાસી લોકો

બ્રહ્મ તત્વ ને યાદ કરે છે ને, પ્રાર્થના કરે છે. સતયુગ માં કોઈને પણ યાદ નથી કરતાં. હવે બાપ કહે છે તમારે યાદ કરવાનાં છે એક ને. એ તો છે ભક્તિ. તમારી આત્મા પણ ગુપ્ત છે. આત્માને યથાર્થ રીતે કોઈ જાણતું નથી. સતયુગ-ત્રેતા માં પણ શરીરધારી પોતાનાં નામ થી પાર્ટ ભજવે છે. નામ વગર તો પાર્ટધારી હોઈ ન શકે. ક્યાંય પણ છો શરીર પર નામ જરૂર પડે છે. નામ વગર પાર્ટ કેવી રીતે ભજવશે. તો બાપે સમજાવ્યું છે ભક્તિમાર્ગ માં ગાયે છે - તમે આવશો તો અમે તમને જ પોતાનાં બનાવીશું, બીજું ન કોઈ. અમે તમારા જ બનીશું, આ આત્મા કહે છે. ભક્તિમાર્ગ માં જે પણ દેહધારી છે જેમનાં નામ રખાય છે, તેમને આપણે નહીં પુજશું. જ્યારે તમે આવશો તો તમારા પર જ કુર્બાન જઈશું. ક્યારે આવશે, એ પણ નથી જાણતાં. અનેક દેહધારીઓની, નામધારીઓની પૂજા કરતાં રહે છે. જ્યારે અડધોકલ્પ ભક્તિ પૂરી થાય છે ત્યારે બાપ આવે છે. કહે છે તમે જન્મ-જન્માંતર કહેતાં આવ્યાં છો-અમે તમારા વગર કોઈને પણ યાદ નહીં કરીશું. પોતાનાં દેહને પણ યાદ નહીં કરીશું. પરંતુ મને જાણતાં જ નથી તો યાદ કેવી રીતે કરશો. હવે બાપ બાળકોને બેસી સમજાવે છે મીઠા-મીઠા બાળકો, પોતાને આત્મા સમજો અને બાપ ને યાદ કરો. બાપ જ પતિત-પાવન છે, એમને યાદ કરવાથી તમે પાવન સતોપ્રધાન બની જશો. સતયુગ-ત્રેતા માં ભક્તિ હોતી નથી. તમે કોઈને પણ યાદ નથી કરતાં. ન બાપ ને, ચિત્રો ને. ત્યાં તો સુખ જ સુખ રહે છે. બાપે સમજાવ્યું છે - જેટલાં તમે નજીક આવતાં જશો, કર્માતીત અવસ્થા થતી જશે. સતયુગ માં નવી દુનિયા, નવાં મકાન માં ખુશી પણ બહુ રહે છે પછી ૨૫ ટકા જૂનું થાય છે તો જેમ સ્વર્ગ જ ભૂલાય જાય છે. તો બાપ કહે છે તમે ગાતા હતાં તમારા જ બનીશું, તમારાથી જ સાંભળશું. તો જરૂર તમે પરમાત્માને જ કહો છો ને. આત્મા કહે છે પરમાત્મા બાપનાં માટે. આત્મા સૂક્ષ્મ બિંદી છે, તેને જોવા માટે દિવ્ય દૃષ્ટિ જોઈએ. આત્માનું ધ્યાન કરી નહિં શકો. હું આત્મા આટલી નાની બિંદુ છું, એવું સમજી યાદ કરવું મહેનત છે. આત્માનાં સાક્ષાત્કાર ની કોશિશ નથી કરતાં, પરમાત્મા માટે કોશિશ કરે છે, જેમનાં માટે સાંભળ્યું છે એ હજાર સૂર્ય થી તેજોમય છે. કોઈને સાક્ષાત્કાર થાય છે તો કહે છે બહુ તેજોમય હતાં કારણ કે તે જ સાંભળેલું છે. જેમની નૌધા ભક્તિ કરશે, જોશે પણ તે જ. નહીં તો વિશ્વાસ જ ન બેસે. બાપ કહે છે આત્મા ને જ નથી જોઈ તો પરમાત્મા ને કેવી રીતે જોશે. આત્મા ને જોઈ જ કેવી રીતે શકે બીજા બધાનાં તો શરીરનાં ચિત્ર છે, નામ છે, આત્મા છે બિંદી, બહુ નાની છે, તેને કેવી રીતે જુએ. કોશિશ ખુબ કરે છે, પરંતુ આ આંખો થી જોઈ નથી શકતાં. આત્માને જ્ઞાન ની અવ્યક્ત આંખો મળે છે.

હવે તમે જાણો છો આપણે આત્મા કેટલી નાની છીએ. મુજ આત્મામાં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ નોંધાયેલો છે, જે મારે રીપીટ (ફરી થી) કરવાનો છે. બાપની શ્રીમત મળે છે શ્રેષ્ઠ બનાવવા માટે, તો એનાં પર ચાલવું જોઈએ. તમારે દેવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. ખાવું-પીવું પણ રોચલ હોવું જોઈએ, ચલન ખુબ રોચલ જોઈએ. તમે દેવતા બનો છો. દેવતાઓ સ્વયં પૂજ્ય છે, તે ક્યારેય કોઈની પૂજા નથી કરતાં, આ તો ડબલ સિરતાજ છે ને. તેઓ ક્યારેય કોઈને પૂજતાં નથી, તો પૂજ્ય થયાં ને. સતયુગ માં કોઈને પૂજવાની દરકાર જ નથી. બાકી હાં એક-બીજાને રિગાર્ડ (સન્માન) જરૂર આપશે. આમ નમન કરવું, આને રિગાર્ડ કહેવાય છે. એવું નથી દિલમાં તેમને યાદ કરવાનાં છે. રિગાર્ડ તો આપવાનો જ છે. જેમ પ્રેસિડન્ટ (રાષ્ટ્રપતિ) છે, બધાં રિગાર્ડ રાખે છે. જાણે છે આ ઉંચા પદ વાળા છે. નમન થોડી કરવાનું છે. તો બાપ સમજાવે છે - આ જ્ઞાન માર્ગ બિલ્કુલ અલગ ચીજ છે, આમાં ફક્ત પોતાને આત્મા સમજવાનું છે જે તમે ભૂલી ગયાં છો. શરીર નાં નામને યાદ કરી લીધું છે. કામ તો જરૂર નામ થી જ કરવાનું છે. વગર નામે કોઈ ને બોલાવશો કેવી રીતે. ભલે તમે શરીરધારી બની પાર્ટ ભજવો છો પરંતુ બુદ્ધિ થી શિવાબાબા ને યાદ કરવાનાં છે. કૃષ્ણ નાં ભક્ત સમજે છે અમારે કૃષ્ણને જ યાદ કરવાનાં છે. બસ જ્યાં જોવું છું - કૃષ્ણ જ કૃષ્ણ છે. અમે પણ કૃષ્ણ, તમે પણ કૃષ્ણ. અરે તમારું નામ અલગ, તેમનું નામ અલગ.... બધાં કૃષ્ણ જ કૃષ્ણ કેવી રીતે હોઈ શકે. બધાનું નામ કૃષ્ણ થોડી હોય છે, જે આવ્યું તે બોલતાં રહે છે. હવે બાપ કહે છે ભક્તિમાર્ગ નાં બધાં જ ચિત્રો વગેરે ને ભૂલી એક બાપ ને યાદ કરો. ચિત્રો ને તો તમે પતિત-પાવન નથી કહેતાં, હનુમાન વગેરે પતિત-પાવન થોડી છે. અનેક ચિત્ર છે, કોઈ પણ પતિત-પાવન નથી. કોઈપણ દેવી વગેરે જેમનું શરીર છે તેમને પતિત-પાવન નહીં કહીશું. ૬-૮ ભુજાઓ વાળી દેવીઓ વગેરે બનાવે છે, બધું પોતાની બુદ્ધિ થી. આ છે કોણ, તે તો જાણતાં નથી. આ પતિત-પાવન બાપની સંતાન મદદગાર છે, એ કોઈને પણ ખબર નથી. તમારું રૂપ તો આ સાધારણ જ છે. આ શરીર તો વિનાશ થઈ જશે. એવું નથી કે તમારા ચિત્ર વગેરે રહેશે. આ બધું ખતમ થઈ જશે. હકીકતમાં દેવીઓ તમે છો. નામ પણ લેવાય છે - સીતા દેવી, ફલાણી દેવી. રામ દેવતા નહીં કહેશે. ફલાણી દેવી કે શ્રીમતી કહી દેશે, તે પણ ખોટું થઈ જાય છે. હવે પાવન બનવાનાં માટે પુરુષાર્થ કરવાનો છે. તમે કહો પણ છો પતિત થી પાવન બનાવો. એવું નથી કહેતાં કે લક્ષ્મી-નારાયણ

બનાવો. પતિત થી પાવન પણ બાપ બનાવે છે. નર થી નારાયણ પણ એ બનાવે છે. તે લોકો પતિત-પાવન નિરાકાર ને કહે છે. અને સત્ય-નારાયણની કથા સંભળાવવા વાળા પછી બીજા દેખાડયાં છે. એવું તો કહેતાં નથી બાબા સત્ય-નારાયણની કથા સંભળાવી અમર બનાવો, નર થી નારાયણ બનાવો. ફક્ત કહે છે આવીને પાવન બનાવો. બાબા જ સત્ય-નારાયણની કથા સંભળાવી પાવન બનાવે છે. તમે પછી બીજાઓને સત્ય કથા સંભળાવો છો. બીજા કોઈ જાણી ન શકે. તમે જ જાણો છો. ભલે તમારા ઘરમાં મિત્ર, સંબંધી, ભાઈ વગેરે છે પરંતુ તેઓ પણ નથી સમજતાં. અચ્છ!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વયં ને શ્રેષ્ઠ બનાવવા માટે બાપની જે શ્રીમત મળે છે, તેનાં પર ચાલવાનું છે, દૈવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. ખાન-પાન, ચલન બધું રોયલ રાખવાનું છે.
2. એકબીજાને યાદ નથી કરવાનાં, પરંતુ રિગાર્ડ જરૂર આપવાનો છે. પાવન બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો અને કરાવવાનો છે.

વરદાન :- સર્વ ખજાનાઓ ને સમય પર યૂઝ કરી નિરંતર ખુશીનો અનુભવ કરવા વાળા ખુશનસીબ આત્મા ભવ બાપદાદા દ્વારા બ્રાહ્મણ જન્મ થતાં જ આખાં દિવસ માટે અનેક શ્રેષ્ઠ ખુશી નાં ખજાના પ્રાપ્ત થાય છે. એટલે તમારા નામથી જ હમણાં સુધી અનેક ભક્ત અલ્પકાળ ની ખુશી માં આવી જાય છે, તમારા જડ ચિત્રો ને જોઈને ખુશીમાં નાચવા લાગે છે. એવાં તમે બધાં ખુશનસીબ છો, ઘણાં ખજાના મળ્યાં છે પરંતુ ફક્ત સમય પર યુઝ કરો. યાવી ને સદા સામે રાખો અર્થાત્ સદા સ્મૃતિ માં રાખો અને સ્મૃતિને સ્વરૂપમાં લાવો તો નિરંતર ખુશીનો અનુભવ થતો રહેશે.

સ્લોગન :- બાપ ની શ્રેઠ આશાઓનાં દીપક જગાડવા વાળા જ કુળ દીપક છે.

“સ્નેહ અને સત્યતા ની ઓથોરિટી નું બેલેન્સ”

આજે સત્ બાપ, સત્ શિક્ષક, સત્ ગુરુ પોતાનાં સત્યતા નાં શક્તિશાળી સત્ બાળકો ને મળવાં આવ્યાં છે. સૌથી મોટામાં મોટી શક્તિ અથવા ઓથોરિટી (સત્તા) સત્યતા ની જ છે. સત્ બે અર્થ થી કહેવાય છે. એક-સત્ અર્થાત્ સત્ય. બીજુ-સત્ અર્થાત્ અવિનાશી. બંને અર્થ થી સત્યતાની શક્તિ સૌથી મોટી છે. બાપને સત્ બાપ કહે છે. બાપ તો અનેક છે પરંતુ સત્ બાપ એક છે. સત્ શિક્ષક, સત્ ગુરુ એક જ છે. સત્ય ને જ પરમાત્મા કહે છે અર્થાત્ પરમ આત્માની વિશેષતા સત્ય અર્થાત્ સત્ છે તમારું ગીત પણ છે. સત્ય હી શિવ હૈ... દુનિયામાં પણ કહે છે-સત્યમ શિવમ્ સુન્દરમ. સાથે-સાથે બાપ પરમાત્મા નાં માટે સત-ચિત-આનંદ સ્વરૂપ કહે છે. આપ આત્માઓ ને સત-ચિત-આનંદ કહે છે. તો ‘સત’ શબ્દની મહિમા બહુજ ગવાયેલી છે. અને ક્યારેય પણ કોઈ પણ કાર્ય માં ઓથોરિટી થી બોલે તો એ જ કહેશે - હું સાચો છું, એટલે ઓથોરિટી થી બોલું છું. સત્ય નાં માટે ગાયન છે - સત્યની નાવ ડોલશે પરંતુ ફ્લેશ નહીં. તમે લોકો પણ કહો છો - સચ તો બિઠો નચ. સાચાં અર્થાત્ સત્યતા ની શક્તિ વાળા સદા નાયતાં રહેશે, ક્યારેય મૂરઝાશે નહીં, મૂંઝાશે નહીં, ગભરાશે નહીં, કમજોર નહિં થશે. સત્યતાની શક્તિવાળા સદા ખુશીમાં નાયતાં રહેશે. શક્તિશાળી હશે, સામનો કરવાની શક્તિ હશે, એટલે ગભરાશે નહીં. સત્યતા ને સોના સમાન કહે છે, અસત્યને માટી સમાન કહે છે. ભક્તિમાં પણ જે પરમાત્મા ની તરફ લગન લગાવે છે, એમને સતસંગી કહે છે, સત્ નો સંગ કરવા વાળા છે. અને અંતમાં જ્યારે આત્મા શરીર છોડે છે તો પણ શું કહે છે - સત્ નામ સંગ છે. તો સત્ અવિનાશી, સત્ સત્ય છે. સત્યતા ની શક્તિ મહાન શક્તિ છે. વર્તમાન સમયે અધિકતમ લોકો તમને બધાને જોઈને શું કહે છે - આમનામાં સત્યતાની શક્તિ છે, ત્યારે આટલો સમય વૃદ્ધિ કરતાં ચાલી રહ્યાં છે. સત્યતા ક્યારેય હલતી નથી, અચળ હોય છે. સત્યતા વૃદ્ધિ ને પ્રાપ્ત કરવાની વિધિ છે. સત્યતા ની શક્તિ થી સતયુગ બનાવો છો, સ્વયં પણ સત્ય નારાયણ, સત્ય લક્ષ્મી બનો છો. આ સત્ય જ્ઞાન છે, સત્ બાપ નું જ્ઞાન છે એટલે દુનિયા થી ન્યારું અને પ્યારું છે.

તો આજે બાપદાદા બધાં બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે કે સત્ય જ્ઞાન ની સત્યતા ની ઓથોરિટી કેટલી ધારણ કરી છે? સત્યતા દરેક આત્મા ને આકર્ષિત કરે છે. ભલે આજની દુનિયાં જુઠ્ઠાંડ છે, બધું જુઠું છે અર્થાત્ બધામાં જુઠું ભળેલું છે, તો પણ સત્યતાની શક્તિ વાળા વિજયી બને છે. સત્યતા ની પ્રાપ્તિ ખુશી અને નિર્ભયતા છે. સત્ય બોલવા વાળા સદા નિર્ભય હશે. એમને ક્યારેય ભય નહીં હશે. જે સત્ય નહીં હશે તો એમને ભય જરૂર હશે. તો તમે બધાં સત્યતા ની શક્તિશાળી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ છો. સત્ય જ્ઞાન, સત્ય બાપ, સત્ય પ્રાપ્તિ, સત્ય યાદ, સત્ય ગુણ, સત્ય શક્તિઓ સર્વ પ્રાપ્તિ છે. તો એટલો ઓથોરિટી નો નશો રહે છે? ઓથોરિટી નો અર્થ અભિમાન નથી. જેટલી મોટામાં મોટી ઓથોરિટી, એટલી એમની વૃત્તિમાં રુહાની ઓથોરિટી રહે છે. વાણી માં સ્નેહ અને નમ્રતા હશે - એ જ ઓથોરિટી ની નિશાની છે. જેમ તમે લોકો વૃક્ષનું દૃષ્ટાંત આપો છો. વૃક્ષ માં જ્યારે સંપૂર્ણ ફળ ની ઓથોરિટી આવી જાય છે તો વૃક્ષ ઝુકે છે અર્થાત્ નિર્માણ બનવાની સેવા કરે છે. એમ રુહાની ઓથોરિટી વાળા બાળકો જેટલી મોટી ઓથોરિટી, એટલાં નિર્માણ અને સર્વ સ્નેહી હશે. પરંતુ સત્યતાની ઓથોરિટી વાળા નિર-અહંકારી હોય છે. તો ઓથોરિટી પણ હોય, નશો પણ હોય અને નિર-અહંકારી પણ હોય -આને કહેવાય છે સત્ય જ્ઞાન નું પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપ.

જેમ આ જુઠ્ઠાંડ ની અંદર બ્રહ્મા બાપ સત્યતાની ઓથોરિટી નું પ્રત્યક્ષ સાકાર સ્વરૂપ જોયું ને. એમનાં ઓથોરિટી નાં બોલ ક્યારેય પણ અહંકાર ની ભાસના નહીં આપશે. મુરલી સાંભળો છો તો કેટલાં ઓથોરિટી નાં બોલ છે! પરંતુ અભિમાન નાં નહીં. ઓથોરિટી નાં બોલ માં સ્નેહ સમાયેલો છે, નિર્માણતા છે, નિર-અહંકાર છે એટલે ઓથોરિટી નાં બોલ પ્રિય લાગે છે. ફક્ત પ્રિય નહીં પરંતુ પ્રભાવશાળી હોય છે. ફોલો ફાધર છે ને. સેવામાં અથવા કર્મ માં ફોલો બ્રહ્મા બાપ છે કારણ કે સાકારી દુનિયામાં સાકાર ‘એક્ઝામ્પલ’ (ઉદાહરણ) છે, સેમ્પલ છે. તો જેમ બ્રહ્મા બાપ ને કર્મ માં, સેવા માં, ચહેરા થી, દરેક ચલન થી ચાલતાં-ફરતાં ઓથોરિટી સ્વરૂપ જોયાં, એમ ફોલો ફાધર કરવા વાળામાં પણ સ્નેહ અને ઓથોરિટી, નિર્માણતા અને મહાનતા - બંને સાથે-સાથે દેખાઈ આવે. એવું

નહીં ફક્ત સ્નેહ દેખાય અને ઓથોરિટી ગુમ થઈ જાય અથવા ઓથોરિટી દેખાય અને સ્નેહ ગુમ થઈ જાય. જેમ બ્રહ્મા બાપ ને જોયાં કે હમણાં પણ મુરલી સાંભળો છો. પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ છે. તો બાળકો-બાળકો પણ કહેશે પરંતુ ઓથોરિટી પણ દેખાડશે. સ્નેહ થી બાળકો પણ કહેશે અને ઓથોરિટી થી શિક્ષા પણ આપશે. સત્ય જ્ઞાન ને પ્રત્યક્ષ પણ કરશે પરંતુ બાળકો-બાળકો કહેતાં નવું જ્ઞાન બધું સ્પષ્ટ કરી દેશે. આને કહેવાય છે સ્નેહ અને સત્યતાની ઓથોરિટી નું બેલેન્સ. તો વર્તમાન સમયે સેવામાં આ બેલેન્સ ને અન્ડરલાઈન (મહત્વ આપો) કરો.

ઘરણી બનાવવા માટે સ્થાપના થી લઈને હમણાં સુધી ૫૦ વર્ષ પૂરા થઈ ગયાં. વિદેશની ઘરણી પણ હવે ઘણી બની ગઈ છે. ભલે ૫૦ વર્ષ નથી થયાં, પરંતુ બન્યાં બનાવેલા સાધનો પર આવ્યાં છો, એટલે શરૂ નાં ૫૦ વર્ષ અને હમણાં નાં ૫ વર્ષ બરાબર છે. ડબલ વિદેશી બધાં કહે છે - અમે લાસ્ટ સો ફાસ્ટ સો ફર્સ્ટ છીએ. તો સમયમાં પણ ફાસ્ટ સો ફર્સ્ટ હશે ને. નિર્ભય ની ઓથોરિટી જરૂર રાખો. એક જ બાપ નું નવું જ્ઞાન સત્ય જ્ઞાન છે અને નવા જ્ઞાન થી નવી દુનિયા સ્થાપન થાય છે - આ ઓથોરિટી અને નશો સ્વરૂપ માં ઈમર્જ હોય. ૫૦ વર્ષ તો મર્જ રાખ્યું. પરંતુ આનો અર્થ એ નથી કે જે પણ આવે એમને પહેલે થી જ નવાં જ્ઞાન ની નવી વાતો સંભળાવી ને કન્ફ્યુઝ (મૂઝવી) કરી દો. એ ભાવ નથી. ઘરણી, નસ (નાડી), સમય આ બધું જોઈ ને જ્ઞાન આપવું - એ જ નોલેજકુલ ની નિશાની છે. આત્મા ની ઈચ્છા જુઓ, નાડી જુઓ, ઘરણી બનાવો પરંતુ અંદર સત્યતા ની નિર્ભયતા ની શક્તિ જરૂર હોય. લોકો શું કહેશે - એ ભય ન હોય. નિર્ભય બની ઘરણી ભલે બનાવો. ઘણાં બાળકો સમજે છે - આ જ્ઞાન તો નવું છે, ઘણાં લોકો સમજી જ નહીં શકશે. પરંતુ બેસમજ ને જ તો સમજાવવાનું છે. એ જરૂર છે - જેવાં વ્યક્તિ એવી રૂપરેખા બનાવવી પડે છે, પરંતુ વ્યક્તિનાં પ્રભાવ માં નહીં આવી જાઓ. પોતાનાં સત્ય જ્ઞાન ની ઓથોરિટી થી વ્યક્તિને પરિવર્તન કરવાનાં જ છે - આ લક્ષ્ય નહીં ભુલો.

હમણાં સુધી જે કર્યું, તે ઠીક હતું. કરવાનું જ હતું, આવશ્યક હતું કારણ કે ઘરણી બનાવવાની હતી. પરંતુ ક્યાં સુધી ઘરણી બનાવશો? હજું કેટલો સમય જોઈએ? દવા પણ અપાય છે તો પહેલા જ વધારે તાકાત ની નથી અપાતી, પહેલાં હલ્કી અપાય છે. પરંતુ તાકાત વાળી દવા આપો જ નહીં, હલ્કી પર જ ચલાવતાં રહો - એવું નહીં કરો. કોઈ કમજોર ને વધારે પાવર વાળી દવા આપી દીધી તો એ પણ ખોટું છે. પારખવાની પણ શક્તિ જોઈએ. પરંતુ પોતાનાં સત્ય નવા જ્ઞાનની ઓથોરિટી જરૂર જોઈએ. તમારી સૂક્ષ્મ ઓથોરિટી ની વૃત્તિ જ એમની વૃત્તિઓને ચેન્જ (પરિવર્તન) કરશે. આ જ ઘરણી બનશે. અને વિશેષ જ્યારે સેવા કરી મધુબન સુધી પહોંચો છો તો ઓછામાં ઓછું એમને આ જરૂર ખબર પડવી જોઈએ. આ ઘરણી પર એમની પણ ઘરણી બની જાય છે. કેટલી પણ કલરાઈ (ઉજ્જડ) ઘરણી હોય, કોઈપણ ધર્મ વાળા હોય, કોઈ પણ પોઝિશન (પદ) વાળા હોય પરંતુ આ ઘરણી પર તે પણ નરમ થઈ જાય છે અને નરમ ઘરણી બનવાનાં કારણે એમાં જે પણ બીજ નાખશો, એનું ફળ સહજ નીકળશે. ફક્ત ડરો નહીં, નિર્ભય જરૂર બનો. યુક્તિ થી આપો, એવું ન થાય કે તે તમને લોકોને એમ ફરિયાદ કરે કે આવી ઘરણી પર પણ હું પહોંચ્યો પરંતુ એ ખબર નહીં પડી કે પરમાત્મ-જ્ઞાન શું છે? પરમાત્મ-ભૂમિ પર આવીને પરમ-આત્મા ની પ્રત્યક્ષતા નો સંદેશ જરૂર લઈ જાય. લક્ષ્ય ઓથોરિટી નું હોવું જોઈએ.

આજકાલ નાં જમાનાનાં હિસાબ થી પણ નવીનતા નું મહત્વ છે. પછી ભલે કોઈ ઉલ્ટી પણ નવી ફેશન નીકાળે છે, તો પણ ફોલો કરે છે. પહેલા આર્ટ (કળા) જુઓ કેટલી સરસ હતી! આજકાલ ની કળા તો એની આગળ જેમકે રેખા દોરાશે. પરંતુ મોડર્ન કળા પસંદ કરે છે. માનવ ની પસંદગી દરેક વાતમાં નવીનતા છે અને નવીનતા સ્વતઃ જ પોતાની તરફ આકર્ષિત કરે છે એટલે નવીનતા, સત્યતા, મહાનતા - આનો નશો જરૂર રાખો. પછી સમય અને વ્યક્તિ જોઈ સેવા કરો. આ લક્ષ્ય જરૂર રાખો કે નવી દુનિયાનું નવું જ્ઞાન પ્રત્યક્ષ જરૂર કરવાનું છે. હમણાં સ્નેહ અને શાંતિ પ્રત્યક્ષ થઈ છે. બાપનું પ્રેમનાં સાગર નું સ્વરૂપ, શાંતિનાં સાગર નું સ્વરૂપ પ્રત્યક્ષ કર્યું છે પરંતુ જ્ઞાન સ્વરૂપ આત્મા અને જ્ઞાન સાગર બાપ છે, આ નવા જ્ઞાન ને કઈ રીત થી આપો, એનાં પ્લાન (યોજના) હમણાં ઓછા બનાવ્યાં છે. એ પણ સમય આવશે જે બધાનાં મુખથી આ અવાજ નીકળશે કે નવી દુનિયાનું નવું જ્ઞાન આ છે. હમણાં ફક્ત સારું કહે છે, નવું નથી કહેતાં. યાદ નાં વિષયને સારો પ્રત્યક્ષ કર્યો છે, એટલે ઘરણી સારી બની ગઈ છે અને ઘરણી બનાવવી - પહેલું આવશ્યક કાર્ય પણ જરૂરી છે. જે કર્યું છે, એ બહુજ સરસ અને બહુજ કર્યું છે, તન-મન-ધન લગાવીને કર્યું છે. એનાં માટે આફરીન પણ આપે છે.

પહેલાં જ્યારે વિદેશમાં ગયાં હતાં તો આ જ ત્રિમૂર્તિ નાં ચિત્ર પર સમજાવવું કેટલું મુશ્કેલ સમજતાં હતાં! હવે

ત્રિમૂર્તિ નાં ચિત્ર પર જ આકર્ષિત થાય છે. આ સીડી નું ચિત્ર ભારતની કહાની સમજતાં હતાં. પરંતુ વિદેશમાં આ ચિત્ર પર આકર્ષિત થાય છે. તો જેમ તે પ્લાન (યોજના) બનાવ્યાં કે આ નવી વાત કઈ રીત થી સંભળાવીએ, તો હમણાં પણ ઇન્વેન્શન (શોધ) કરો. એમ નહીં વિચારો કે આ તો કરવું જ પડશે. ના. બાપદાદાનું લક્ષ્ય ફક્ત એ જ છે કે નવીનતા ની મહાનતાની શક્તિ ધારણ કરો, આને ભૂલો નહીં. દુનિયાને સમજાવવાનું છે, દુનિયાની વાતોથી ગભરાઓ નહીં. પોતાની રીત ઇન્વેન્ટ (શોધ) કરો કારણકે ઇન્વેન્ટર (શોધક) આપ બાળકો જ છો ને. સેવાનાં પ્લાન બાળકો જ જાણે છે. જેવું લક્ષ્ય રાખશો, એવાં પ્લાન બહુજ સારાં થી સારાં બની જશે અને સફળતા તો જન્મ-સિદ્ધ અધિકાર છે જ એટલે નવીનતા ને પ્રત્યક્ષ કરો. જે પણ જ્ઞાન ની ગુહ્ય વાતો છે, એને સ્પષ્ટ કરવાની વિધિ તમારી પાસે બહુ જ સારી છે અને સ્પષ્ટીકરણ છે. એક-એક પોઇન્ટ ને લોજીકલ (તર્ક થી) સ્પષ્ટ કરી શકો છો. પોતાની ઓથોરિટી વાળા છો. કોઈ મનોમય કે કલ્પનાની વાતો તો છે નહીં. યથાર્થ છે. અનુભવ છે. અનુભવ ની ઓથોરિટી, નોલેજ ની ઓથોરિટી, સત્યતા ની ઓથોરિટી..... કેટલી ઓથોરિટી છે! તો ઓથોરિટી અને સ્નેહ - બંને ને સાથે-સાથે કાર્યમાં લગાવો.

બાપદાદા ખુશ છે કે મહેનત થી સેવા કરતાં-કરતાં આટલી વૃદ્ધિને પ્રાપ્ત કરી છે અને કરતાં જ રહેશો. ભલે દેશ છે, ભલે વિદેશ છે. દેશમાં પણ વ્યક્તિ અને નબ્સ (નાડી) જોઈ સેવા કરવામાં સફળતા છે. વિદેશમાં પણ આ જ વિધિ થી સફળતા છે. પહેલાં સંપર્કમાં લાવો છો - આ ધરણી બને છે. સંપર્ક નાં પછી સંબંધમાં લાવો, ફક્ત સંપર્ક સુધી છોડી નહીં દો. સંબંધ માં લાવીને પછી એમને બુદ્ધિ થી સમર્પિત કરાવો - આ છે લાસ્ટ સ્ટેજ (અંતિમ અવસ્થા). સંપર્ક માં લાવવાં પણ આવશ્યક છે, પછી સંબંધમાં લાવવાનાં છે. સંબંધ માં આવતાં-આવતાં સમર્પણ બુદ્ધિ થઈ જાય કે ‘જે બાપે કહ્યું, તે જ સત્ય છે.’ પછી પ્રશ્ન નથી ઉઠતાં. જે બાબા કહે, તે જ સાચું છે કારણ કે અનુભવ થઈ જાય તો પછી પ્રશ્ન સમાપ્ત થઈ જાય. આને કહેવાય સમર્પણ બુદ્ધિ જેમાં બધું સ્પષ્ટ અનુભવ થાય. લક્ષ્ય એ રાખો કે સમર્પણ બુદ્ધિ સુધી લાવવાનાં અવશ્ય છે. ત્યારે કહેશે માઈક તૈયાર થયાં છે. માઈક શું અવાજ કરશે? ફક્ત સારું જ્ઞાન છે આમનું, ના. આ નવું જ્ઞાન છે, આ જ નવી દુનિયા લાવશે - આ અવાજ હોય, ત્યારે તો કુંભકરણ જાગશે ને. નહીં તો ફક્ત આંખો ખોલે છે -બહુ જ સરસ, બહુ જ સરસ કહી પછી નિંદર આવી જાય છે એટલે જેમ સ્વયં બાળક સો માલિક બની ગયાં ને, એમ બનાવો. બિચારાઓને ફક્ત સાધારણ પ્રજા સુધી જ નહિં લાવો, પરંતુ રાજ્ય અધિકારી બનાવો. એનાં માટે પ્લાન બનાવો - કઈ વિધિ થી કરો જે મુંઝાય પણ નહીં અને સમર્પણ બુદ્ધિ પણ થઈ જાય. નવીનતા પણ લાગે, મૂંઝવણ પણ અનુભવ ન કરે. સ્નેહ અને નવીનતા ની ઓથોરિટી લાગે.

હમણાં સુધી જે રિઝલ્ટ રહ્યું, સેવા ની વિધિ, બ્રાહ્મણો ની વૃદ્ધિ રહી, તે બહુ જ સરસ છે કારણ કે પહેલાં બીજ ને ગુપ્ત રાખ્યું, તે પણ આવશ્યક છે. બીજને ગુપ્ત રાખવાનું હોય છે, બહાર રાખવાથી ફળ નથી આપતું. ધરણી ની અંદર બીજ ને રાખવાનું હોય છે પરંતુ અંદર ધરણી માં જ ન રહી જાય. બાહર પ્રત્યક્ષ થાય, ફળ સ્વરુપ બને - આ આગળ ની સ્ટેજ (અવસ્થા) છે. સમજ્યાં? લક્ષ્ય રાખો - નવું કરવાનું છે. એવું નહીં કે આ વર્ષે જ થઈ જશે. પરંતુ લક્ષ્ય બીજને પણ બહાર પ્રત્યક્ષ કરશે. એવું પણ નહીં સીધું જઈને ભાષણ કરવાનું શરૂ કરી દો. પહેલાં સત્યતા ની શક્તિની ભાસના અપાવવા નું ભાષણ કરવું પડશે. આખરે તે દિવસ આવ્યાં - આ બધાનાં મુખ થી નીકળે. જેમ ડ્રામા માં દેખાડો છો ને, બધાં ધર્મ વાળા મળીને કહે છે - અમે એક છીએ, એક નાં છીએ. તે ડ્રામા દેખાડો છો, આ પ્રેક્ટિકલ માં સ્ટેજ પર બધાં ધર્મ વાળા મળીને એક જ આવાજ માં બોલે. એક બાપ છે, એક જ જ્ઞાન છે, એક જ લક્ષ્ય છે, એક જ ધર છે, આ જ છે - હવે આ અવાજ જોઈએ. એવું દૃશ્ય જ્યારે બેહદનાં સ્ટેજ પર આવે, ત્યારે પ્રત્યક્ષતા નો ઝંડો લહેરાશે અને એ ઝંડા ની નીચે બધાં આ જ ગીત ગાશે. બધાનાં મુખ થી એક શબ્દ નીકળશે - ‘બાબા અમારા’ ત્યારે કહેશું પ્રત્યક્ષ રુપમાં શિવરાત્રી મનાવી. અંધકાર ખતમ થઈ ગોલ્ડન મોર્નિંગ નાં નજારા દેખાશે. આને કહેવાય છે આજ અને કાલ નો ખેલ. આજે અંધકાર, કાલે ગોલ્ડન મોર્નિંગ. આ છે છેલ્લો પડદો. સમજ્યાં?

બાકી જે પ્લાન બનાવ્યાં છે, તે સારા છે. દરેક સ્થાન ની ધરણી પ્રમાણે પ્લાન બનાવવાં જ પડે છે. ધરણી નાં પ્રમાણે વિધિ માં કોઈ અંતર પણ જો કરવું પડે છે તો એવી કોઈ વાત નથી. અંતમાં બધાને તૈયાર કરી મધુબન ધરણી પર છાપ જરૂર લગાવવાની છે. ભિન્ન-ભિન્ન વર્ગ ને તૈયાર કરી સ્ટેમ્પ (છાપ) જરૂર લગાવવાની છે. પાસપોર્ટ પર પણ સ્ટેમ્પ લગાવવા સિવાય જવા નથી દેતાં ને. તો સ્ટેમ્પ અહીંયા મધુબન માં જ લાગશે.

આ બધાં તો છે જ સરેન્ડર (સમર્પિત) જો આ સરેન્ડર ન હોત તો સેવાનાં નિમિત્ત કેવી રીતે બનત. સરેન્ડર છે ત્યારે તો બ્રહ્માકુમાર/બ્રહ્માકુમારી બની સેવાનાં નિમિત્ત બન્યાં છે. દેશ હોય કે વિદેશમાં કોઈ ક્રિશ્ચયન-કુમારી કે બૌદ્ધ-કુમારી બનીને તો સેવા નથી કરતાં ને? બી.કે. બનીને જ સેવા કરો છો ને. તો સરેન્ડર બ્રાહ્મણો ની લિસ્ટમાં બધાં છે. હવે બીજાઓને કરાવવાનાં છે. મરજીવા બની ગયાં. બ્રાહ્મણ બની ગયાં. બાળકો કહે - ‘મારા બાબા’, તો બાબા કહે - તારા થઈ ગયાં. તો સરેન્ડર થયાં ને. ભલે પ્રવૃત્તિમાં હોય, ભલે સેવાકેન્દ્ર પર હોય પરંતુ જેમણે દિલ થી કહ્યું - ‘મારા બાબા’ તો બાપે પોતાનાં બનાવ્યાં. આ તો દિલનો સૌદો છે. મુખ નો સ્થૂળ સૌદો નથી, આ દિલનો છે. સરેન્ડર અર્થાત્ શ્રીમત ની અંદર રહેવા વાળા. આખી સભા સરેન્ડર છે ને એટલે ફોટો પણ નીકાળ્યો છે ને. હવે ચિત્રમાં આવી ગયાં તો બદલી ન શકાય. પરમાત્મ-ઘર માં ચિત્રિત થઈ જાય, આ ઓછું ભાગ્ય નથી. આ સ્થૂળ ફોટો નથી પરંતુ બાપનાં દિલમાં ફોટો નીકળી ગયો. અચ્છા.

સર્વ સત્યતાની ઓથોરિટી વાળી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ને, સર્વ નવીનતા અને મહાનતા ને પ્રત્યક્ષ કરવાવાળા સાચાં સેવાધારી બાળકો ને, સર્વ સ્નેહ અને ઓથોરિટીનું બેલેન્સ રાખવા વાળા, દરેક કદમ માં બાપ દ્વારા બ્લેસિંગ (આશીર્વાદ) લેવાનાં અધિકારી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ને, સર્વ સત્ અર્થાત્ અવિનાશી રત્નો ને, અવિનાશી પાર્ટ ભજાવવા વાળા ને, અવિનાશી ખજાનાનાં બાળક સો માલિકો ને વિશ્વ-રચતા સત્ બાપ, સત્ શિક્ષક, સદ્ગુરુ નાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

વરદાન :- મન નાં મૌન થી સેવા ની નવી ઇન્વેન્શન નીકાળવા વાળા સિદ્ધિ સ્વરૂપ ભવ જેમ પહેલાં-પહેલાં મૌન વ્રત રાખ્યું હતું તો બધાં ફી થઈ ગયાં હતાં, સમય બચી ગયો હતો એમ હવે મનનું મૌન રાખો જેનાથી વ્યર્થ સંકલ્પ આવે જ નહીં. જેમ મુખ થી અવાજ ન નીકળે તેમ વ્યર્થ સંકલ્પ ન આવે - આ છે મન નું મૌન. તો સમય બચી જશે. આ મન નાં મૌન થી સેવાની એવી નવી ઇન્વેન્શન નીકળશે જે સાધના ઓછી અને સિદ્ધિ વધારે થશે. જેમ સાયન્સ નાં સાધન સેકન્ડ માં વિધિને પ્રાપ્ત કરાવે છે તેમ આ સાઈલેન્સ નાં સાધન દ્વારા સેકન્ડ માં વિધિ પ્રાપ્ત થશે.

સ્લોગન :- જે સ્વયં સમર્પિત સ્થિતિ માં રહે છે - સર્વ નો સહયોગ પણ એમની આગળ સમર્પિત થાય છે.

સુચના :- આજે મહિનાનો ત્રીજો રવિવાર છે, બધાં રાજયોગી તપસ્વી ભાઈ-બહેનો સાંજે ૬:૩૦ થી ૭:૩૦ વાગ્યા સુધી, વિશેષ યોગ અભ્યાસ નાં સમયે પોતાનાં લાઈટ માઈટ સ્વરૂપ માં સ્થિત થઈ, ભૂકુટી નાં મધ્યમાં બાપદાદા નું આહ્વાન કરતાં, કમ્બાઈન્ડ સ્વરૂપ નો અનુભવ કરો અને ચારે તરફ લાઈટ માઈટ ની કિરણો ફેલાવવાની સેવા કરો.

“ મીઠા બાળકો - તમે હમણાં હોલીએસ્ટ ઓફ દી હોલી (સૌથી પવિત્ર) બાપનાં ખોળામાં આવ્યાં છો , તમારે મન્સા માં પણ હોલી (પવિત્ર) બનવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- હોલીએસ્ટ ઓફ દી હોલી બાળકો નો નશો અને નિશાનીઓ કઈ હશે?

ઉત્તર :- તેમને નશો હશે કે અમે હોલીએસ્ટ ઓફ દી હોલી બાપનો ખોળો લીધો છે. અમે હોલીએસ્ટ દેવતા બનીએ છીએ, તેમની અંદર મન્સા માં પણ ખરાબ વિચાર આવી ન શકે. તે સુગંધિત ફૂલ હોય છે, તેમનાથી કોઈ પણ ઉલટું કર્મ થઈ નથી શકતું. તે અંતર્મુખી બની પોતાની જાંચ (તપાસ) કરે છે કે મારાથી બધાને સુગંધ આવે છે? મારી આંખ કોઈનામાં ડૂબતી તો નથી?

ગીત :- મરના તેરી ગલી મેં ...

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું પછી તેનો અર્થ પણ અંદરમાં વિચાર સાગર મંથન કરી નિકાળવો જોઈએ. આ કોણે કહ્યું મરના તેરી ગલી મેં? આત્માએ કહ્યું કારણ કે આત્મા છે પતિત. પાવન તો અંતમાં કહીશું અથવા પાવન ત્યારે કહીશું જ્યારે શરીર પણ પાવન મળે. હમણાં તો પુરુષાર્થી છે. આ પણ જાણો છો - બાપની પાસે આવીને મરવાનું હોય છે. એક બાપને છોડી બીજા કરવાં એટલે એક થી મરીને બીજાની પાસે જીવવું. લૌકિક બાપનો પણ બાળક શરીર છોડે છે તો બીજા પાસે જઈને જન્મ લેશે ને. આ પણ એવું છે. મરી ને પછી હોલીએસ્ટ ઓફ દી હોલીનાં ખોળામાં તમે જાઓ છો. હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી (સૌથી પવિત્ર) કોણ છે? (બાપ) અને હોલી કોણ છે? (સન્યાસી) હા, આ સન્યાસીઓ વગેરે ને કહીશું હોલી. તમારામાં અને સન્યાસીઓ માં ફરક છે. તે હોલી બને છે પરંતુ જન્મ તો છતાં પણ પતિત થી જ લે છે ને. તમે બનો છો હોલીએસ્ટ ઓફ દી હોલી. તમને બનાવવા વાળા છે હોલીએસ્ટ ઓફ દી હોલી બાપ. તે લોકો ઘરબાર છોડી હોલી બને છે. આત્મા પવિત્ર બને છે ને. તમે સ્વર્ગમાં દેવી-દેવતા છો તો તમે હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી છો. આ તમારો સન્યાસ છે બેહદનો. તે છે હદનો. તે હોલી બને છે, તમે બનો છો હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી. બુદ્ધિ પણ કહે છે - અમે તો નવી દુનિયામાં જઈએ છીએ. તે સન્યાસી આવે જ છે રજો માં. ફરક થયો ને. ક્યાં રજો, ક્યાં સતોપ્રધાન. તમે હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી દ્વારા હોલીએસ્ટ બનો છો. એ જ્ઞાન સાગર પણ છે, પ્રેમનાં સાગર પણ છે. ઈંગ્લીશ માં ઓશન ઓફ નોલેજ, ઓશન ઓફ લવ કહે છે. તમને કેટલાં ઉંચ બનાવે છે. એવાં ઊંચે થી ઊંચા હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી ને બોલાવે છે કે આવીને પતિતો ને પાવન બનાવો. પતિત દુનિયામાં આવીને અમને હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી બનાવો. તો બાળકોને એટલો નશો રહેવો જોઈએ કે આપણને કોણ ભણાવે છે! આપણે શું બનીશું? દૈવીગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે. બાળકો લખે છે - બાબા અમને માયા બહુજ તોફાન લાવે છે. અમને મન્સા થી શુદ્ધ બનવા નથી દેતી કેમ આવાં ખરાબ વિચાર આવે છે જ્યારે કે અમારે હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી બનવાનું છે? બાપ કહે છે હમણાં તમે બિલ્કુલ અન-હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી (અપવિત્ર) બની પડ્યાં છો. અનેક જન્મોનાં અંતમાં હવે બાપ ફરી તમને જોર થી ભણાવે છે. તો બાળકોની બુદ્ધિમાં આ નશો રહેવો જોઈએ - અમે શું બની રહ્યાં છીએ. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને એવાં કોણે બનાવ્યાં? ભારત સ્વર્ગ હતું ને. આ સમયે ભારત તમોપ્રધાન ભ્રષ્ટાચારી છે. પછી આમને આપણે હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી બનાવીએ છીએ. બનાવવા વાળા તો જરૂર જોઈએ ને. પોતાનામાં પણ એ નશો આવવો જોઈએ કે અમારે દેવતા બનવાનું છે. તેનાં માટે ગુણ પણ એવાં હોવાં જોઈએ. એકદમ નીચે થી ઉપર ચઢ્યાં છો. સીડી માં પણ ઉત્થાન અને પતન લખેલું છે ને. જે નીચે પડ્યાં છે તે કેવી રીતે પોતાને હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી કહેશે. હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી બાપ જ આવીને બાળકો ને બનાવે છે. તમે અહીંયા આવ્યાં જ છો વિશ્વનાં માલિક હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી બનવાનાં માટે, તો કેટલો નશો રહેવો જોઈએ. બાબા આપણને આટલાં ઉંચ બનાવવા આવ્યાં છે. મન્સા-વાચા-કર્મણા પવિત્ર બનવાનું છે. સુગંધિત ફૂલ બનવાનું છે. સતયુગ ને કહેવાય જ છે - ફૂલોનો બગીચો. દુર્ગંધ કોઈ પણ ન હોય. દુર્ગંધ દેહ-અભિમાનને કહેવાય છે. કુદૃષ્ટિ કોઈ માં પણ ન જાય. એવું ઉલટું કામ ન થાય જે દિલને ખાય અને ખાતુ બની જાય. તમે ૨૧ જન્મોનાં માટે ધન ભેગું કરો છો. આપ બાળકો જાણો છો આપણે ખુબ સંપત્તિવાન બની રહ્યાં છીએ. પોતાની આત્માને જોવાની છે અમે દૈવીગુણો થી ભરપૂર છીએ? જેમ બાબા કહે છે તેમ અમે પુરુષાર્થ કરીએ છીએ? તમારાં લક્ષ્ય-હેતુ તો જુઓ કેવાં છે. ક્યાં સન્યાસી ક્યાં

તમે!

આપ બાળકોને નશો રહેવો જોઈએ કે અમે કોના ખોળામાં આવ્યાં છીએ! અમને શું બનાવે છે? અંતર્મુખી થઈ જોવું જોઈએ - અમે ક્યાં સુધી લાયક બન્યાં છીએ? અમારે કેટલું ગુલ-ગુલ બનવું જોઈએ, જેથી બધાને જ્ઞાનની સુગંધ આવે? તમે અનેકોને સુગંધ આપો છો ને. આપ સમાન બનાવો છો. પહેલાં તો નશો હોવો જોઈએ - અમને ભણાવવા વાળા કોણ છે! તેઓ તો બધાં છે ભક્તિમાર્ગ નાં ગુરુ. જ્ઞાનમાર્ગનાં ગુરુ કોઈ હોઈ ન શકે - સિવાય એક પરમપિતા પરમાત્મા નાં. બાકી છે ભક્તિમાર્ગ નાં. ભક્તિ હોય જ છે કળયુગ માં. રાવણની પ્રવેશતા થાય છે. આ પણ દુનિયામાં કોઈને ખબર નથી. હવે તમે જાણો છો, સતયુગમાં આપણે ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હતાં, પછી એક દિવસ પણ વીત્યો તો તેને પૂર્ણ માસી થોડી કહીશું. આ પણ એવું છે. થોડું-થોડું જ માફક ચક્ર ફરતું રહે છે. હવે તમારે પૂરું ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બનવાનું છે, તે પણ અડધાકલ્પ માટે. પછી કળાઓ ઓછી થાય છે, આ તમને બુદ્ધિમાં જ્ઞાન છે તો આપ બાળકોને કેટલો નશો રહેવો જોઈએ. અનેકોને આ બુદ્ધિમાં આવતું નથી કે આપણને ભણાવવા વાળા કોણ છે? ઓશન ઓફ નોલેજ (જ્ઞાનનાં સાગર). બાળકોને તો કહે છે નમસ્તે બાળકો. તમે બ્રહ્માંડનાં પણ માલિક છો, ત્યાં બધાં રહો છો પછી વિશ્વનાં પણ તમે માલિક બનો છો. તમારો ઉત્સાહ વધારવા માટે બાપ કહે છે તમે મારાથી ઊંચા બનો છો. હું વિશ્વ નો માલિક નથી બનતો, પોતાનાથી પણ તમને ઊંચ મહિમા વાળા બનાવું છું. બાપનાં બાળકો ઊંચે ચઢી જાય છે તો બાપ સમજશે ને આમને ભણીને આટલું ઊંચું પદ પામ્યું છે. બાપ પણ કહે છે હું તમને ભણાવું છું. હવે પોતાનું પદ જેટલું બનાવવા ઈચ્છો, પુરુષાર્થ કરો. બાપ આપણ ને ભણાવે છે - પહેલાં તો નશો ચઢવો જોઈએ. બાપ તો ક્યારેય પણ આવીને વાત કરે છે. એ તો જેવી રીતે આમનામાં છે જ. તમે બાળકો એમનાં છો ને. આ રથ પણ એમનો છે ને. તો આવાં હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી બાપ આવ્યાં છે, તમને પાવન બનાવે છે. હવે તમે પછી બીજાઓને પાવન બનાવો. હું રીટાયર થાઉં છું. જ્યારે તમે હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી બનો છો તો અહીંયા કોઈ પતિત આવી ન શકે. આ હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી નું ચર્ચ છે. તે ચર્ચ માં તો વિકારી બધાં જાય છે, બધાં પતિત અનહોલી (અપવિત્ર) છે. આ તો બહુ મોટું હોલી ચર્ચ છે. અહીંયા કોઈ પતિત પગ પણ રાખી ન શકે. પરંતુ હમણાં નથી કરી શકતાં. જ્યારે બાળકો પણ એવાં બની જાય ત્યારે એવાં કાયદા નીકાળી શકાય. અહિંયાં કોઈ અંદર આવી ન શકે. પૂછે છે ને અમે આવીને સભામાં બેસીએ? બાબા કહે છે ઓફિસર્સ વગેરે થી કામ રહે છે તો તેમને બેસાડવાં પડે. જ્યારે તમારું નામ પ્રસિદ્ધ થઈ જશે પછી તમને કોઈ ની પણ પરવા નથી. હમણાં રાખવી પડે છે, હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી પણ ગમ ખાતા રહે છે. હમણાં નાં નથી કરી શકતાં. પ્રભાવ નીકળવાથી પછી લોકો ની દુશ્મની પણ ઓછી થઈ જશે. તમે પણ સમજાવશો અમને બ્રાહ્મણોને રાજયોગ શિખવાડવા વાળા હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી બાપ છે. સંન્યાસીઓને હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી થોડી કહીશું. તેઓ આવે જ છે રજોગુણ માં. તેઓ વિશ્વનાં માલિક બની શકે છે શું? હમણાં તમે પુરુષાર્થી છો. ક્યારેક તો ખુબ સારી ચલન હોય છે, ક્યારેક તો પછી એવી ચલન હોય જે નામ બદનામ કરી દે છે. ઘણાં સેવાકેન્દ્ર પર એવાં આવે છે જે જરા પણ ઓળખતા કંઈ નથી. તમે પોતાને પણ ભૂલી જાઓ છો કે અમે શું બનીએ છીએ. બાપ પણ ચલન થી સમજી જાય છે - આ શું બનશે? ભાગ્યમાં ઊંચ પદ હશે તો ચલન ખુબ રોયલ્ટી થી ચાલશે. ફક્ત યાદ રહે કે અમને ભણાવે કોણ છે તો પણ કપારી ખુશી રહે. આપણે ગોડફાધરલી સ્ટુડન્ટ (ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી) છીએ તો કેટલો રિગાર્ડ રહે. હમણાં હજું શીખી રહ્યાં છીએ. બાપ તો સમજે છે હજું સમય લાગશે. નંબરવાર તો દરેક વાતમાં હોય જ છે. મકાન પણ પહેલાં સતોપ્રધાન હોય છે પછી સતો-રજો-તમો થાય છે. હમણાં તમે સતોપ્રધાન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બનવા વાળા છો. ઇમારત બનતી જાય છે. તમે બધાં મળીને સ્વર્ગની ઇમારત બનાવી રહ્યાં છો. આ પણ તમને ખુબ ખુશી હોવી જોઈએ. ભારત જે અનહોલીએસ્ટ ઓફ અનહોલી બની ગયું છે, તેને આપણે હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી બનાવીએ છીએ, તો પોતાનાં ઉપર કેટલી ખબરદારી રાખવી જોઈએ. આપણી દૃષ્ટિ એવી ન હોય જેથી આપણું પદ ભ્રષ્ટ થઈ જાય. એવું નહિ બાબા ને લખશો તો બાબા શું કહેશે. ના, હમણાં તો બધાં પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છે. તેમને પણ હમણાં હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી થોડી કહીશું. બની જશે પછી તો આ શરીર પણ નહીં રહેશે. તમે પણ હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી બનો છો. બાકી તેમાં છે પદ. તેનાં માટે પુરુષાર્થ કરવાનો છે અને કરાવવાનો છે. બાબા પોઇન્ટ્સ તો ઘણી આપતાં રહે છે. કોઈ આવે તો ભેંટ (તફાવત) કરીને દેખાડો. ક્યાં આ હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી, ક્યાં તે હોલી. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નો તો જન્મ જ સતયુગમાં થાય છે. તે આવે જ પાછળ થી છે, કેટલો ફરક છે. બાળકો સમજે છે - શિવબાબા અમને આ બનાવી રહ્યાં છે. કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો. પોતાને અશરીરી આત્મા સમજો. ઊંચે થી ઊંચા શિવબાબા ભણાવીને ઊંચે થી ઊંચા બનાવે છે, બ્રહ્મા દ્વારા આપણે આ ભણીએ છીએ. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ બને છે. આ પણ તમે જાણો છો. મનુષ્ય તો કંઈ પણ નથી

સમજતાં. હમણાં આખી સૃષ્ટિ પર રાવણ રાજ્ય છે. તમે રામરાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છો, જેને તમે જાણો છો. ડ્રામા અનુસાર આપણે સ્વર્ગ સ્થાપન કરવા લાયક બની રહ્યાં છીએ. હવે બાબા લાયક બનાવે છે. સિવાય બાપનાં શાંતિધામ, સુખધામ કોઈ લઈ નથી જઈ શકતાં. ગપ્પા મારતા રહે છે ફલાણા સ્વર્ગ ગયાં, મુક્તિધામ ગયાં. બાપ કહે છે આ વિકારી, પતિત આત્માઓ શાંતિધામ કેવી રીતે જશે. તમે કહી શકો છો તો સમજશે આમને કેટલો ફખુર (નશો) છે. એવું વિચાર સાગર મંથન કરો, કેવી રીતે સમજાવીએ. ચાલતાં-ફરતાં અંદર માં આવવું જોઈએ. ધીરજ પણ રાખવાની છે, આપણે પણ લાયક બની જઈએ. ભારતવાસી જ પૂરા લાયક અને પૂરા નાલાયક બને છે. બીજું કોઈ નહીં. હમણાં બાપ તમને લાયક બનાવી રહ્યાં છે. નોલેજ ખુબ મજા ની છે. અંદર માં ખુબ ખુશી રહે છે - અમે આ ભારતને હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી બનાવશું. ચલન ખુબ રોયલ જોઈએ. ખાન-પાન, ચલન થી ખબર પડી જાય છે. શિવબાબા તમને આટલાં ઉંચ બનાવે છે. એમનાં બાળક બન્યાં છો તો નામ પ્રસિદ્ધ કરવાનું છે. ચલન એવી હોય જેથી સમજે આ તો હોલીએસ્ટ ઓફ હોલીનાં બાળકો છે. ધીમે-ધીમે તમે બનતાં જશો. મહિમા નીકળતી જશે. પછી કાયદા કાનૂન બધું નીકળશે, જે કોઈ પતિત અંદર આવી ન શકે. બાબા સમજી શકે છે, હજું સમય જોઈએ. બાળકોએ બહુ પુરુષાર્થ કરવાનો છે. પોતાની રાજધાની પણ તૈયાર થઈ જાય. પછી કરવામાં વાંધો નથી. પછી તો અહીંયા થી નીચે આબૂરોડ સુધી લાઈન લાગી જશે. હમણાં તમે આગળ ચાલો. બાબા તમારા ભાગ્ય ને વધારતાં રહે છે. પદમ ભાગ્યશાળી પણ કાયદેસર કહે છે ને. પગમાં પદમ દેખાડે છે ને. આ બધી આપ બાળકોની મહિમા છે. છતાં પણ બાપ કહે છે મનમનાભવ, બાપ ને યાદ કરો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. એવું કોઈ કામ નથી કરવાનું જે દિલ ખાતું રહે. પૂરા સુગંધિત ફૂલ બનવાનું છે. દેહ-અભિમાન ની દુર્ગંધ નીકાળી દેવાની છે.
2. ચલન ખુબ રોયલ રાખવાની છે. હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. દૃષ્ટિ એવી ન હોય જે પદ ભ્રષ્ટ થઈ જાય.

વરદાન :- દરેક ખજાના ને કાર્ય માં લગાવીને પદમોની કમાણી જમા કરવાવાળા પદમાપદમ ભાગ્યશાળી ભવ દરેક સેકન્ડ પદમોની કમાણી જમા કરવાનું વરદાન ડ્રામામાં સંગમ નાં સમય ને મળેલું છે. એવાં વરદાન ને સ્વયં પ્રતિ જમા કરો અને બીજાઓનાં પ્રતિ દાન કરો, એવી રીતે જ સંકલ્પનાં ખજાના ને, જ્ઞાન નાં ખજાના ને, સ્થૂળ ધન રૂપી ખજાના ને કાર્યમાં લગાવી પદમો ની કમાણી જમા કરો કારણ કે આ સમયે સ્થૂળ ધન પણ ઈશ્વર અર્થ સમર્પણ કરવાથી એક નવો પૈસો એક રત્ન સમાન વેલ્યુ નો થઈ જાય છે - તો આ સર્વ ખજાનાને સ્વયંનાં પ્રતિ કે સેવાનાં પ્રતિ કાર્યમાં લગાવો તો પદમાપદમ ભાગ્યશાળી બની જશો.

સ્લોગન :- જ્યાં દિલનો સ્નેહ છે ત્યાં બધાનો સહયોગ સહજ પ્રાપ્ત થાય છે.

“ મીઠા બાળકો - તમને હમણાં બાપ દ્વારા દિવ્ય દૃષ્ટિ મળી છે , એ દિવ્ય દૃષ્ટિ થી જ તમે આત્મા અને પરમાત્મા ને જોઈ શકો છો ”

પ્રશ્ન :- ડ્રામા નાં કયાં રહસ્યને સમજવા વાળા કઈ સલાહ કોઈ ને પણ નહીં આપશે?

ઉત્તર :- જે સમજે છે કે ડ્રામા માં જે કંઈ પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈ ગયું તે ફરી થી એક્ચુરેટ રિપીટ થશે, તે ક્યારેય કોઈ ને ભક્તિ છોડવાની સલાહ નહીં આપશે. જ્યારે એમની બુદ્ધિમાં જ્ઞાન સારી રીતે બેસી જશે, સમજશે અમે આત્મા છીએ, અમારે બેહદનાં બાપ થી વારસો લેવાનો છે. જ્યારે બેહદનાં બાપનો પરિચય થઈ જશે તો હદની વાતો સ્વતઃ ખતમ થઈ જશે.

ઓમ શાંતિ ! પોતાની આત્માનાં સ્વધર્મ માં બેઠા છો? રુહાની બાપ રુહાની બાળકો ને પૂછે છે કારણ કે આ તો બાળકો જાણે છે એક જ બેહદનાં બાપ છે, જેમને રુહ કહે છે. ફક્ત એમને સુપ્રીમ કહેવાય છે. સુપ્રીમ રુહ અથવા પરમ આત્મા કહે છે. પરમાત્મા છે જરૂર, એવું નહીં કહેશે કે પરમાત્મા છે જ નહીં. પરમ આત્મા એટલે પરમાત્મા. આ પણ સમજાવાયું છે, મુંઝાવું ન જોઈએ કારણ કે ૫૦૦૦ વર્ષ પહેલાં પણ આ જ્ઞાન તમે સાંભળ્યું હતું. આત્મા જ સાંભળે છે ને. આત્મા બહુજ નાની સૂક્ષ્મ છે. એટલી છે જે આ આંખોથી જોઈ નથી શકાતી. એવો કોઈ મનુષ્ય નહીં હશે જેમણે આત્માને આ આંખો થી જોઈ હશે. જોવામાં આવે છે પરંતુ દિવ્ય દૃષ્ટિ થી. તે પણ ડ્રામા પ્લાન અનુસાર. સારું, સમજો કોઈને આત્મા નો સાક્ષાત્કાર થાય છે, જેમ બીજી ચીજ જોવામાં આવે છે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ કંઈક સાક્ષાત્કાર થાય છે તો આ આંખો થી જ. તે દિવ્ય દૃષ્ટિ મળે છે જેનાથી ચૈતન્ય માં જુઓ છો. આત્માને જ્ઞાન ચક્ષુ મળે છે જેનાથી જોઈ શકે છે, પરંતુ ધ્યાન માં. ભક્તિમાર્ગ માં બહુ જ ભક્તિ કરે છે ત્યારે સાક્ષાત્કાર થાય છે. જેમ મીરાને સાક્ષાત્કાર થયો, નૃત્ય કરતી હતી. વૈકુંઠ તો હતું નહીં. ૫૦૦-૬૦૦ વર્ષ થયાં હશે. એ સમયે વૈકુંઠ હતું થોડી. જે ભૂતકાળ થઈ ગયું છે તે દિવ્ય દૃષ્ટિ થી જોઈ શકાય છે. જ્યારે બહુ જ ભક્તિ કરતાં-કરતાં એકદમ ભક્તિમય થઈ જાય છે ત્યારે દીદાર થાય છે પરંતુ એનાથી મુક્તિ નથી મળતી. મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નો રસ્તો ભક્તિ થી બિલ્કુલ ન્યારો છે. ભારતમાં કેટલાં અનેક મંદિર છે. શિવ નું લિંગ રાખે છે. મોટું લિંગ પણ રાખે છે, નાનું પણ રાખે છે. હવે એ તો બાળકો જાણે છે જેવી આત્મા છે એવા પરમપિતા પરમાત્મા છે. આકાર બધાનો એક જ છે. જેવાં બાપ તેવાં બાળકો. આત્માઓ બધાં ભાઈ-ભાઈ છે. આત્માઓ આ શરીરમાં આવે છે પાઈ ભજવવાં, આ સમજવાની વાતો છે. આ કોઈ ભક્તિમાર્ગ ની દંતકથાઓ નથી. જ્ઞાનમાર્ગ ની વાતો ફક્ત એક બાપ જ સમજાવે છે. પહેલાં-પહેલાં સમજાવવા વાળા બેહદનાં બાપ નિરાકાર જ છે, એમનાં માટે પૂરી રીતે કોઈ પણ સમજી નથી શકતાં. કહે છે એ તો સર્વવ્યાપી છે. આ કંઈ સાચું નથી. બાપ ને પોકારે છે, બહુજ પ્રેમ થી બોલાવે છે. કહે છે બાબા તમે જ્યારે આવશો તો તમારાં પર અમે વારી જઈશું. મારા તો તમે, બીજું ન કોઈ. તો જરૂર એમને યાદ કરવાં પડે. એ પોતે પણ કહે છે હું બાળકો. આત્માઓ થી જ વાત કરે છે. આને રુહાની નોલેજ કહેવાય છે. ગવાય પણ છે આત્મા અને પરમાત્મા અલગ રહ્યાં બહુકાળ..... આ પણ હિસાબ બતાવ્યો છે. બહુકાળ (લાંબાકાળ) થી તમે આત્માઓ અલગ રહો છો, જે પછી આ સમયે બાપ ની પાસે આવી છો. ફરીથી પોતાનો રાજયોગ શીખવાં. આ શિક્ષક સેવક છે. શિક્ષક હંમેશા આજ્ઞાકારી

સેવક હોય છે. બાપ પણ કહે છે હું તો બધાં બાળકો નો સેવક છું. તમે કેટલા અધિકાર થી બોલાવો છો હેં પતિત-પાવન આવીને અમને પાવન બનાવો. બધી છે ભક્તિઓ. કહે છે-હેં ભગવાન આવો, અમને ફરીથી પાવન બનાવો. પાવન દુનિયા સ્વર્ગ ને, પતિત દુનિયા નર્ક ને કહેવાય છે. આ બધી સમજવાની વાતો છે. આ કોલેજ અથવા ગોડ ફાધરલી વર્લ્ડ યુનિવર્સિટી (ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય) છે. આનો લક્ષ્ય-હેતુ છે મનુષ્ય થી દેવતા બનવું. બાળકો નિશ્ચય કરે છે અમારે આ બનવું છે. જેમને નિશ્ચય જ નહીં હશે તે સ્કૂલમાં બેસશે શું? લક્ષ્ય-હેતુ તો બુદ્ધિમાં છે. અમે બેરિસ્ટર કે ડોક્ટર બનીશું તો ભણશે ને. નિશ્ચય નહીં હશે તો આવશે જ નહીં. તમને નિશ્ચય છે અમે મનુષ્ય થી દેવતા, નર થી નારાયણ બનીએ છીએ. આ સાચી-સાચી સત્ય નર થી નારાયણ બનવાની કથા છે. હકીકતમાં આ છે ભણતર પરંતુ આને કથા કેમ કહે છે? કારણકે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ સાંભળી હતી. પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈ ગઈ છે. પાસ્ટ ને કથા કહેવાય છે. આ છે નર થી નારાયણ બનવાની શિક્ષા. બાળકો દિલ થી સમજે છે નવી દુનિયામાં દેવતાઓ, જૂની દુનિયામાં મનુષ્ય રહે છે. દેવતાઓમાં જે ગુણ છે તે મનુષ્યો માં નથી, એટલે એમને દેવતા કહેવાય છે. મનુષ્ય દેવતાઓની આગળ નમન કરે છે. તમે સર્વગુણ સંપન્ન.... છો પછી પોતાને કહે છે અમે પાપી નીંચ છીએ. મનુષ્ય જ કહે છે, દેવતાઓને તો નહીં કહેશે. દેવતાઓ હતાં સતયુગ માં, કળયુગ માં હોઈ ન શકે. પરંતુ આજકાલ તો બધાને શ્રી શ્રી કહી દે છે. શ્રી એટલે શ્રેષ્ઠ. સર્વશ્રેષ્ઠ તો ભગવાન જ બનાવી શકે છે. શ્રેષ્ઠ દેવતા સતયુગ માં હતાં, આ સમયે કોઈ મનુષ્ય શ્રેષ્ઠ છે નહીં. આપ બાળકો હમણાં બેહદનો સન્યાસ કરો છો. તમે જાણો છો આ જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે, એટલે આ બધાથી વૈરાગ્ય છે. તે તો છે હઠયોગી સન્યાસી. ઘરબાર છોડી નીકળ્યાં, પછી આવીને મહેલો માં બેઠા છે. નહીં તો ઝુંપડી પર કોઈ ખર્ચો થોડી લાગે છે, કંઈ પણ નહીં. એકાંત માટે ઝુંપડી માં બેસવાનું હોય છે, નહીં કે મહેલો માં. બાબા ની પણ ઝુંપડી બનેલી છે. ઝુંપડીમાં બધું સુખ છે. હમણાં આપ બાળકોએ પુરુષાર્થ કરી મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું છે. તમે જાણો છો ડ્રામામાં જે કંઈ પાસ્ટ થઈ ગયું તે ફરીથી એક્યુરેટ રિપીટ થશે, એટલે કોઈને પણ એવી સલાહ નહીં આપવાની કે ભક્તિ છોડો. જ્યારે જ્ઞાન બુદ્ધિ માં આવી જશે તો સમજશે કે અમે આત્મા છીએ, અમારે હવે તો બેહદનાં બાપ થી વારસો લેવાનો છે. બેહદનાં બાપનો જ્યારે પરિચય થાય છે તો પછી હદ ની વાતો ખતમ થઈ જાય છે. બાપ કહે છે ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં ફક્ત બુદ્ધિનો યોગ બાપ થી લગાવવાનો છે. શરીર નિર્વાહ માટે કર્મ પણ કરવાનું છે, જેમ ભક્તિમાં પણ કોઈ-કોઈ બહુજ નૌધા ભક્તિ કરે છે. નિયમ થી રોજ જઈને દર્શન કરે છે. દેહધારીઓની પાસે જવું, તે બધું છે શારીરિક યાત્રા. ભક્તિમાર્ગ માં કેટલાં ધક્કા ખાવા પડે છે. અહીંયા કંઈ પણ ધક્કા નથી ખાવાનાં. આવે છે તો સમજાવવા માટે બેસાડાય છે. બાકી યાદ માટે કોઈ એક જગ્યાએ બેસી નથી જવાનું. ભક્તિમાર્ગ માં કોઈ કૃષ્ણનાં ભક્ત હોય છે તો એવું નથી કે ચાલતાં-ફરતાં કૃષ્ણ ને યાદ નથી કરી શકતાં એટલે જે ભણેલા મનુષ્ય હોય છે, કહે છે કૃષ્ણ નું ચિત્ર ઘર માં રાખ્યું છે પછી તમે મંદિરો માં કેમ જાઓ છો. કૃષ્ણનાં ચિત્રો ની પૂજા તમે ક્યાંય પણ કરો. સારું, ચિત્ર ન રાખો, યાદ કરતાં રહો. એકવાર ચીજ જોઈ તો પછી તે યાદ રહે છે. તમને પણ એ જ કહે છે, શિવબાબા ને તમે ઘેર બેઠાં યાદ નથી કરી શકતાં? આ તો છે નવી વાત. શિવબાબા ને કોઈ પણ જાણતાં નથી. નામ, રૂપ, દેશ, કાળ ને જાણતાં જ નથી, કહી દે છે સર્વવ્યાપી. આત્માને પરમાત્મા તો નથી કહેવાતું. આત્મા ને બાપની યાદ આવે છે. પરંતુ બાપને જાણતાં નથી તો સમજાવવું પડે ૭ દિવસ. પછી રોજ પોઈન્ટ પણ સમજાવાય છે. બાપ જ્ઞાનનાં સાગર છે ને. કેટલાં સમય થી સાંભળતા આવ્યાં છો કારણ કે નોલેજ છે ને. સમજો છો અમને મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું નોલેજ મળે છે. બાપ કહે છે તમને નવી-નવી ગુહ્ય વાતો સંભળાવું છું. મુરલી તમને નથી મળતી તો તમે કેટલાં ચિલ્લાવો છો. બાપ કહે છે તમે બાપને તો યાદ કરો. મુરલી વાંચો છો તો પણ ભૂલી જાઓ છો. પહેલાં-પહેલાં તો આ યાદ કરવાનું છે - હું આત્મા છું, આટલી નાની બિન્દી છું.

આત્માને પણ જાણવાની છે. કહે છે આમની આત્મા નીકળી બીજા માં પ્રવેશ કર્યો. આપણે આત્મા જ જન્મ લેતાં-લેતાં હવે પતિત, અપવિત્ર બન્યાં છીએ. પહેલાં તમે પવિત્ર ગૃહસ્થ ધર્મનાં હતાં. લક્ષ્મી-નારાયણ બંને પવિત્ર હતાં. પછી બંનેવ અપવિત્ર બન્યાં, પછી બંને પવિત્ર હોય છે તો શું અપવિત્ર થી પવિત્ર બન્યાં? કે પવિત્ર જન્મ લીધો? બાપ બેસી સમજાવે છે, કેવાં તમે પવિત્ર હતાં. પછી વામમાર્ગ માં જવાથી અપવિત્ર બન્યાં છો. પુજારી ને અપવિત્ર, પૂજ્ય ને પવિત્ર કહીશું. આખી દુનિયા નો ઇતિહાસ-ભૂગોળ તમારી બુદ્ધિ માં છે. કોણ-કોણ રાજ્ય કરતાં હતાં? કેવી રીતે એમને રાજ્ય મળ્યું, એ તમે જાણો છો, બીજું કોઈ નથી જે જાણતું હોય. તમારી પાસે પણ પહેલા આ નોલેજ, રચના અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંતનું નહોતું, એટલે નાસ્તિક હતાં. નહોતાં જાણતાં. નાસ્તિક બનવાથી કેટલાં દુઃખી બની જાય છે. હમણાં તમે અહીં આવ્યાં છો આ દેવતા બનવાં. ત્યાં કેટલાં સુખ હશે. દૈવી ગુણ પણ અહીંયા ધારણ કરવાનાં છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્માની સંતાન ભાઈ-બહેન થયાં ને. કિમિનલ (અપવિત્ર) દૃષ્ટિ જવી ન જોઈએ, એમાં છે મહેનત. આંખો બહુ કિમિનલ છે. બધાં અંગોમાં કિમિનલ છે આંખો. અડધોકલ્પ કિમિનલ, અડધોકલ્પ સિવિલ (પવિત્ર) રહે છે. સતયુગમાં કિમિનલ નથી રહેતી. આંખો કિમિનલ છે તો અસુર કહેવાય છે. બાપ પોતે કહે છે કે હું પતિત દુનિયામાં આવું છું. જે પતિત બન્યાં છે, એમણે જ પાવન બનવાનું છે. મનુષ્ય તો કહે છે આ પોતાને ભગવાન કહેવડાવે છે. ઝાડ માં જુઓ એકદમ તમોપ્રધાન દુનિયાનાં અંત માં ઉભાં છે, તે જ પછી તપસ્યા કરી રહ્યાં છે. સતયુગ થી લક્ષ્મી નારાયણ ની ડીનાયસ્ટી (કુળ) ચાલે છે. સંવત પણ આ લક્ષ્મી-નારાયણ થી ગણાશે એટલે બાબા કહે છે લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય દેખાડો છો તો લખો અહીંથી ૧૨૫૦ વર્ષ પછી ત્રેતા. શાસ્ત્રોમાં પછી લખો વર્ષ લખી દીધાં છે. રાત-દિવસ નો ફરક થઈ ગયો ને. બ્રહ્માની રાત અડધોકલ્પ, બ્રહ્માનો દિવસ અડધોકલ્પ - આ વાતો બાપ જ સમજાવે છે. તો પણ કહે છે - મીઠા બાળકો, પોતાને આત્મા સમજો, બાપ ને યાદ કરો. એમને યાદ કરતાં-કરતાં તમે પાવન બની જશો, પછી અંત મતિ સો ગતિ થઈ જશે. બાબા એવું નથી કહેતાં અહીંયા બેસી જાઓ. સેવાધારી બાળકોને તો બેસાડશે નહીં. સેવાકેન્દ્ર, મ્યુઝિયમ વગેરે ખોલતાં રહે છે. કેટલાને નિમંત્રણ વહેંચે છે, આવીને ગોડલી બર્થ રાઈટ (જન્મસિદ્ધ અધિકાર) વિશ્વની બાદશાહી લો. તમે બાપનાં બાળકો છો. બાપ છે સ્વર્ગનાં રચયિતા તો તમને પણ સ્વર્ગ નો વારસો હોવો જોઈએ. બાપ કહે છે હું એક જ વાર સ્વર્ગની સ્થાપના કરવા આવું છું. એક જ દુનિયા છે જેનું ચક્ર ફરતું રહે છે. મનુષ્યની તો અનેક મતો, અનેક વાતો છે. મત-મતાંતર કેટલાં છે, આને કહેવાય છે અદ્વેત મત. ઝાડ કેટલું મોટું છે. કેટલી ડાળ-ડાળીઓ નીકળે છે. કેટલાં ધર્મ ફેલાઈ રહ્યાં છે, પહેલા તો એક મત, એક રાજ્ય હતું. આખાં વિશ્વ પર આમનું રાજ્ય હતું. આ પણ હમણાં તમને ખબર પડી છે. આપણે જ આખાં વિશ્વનાં માલિક હતાં. પછી ૮૪ જન્મ ભોગવી કંગાળ બન્યાં છીએ. હમણાં તમે કાળ પર જીત પામો છો, ત્યાં ક્યારેય અકાળે મૃત્યુ થતું નથી. અહીંયા તો જુઓ બેઠા-બેઠા અકાળે મૃત્યુ થતું રહે છે. ચારે તરફ મોત જ મોત છે. ત્યાં આવું નથી થતું, પૂરી ઉંમર જીવન ચાલે છે. ભારતમાં પ્યોરીટી (પવિત્રતા), પીસ (શાંતિ), પ્રોસપર્ટી (સુખ) હતું. ૧૫૦ વર્ષ એવરેજ (સરેરાસ) આયુ હતી, હમણાં કેટલી આયુ રહે છે.

ઈશ્વરે તમને યોગ શીખવાડ્યો તો તમને યોગેશ્વર કહે છે. ત્યાં થોડી કહેશે. આ સમયે તમે યોગેશ્વર છો, તમને ઈશ્વર રાજ્યોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. પછી રાજ-રાજેશ્વર બનવાનું છે. હમણાં તમે જ્ઞાનેશ્વર છો પછી રાજેશ્વર અર્થાત્ રાજાઓનાં રાજા બનશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની

બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આંખો ને સિવિલ (પવિત્ર) બનાવવાની મહેનત કરવાની છે. બુદ્ધિમાં સદા રહે કે અમે પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો ભાઈ-બહેન છીએ, કિમિનલ (અપવિત્ર) દૃષ્ટિ રાખી ન શકાય.
2. શરીર નિર્વાહ અર્થ કર્મ કરતાં બુદ્ધિનો યોગ એક બાપ થી લગાવવાનો છે, હૃદની બધી વાતો છોડી બેહદનાં બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બેહદનાં સન્યાસી બનવાનું છે.

વરદાન :- સદા અતીન્દ્રિય સુખનાં ઝૂલામાં ઝૂલવા વાળા સંગમયુગ ની સર્વ અલૌકિક પ્રાપ્તિઓથી સંપન્ન ભવ

જે બાળકો અલૌકિક પ્રાપ્તિઓથી સદા સંપન્ન છે તે અતીન્દ્રિય સુખનાં ઝૂલામાં ઝૂલતાં રહે છે. જેમ જે લાડલા બાળકો હોય છે એમને ઝૂલામાં ઝૂલાવે છે. એમ સર્વ પ્રાપ્તિ સંપન્ન બ્રાહ્મણોનો ઝૂલો અતીન્દ્રિય સુખનો ઝૂલો છે, આ જ ઝૂલામાં સદા ઝૂલતાં રહો. ક્યારેય પણ દેહ-અભિમાન માં નહિં આવતાં. જે ઝૂલાથી ઉતરી ને ધરતી પર પગ રાખે છે તે મેલા થઈ જાય છે. ઊંચે થી ઉંચા બાપનો સ્વચ્છ બાળકો સદા અતીન્દ્રિય સુખ નાં ઝૂલામાં ઝૂલતાં, માટીમાં પગ ન રાખી શકે.

સ્લોગન :- “હું ત્યાગી છું” આ અભિમાન નો ત્યાગ જ સાચો ત્યાગ છે.

“ મીઠા બાળકો - આ પતિત દુનિયા એક જૂનું ગામ છે , આ તમારા રહેવા લાયક નથી , તમારે હવે નવી પાવન દુનિયામાં જવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- બાપ પોતાનાં બાળકોને ઉન્નતિ ની કઈ એક યુક્તિ બતાવે છે?

ઉત્તર :- બાળકો, તમે આજ્ઞાકારી બની બાપદાદાની મત પર ચાલતાં રહો. બાપદાદા બંને ભેગાં છે, એટલે જો આમનાં કહેવાથી કંઈ નુકસાન પણ થયું તો પણ જવાબદાર બાપ છે, બધું ઠીક કરી દેશે. તમે પોતાની મત નહીં ચલાવો, શિવબાબા ની મત સમજી ચાલતાં રહો તો બહુજ ઉન્નતિ થશે.

ઓમ શાંતિ ! પહેલી-પહેલી મુખ્ય વાત રુહાની બાળકોને રુહાની બાપ સમજાવે છે કે પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરી બેસો અને બાપ ને યાદ કરો તો તમારા બધાં દુઃખ દૂર થઈ જશે. તે લોકો આશીર્વાદ આપે છે ને, આ બાપ પણ કહે છે - બાળકો, તમારા બધાં દુઃખ દૂર થઈ જશે. ફક્ત પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. આ તો અતિ સહજ છે. આ છે ભારતનો પ્રાચીન સહજ રાજયોગ. પ્રાચીન નો પણ સમય તો જોઈએ ને. લોંગ-લોંગ (લાંબો સમય) પણ કેટલો? બાપ સમજાવે છે પૂરા ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આ રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો. આ બાપ વગર કોઈ સમજાવી ન શકે અને બાળકો વગર કોઈ સમજી ન શકે. ગાયન પણ છે આત્માઓ, બાળકો અને પરમાત્મા બાપ અલગ રહ્યાં બહુકાળ..... બાપ જે કહે છે તમે સીડી ઉતરતા-ઉતરતા પતિત બની ગયાં છો. હવે સ્મૃતિ આવી. બધાં ચિલ્લાવે છે-હૈં પતિત-પાવન..... કળયુગમાં પતિત જ હોય છે. સતયુગ માં હોય છે પાવન. એ છે જ પાવન દુનિયા. આ જૂની પતિત દુનિયા રહેવા લાયક નથી. પરંતુ માયાનો પણ પ્રભાવ કાંઈ ઓછો નથી. અહીંયા જુઓ તો ૧૦૦-૧૨૫ માળનાં મોટા-મોટા મકાન બનાવતાં રહે છે. આને માયાનો પામ્પ (ભપકો) કહેવાય છે. માયાનો ભપકો એવો છે જે કહો સ્વર્ગ ચાલો, તો કહી દેશે અમારા માટે સ્વર્ગ તો અહીંયા જ છે, આને માયાનો જલવો કહેવાય છે. પરંતુ આપ બાળકો જાણો છો આ તો જૂનું ગામ છે, આને કહેવાય છે નર્ક, જૂની દુનિયા તે પણ રૌરવ નર્ક. સતયુગ ને કહેવાય જ છે સ્વર્ગ. આ અક્ષર તો છે ને. આને વિશશ વર્લ્ડ (વિકારી દુનિયા) તો બધાં કહેશે. વાઇસલેસ વર્લ્ડ (નિર્વિકારી દુનિયા) તો આ સ્વર્ગ હતું. સ્વર્ગ ને કહેવાય જ છે વાઇસલેસ વર્લ્ડ, નર્ક ને વિશશ વર્લ્ડ કહેવાય છે. આટલી પણ સહજ વાતો કેમ નથી કોઈની બુદ્ધિમાં આવતી! મનુષ્ય કેટલાં દુઃખી છે. કેટલાં લડાઈ-ઝઘડા વગેરે થતાં રહે છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ બોમ્બસ વગેરે પણ એવાં બનાવતાં રહે છે, જે પડે અને મનુષ્ય ખતમ થઈ જાય. પરંતુ તુચ્છ બુદ્ધિ મનુષ્ય સમજતાં નથી કે હવે શું થવાનું છે. આ વાતો કોઈ સમજાવી નથી શકતું સિવાય બાપનાં, શું થવાનું છે? જૂની દુનિયાનો વિનાશ થવાનો છે અને નવી દુનિયાની સ્થાપના પણ ગુપ્ત થઈ રહી છે.

આપ બાળકોને કહેવાય જ છે - ગુપ્ત વારીયર્સ (યોદ્ધા). કોઈ સમજે છે શું, કે તમે લડાઈ કરી રહ્યાં છો. તમારી લડાઈ છે જે ૫ વિકારો થી. બધાને કહો છો પવિત્ર બનો. એક બાપનાં બાળકો છો ને, પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો તો બધાં ભાઈ-બહેન થયાં ને. સમજાવવાની ઘણી યુક્તિઓ જોઈએ. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં તો અસંખ્ય બાળકો છે, એક તો નથી. નામ જ છે પ્રજાપિતા. લૌકિક બાપને

ક્યારેય પ્રજાપિતા નહીં કહીશું. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે તો તેમનાં બધાં બાળકો આપસમાં ભાઈ-બહેન, બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ થયાં ને. પરંતુ સમજતાં નથી. જેમ કે પથ્થર બુદ્ધિ છે, સમજવાની કોશિશ પણ નથી કરતાં. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો ભાઈ-બહેન થઈ ગયાં. વિકારમાં તો જઈ ન શકે. તમારા બોર્ડ પર પણ પ્રજાપિતા અક્ષર ખુબ જરૂરી છે. આ અક્ષર તો જરૂર નાખવાં જોઈએ. ફક્ત બ્રહ્મા લખવાથી એટલું જોરદાર નથી થતું. તો બોર્ડમાં પણ કરેક્ટ (સાચાં) અક્ષર લખી સુધારવું પડે. આ છે બહુ જરૂરી અક્ષર. બ્રહ્મા નામ તો સ્ત્રી નું પણ છે. નામ જ ખુટી ગયાં છે તો પુરુષ નું નામ સ્ત્રી પર રાખી દીધું છે. આટલાં નામ લાવે ક્યાંથી? છે તો બધું ડ્રામા પ્લાન અનુસાર. બાપનાં વફાદાર, આજ્ઞાકારી બનવું કોઈ માસીનું ઘર નથી. બાપ અને દાદા બંને ભેગાં છે ને. સમજી નથી શકતાં આ કોણ છે? ત્યારે શિવબાબા કહે છે મારી આજ્ઞા ને પણ સમજી નથી શકતાં. ઉલટું કહે કે સુલ્ટું, તમે સમજો શિવબાબા કહે છે તો જવાબદાર એ થઈ જશે. આમનાં કહેવાથી કંઈ નુકસાન થયું તો પણ જવાબદાર એ હોવાથી, એ બધું ઠીક કરી દેશે. શિવબાબા નું જ સમજતાં રહો તો તમારી ઉન્નતિ બહુજ થશે. પરંતુ મુશ્કેલ સમજે છે. કોઈ પછી પોતાની મત પર ચાલતાં રહે છે. બાપ કેટલાં દૂરથી આવે છે આપ બાળકોને ડાયરેક્શન આપવાં, સમજાવવાં. બીજા કોઈની પાસે તો આ આધ્યાત્મિક નોલેજ નથી. આખો દિવસ આ ચિંતન ચાલવું જોઈએ-શું લખીએ જે મનુષ્ય સમજે. એવાં-એવાં સીધા અક્ષર લખવાં જોઈએ જે મનુષ્યો ની દૃષ્ટિ પડે. તમે એવું સમજાવો કે કોઈ પ્રશ્ન પૂછવાની દરકાર જ ન પડે. બોલો, બાપ કહે છે પોતાને આત્મા સમજી મને યાદ કરો તો બધાં દુઃખ દૂર થઈ જશે. જે સારી રીતે યાદ માં રહેશે તે જ ઉંચ પદ પામશે. આ તો સેકન્ડ ની વાત છે. મનુષ્ય શું-શું પૂછતાં રહે છે-તમે કંઈ પણ નહીં બતાવો. કહો, વધારે પૂછો નહીં. પહેલાં એક વાત નિશ્ચય કરો, પ્રશ્નોનાં વધારે જંગલમાં પડી જશો તો પછી નીકળવાનો રસ્તો મળશે નહીં. જેમ ફાગી (ધુમ્મસ) માં મનુષ્ય મુંઝાય છે તો પછી નીકળી નથી શકતાં, આ પણ એવું છે મનુષ્ય ક્યાંથી ક્યાં માયા તરફ નીકળી જાય છે એટલે પહેલાં બધાને એક જ વાત બતાવો-તમે તો આત્મા છો અવિનાશી. બાપ પણ અવિનાશી છે, પતિત-પાવન છે. તમે છો પતિત. હવે કાં તો ઘરે જવાનું છે કાં તો નવી દુનિયામાં. જૂની દુનિયામાં અંત સુધી આવતાં રહે છે. જે પૂરું ભણશે નહીં તે તો જરૂર પાછળ આવશે. કેટલો હિસાબ છે અને પછી ભણતર થી પણ સમજાય છે પહેલાં કોણ જશે? સ્કૂલમાં પણ નિશાની દેખાડે છે ને. દોડીને હાથ લગાવીને આવો. પહેલાં નંબર વાળા ને ઈનામ મળે છે. આ છે બેહદની વાત. બેહદ નું ઈનામ મળે છે. બાપ કહે છે યાદની યાત્રા પર રહો. દૈવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. સર્વગુણ સંપન્ન અહીંયા બનવાનું છે એટલે બાબા કહે છે ચાર્ટ રાખો. યાદની યાત્રાનો પણ ચાર્ટ રાખો તો ખબર પડશે કે અમે ફાયદા માં છીએ કે નુકસાન માં. પરંતુ બાળકો રાખતાં નથી. બાબા કહે છે પરંતુ બાળકો કરતાં નથી. બહુ થોડાં કરે છે એટલે માળા પણ કેટલાં થોડાં ની જ છે. ૮ ઊંચી સ્કોલરશીપ લેશે પછી ૧૦૮ પ્લસ માં રહે છે ને. પ્લસ માં કોણ જશે? બાદશાહ અને રાણી. બહુ જરાક ફરક રહે છે.

તો બાપ કહે છે પહેલાં પોતાને આત્મા સમજો અને બાપ ને યાદ કરો - આ જ છે યાદની યાત્રા. બસ આ જ બાપ નો સંદેશ આપવાનો છે. ટીક-ટીક કરવાની જરૂર નથી, મનમનાભવ. દેહનાં બધાં સંબંધ છોડી, જૂની દુનિયામાં બધાનો બુદ્ધિથી ત્યાગ કરવાનો છે કારણ કે હવે પાછાં જવાનું છે, અશરીરી બનવાનું છે. અહિયાં બાબા યાદ અપાવે છે પછી આખાં દિવસમાં બિલ્કુલ યાદ પણ નથી કરતાં, શ્રીમત પર નથી ચાલતાં. બુદ્ધિમાં બેસતું નથી. બાપ કહે છે નવી દુનિયામાં જવું છે તો તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. બાબાએ આપણને રાજ્ય-ભાગ્ય આપ્યું, આપણે ફરીથી એવી રીતે ગુમાવ્યું, ૮૪ જન્મ લીધાં. લાખો વર્ષની વાત નથી, ઘણાં બાળકો અલ્ફ ને ન જાણવાનાં કારણે પછી બહુજ પ્રશ્ન પૂછતાં રહે છે. બાપ કહે છે પહેલાં મામેકમ્ યાદ કરો તો પાપ

કપાઈ જાય અને દૈવીગુણ ધારણ કરો તો દેવતા બની જશો બીજું કંઈ પૂછવાની દરકાર નથી. અલ્ફ ન સમજી બે ની ટીક-ટીક કરવાથી સ્વયં પણ મુંઝાય જાય છે પછી હેરાન થઈ જાય છે. બાપ કહે છે પહેલાં અલ્ફ ને જાણવાથી બધું જાણી જશો. મારા દ્વારા મને જાણવાથી તમે બધું જાણી જશો. બાકી જાણવાનું કંઈ રહેશે નહીં. એટલે ૭ દિવસ રાખવામાં આવે છે. ૭ દિવસમાં ઘણું સમજી શકે છે. પરંતુ નંબરવાર સમજવા વાળા હોય છે. કોઈ તો કંઈ પણ સમજતાં નથી. તે શું રાજા રાણી બનશે. એકની ઉપર રાજાઈ કરશે શું? દરેકે પોતાની પ્રજા બનાવવાની છે. સમય બહુ વ્યર્થ કરે છે. બાપ તો કહે છે બિચારા છે. ભલે કેટલાં પણ મોટા-મોટા પદવાળા છે, પરંતુ બાપ જાણે છે એ તો બધું માટીમાં મળી જવાનું છે. બાકી થોડો સમય છે. વિનાશ કાળે વિપરીત બુદ્ધિ વાળાનો તો વિનાશ થવાનો છે. આપણી આત્માઓની પ્રીત બુદ્ધિ કેટલી છે, તે તો સમજી શકો છો. કોઈ કહે છે એક-બે કલાક યાદ રહે છે! શું લૌકિક બાપ થી તમે એક-બે કલાક પ્રીત રાખો છો? આખો દિવસ બાબા-બાબા કરતાં રહો છો. અહીંયા ભલે બાબા-બાબા કહો છો પરંતુ હઠી પ્રીત થોડી છે. વારંવાર કહે છે શિવબાબા ને યાદ કરતાં રહો. સાચી-સાચી યાદ કરવાની છે. ચાલાકી ચાલી ન શકે. ઘણાં છે જે કહે છે અમે તો શિવબાબા ને ખુબ યાદ કરીએ છીએ પછી તે તો ઉડવા લાગી જાય. બાબા બસ અમે તો જઈએ છીએ સર્વિસ પર અનેકોનું કલ્યાણ કરવાં. જેટલો અનેકોને સંદેશ આપશો એટલાં યાદમાં રહેશે. ઘણી બાળકીઓ કહે છે બંધન છે. અરે, બંધન તો આખી દુનિયા ને છે, બંધન ને યુક્તિ થી કાપવાનું છે. યુક્તિઓ ઘણી છે, સમજો કાલે મરી જાઓ છો તો પછી બાળકો કોણ સંભાળશે? જરૂર કોઈ ન કોઈ સંભાળવા વાળા નીકળી આવશે. અજ્ઞાનકાળ માં તો બીજા લગ્ન કરી લે છે. આ સમયે તો લગ્ન પણ મુસીબત છે. કોઈને થોડા પૈસા આપીને કહો બાળકોને સંભાળો. તમારો આ મરજીવા જન્મ છે ને. જીવતે જીવ મરી ગયાં પછી પાછળ કોણ સંભાળશે? તો જરૂર નર્સ રાખવી પડે. પૈસાથી શું નથી થઈ શકતું. બંધનમુક્ત જરૂર બનવાનું છે. સર્વિસનાં શોખ વાળા જાતે જ ભાગશે. દુનિયાથી મરી ગયાં ને. અહીંયા તો બાપ કહે છે મિત્ર-સંબંધીઓ વગેરે નો પણ ઉદ્ધાર કરો. બધાને સંદેશ આપવાનો છે - મનમનાભવ નો, તો તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જાઓ. આ બાપ જ કહે છે બીજા તો ઉપર થી આવે છે. એમની પ્રજા પણ એમની પાછળ આવતી રહેશે. જેમ કાઈસ્ટ બધાને નીચે લઈ આવે છે. નીચે પાર્ટ ભજવતા-ભજવતા જ્યારે અશાંત થાય છે તો કહે છે અમને શાંતિ જોઈએ. બેઠા તો હતાં શાંતિ માં. પછી પ્રીસેપ્ટર (ગુરુ) પાછળ આવવું પડે છે. પછી કહે છે હેં પતિત-પાવન આવો. કેવી રમત બનેલી છે. તે અંતમાં આવીને લક્ષ્ય લેશે. બાળકોએ સાક્ષાત્કાર કરેલો છે. મનનનાભવ નું લક્ષ્ય આવીને લેશે. હમણાં તમે બેગર ટૂ પ્રિન્સ (કંગાળ થી ભરપૂર) બનો છો. આ સમયનાં જે સાહકાર છે, તે બેગર બનશે. વન્ડર (અદ્ભુત) છે. આ રમતને જરા પણ કોઈ નથી જાણતાં. આખી રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. કોઈ તો ગરીબ પણ બનશે ને. આ ખુબ દૂરાંદેશ બુદ્ધિ થી સમજવાની વાતો છે. અંતમાં બધો સાક્ષાત્કાર થશે આપણે કેવી રીતે ટ્રાન્સફર થઈએ છીએ. તમે ભણો છો નવી દુનિયાનાં માટે. હમણાં છો સંગમ પર. ભણીને પાસ કરશો તો દૈવીકુળ માં જશો. હમણાં બ્રાહ્મણ કુળમાં છો. આ વાતો કોઈ સમજી ન શકે. ભગવાન ભણાવે છે, જરા પણ કોઈની બુદ્ધિમાં નથી બેસતું. નિરાકાર ભગવાન જરૂર આવશે ને. આ ડ્રામા ખુબ વન્ડરફુલ બનેલો છે, આને તમે જાણો છો અને પાર્ટ ભજવી રહ્યાં છો. ત્રિમૂર્તિ નાં ચિત્ર પર પણ સમજાવવું પડે-બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના. વિનાશ તો ઓટોમેટિકલી થવાનો જ છે. ફક્ત નામ રાખી દીધું છે. આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. મુખ્ય વાત છે પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો તો જંક (કાટ) ઉતરી જશે. સ્કૂલમાં જેટલું સારી રીતે ભણશો, સારી આવક થશે. તમને ૨૧ જન્મનાં માટે હેલ્થ વેલ્થ મળે છે, ઓછી વાત છે શું. અહીંયા ભલે વેલ્થ છે પરંતુ સમય નથી જે પુત્ર-પોત્ર ખાઈ શકે. બાપે બધું આ સેવામાં લગાવી દીધું, તો કેટલું જમા થઈ ગયું. બધાનું થોડી જમા થાય છે.

એટલાં લખપતિ છે, પૈસા કામ આવશે નહીં. બાપ લેશે જ નહીં જે પછી આપવું પડે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ધ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બંધન કાપવાની યુક્તિ રચવાની છે. જીગરી બાપથી પ્રીત રાખવાની છે. બાપનો બધાને સંદેશ આપી, બધાનું કલ્યાણ કરવાનું છે.
2. દૂરાંદેશી બુદ્ધિ થી આ બેહદની રમત ને સમજવાની છે. બેગર ટૂ પ્રિન્સ બનવાનાં ભણતર પર પૂરું ધ્યાન આપવાનું છે. યાદ નો સાચો-સાચો ચાર્ટ રાખવાનો છે.

વરદાન :- સત્યતા નાં આધાર પર એક બાપ ને પ્રત્યક્ષ કરવા વાળા નિર્ભય ઓથોરિટી સ્વરૂપ ભવ સત્યતા જ પ્રત્યક્ષતા નો આધાર છે. બાપ ને પ્રત્યક્ષ કરવા માટે નિર્ભય અને ઓથોરિટી સ્વરૂપ બની ને બોલો, સંકોચ થી નહીં. જ્યારે અનેક મતવાળા ફક્ત એક વાતને માની લેશે કે આપણા બધાનાં બાપ એક છે અને એ જ હવે કાર્ય કરી રહ્યાં છે, આપણે બધાં એક ની સંતાન એક છીએ અને આ એક જ યથાર્થ છે.. તો વિજય નો ઝંડો લહેરાઈ જશે. આ જ સંકલ્પ થી મુક્તિધામ જશો અને પછી જ્યારે પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવવા આવશો તો પહેલાં આ જ સંસ્કાર ઇમર્જ (જાગૃત) થશે કે ગોડ ઇજ વન (ભગવાન એક છે). આ જ ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) ની સ્મૃતિ છે.

સ્લોગન :- સહન કરવું જ સ્વયં નાં શક્તિરૂપ ને પ્રત્યક્ષ કરવાનું છે.

“મીઠા બાળકો - આ શરીર રુપી રમકડું આત્મા રુપી ચૈતન્ય ચાવી થી ચાલે છે, તમે પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો તો નિર્ભય બની જશો”

પ્રશ્ન :- આત્મા શરીર ની સાથે રમત રમતાં નીચે આવી છે એટલે એને શું નામ આપશો?

ઉત્તર :- કટપુતલી. જેમ ડ્રામામાં કટપુતલીઓની રમત રમાડે છે તેમ આપ આત્માઓ કટપુતલી ની જેમ ૫ હજાર વર્ષમાં રમત રમતાં નીચે પહોંચી ગઈ છો. બાપ આવ્યાં છે આપ કટપુતલીઓને ઉપર ચઢવાનો રસ્તો બતાવવાં. હવે તમે શ્રીમત ની ચાવી લગાવો તો ઉપર ચાલ્યાં જશો.

ગીત :- મહેફિલ મે જલ ઉઠી શમા...

ઓમ્ શાંતિ! રુહાની બાપ રુહાની બાળકો ને શ્રીમત આપે છે - ક્યારેક કોઈની ચલન સારી નથી હોતી તો મા-બાપ કહે છે - તમને શલ ઈશ્વર મત આપે. બિચારાઓ ને એ ખબર જ નથી કે ઈશ્વર સાચે જ મત આપે છે. હમણાં આપ બાળકોને ઈશ્વરીય મત મળી રહી છે અર્થાત્ રુહાની બાપ બાળકોને શ્રેષ્ઠ મત આપી રહ્યાં છે શ્રેષ્ઠ બનવાનાં માટે. હમણાં તમે સમજો છો અમે શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ બની રહ્યાં છીએ. બાપ અમને કેટલી ઊંચી મત આપી રહ્યાં છે. અમે એમની મત પર ચાલીને મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યાં છીએ. તો સિદ્ધ થાય છે મનુષ્ય ને દેવતા બનાવવા વાળા એ જ બાપ છે. સિક્કમ લોકો પણ ગાયે છે મનુષ્ય સે દેવતા કિયે.... તો જરૂર મનુષ્ય થી દેવતા બનવાની મત આપે છે. એમની મહિમા પણ ગાવાઈ છે - એકોઅંકાર...કર્તા પુરુષ, નિર્ભય... તમે બધાં નિર્ભય થઈ જાઓ છો. પોતાને આત્મા સમજો છો ને. આત્માને કોઈ ભય નથી રહેતો. બાપ કહે છે નિર્ભય બનો. ભય પછી શેનો. તમને ભય નથી. તમે પોતાનાં ઘરે બેઠાં પણ બાપની શ્રીમત લેતાં રહો છો. હવે શ્રીમત કોની? કોણ આપે છે? આ વાતો ગીતામાં તો છે જ નહીં. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો. બાપ કહે છે તમે પતિત બની ગયાં છો, હવે પાવન બનવા માટે મામેકમ્ યાદ કરો. આ પુરુષોત્તમ બનવાનો મેળો સંગમયુગ પર જ થાય છે. ઘણાં આવીને શ્રીમત લે છે. આને કહેવાય છે ઈશ્વરની સાથે બાળકો નો મેળો. ઈશ્વર પણ નિરાકાર છે. બાળકો (આત્માઓ) પણ નિરાકાર છે. આપણે આત્મા છીએ, આ પાક્કી-પાક્કી આદત પાડવાની છે. જેમ રમકડા ને ચાવી અપાય છે તો ડાન્સ કરવા લાગી જાય છે. તો આત્મા પણ આ શરીર રુપી રમકડા ની ચાવી છે. આત્મા આમાં ન હોય તો કંઈ પણ કરી ન શકે. તમે છો ચૈતન્ય રમકડા. રમકડા ની ચાવી ન અપાય તો કામનું નહીં રહેશે. ઉભું રહી જશે. આત્મા પણ ચૈતન્ય ચાવી છે અને આ અવિનાશી, અમર ચાવી છે. બાપ સમજાવે છે હું જોવું જ છું આત્માને. આત્મા સાંભળે છે - આ પાક્કી આદત પાડવાની છે. આ ચાવી વગર શરીર ચાલી ન શકે. આમને પણ ચાવી અવિનાશી મળેલી છે. ૫ હજાર વર્ષ આની ચાવી ચાલે છે. ચૈતન્ય ચાવી હોવાનાં કારણે ચક્ર ફરતું જ રહે છે. આ છે ચૈતન્ય રમકડા. બાપ પણ ચૈતન્ય આત્મા છે. જ્યારે ચાવી પૂરી થઈ જાય છે તો પછી બાપ નવેસર થી યુક્તિ બતાવે છે કે મને યાદ કરો તો પછી ચાવી લાગી જશે અર્થાત્ આત્મા તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશે. જેમ મોટર માં પેટ્રોલ ખતમ થાય તો ફરી ભરાય છે ને. હમણાં તમારી આત્મા સમજે છે - અમારા માં પેટ્રોલ કેવી રીતે ભરાશે! બેટરી ખાલી હોય છે પછી એમાં પાવર ભરાય છે ને. બેટરી ખાલી થાય છે તો લાઈટ ખતમ થઈ જાય છે. હવે તમારી આત્મા રુપી બેટરી ભરાય છે. જેટલું યાદ કરશો એટલો પાવર (શક્તિ) ભરાતો જશે. આટલાં ૮૪ જન્મોનું ચક્ર લગાવી બેટરી ખાલી થઈ જાય છે. સતો, રજો, તમો માં આવી છે. હવે ફરી બાપ

આવ્યાં છે ચાવી આપવા અથવા બેટરી ને ભરવાં. પાવર નથી તો મનુષ્ય કેવાં બની જાય છે. તો હવે યાદ થી જ બેટરી ને ભરવાની છે, આને મનુષ્ય બેટરી કહેવાય. બાપ કહે છે મારી સાથે યોગ લગાવો. આ જ્ઞાન એક જ બાપ આપે છે. સદ્ગતિ દાતા એ એક જ બાપ છે. હમણાં તમારી બેટરી પૂરી ભરાય છે જે પછી ૮૪ જન્મ પૂરા પાર્ટ ભજવો છો. જેમ ડ્રામામાં કટપુતલીઓ નાચે છે ને. આપ આત્માઓ પણ એવી કટપુતલીઓ માફક છો. ઉપર થી ઉતરતા ૫ હજાર વર્ષમાં એકદમ નીચે આવી જાઓ છો પછી બાપ આવીને ઉપર ચઢાવે છે. તે તો એક રમકડું છે. બાપ અર્થ સમજાવે છે ચઢતી કળા અને ઉતરતી કળાનું, ૫ હજાર વર્ષ ની વાત છે. તમે સમજો છો શ્રીમત થી અમને ચાવી મળી રહી છે. આપણે પૂરા સતોપ્રધાન બની જઈશું પછી આખો પાર્ટ રીપીટ કરીશું. કેટલી સહજ વાત છે - સમજવાની અને સમજાવવાની. તો પણ બાપ કહે છે સમજશે એ જ જેમણે કલ્પ પહેલાં સમજ્યું હશે. તમે કેટલું પણ માથું મારો વધારે સમજશે જ નહીં. બાપ સમજ તો બધાને એક જેવી જ આપે છે. ક્યાંય પણ બેઠાં બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. ભલે સામે બ્રાહ્મણી ન હોય તો પણ તમે યાદ માં બેસી શકો છો. ખબર છે બાપની યાદ થી જ આપણા વિકર્મ વિનાશ થશે. તો એ યાદ માં બેસી જવાનું છે. કોઈને પણ બેસાડવાની જરૂર નથી. ખાતાં-પીતાં, સ્નાન વગેરે કરતાં બાપ ને યાદ કરો. થોડો સમય બીજા કોઈ સામે બેસી જાય છે. એવું નહીં કે તે મદદ કરે છે તમને, ના. દરેકે પોતાને જ મદદ કરવાની છે. ઈશ્વરે તો મત આપી છે કે આવું-આવું કરો તો તમારી દૈવી બુદ્ધિ બની જશે. આ ટેમ્પટેશન (પ્રલોભન) અપાય છે. શ્રીમત તો બધાને આપતાં રહે છે. એટલું જરૂર છે કોઈની બુદ્ધિ ઠંડી છે, કોઈની તેજ છે. પાવન ની સાથે યોગ નથી લાગતો તો બેટરી ચાર્જ નથી થતી. બાપની શ્રીમત નથી માનતાં. યોગ લાગતો જ નથી. તમે હમણાં અનુભવ કરો છો કે અમારી બેટરી ભરાતી જાય છે. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન તો જરૂર બનવાનું છે. આ સમયે તમને પરમાત્માની શ્રીમત મળી રહી છે. આ દુનિયા બિલ્કુલ નથી સમજતી. બાપ કહે છે મારી આ મત થી તમે દેવતા બની જાઓ છો, એનાથી ઊંચી ચીજ કોઈ હોતી નથી. ત્યાં આ જ્ઞાન નથી રહેતું. આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. તમને પુરુષોત્તમ બનાવવા માટે બાપ સંગમ પર જ આવે છે, જેની પછી યાદગાર ભક્તિમાર્ગ માં મનાવે છે, દશેરા પણ મનાવે છે ને. જ્યારે બાપ આવે છે તો દશેરા થાય છે. ૫ હજાર વર્ષ પછી દરેક વાત રિપીટ (પુનરાવર્તન) થાય છે.

આપ બાળકોને જ આ ઈશ્વરીય મત અર્થાત્ શ્રીમત મળે છે, જેનાથી તમે શ્રેષ્ઠ બનો છો. તમારી આત્મા સતોપ્રધાન હતી, તે ઉતરતાં-ઉતરતાં તમોપ્રધાન ભ્રષ્ટ બની જાય છે. પછી બાપ બેસી જ્ઞાન અને યોગ શીખવાડી ને સતોપ્રધાન શ્રેષ્ઠ બનાવે છે. બતાવે છે તમે સીડી નીચે કેવી રીતે ઉતરો છો. ડ્રામા ચાલતો રહે છે. આ ડ્રામા નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને કોઈ પણ જાણતું નથી. બાપે સમજાવ્યું છે હવે તમને સ્મૃતિ આવી છે ને. દરેકનાં જન્મ ની કહાની તો સંભળાવી ન શકે. લખાતી નથી જે વાંચીને સંભળાવાય. આ બાપ બેસી ને સમજાવે છે. હમણાં તમે જ બ્રાહ્મણ બન્યાં છો પછી દેવતા બનવાનું છે. બાપે સમજાવ્યું છે - બ્રાહ્મણ, દેવતા, ક્ષત્રિય ત્રણેય ધર્મ હું સ્થાપન કરું છું. હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં છે - અમે બાપ દ્વારા બ્રાહ્મણ વંશી બનીએ છીએ પછી સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી બનીશું. જે નપાસ થાય છે તે ચંદ્રવંશી બની જાય છે. શેમાં નપાસ? યોગ માં. જ્ઞાન તો બહુજ સહજ સમજાવ્યું છે. કેવી રીતે તમે ૮૪ નું ચક્ર લગાવો છો. મનુષ્ય તો ૮૪ લાખ કહી દે છે તો કેટલાં દુર ચાલ્યાં ગયાં છે. હમણાં તમને મળે છે ઈશ્વરીય મત. ઈશ્વર તો આવે જ છે એક વાર. તો એમની મત પણ એક વાર જ મળશે. એક દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. જરૂર એમને ઈશ્વરીય મત મળી હતી, એની પહેલાં તો થયો સંગમયુગ. બાપ આવીને દુનિયાને બદલાવે છે. તમે હવે બદલાઈ રહ્યાં છો. આ સમયે તમને બાપ બદલાવે છે. તમે કહેશો કલ્પ-કલ્પ

અમે બદલાતાં આવ્યાં છીએ, બદલાતાં જ રહીશું. આ ચૈતન્ય બેટરી છે ને. તે છે જડ. બાળકોને ખબર પડી છે ૫૦૦૦ વર્ષ પછી બાપ આવ્યાં છે. શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ મત પણ આપે છે. ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન ની ઊંચી મત મળે છે - જેનાથી તમે ઉંચ પદ પામો છો. તમારી પાસે જ્યારે કોઈ આવે છે તો બોલો તમે ઈશ્વર નાં સંતાન છો ને. ઈશ્વર શિવબાબા છે, શિવજયંતી પણ મનાવે છે. એ છે પણ સદ્ગતિ દાતા. એમને પોતાનું શરીર તો છે નહીં. તો કોના દ્વારા મત આપે છે? તમે પણ આત્મા છો, આ શરીર દ્વારા વાતચીત કરો છો ને. શરીર વગર આત્મા કંઈ કરી ન શકે. નિરાકાર બાપ પણ આવે કેવી રીતે? ગાયન પણ છે રથ પર આવે છે. પછી કોઈએ શું, કોઈએ શું બેસીને બનાવ્યું છે. ત્રિમૂર્તિ પણ સૂક્ષ્મવતન માં દેખાડ્યાં છે. બાપ સમજાવે છે - આ બધી છે સાક્ષાત્કાર ની વાતો. બાકી રચના તો બધી અહિયાં છે ને. તો રચના બાપને પણ અહીંયા આવવું પડે. પતિત દુનિયામાં જ આવીને પાવન બનાવવાનાં છે. અહીંયા બાળકો ને ડાયરેક્ટ પાવન બનાવી રહ્યાં છે. સમજે પણ છે તો પણ જ્ઞાન બુદ્ધિમાં બેસતું નથી. કોઈ ને સમજાવી નથી શકતાં. શ્રીમત ને ઉઠાવતાં નથી તો શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ બની નથી શકતાં. જે સમજતાં જ નથી તે શું પદ પામશે. જેટલી સર્વિસ કરશે - એટલું ઉંચ પદ પામશે. બાપે કહ્યું છે - હડ્ડી-હડ્ડી સર્વિસ (સેવા) માં આપવાની છે. ઓલ્ટરાઉન્ડ સર્વિસ કરવાની છે. બાપ ની સર્વિસમાં અમે હડ્ડી આપવા પણ તૈયાર છીએ. ઘણી બાળકીઓ તડપતી રહે છે - સર્વિસ માટે. બાબા અમને છોડાવો તો અમે સર્વિસમાં લાગી જઈએ, જેનાથી અનેકોનું કલ્યાણ થાય. આખી દુનિયા તો શારીરિક સેવા કરે છે, એનાથી તો સીડી નીચે જ ઉતરતાં આવો છો. હવે આ રુહાની સેવાથી ચઢતી કળા થાય છે. દરેક સમજી શકે છે - આ ફૂલાણા અમારાથી વધારે સર્વિસ કરે છે. સર્વિસેબલ (સેવાધારી) સારી બાળકીઓ છે, તો સેવાકેન્દ્ર પણ સંભાળી શકે છે. ક્લાસમાં નંબરવાર બેસે છે. અહીંયા તો નંબરવાર નથી બેસાડતાં, ફુંક થઈ જશે. સમજી તો શકે છે ને. સર્વિસ નથી કરતાં તો જરૂર પદ પણ ઓછું થઈ જશે. પદ નંબરવાર બહુજ છે ને. પરંતુ તે છે સુખધામ, આ છે દુઃખધામ. ત્યાં બીમારી વગેરે કોઈ હોતી નથી. બુદ્ધિથી કામ લેવું પડે છે. સમજવું જોઈએ અમે તો બહુજ ઓછું પદ પામીશું કારણ કે સર્વિસ તો કરતાં નથી. સર્વિસ થી જ પદ મળી શકે છે. પોતાની તપાસ કરવી જોઈએ. દરેક પોતાની અવસ્થા ને જાણે છે. મમ્મા-બાબા પણ સર્વિસ કરતાં આવ્યાં છે. સારા-સારા બાળકો પણ છે. ભલે નોકરી માં પણ છે, એમને કહેવાય છે અડધા પગાર પર પણ રજા લઈને જઈને સર્વિસ કરો, વાંધો નથી. જે બાબાનાં દિલ પર તે તાઉસી તખ્ત પર બેસે છે, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. એમ જ વિજય માળા માં આવી જાય છે. અર્પણ પણ થાય છે, સેવા પણ કરે છે. કોઈ તો ભલે અર્પણ થાય છે, સેવા નથી કરતાં તો પદ ઓછું થઈ જશે ને. આ રાજધાની સ્થાપન થાય છે શ્રીમત થી. આવું ક્યારેય સાંભળ્યું? અથવા ભણતર થી રાજાઈ સ્થાપન થાય છે આ ક્યારેય સાંભળ્યું, ક્યારેય જોયું? હાં, દાન-પુણ્ય કરવાથી રાજાનાં ઘરે જન્મ લઈ શકે છે. બાકી ભણતર થી રાજાઈ પદ પામે, એવું તો ક્યારેય સાંભળ્યું નહીં હશે. કોઈને ખબર પણ નથી. બાપ સમજાવે છે તમે જ પુરા ૮૪ જન્મ લીધાં છે. તમારે હવે ઉપર જવાનું છે. છે બહુજ સરળ. તમે કલ્પ-કલ્પ સમજો છો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. બાપ યાદ-ધ્યાર પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર આપે છે, બહુજ યાદ-ધ્યાર એમને આપશે જે સેવામાં છે. તો પોતાની તપાસ કરવાની છે કે હું દિલ પર ચઢેલો છું? માળા નો દાણો બની શકું છું? અભણ જરૂર ભણેલાઓ ની આગળ ભરી ઢોશે. બાપ તો સમજાવે છે બાળકો પુરુષાર્થ કરે, પરંતુ ડ્રામા માં પાર્ટ નથી તો પછી કેટલું પણ માથું મારો, ચઢતાં જ નથી. કોઈને કોઈ ગ્રહચારી લાગી જાય છે. દેહ-અભિમાન થી જ પછી બીજા વિકાર આવે છે. મુખ્ય સખત બીમારી દેહ-અભિમાન ની છે. સતયુગમાં દેહ-અભિમાન નું નામ જ નહીં

હશે. ત્યાં તો છે જ તમારી પ્રાલબ્ધ. આ અહિયાં જ બાપ સમજાવે છે. બીજું કોઈ આવી શ્રીમત આપતાં નથી કે પોતાને આત્મા સમજી મામેકમ્ યાદ કરો. આ મુખ્ય વાત છે. લખવું જોઈએ - નિરાકાર ભગવાન કહે છે મુજ એક ને યાદ કરો. પોતાને આત્મા સમજો. પોતાનાં દેહ ને પણ યાદ નહીં કરો. જેમ ભક્તિ માં પણ એક શિવની જ પૂજા કરો છો. હવે જ્ઞાન પણ ફક્ત હું જ આપું છું. બાકી બધું છે ભક્તિ, અવ્યભિચારી જ્ઞાન એક જ શિવબાબા થી તમને મળે છે. આ જ્ઞાનસાગર થી રત્ન નીકળે છે. તે સાગર ની વાત નથી. આ જ્ઞાનનાં સાગર આપ બાળકોને જ્ઞાન રત્ન આપે છે, જેનાથી તમે દેવતા બનો છો. શાસ્ત્રો માં તો શું-શું લખી દીધું છે. સાગર થી દેવતા નીકળ્યાં પછી રત્ન આપ્યાં. આ જ્ઞાન સાગર આપ બાળકોને રત્ન આપે છે. તમે જ્ઞાન રત્ન ચણો છો. પહેલા પથ્થર ચણતાં હતાં, તો પથ્થર બુદ્ધિ બની ગયાં. હવે રત્ન ચણવાથી તમે પારસ બુદ્ધિ બની જાઓ છો. પારસનાથ બનો છો ને. આ પારસનાથ (લક્ષ્મી-નારાયણ) વિશ્વનાં માલિક હતાં. ભક્તિમાર્ગમાં તો અનેક નામ, અનેક ચિત્ર બનાવી રાખ્યાં છે. વાસ્તવમાં લક્ષ્મી-નારાયણ કે પારસનાથ એક જ છે. નેપાળ માં પશુપતિનાથ નો મેળો લાગે છે, તે પણ પારસનાથ જ છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) બાપે જે જ્ઞાન રત્ન આપ્યાં છે, એ જ ચણવાનાં છે. પથ્થર નહીં. દેહ-અભિમાન ની સખત બીમારી થી સ્વયં ને બચાવવાનાં છે.
- 2) પોતાની બેટરી ફુલ ચાર્જ કરવા માટે પાવર હાઉસ (સર્વશક્તિમાન) બાપ થી યોગ લગાવવાનો છે. આત્મ-અભિમાની રહેવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. નિર્ભય રહેવાનું છે.

વરદાન :- સર્વ સંબંધ અને સર્વ ગુણોની અનુભૂતિ માં સંપન્ન બનવા વાળા સંપૂર્ણ મૂર્ત ભવ

સંગમયુગ પર વિશેષ સર્વ પ્રાપ્તિઓમાં સ્વયં ને સંપન્ન બનાવવાનાં છે એટલે સર્વ ખજાના, સર્વ સંબંધ, સર્વગુણ અને કર્તવ્ય ને સામે રાખી ચેક કરો કે સર્વ વાતોમાં અનુભવી બન્યાં છો? જો કોઈ પણ વાતનાં અનુભવ ની કમી છે તો એમાં સ્વયં ને સંપન્ન બનાવો. એક પણ સંબંધ કે ગુણ ની કમી છે તો સંપૂર્ણ સ્થિતિ અથવા સંપૂર્ણ મૂર્ત નહીં કહેવાઈ શકો એટલે બાપનાં ગુણો અથવા પોતાનાં આદિ સ્વરૂપ નાં ગુણો નો અનુભવ કરો ત્યારે સંપૂર્ણ મૂર્ત બનશો.

સ્લોગન :- જોશ માં આવવું પણ મન નું રડવું છે - હવે રડવાની ફાઈલ ખતમ કરો.

“ મીઠા બાળકો - જ્યાં સુધી જીવવાનું છે બાપ ને યાદ કરવાનાં છે , યાદ થી જ આયુષ્ય વધશે , ભણતર નો તંત્ર (સાર) જ છે યાદ ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો નું અતીન્દ્રિય સુખ ગવાયેલું છે, કેમ?

ઉત્તર :- કારણકે તમે સદા બાબાની યાદમાં ખુશી મનાવો છો, હમણાં તમારી સદા કિસમસ છે. તમને ભગવાન ભણાવે છે, આનાથી વધારે ખુશી બીજી કઈ હશે, આ રોજ ની ખુશી છે એટલે તમારું જ અતીન્દ્રિય સુખ ગવાયેલું છે.

ગીત :- નયન હીન કો રાહ દિખાઓ પ્રભૂ ...

ઓમ્ શાંતિ ! જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર આપવા વાળા રુહાની બાપ રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે. જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર સિવાય બાપ કોઈ આપી નથી શકતું. તો હમણાં બાળકોને જ્ઞાનનું નેત્ર મળ્યું છે. હવે બાપે સમજાવ્યું છે કે ભક્તિમાર્ગ છે જ અંધારા વાળો માર્ગ. જેમ રાતનાં પ્રકાશ નથી હોતો તો મનુષ્ય ધક્કા ખાય છે. ગવાય પણ છે બ્રહ્માની રાત, બ્રહ્માનો દિવસ. સતયુગ માં એમ નહીં કહેશે કે અમને રાહ બતાવો કારણ કે હમણાં તમને રાહ મળી રહી છે. બાપ આવીને મુક્તિધામ અને જીવન મુક્તિધામ ની રાહ બતાવી રહ્યાં છે. હમણાં તમે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. હવે જાણો છો કે બાકી થોડો સમય છે, દુનિયા તો બદલાવાની છે. આ તો ગીત પણ બનેલા છે દુનિયા બદલ ને વાલી હૈ.... પરંતુ મનુષ્ય બિચારા જાણતાં નથી કે દુનિયા ક્યારે બદલાવાની છે, કેવી રીતે બદલાવાની છે, કોણ બદલાવે છે કારણ કે ત્રીજું નેત્ર તો જ્ઞાનનું છે નહીં. હમણાં આપ બાળકોને આ ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે જેનાથી તમે આ સૃષ્ટિ ચક્રનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણી ગયાં છો. અને આ જ તમારી બુદ્ધિમાં જ્ઞાન ની સૈકીન (મીઠાસ) છે. જેમ થોડીક સૈકીન ખુબ મીઠી હોય છે તેમ આ જ્ઞાનનાં બે અક્ષર ‘મનમનાભવ....’ આ જ સૌથી મીઠી ચીજ છે, બસ બાપ ને યાદ કરો.

બાબા આવે છે અને આવીને રસ્તો બતાવે છે. ક્યાંનો રસ્તો બતાવે છે? શાંતિધામ અને સુખધામ નો. તો બાળકોને ખુશી થાય છે. દુનિયા નથી જાણતી કે ખુશી ક્યારે મનાવાય છે? ખુશી તો નવી દુનિયામાં મનાવાશે ને. આ તો બિલ્કુલ સાધારણ વાત છે કે જૂની દુનિયામાં ખુશી ક્યાંથી આવી? જૂની દુનિયામાં મનુષ્ય ત્રાહિ-ત્રાહિ કરી રહ્યાં છે કારણ કે તમોપ્રધાન છે. તમોપ્રધાન દુનિયામાં ખુશી ક્યાંથી આવી? સતયુગ નું જ્ઞાન તો કોઈમાં પણ નથી, એટલે બિચારા અહીંયા ખુશી મનાવતાં રહે છે. જુઓ, કિસમસની ખુશી પણ કેટલી મનાવે છે. બાબા તો કહે છે કે જો ખુશી ની વાત પૂછવી હોય તો ગોપ-ગોપીઓ ને (મારા બાળકોથી) પૂછો કારણ કે બાપ ખુબ સહજ રસ્તો બતાવી રહ્યાં છે. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં, પોતાનાં ધંધાધોરી નું કર્તવ્ય કરતાં કમળફૂલ સમાન રહો અને મને યાદ કરો. જેમ આશિક-માશૂક હોય છે ને, તે પણ ધંધાધોરી કરતાં એકબીજાને યાદ કરતાં રહે છે. તેમને સાક્ષાત્કાર પણ થાય છે જેવી રીતે લૈલા-મજનૂ, હીરા-રાંઝા, તેઓ વિકાર માટે એકબીજાનાં આશિક નથી બનતાં. તેમનો પ્રેમ ગવાયેલો છે. તેમાં એક-બીજાનાં આશિક હોય છે. પરંતુ અહીંયા એ વાત નથી. અહીંયા તો તમે જન્મ-જન્માંતર એ માશૂક નાં આશિક જ રહ્યાં છો. એ માશૂક તમારા આશિક નથી. તમે એમને બોલાવો છો અહીંયા આવવા માટે, હૈં ભગવાન નયનહીન ને આવીને રાહ બતાવો. તમે અડધોકલ્પ બોલાવ્યાં છે.

જ્યારે દુઃખ વધારે હોય છે તો વધારે બોલાવે છે. વધારે દુઃખમાં વધારે સિમરણ કરવા વાળા પણ હોય છે. જુઓ, હમણાં કેટલા યાદ કરવા વાળા અનેકાનેક છે. ગવાયેલું છે ને - દુઃખ મેં સિમરણ સબ કરે..... જેટલું મોડું થતું જાય છે, એટલાં તમોપ્રધાન વધારે થતાં જાય છે. તો તમે ચઢી રહ્યાં છો, તેઓ વધારે જ ઉતરી રહ્યાં છે કારણ કે જ્યાં સુધી વિનાશ થાય ત્યાં સુધી તમોપ્રધાનતા વૃદ્ધિને પામતી રહે છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ માયા પણ તમોપ્રધાન, વૃદ્ધિ ને પામતી જાય છે. આ સમયે બાપ પણ સર્વશક્તિમાન છે, તો માયા પણ પછી સર્વશક્તિમાન આ સમય માં છે. તે પણ જબરજસ્ત છે.

આપ બાળકો આ સમયે બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ કુલ ભૂષણ છો. તમારો છે સર્વોત્તમ કુળ, આને કહેવાય છે ઊંચ થી ઊંચ કુળ. આ સમયે તમારું આ જીવન અમૂલ્ય છે એટલે આ જીવન ની (શરીરની) સંભાળ પણ કરવી જોઈએ કારણ કે પાંચ વિકારોનાં કારણે શરીર ની પણ આયુ તો ઓછી થતી જાય છે ને. તો બાબા કહે છે આ સમયે પાંચ વિકારોને છોડી યોગમાં રહો તો આયુ વધતી રહેશે. આયુષ્ય વધતા-વધતા ભવિષ્યમાં તમારી આયુ ૧૫૦ વર્ષ ની થઈ જશે. હમણાં નથી એટલે બાપ કહે છે કે આ શરીરની પણ ખુબ સંભાળ રાખવી જોઈએ. નહીં તો કહે છે આ શરીર કામનું નથી, માટીનું પૂતળું છે. હમણાં આપ બાળકોને સમજ મળે છે કે જ્યાં સુધી જીવવાનું છે બાબા ને યાદ કરવાનાં છે. આત્મા બાબા ને યાદ કરે છે - કેમ? વારસા નાં માટે. બાપ કહે છે તમે પોતાને આત્મા સમજી ને બાપને યાદ કરો અને દૈવીગુણ ધારણ કરો તો તમે પછી આવાં બની જશો. તો બાળકોએ ભણતર સારી રીતે ભણવું જોઈએ. ભણતર માં સુસ્તી વગેરે ન કરવી જોઈએ નહીં તો નપાસ થઈ જશો. બહુ ઓછું પદ પામશો. ભણતરમાં પણ મુખ્ય વાત આ છે જેને તંત્ર કહેવાય છે કે બાપ ને યાદ કરો. જ્યારે પ્રદર્શની માં કે સેવાકેન્દ્ર પર કોઈ પણ આવે છે તો પહેલાં-પહેલાં એ સમજાવો કે બાબાને યાદ કરો કારણ કે એ ઊંચે થી ઊંચા છે. તો ઊંચે થી ઊંચા ને જ યાદ કરવાં જોઈએ, એનાથી ઓછા ને થોડી યાદ કરવાં જોઈએ. કહે છે ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન. ભગવાન જ તો નવી દુનિયાની સ્થાપના કરવા વાળા છે. જુઓ, બાપ પણ કહે છે નવી દુનિયાની સ્થાપના હું કરું છું એટલે તમે મને યાદ કરો તો તમારા પાપ કપાઈ જશે. તો આ પાકું યાદ કરી લો કારણ કે બાપ પતિત-પાવન છે ને. એ આ જ કહે છે કે જ્યારે તમે મને પતિત-પાવન કહો છો તો તમે તમોપ્રધાન છો, ખુબ પતિત છો, હવે તમે પાવન બનો.

બાપ આવી ને બાળકો ને સમજાવે છે કે તમારા હવે સુખનાં દિવસો આવવાનાં છે, દુઃખનાં દિવસ પૂરા થયાં છે, પોકારો પણ છો - હૈં દુઃખહર્તા, સુખદાતા. તો જાણો છો ને કે બરાબર સતયુગમાં બધાં સુખી જ સુખી છે. તો બાપ બાળકોને કહે છે કે બધાં શાંતિધામ અને સુખધામ ને યાદ કરતાં રહો. આ છે સંગમયુગ, ખેવૈયા તમને પાર લઈ જાય છે. બાકી આમાં કોઈ ખેવૈયા કે નાવ ની વાત છે નહીં. આ તો મહિમા કરી દે છે કે નાવ ને પાર લગાવો. હવે એક ની નાવ તો પાર નથી લાગવાની ને. આખી દુનિયાની નાવ ને પાર લગાવવાની છે. આ આખી દુનિયા જેમ કે એક બહુ મોટું જહાજ છે એને પાર લગાવે છે. તો આપ બાળકોએ બહુજ ખુશી મનાવવી જોઈએ કારણ કે તમારા માટે સદૈવ ખુશી છે, સદૈવ કિસમસ છે. જ્યાર થી આપ બાળકોને બાપ મળ્યાં છે તમારી કિસમસ સદૈવ છે એટલે અતીન્દ્રિય સુખ ગવાયેલું છે. જુઓ, આ સદૈવ ખુશ રહે છે, કેમ? અરે બેહદનાં બાપ મળ્યાં છે! એ આપણને ભણાવી રહ્યાં છે. તો આ રોજ ની ખુશી હોવી જોઈએ ને. બેહદનાં બાપ ભણાવી રહ્યાં છે વાહ! ક્યારેય કોઈએ સાંભળ્યું? ગીતામાં પણ ભગવાનુવાચ છે કે હું તમને રાજયોગ શીખવાડું છું, જેવી રીતે તે લોકો બેરિસ્ટરી યોગ, સર્જનરી યોગ શીખવાડે છે, હું આપ રુહાની બાળકોને રાજયોગ શીખવાડું છું. તમે અહીંયા આવો છો તો બરાબર રાજયોગ શીખવા આવો છો ને. મૂંઝાવાની તો દરકાર નથી. તો રાજયોગ શીખીને પૂરું કરવું જોઈએ ને.

ભાગન્તી તો ન થવું જોઈએ. ભણવાનું પણ છે તો ધારણા પણ સારી કરવાની છે. ટીચર (શિક્ષક) ભણાવે છે ધારણા કરવાનાં માટે.

દરેકને પોત-પોતાની બુદ્ધિ હોય છે - કોઈની ઉત્તમ, કોઈની મધ્યમ, કોઈની કનિષ્ઠ. તો પોતાનાથી પૂછવું જોઈએ કે હું ઉત્તમ છું, મધ્યમ છું કે કનિષ્ઠ છું? પોતાને પોતે જ પારખવું જોઈએ કે હું આમ ઊંચે થી ઊંચી પરીક્ષા પાસ કરીને ઉચ્ચ પદ પામવાને લાયક છું? હું સર્વિસ (સેવા) કરું છું? બાપ કહે છે - બાળકો, સર્વિસેબલ (સેવાધારી) બનો, બાબાને ફોલો કરો કારણકે હું પણ તો સર્વિસ કરું છું ને. આવ્યો જ છું સર્વિસ કરવાનાં માટે અને રોજ-રોજ સર્વિસ કરું છું કારણ કે રથ પણ તો લીધો છે ને. રથ પણ મજબૂત, સારો છે અને સર્વિસ તો આમની સદૈવ છે. બાપદાદા તો આમના રથમાં સદૈવ છે. ભલે આમનું શરીર બીમાર પડી જાય, હું તો બેઠો છું ને. તો હું આમની અંદર બેસીને લખું પણ છું, જો આ મુખથી ન પણ બોલી શકે તો હું લખી શકું છું. મુરલી નથી મિસ થતી (છૂટતી). જ્યાં સુધી બેસી શકે, લખી શકે, તો હું મુરલી પણ ચલાવું છું, બાળકોને લખીને મોકલી આપું છું કારણ કે સર્વિસેબલ છું ને. તો બાપ આવીને સમજાવે છે કે તમે પોતાને આત્મા સમજી ને નિશ્ચય બુદ્ધિ થઈને સર્વિસમાં લાગી જાઓ. બાપની સર્વિસ, ઓન ગોડ ફાધરલી સર્વિસ. જેમ તેઓ લખે છે ઓન હિઝ મૈજિસ્ટી સર્વિસ. તો તમે શું કહેશો? આ મૈજિસ્ટી થી પણ ઊંચી સર્વિસ છે કારણ કે મૈજિસ્ટી (મહારાજા) બનાવે છે. આ પણ તમે સમજી શકો છો કે બરોબર આપણે વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ.

આપ બાળકોમાં જે સારી રીતે પુરુષાર્થ કરે છે તેમને જ મહાવીર કહેવાય છે. તો આ તપાસ કરવાની હોય છે કે કોણ મહાવીર છે જે બાબાનાં ડાયરેક્શન પર ચાલે છે. બાપ સમજાવે છે કે બાળકો પોતાને આત્મા સમજો, ભાઈ-ભાઈ ને જુઓ. બાપ પોતાને ભાઈઓનાં બાપ સમજે છે અને ભાઈઓને જ જુએ છે. બધાને તો નહીં જોશે. આ તો જ્ઞાન છે કે શરીર વગર તો કોઈ સાંભળી ન શકે, બોલી ન શકે. તમે તો જાણો છો ને કે હું પણ અહીંયા શરીરમાં આવ્યો છું. મેં આ શરીર લોન લીધું છે. શરીર તો બધાને છે, શરીરની સાથે જ આત્મા અહીંયા ભણી રહી છે. તો હવે આત્માઓએ સમજવું જોઈએ કે બાબા અમને ભણાવી રહ્યાં છે. બાબાની બેઠક ક્યાં છે? અકાળ તખ્ત પર. બાબાએ સમજાવ્યું છે કે દરેક આત્મા અકાળમૂર્ત છે, તે ક્યારેય વિનાશ નથી થતી, ક્યારેય પણ બળતી, કપાતી, ફૂલતી નથી. નાની-મોટી નથી થતી. શરીર નાનું-મોટું થાય છે. તો દુનિયામાં જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે, તેમાં જે આત્માઓ છે તેમનું તખ્ત આ ભૂકુટી છે. શરીર ભિન્ન-ભિન્ન છે. કોઈનું અકાળ તખ્ત પુરુષ નું, કોઈનું સ્ત્રી નું, કોઈનું બાળક નું. તો જ્યારે પણ કોઈ થી વાત કરો તો એ જ સમજો કે અમે આત્મા છીએ, પોતાનાં ભાઈ થી વાત કરીએ છીએ. બાપનો સંદેશ આપીએ છીએ કે શિવબાબા ને યાદ કરો તો આ જે જંક (કાટ) લાગેલી છે તે નીકળી જશે. જેમ સોનામાં એલોય (ખાદ) પડે છે તો વેલ્યુ ઓછી થાય છે તો તમારી પણ વેલ્યુ ઓછી થઈ ગઈ છે. હવે બિલ્કુલ જ વેલ્યુલેસ (મૂલ્યહીન) થઈ ગયાં છો. આને દેવાળું પણ કહેવાય છે. ભારત કેટલો ધનવાન હતો, હવે કર્જો ઉઠાવતાં રહે છે. વિનાશ માં તો બધાનાં પૈસા ખતમ થઈ જશે. દેવા વાળા, લેવા વાળા બધાં ખતમ થઈ જશે બાકી જે અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન લેવા વાળા છે તે ફરી આવીને પોતાનું ભાગ્ય લેશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ ને ફોલો કરી બાબાનાં સમાન સર્વિસેબલ બનવાનું છે. પોતાને પોતે જ પારખવાનું છે કે હું ઊંચે થી ઊંચી પરીક્ષા પાસ કરીને ઊંચ પદ પામવાનાં લાયક છું.
2. બાબાનાં ડાયરેક્શન પર ચાલીને મહાવીર બનવાનું છે, જેમ બાબા આત્માઓને જુએ છે, આત્માઓને ભણાવે છે, એમ આત્મા ભાઈ-ભાઈ ને જોઈને વાત કરવાની છે.

વરદાન :- તન ની તંદુરસ્તી, મન ની ખુશી અને ધન ની સમૃદ્ધિ દ્વારા શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન ભવ સંગમયુગ પર સદા સ્વ માં સ્થિત રહેવાથી તન નો કર્મભોગ સૂડી થી કાંટો થઈ જાય છે, તન નો રોગ યોગમાં પરિવર્તન કરી દો છો એટલે સદા સ્વસ્થ છો. મનનનાભવ હોવાનાં કારણે ખુશીઓની ખાણ થી સદા સમ્પન્ન છો એટલે મનની ખુશી પણ પ્રાપ્ત છે અને જ્ઞાન ધન બધાં ધનો માં શ્રેષ્ઠ છે. જ્ઞાન ધન વાળાની પ્રકૃતિ સ્વતઃ દાસી બની જાય છે અને સર્વ સંબંધ પણ એક ની સાથે છે, સંપર્ક પણ હોલી હંસો થી છે..... એટલે શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન નું વરદાન સ્વતઃ પ્રાપ્ત છે.

સ્લોગન :- યાદ અને સેવા બંનેનું બેલેન્સ જ ડબલ અર્હિસક લોક (તાળું) છે.

“ મીઠા બાળકો - બાબા આવ્યાં છે તમને બેહદની જાગીર આપવાં , આવાં મીઠા બાબા ને તમે પ્રેમ થી યાદ કરો તો પાવન બની જશો ”

પ્રશ્ન :- વિનાશ નો સમય જેટલો નજીક આવતો જશે - એની નિશાનીઓ શું હશે?

ઉત્તર :- વિનાશ નો સમય નજીક હશે તો ૧- બધાને ખબર પડતી જશે કે અમારા બાબા આવેલાં છે. ૨- હવે નવી દુનિયાની સ્થાપના, જૂની નો વિનાશ થવાનો છે. અનેકોને સાક્ષાત્કાર પણ થશે. ૩- સંન્યાસીઓ, રાજાઓ વગેરેને જ્ઞાન મળશે. ૪- જ્યારે સાંભળશે કે બેહદનાં બાપ આવ્યાં છે, એ જ સદ્ગતિ આપવા વાળા છે તો ઘણાં આવશે. ૫- સમાચાર પત્રો દ્વારા અનેકોને સંદેશ મળશે. ૬- આપ બાળકો આત્મ-અભિમાની બનતાં જશો, એક બાપની જ યાદમાં અતીન્દ્રિય સુખ માં રહેશો.

ગીત :- ઇસ પાપ કી દુનિયા સે ...

ઓમ શાંતિ ! આ કોણ કહે છે અને કોને કહે છે - રુહાની બાળકો! બાબા ઘડી-ઘડી રુહાની કેમ કહે છે? કારણ કે હવે આત્માઓએ જવાનું છે. પછી જ્યારે આ દુનિયામાં આવશે તો સુખ હશે. આત્માઓએ આ શાંતિ અને સુખ નો વારસો કલ્પ પહેલાં પણ પામ્યો હતો. હવે ફરી આ વારસો રિપિટ થઈ રહ્યો છે. રિપીટ થાય ત્યારે સૃષ્ટિ નું ચક્ર પણ ફરીથી રિપિટ થાય. રિપીટ તો બધું થાય છે ને. જે કઈ પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થયું છે તે રિપીટ થશે. આમ તો નાટક પણ રિપીટ થાય છે પરંતુ એમાં પરિવર્તન પણ કરી શકાય છે. કોઈ અક્ષર ભૂલી જાય છે તો બનાવી ને નાખી દે છે. આને પછી બાયોસ્કોપ (સિનેમા) કહેવાય છે, આમાં પરિવર્તન નથી થઈ શકતું. આ અનાદિ બન્યો-બનાવેલ છે, તે નાટક ને બન્યું-બનાવેલ નહીં કહેશે. આ ડ્રામા ને સમજવાથી પછી એમનાં માટે પણ સમજમાં આવી જાય છે. બાળકો સમજે છે જે નાટક વગેરે હમણાં જોઈએ છીએ તે બધું છે ખોટું. કળયુગમાં જે વસ્તુ દેખાય છે તે સતયુગ માં હશે નહીં. સતયુગ માં જે થયું હતું તે ફરીથી સતયુગ માં થશે. આ હદનાં નાટક વગેરે ફરી પણ ભક્તિમાર્ગ માં જ થશે. જે વસ્તુ ભક્તિમાર્ગ માં હોય છે તે જ્ઞાનમાર્ગ માં અર્થાત્ સતયુગ માં નથી હોતી. તો હમણાં બેહદનાં બાપ થી તમે વારસો પામી રહ્યાં છો. બાબાએ સમજાવ્યું છે - એક લૌકિક બાપ થી અને બીજો પારલૌકિક બાપ થી વારસો મળે છે, બાકી જે અલૌકિક બાપ છે એમનાથી વારસો નથી મળતો. આ પોતે એમનાથી વારસો પામે છે. આ જે નવી દુનિયાની પ્રોપર્ટી (મિલકત) છે, તે બેહદનાં બાપ જ આપે છે ફક્ત આમનાં દ્વારા. આમનાથી એડોપ્ટ કરે છે એટલે આમને બાપ કહેવાય છે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ લૌકિક અને પારલૌકિક બંને યાદ આવે છે. આ (અલૌકિક) નથી યાદ આવતાં કારણ કે આમનાથી કોઈ વારસો મળતો જ નથી. બાપ અક્ષર તો બરાબર છે પરંતુ આ બ્રહ્મા પણ રચના છે ને. રચનાને રચતા થી વારસો મળે છે. તમને પણ શિવબાબાએ ક્રિયેટ કર્યા (રચ્યા) છે. બ્રહ્માને પણ એમણે ક્રિયેટ કર્યા છે. વારસો ક્રિયેટર (રચયિતા) થી મળે છે, એ છે બેહદનાં બાપ. બ્રહ્માની પાસે બેહદનો વારસો છે શું? બાપ આમનાં દ્વારા બેસી સમજાવે છે આમને પણ વારસો મળે છે. એવું નથી કે વારસો લઈને તમને આપે છે. બાપ કહે છે તમે આમને પણ યાદ ન કરો. આ બેહદનાં બાપ થી તમને પ્રોપર્ટી મળે છે. લૌકિક બાપ થી હદનો, પારલૌકિક બાપથી બેહદ નો વારસો, બંને રીઝર્વ થઈ ગયાં. શિવબાબા થી વારસો મળે છે - બુદ્ધિમાં આવે છે! બાકી બ્રહ્મા બાબા નો વારસો શું

કહેશો! બુદ્ધિમાં જાગીર આવે છે ને. આ બેહદની બાદશાહી તમને એમનાથી મળે છે. એ છે મોટા બાબા. આ તો કહે છે મને યાદ નહીં કરો, મારી તો કોઈ પ્રોપર્ટી છે નહીં, જે તમને મળે. જેમનાથી પ્રોપર્ટી મળે છે એમને યાદ કરો. એ જ કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો. લૌકિક બાપની પ્રોપર્ટી પર કેટલાં ઝઘડા ચાલે છે. અહીંયા તો ઝઘડાની વાત નથી. બાપ ને યાદ નહીં કરશો તો ઓટોમેટિકલી (આપોઆપ) બેહદનો વારસો પણ નહીં મળશે. બાપ કહે છે પોતાને આત્મા સમજો. આ રથને પણ કહે છે તમે પોતાને આત્મા સમજો મને યાદ કરો તો વિશ્વની બાદશાહી મળશે. આને કહેવાય છે યાદની યાત્રા. દેહ નાં બધાં સંબંધ છોડી પોતાને અશરીરી આત્મા સમજવાનું છે. આમાં જ મહેનત છે. ભણતર માટે કોઈ તો મહેનત જોઈએ ને. આ યાદની યાત્રાથી તમે પતિત થી પાવન બનો છો. તે યાત્રા કરે છે શરીર થી. આ તો છે આત્માની યાત્રા. આ તમારી યાત્રા છે પરમધામ જવા માટે. પરમધામ અથવા મુક્તિધામ કોઈ જઈ નથી શકતું, સિવાય આ પુરુષાર્થ નાં. જે સારી રીતે યાદ કરે છે તે જ જઈ શકે છે અને પછી ઉંચ પદ પણ તે પામી શકે છે. જશે તો બધાં. પરંતુ તે તો પતિત છે ને એટલે પોકારે છે. આત્મા યાદ કરે છે. ખાવું-પીવું બધું આત્મા કરે છે ને. આ સમયે તમારે દેહી-અભિમાની બનવાનું છે, આ જ મહેનત છે. વગર મહેનતે તો કંઈ મળતું નથી. છે પણ બહુજ સહજ. પરંતુ માયાનું ઓપોઝિશન (વિરોધ) થાય છે. કોઈની તકદીર સારી છે તો ઝટ આમાં લાગી જાય છે. કોઈ મોડે થી પણ આવશે. જો બુદ્ધિમાં ઠીક રીતે બેસી ગયું તો કહેશે બસ હું આ રુહાની યાત્રામાં લાગી જાઉં છું. એવાં તીવ્ર વેગથી લાગી જાય તો વધારે ઝડપ લગાવી શકે છે. ઘરમાં રહેતાં પણ બુદ્ધિમાં આવી જશે આ તો બહુજ સારી સાચી વાત છે. હું પોતાને આત્મા સમજી પતિત-પાવન બાપ ને યાદ કરું છું. બાપનાં ફરમાન પર ચાલે તો પાવન બની શકે છે. બનશે પણ જરૂર. પુરુષાર્થ ની વાત છે. છે બહુજ સહજ. ભક્તિમાર્ગમાં તો બહુજ મુશ્કેલી હોય છે. અહીંયા તમારી બુદ્ધિમાં છે હવે અમારે ફરી થી જવાનું છે બાબાની પાસે. પછી અહીંયા આવીને વિષ્ણુની માળા માં પરોવાનું છે. માળાનો હિસાબ કરો. માળા તો બ્રહ્માની પણ છે, વિષ્ણુની પણ છે, રુદ્રની પણ છે. પહેલાં-પહેલાં નવી સૃષ્ટિ નાં આ છે ને. બાકી બધાં પાછળ આવે છે. એટલે પાછળમાં પરોવાય છે. કહેશે તમારું ઊંચું કુળ કયું છે? તમે કહેશો વિષ્ણુ કુળ. આપણે અસલ (મૂળ) વિષ્ણુ કુળનાં હતાં, પછી ક્ષત્રિય કુળનાં બન્યાં. પછી એનાથી સમુદાય નીકળે છે. આ નોલેજ થી તમે સમજો છો સમુદાય કેવી રીતે બને છે. પહેલાં-પહેલાં રુદ્રની માળા બને છે. ઊંચે થી ઊંચ સમુદાય છે, બાબા એ સમજાવ્યું છે - આ તમારો બહુજ ઊંચ કુળ છે. આ પણ સમજો છો આખી દુનિયા ને પૈગામ (સંદેશ) જરૂર મળશે. જેમ ઘણાં કહે છે કે ભગવાન જરૂર ક્યાંક આવ્યાં છે પરંતુ ખબર નથી પડતી. અંતમાં ખબર તો પડશે બધાને. સમાચાર પત્ર માં આવતું જશે. હમણાં તો થોડું આવે છે. એવું નથી કે એક સમાચાર પત્ર બધાં વાંચે છે. લાઇબ્રેરી માં વાંચી શકે છે. કોઈ બે-ચાર સમાચાર પત્ર પણ વાંચે છે. કોઈ બિલ્કુલ નથી વાંચતા. આ બધાને ખબર પડવાની જ છે કે બાબા આવેલાં છે, વિનાશ નો સમય નજીક હશે તો ખબર પડશે. નવી દુનિયાની સ્થાપના, જૂની નો વિનાશ થાય છે. થઈ શકે છે અનેકોને સાક્ષાત્કાર પણ થાય. તમારે સન્યાસીઓ, રાજાઓ વગેરેને જ્ઞાન આપવાનું છે. અનેકોને સંદેશ મળવાનો છે. જ્યારે સાંભળશે બેહદનાં બાપ આવ્યાં છે, એ જ સદ્ગતી આપવા વાળા છે તો ઘણાં આવશે. હજું સમાચાર પત્ર માં એટલું દિલપસંદ કાચદા મુજબ નીકળ્યું નથી. કોઈ નીકળી પડશે, પૂછતાછ કરશે. બાળકો સમજે છે અમે શ્રીમત પર સતયુગ ની સ્થાપના કરી રહ્યાં છીએ. તમારી આ નવી મિશન (ધ્યેય) છે. તમે છો ઈશ્વર મિશન નાં ઈશ્વરીય જેવાં. જેમ ક્રિશ્ચન મિશન નાં ક્રિશ્ચન જેવાં બની જાય છે. તમે છો ઈશ્વરીય જેવાં એટલે ગાયન છે અતીન્દ્રિય સુખ ગોપ-ગોપીઓને પૂછો, જે આત્મ-અભિમાની બન્યાં છે. એક બાપ ને યાદ કરવાનાં છે, બીજું ન કોઈ. આ રાજ્યોગ એક બાપ જ શીખવાડે છે, એ જ ગીતાનાં ભગવાન છે. બધાને આ જ બાપ નું નિમંત્રણ કે સંદેશ આપવાનો છે, બાકી બધી વાતો છે જ્ઞાન શ્રંગાર. આ ચિત્ર બધાં છે જ્ઞાન નાં

શ્રંગાર, ન કે ભક્તિ નાં. આ બાપે બેસી બનાવડાવ્યાં છે - મનુષ્યો ને સમજાવવા માટે. આ ચિત્ર વગેરે તો પ્રાયઃલોપ થઈ જશે. બાકી આ જ્ઞાન આત્મામાં રહી જાય છે. બાપ ને પણ આ જ્ઞાન છે, ડ્રામામાં નોંધ છે.

તમે હમણાં ભક્તિમાર્ગ પસાર કરી જ્ઞાનમાર્ગ માં આવ્યાં છો. તમે જાણો છો અમારી આત્મા માં આ પાર્ટ છે જે ચાલી રહ્યો છે. નોંધ હતી જે ફરીથી આપણે રાજયોગ શીખી રહ્યાં છીએ બાપ થી. બાપે જ આવીને આ નોલેજ આપવાનું હતું. આત્મા માં નોંધ છે. ત્યાં જઈને પહોંચશે પછી નવી દુનિયાનો પાર્ટ રિપીટ થશે. આત્મા નાં આખા રેકૉર્ડ (પાર્ટ) ને આ સમયે તમે સમજી ગયાં છો શરૂઆત થી લઈને. પછી આ બધું બંધ થઈ જશે. ભક્તિમાર્ગ નો પાર્ટ પણ બંધ થઈ જશે. પછી જે તમારી એક્ટ (પાર્ટ) સતયુગમાં ચાલી હશે, તે જ ચાલશે. શું થશે, એ બાપ નથી જણાવતાં. જે કંઈ થયું હશે તે જ થશે. સમજાય છે સતયુગ છે નવી દુનિયા. જરૂર ત્યાં બધું જ નવું સતોપ્રધાન અને સસ્તું હશે, જે કંઈ કલ્પ પહેલાં થયું હશે તે જ થશે. જુએ પણ છે - આ લક્ષ્મી-નારાયણને કેટલું સુખ છે. હીરા-ઝવેરાત ધન બહુજ હોય છે. ધન છે તો સુખ પણ છે. અહીંયા તમે ભેંટ (તુલના) કરી શકો છો. ત્યાં નહીં કરી શકશો. અહીંયા ની વાતો ત્યાં બધી ભૂલી જશો. આ છે નવી વાતો, જે બાપ જ બાળકો ને સમજાવે છે. આત્માઓએ ત્યાં જવાનું છે, જ્યાં કારોબાર બધો બંધ થઈ જાય છે. હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું થાય છે. રેકૉર્ડ પૂરો થાય છે. એક જ રેકૉર્ડ બહુ મોટો છે. કહેશે પછી આત્મા પણ એટલી મોટી હોવી જોઈએ. પરંતુ ના. આટલી નાની આત્મા માં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ છે. આત્મા પણ અવિનાશી છે. આને ફક્ત વન્ડર (આશ્ચર્ય) જ કહીશું. આવી આશ્ચર્યવત વસ્તુ બીજી કોઈ હોઈ ન શકે. બાબાનાં માટે તો કહે છે સતયુગ-ત્રેતા નાં સમયે વિશ્રામ માં રહે છે. આપણે તો ઓલરાઉન્ડર પાર્ટ ભજવીએ છીએ. સૌથી વધારે આપણો પાર્ટ છે. તો બાપ વારસો પણ ઊંચો આપે છે. કહે છે ૮૪ જન્મ પણ તમે જ લો છો. મારો તો પાર્ટ પછી એવો છે જે બીજું કોઈ ભજવી ન શકે. વન્ડરફુલ વાતો છે ને. આ પણ વન્ડર છે જે આત્માઓને બાપ બેસી સમજાવે છે. આત્મા મેલ-ફિમેલ (સ્ત્રી-પુરુષ) નથી. જ્યારે શરીર ધારણ કરે છે તો મેલ-ફિમેલ કહેવાય છે. આત્માઓ બધાં બાળકો છે તો ભાઈ-ભાઈ થઈ જાય છે. ભાઈ-ભાઈ છે જરૂર વારસો પામવા માટે. આત્મા બાપનું બાળક છે ને. વારસો લે છે બાપ થી એટલે મેલ (પુરુષ) જ કહીશું. બધી આત્માઓનો હક છે, બાપ થી વારસો લેવાનો. એનાં માટે બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. પોતાને આત્મા સમજવાનું છે. આપણે બધાં ભાઈઓ છીએ. આત્મા, આત્મા જ છે. તે ક્યારેય બદલાતી નથી. બાકી શરીર ક્યારેક પુરુષ નું, ક્યારેક સ્ત્રી નું લે છે. આ ખુબ અટપટી વાતો સમજવાની છે, બીજું કોઈ પણ સંભળાવી ન શકે. બાપ થી કે આપ બાળકોથી જ સાંભળી શકે છે. બાપ તો આપ બાળકોથી જ વાત કરે છે. પહેલાં તો બધાને મળતા હતાં, સૌથી વાતો કરતાં હતાં. હવે કરતાં-કરતાં અંતમાં તો કોઈ થી વાત જ નહીં કરશે. સન શોઝ ફાધર છે ને. બાળકોને જ ભણાવવાનું છે. આપ બાળકો જ અનેકોની સર્વિસ કરી લઈ આવો છો. બાબા સમજે છે આ અનેકોને આપસમાન બનાવીને લઈ આવે છે. આ મોટા રાજા બનશે, આ નાનાં રાજા બનશે. તમે રુહાની સેના પણ છો, જે બધાને રાવણની સાંકળો થી છોડાવી પોતાનાં મિશનમાં લઈ આવો છો. જેટલી જે સર્વિસ કરે છે એટલું ફળ મળે છે. જેમણે વધારે ભક્તિ કરી છે તે જ વધારે હોશિયાર થઈ જાય છે અને વારસો લઈ લે છે. આ ભણતર છે, સારી રીતે ભણશે નહીં તો ફેલ (નપાસ) થઈ જશે. ભણતર બહુજ સહજ છે. સમજવાનું અને સમજાવવાનું પણ છે સહજ. મુશ્કેલી ની વાત નથી, પરંતુ રાજધાની સ્થાપન થવાની છે, એમાં તો બધાં જોઈએ ને. પુરુષાર્થ કરવાનો છે. એમાં અમે ઉંચ પદ પામીએ. મૃત્યુલોક થી ટ્રાન્સફર (બદલી) થઈ ને અમરલોક માં જવાનું છે. જેટલું ભણશો એટલું અમરપુરી માં ઉંચ પદ પામશો.

બાપ ને પ્રેમ પણ કરવાનો હોય છે કારણ કે એ છે બહુજ પ્રિય થી પ્રિય વસ્તુ. પ્રેમ નાં સાગર પણ છે, એક રસ પ્રેમ હોઈ ન શકે. કોઈ યાદ કરે છે, કોઈ નથી કરતું. કોઈને સમજાવવાનો પણ નશો રહે છે ને. આ મોટું ટેમ્પટેશન (પ્રલોભન) છે. કોઈને પણ બતાવવાનું છે - આ છે યુનિવર્સિટી (વિશ્વવિદ્યાલય). આ આધ્યાત્મિક ભણતર છે. આવાં ચિત્ર બીજી કોઈ સ્કૂલમાં નથી દેખાડાતાં. દિવસ-પ્રતિદિવસ હજું વધારે ચિત્ર નીકળતાં રહેશે. જે મનુષ્ય જોવાથી જ સમજી જાય. સીડી છે બહુજ સારી. પરંતુ દેવતા ધર્મનાં નહીં હશે તો એમની સમજ માં નહીં આવશે. જે આ કુળ નાં હશે એમને તીર લાગશે. જે આપણા દેવતા ધર્મ નાં પત્તા હશે એ જ આવશે. તમને અનુભવ થશે આ તો બહુ જ રુચિ થી સાંભળી રહ્યાં છે. કોઈ તો એમ જ ચાલ્યાં જશે. દિવસ-પ્રતિદિવસ નવી-નવી વાતો પણ બાળકો ને સમજાવતાં રહે છે. સર્વિસ નો બહુજ શોખ જોઈએ. જે સર્વિસ પર તત્પર હશે તે જ દિલ પર ચઢશે અને તખ્ત પર પણ ચઢશે. આગળ જઈને તમને બધાં સાક્ષાત્કાર થતાં રહેશે. એ ખુશીમાં તમે રહેશો. દુનિયામાં તો હાહાકાર બહુજ થવાનો છે. લોહીની નદી ઓ પણ વહેવાની છે. બહાદુર સેવા વાળા ક્યારેય ભૂખ્યાં નહીં મરશે. પરંતુ અહીંયા તો તમારે વનવાસ માં રહેવાનું છે. સુખ પણ ત્યાં મળશે. કન્યાને તો વનવાસ માં બેસાડે છે ને. સાસરીઘરે જઈને ખૂબ પહેરજો. તમે પણ સાસરીઘરે જાઓ છો તો તે નશો રહે છે. તે છે જ સુખધામ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. માળામાં પરોવવા માટે દેહી-અભિમાની બની તીવ્ર વેગ થી યાદની યાત્રા કરવાની છે. બાપનાં ફરમાન પર ચાલીને પાવન બનવાનું છે.
2. બાપ નો પરીચય આપી અનેકોને આપ સમાન બનાવવાની સેવા કરવાની છે. અહીંયા વનવાસમાં રહેવાનું છે. અંતિમ હાહાકાર નું દૃશ્ય જોવા માટે મહાવીર બનવાનું છે.

વરદાન :- દરેક કર્મ માં ફોલો ફાધર કરી સ્નેહ નો રિસ્પોન્ડ આપવા વાળા તીવ્ર પુરુષાર્થી ભવ જેનાથી સ્નેહ હોય છે એને ઓટોમેટિકલી ફોલો કરવાનાં હોય છે. સદા યાદ રહે કે આ કર્મ જે કરી રહ્યાં છીએ આ ફોલો ફાધર છે? જો નથી તો સ્ટોપ કરી દો. બાપને કોપી (નકલ) કરતાં બાપ સમાન બનો. કોપી કરવા માટે જેમ કાર્બન પેપર નાખે છે તેમ એટેન્શન નું પેપર નાખો તો કોપી થઈ જશે કારણ કે હમણાં જ તીવ્ર પુરુષાર્થી બની સ્વયં ને દરેક શક્તિ થી સંપન્ન બનાવવાનો સમય છે. જો સ્વયં, સ્વયં ને સંપન્ન નથી કરી શકતાં તો સહયોગ લો. નહીં તો આગળ જઈને ટૂ લેટ (ખુબ મોડું) થઈ જશે.

સ્લોગન :- સંતુષ્ટતા નું ફળ પ્રસન્નતા છે, પ્રસન્નચિત્ત બનવાથી પ્રશ્ન સમાપ્ત થઈ જાય છે.

“ પાસ્ટ , પ્રેઝન્ટ અને ફ્યુચર (ભૂતકાળ , વર્તમાન અને ભવિષ્ય) ને શ્રેષ્ઠ બનાવવાની વિધિ ”

આજે ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર અને ગોડફાધર પોતાનાં અતિ મીઠા, અતિ પ્રિય બાળકોને દિલ થી દુવાઓની ગ્રીટિંગ્સ (શુભેચ્છા) આપી રહ્યાં છે. બાપદાદા જાણે છે કે એક-એક સિકીલધા બાળક કેટલાં શ્રેષ્ઠ, મહાન આત્મા છે! દરેક બાળકની મહાનતા-પવિત્રતા-બાપ ની પાસે નંબરવાર પહોંચતી રહે છે. આજનાં દિવસે બધાં વિશેષ નવું વર્ષ મનાવવાનાં ઉમંગ-ઉત્સાહ થી આવ્યાં છે. દુનિયાના લોકો મનાવવા માટે બુઝાયેલાં દીપકો અથવા મીણબત્તીઓ પ્રગટાવે છે. તેઓ પ્રગટાવીને મનાવે છે અને બાપદાદા જાગેલાં અગણિત દીપકો થી નવું વર્ષ મનાવી રહ્યાં છે. બુઝાયેલાં ને પ્રગટાવતાં નથી અને પ્રગટાવી ને પછી બુઝાવતા નથી. એવાં લાખોનાં અંદાજમાં જાગેલાં રુહાની જ્યોતિનાં સંગઠનનું વર્ષ મનાવવું - આ સિવાય બાપ અને તમારા કોઈ મનાવી ન શકે. કેટલું સુંદર જગમગતા દીપકોનાં રુહાની સંગઠન નું દૃશ્ય છે! બધાની રુહાની જ્યોતિ એકટક, એકરસ ચમકી રહી છે. બધાનાં મનમાં ‘એક બાબા’ - આ જ લગન રુહાની દીપકો ને જગમગાવી રહી છે. એક સંસાર છે, એક સંકલ્પ છે, એકરસ સ્થિતિ છે - આ જ મનાવવાનું છે, આ જ બનીને બનાવવાનું છે. આ સમયે વિદાય અને બધાઈ (શુભેચ્છા) બંનેવ નો સંગમ છે. જૂનાંની વિદાય છે અને નવાંની બધાઈ છે. આ સંગમ સમય પર બધાં પહોંચી ગયાં છો એટલે, જૂનાં સંકલ્પ અને સંસ્કારની વિદાયની પણ મુબારક છે અને નવાં ઉમંગ-ઉત્સાહ થી ઉડવાની પણ મુબારક છે.

જે પ્રેઝન્ટ (વર્તમાન) છે, તે થોડા સમય પછી પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈ જશે. જે વર્ષ ચાલી રહ્યું છે, તે ૧૨.૦૦ વાગ્યા પછી ભૂતકાળ થઈ જશે. આ સમય ને વર્તમાન કહેશે અને આવતીકાલને ભવિષ્ય કહે છે. પાસ્ટ, પ્રેઝન્ટ અને ફ્યુચર આ ત્રણેયની જ રમત ચાલતી રહે છે. આ ત્રણેય શબ્દો ને આ નવાં વર્ષમાં નવી વિધિ થી પ્રયોગ કરજો. કેવી રીતે? પાસ્ટ (ભૂતકાળ) ને સદા પાસ વિથ ઓનર થઈને પાસ કરજો. “પાસ્ટ ઈઝ પાસ્ટ” તો થવાનું જ છે પરંતુ કેવી રીતે પસાર કરવાનું છે? કહો છો ને - સમય પસાર થઈ ગયો, આ દૃશ્ય પસાર થઈ ગયું. પરંતુ પાસ વિથ ઓનર બની પાસ કર્યું? વીતી ગયેલ ને વીતી ગયું કર્યું પરંતુ વીતી ગયેલ ને એવી શ્રેષ્ઠ વિધિ થી વીતી ગયું કર્યું જે વીતેલા ને સ્મૃતિમાં લાવતા ‘વાહ! વાહ!’ નાં બોલ દિલ થી નીકળે? વીતી ને એવી રીતે વીતી કર્યું જે અન્ય તમારી વીતેલી વાતોથી પાઠ ભણે? તમારું વીતી ગયેલ યાદગાર-સ્વરૂપ બની જાય, કીર્તન અર્થાત્ કીર્તિ ગાતાં રહે. જેમ ભક્તિમાર્ગ માં તમારા જ કર્મનું કીર્તન ગાતાં રહે છે. તમારા કર્મનાં કીર્તન થી અનેક આત્માઓનો હમણાં પણ શરીર નિર્વાહ થઈ રહ્યો છે. આ નવાં વર્ષમાં દરેક પાસ્ટ સંકલ્પ કે સમય ને આવી વિધિ થી પાસ કરજો. સમજ્યાં, શું કરવાનું છે?

હવે આવો પ્રેઝન્ટ (વર્તમાન), પ્રેઝન્ટ ને એવી રીતે પ્રેક્ટિસમાં લાવો જે દરેક વર્તમાન ઘડી અથવા સંકલ્પ થી આપ વિશેષ આત્માઓ દ્વારા કોઈ ન કોઈ પ્રેઝન્ટ (સોગાત) પ્રાપ્ત થાય. સૌથી વધારે ખુશી કયા સમયે થાય છે? જ્યારે કોઈ થી પ્રેઝન્ટ (સોગાત) મળે છે. કેવાં પણ અશાંત હોય, દુઃખી હોય કે હેરાન હોય પરંતુ જ્યારે કોઈ પ્રેમ થી પ્રેઝન્ટ આપે છે તો તે ઘડી ખુશીની લહેર આવી જાય છે. દેખાવાની પ્રેઝન્ટ નહીં, દિલ થી. બધાં પ્રેઝન્ટ (સોગાત) ને સદા સ્નેહ નું સૂચક

માને છે. પ્રેઝેન્ટ આપેલી ચીજ માં વેલ્યુ ‘સ્નેહ’ ની હોય છે, ‘ચીજ’ ની નહીં. તો પ્રેઝેન્ટ આપવાની વિધિ થી વૃદ્ધિને પામતાં રહેજો. સમજ્યાં? સહજ છે કે મુશ્કિલ છે? ભંડારા ભરપૂર છે ને કે પ્રેઝેન્ટ આપતા-આપતા ભંડારા ઓછા થઈ જશે? સ્ટોક જમા છે ને? ફક્ત એક સેકન્ડ નાં સ્નેહ ની દૃષ્ટિ, સ્નેહનો સહયોગ, સ્નેહની ભાવના, મીઠા બોલ, દિલ નાં શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ નો સાથ - આ જ પ્રેઝેન્ટસ (સૌગાત) ઘણી છે. આજકાલ ભલે આપસ માં બ્રાહ્મણ આત્માઓ છે, ભલે તમારી ભક્ત આત્માઓ છે, ભલે તમારા સંબંધ-સંપર્ક વાળી આત્માઓ છે, ભલે હેરાન થયેલી આત્માઓ છે-બધાને આ પ્રેઝેન્ટસ ની આવશ્યકતા છે, બીજી પ્રેઝેન્ટ ની નહીં. આનો સ્ટોક તો છે ને? તો હર પ્રેઝન્ટ ઘડી (વર્તમાન સમય) નાં દાતા બની પ્રેઝન્ટ ને પાસ્ટ માં બદલજો, તો સર્વ પ્રકારની આત્માઓ દિલ થી તમારું કીર્તન ગાતી રહેશે. અચ્છા.

ફ્યુચર (ભવિષ્ય) શું કરશો? બધાં તમને લોકો ને પૂછે છે ને કે છેવટે ફ્યુચર શું છે? ફ્યુચર ને પોતાનાં ફીયર્સ થી પ્રત્યક્ષ કરો. તમારાં ફીયર્સ ફ્યુચર ને પ્રકટ કરે. ફ્યુચર શું હશે, ફ્યુચર નાં નયન કેવાં હશે, ફ્યુચર નું સ્મિત કેવું હશે, ફ્યુચર નાં સંબંધ કેવાં હશે, ફ્યુચર નું જીવન કેવું હશે - તમારાં ફીયર્સ આ બધી વાતોનો સાક્ષાત્કાર કરાવે. દૃષ્ટિ ફ્યુચર ની સૃષ્ટિ ને સ્પષ્ટ કરે. ‘શું થશે’ - આ ક્વેશ્ચન (પ્રશ્ન) સમાપ્ત થઈ ‘આમ થશે’, એમાં બદલાઈ જાય. ‘કેમ’ બદલાઈ ‘એમ’ થઈ જાય. ફ્યુચર છે જ દેવતા. દેવતાપણા નાં સંસ્કાર અર્થાત્ દાતાપણા નાં સંસ્કાર, દેવતાપણા નાં સંસ્કાર અર્થાત્ તાજ, તખ્તધારી બનવાનાં સંસ્કાર. જે પણ જુએ, તેમને તમારો તાજ અને તખ્ત અનુભવ થાય. કયો તાજ? સદા લાઈટ (હલ્કા) રહેવાનો લાઈટ (પ્રકાશ) નો તાજ. અને સદા તમારા કર્મ થી, બોલ થી રુહાની નશો અને નિશ્ચિતપણા નાં ચિન્હ અનુભવ થાય. તખ્તધારી ની નિશાની છે જ ‘નિશ્ચિત’ અને ‘નશો’. નિશ્ચિત વિજયી નો નશો અને નિશ્ચિત સ્થિતિ - એ જ બાપની દિલ તખ્તનશીન આત્માની નિશાની. જે પણ આવે, તે આ તખ્તનશીન અને તાજધારી સ્થિતિ નો અનુભવ કરે - આ છે ફ્યુચર ને ફીયર્સ દ્વારા પ્રત્યક્ષ કરવું. આમ નવું વર્ષ મનાવવું અર્થાત્ બનીને મનાવવું. સમજ્યાં, નવાં વર્ષમાં શું કરવાનું છે? ત્રણ શબ્દો થી માસ્ટર ત્રિમૂર્તિ, માસ્ટર ત્રિકાળદર્શી અને ત્રિલોકીનાથ બની જજો. બધાં એ જ વિચારે છે કે હવે શું કરવાનું છે? દરેક પગલે - ભલે યાદ થી, ભલે સેવાનાં દરેક પગલે આ ત્રણેય વિધિ થી સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરતાં રહેજો.

નવાં વર્ષનો ઉમંગ-ઉત્સાહ તો ખુબ જ છે ને. ડબલ વિદેશીઓને ડબલ ઉમંગ છે ને. ન્યુ-યર (નવું વર્ષ) મનાવવામાં કેટલાં સાધન અપનાવશો? તે લોકો સાધન પણ વિનાશી અપનાવે અને મનોરંજન પણ અલ્પકાળ નું કરે. હમણાં-હમણાં પ્રગટાવશે, હમણાં-હમણાં બુઝાવશે. પરંતુ બાપદાદા અવિનાશી વિધિ થી અવિનાશી સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવાવાળા બાળકોથી મનાવી રહ્યાં છે. તમે લોકો પણ શું કરશો? કેક કાપશો, મીણબત્તી પ્રગટાવશો, ગીત ગાશો, તાળી વગાડશો. આ પણ ખુબ કરો, ભલે કરો. પરંતુ બાપદાદા સદા અવિનાશી બાળકો ને અવિનાશી મુબારક આપે છે અને અવિનાશી બનાવવાની વિધિ બતાવે છે. સાકાર દુનિયામાં સાકારી સુહેજ મનાવતા જોઈ બાપદાદા પણ ખુશ થાય છે કારણ કે આવો સુંદર પરિવાર જે પૂરો પરિવાર જ તાજધારી, તખ્તધારી છે અને આટલી લાખોની સંખ્યામાં એક પરિવાર છે, આવો પરિવાર આખાં કલ્પમાં એક જ વાર મળે છે એટલે ખુબ નાયો, ગાઓ, મિઠાઈ ખાઓ. બાપ તો બાળકોને જોઈને, ભાસના લઈને જ ખુશ થાય છે. બધાનાં મનનાં ગીત કયા વાગે છે? ખુશી નાં ગીત વાગી રહ્યાં છે. સદા ‘વાહ! વાહ!’ નાં ગીત ગાઓ. વાહ બાબા! વાહ તકદીર! વાહ મીઠો પરિવાર! વાહ શ્રેષ્ઠ સંગમનો સુખદ સમય! દરેક કર્મ ‘વાહ-વાહ!’ છે. વાહ! વાહ! નાં ગીત ગાતા રહો. બાપદાદા આજે હર્ષાય રહ્યાં હતાં - ઘણાં બાળકો ‘વાહ! નાં ગીત ને બદલે બીજા પણ ગીત ગાઈ લે છે. તે પણ બે શબ્દ નું ગીત છે, તે જાણો છો? આ વર્ષે તે બે શબ્દનું ગીત નહીં ગાતાં. તે બે શબ્દ છે - ‘વાઈ’ અને

‘આઈ’ (કેમ અને હું) ખાસ કરીને બાપદાદા જ્યારે બાળકોનું ટી.વી. જુએ છે તો બાળકો ‘વાહ-વાહ!’ નાં બદલે ‘વાઈ-વાઈ’ બહુ કરે છે. તો ‘વાઈ’ નાં બદલે ‘વાહ-વાહ!’ કહેજો અને ‘આઈ’ નાં બદલે ‘બાબા-બાબા’ કહેજો. સમજ્યાં?

જે પણ છો, જેવાં પણ છો છતાં પણ બાપદાદાનાં પ્રિય છો, ત્યારે તો બધાં પ્રેમ થી મળવા માટે ભાગો છો. અમૃતવેલાએ બધાં બાળકો સદા આ જ ગીત ગાયે છે - ‘પ્યારા બાબા, મીઠા બાબા’ અને બાપદાદા રિટર્ન (વળતર) માં સદા ‘પ્યારા બાળકો, પ્યારા બાળકો’ નું ગીત ગાયે છે. અચ્છા. આમ તો આ વર્ષ ન્યારા અને પ્યારા નો પાઠ છે, છતાં પણ બાળકોનાં સ્નેહનું આહવાન બાપને પણ ન્યારી દુનિયા થી પ્યારી દુનિયામાં લઈ આવે છે. આકારી વિધિમાં આ બધું જોવાની આવશ્યકતા નથી. આકારી વિધિમાં એક જ સમય પર અનેક બેહદ બાળકો ને બેહદ મિલનની અનુભૂતિ કરાવે છે. સાકારી વિધિમાં છતાં પણ હદ માં આવવું પડે. બાળકોને જોઈએ પણ શું - મુરલી અને દૃષ્ટિ. મુરલી માં પણ મળવાનું જ તો છે. ભલે અલગ થી બોલે, ભલે સાથે બોલે, બોલશે તો એ જ વાત. જે સંગઠનમાં બોલે છે તે જ અલગમાં બોલશે. છતાં પણ જુઓ પહેલો ચાન્સ (તક) ડબલ વિદેશીઓને મળ્યો છે. ભારતનાં બાળકો ૧૮ તા. (૧૮ જાન્યુઆરી) ની પ્રતીક્ષા કરી રહ્યાં છે અને તમે લોકો પહેલો ચાન્સ લઈ રહ્યાં છો. અચ્છા. ૩૫-૩૬ દેશો થી આવેલાં છે. આ પણ ૩૬ પ્રકાર નો ભોગ થઈ ગયો. ૩૬ નું ગાયન છે ને. ૩૬ વેરાઈટી થઈ ગઈ છે.

બાપદાદા બધાં બાળકોની સેવાનાં ઉમંગ-ઉત્સાહ ને જોઈ ખુશ થાય છે. જે બધાએ તન, મન, ધન, સમય - સ્નેહ અને હિંમત થી સેવામાં લગાવ્યાં, તેની બાપદાદા પદમગુણ શુભેચ્છા આપી રહ્યાં છે. ભલે આ સમયે સમ્મુખ છે, ભલે આકાર રૂપ માં સમ્મુખ છે પરંતુ બાપદાદા બધાં બાળકોને સેવામાં લગન થી મગન રહેવાની મુબારક આપી રહ્યાં છે. સહયોગી બન્યાં, સહયોગી બનાવ્યાં. તો સહયોગી બનવાની પણ અને સહયોગી બનાવવાની પણ ડબલ મુબારક. ઘણાં બાળકોનાં સેવાનાં ઉમંગ-ઉત્સાહનાં સમાચાર અને સાથે-સાથે નવાં વર્ષનાં ઉમંગ-ઉત્સાહનાં કાર્ડ ની માળા બાપદાદાનાં ગળામાં પરોવાઈ ગઈ. જેમણે પણ કાર્ડ મોકલ્યાં છે, બાપદાદા કાર્ડનાં રિટર્ન માં રિગાર્ડ (સમ્માન) અને લવ (પ્રેમ) બંને આપે છે. સમાચાર સાંભળી-સાંભળી હર્ષિત થાય છે. ભલે ગુપ્ત રૂપમાં સેવા કરી, ભલે પ્રત્યક્ષ રૂપમાં કરી પરંતુ બાપને પ્રત્યક્ષ કરવાની સેવામાં સદા સફળતા જ છે. સ્નેહ થી સેવાનું રીઝલ્ટ - સહયોગી આત્માઓ બનવાનું અને બાપનાં કાર્યમાં સમીપ આવવાનું - આ જ સફળતાની નિશાની છે. સહયોગી આજે સહયોગી છે, કાલે યોગી પણ બની જશે. તો સહયોગી બનાવવાની વિશેષ સેવા જે બધાએ ચારેય તરફ કરી, તેનાં માટે બાપદાદા ‘અવિનાશી સફળતા સ્વરૂપ ભવ’ નું વરદાન આપી રહ્યાં છે. અચ્છા.

જ્યારે તમારી પ્રજા, સહયોગી, સંબંધી વૃદ્ધિને પ્રાપ્ત થશે તો વૃદ્ધિનાં પ્રમાણે વિધિ ને પણ બદલવી તો પડે છે ને. ખુશ થાઓ છો ને, ભલે વધે. અચ્છા.

સર્વ સદા સ્નેહી, સદા સહયોગી બની સહયોગી બનાવવા વાળા, સદા શુભેચ્છા પ્રાપ્ત કરવા વાળા, સદા દરેક સેકન્ડ, દરેક સંકલ્પ ને શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ, ગાયન યોગ્ય બનાવવા વાળા, સદા દાતા બની સર્વ ને સ્નેહ અને સહયોગ આપવા વાળા - એવાં શ્રેષ્ઠ, મહાન્ ભાગ્યવાન આત્માઓને બાપદાદાના યાદપ્યાર અને સંગમ ની ગુડનાઈટ અને ગુડમોર્નિંગ.

વિદેશ સેવા પર ઉપસ્થિત ટીચર્સ પ્રતિ - અવ્યક્ત મહાવાક્ય

નિમિત્ત સેવાધારી બાળકો ને બાપદાદા સદા ‘સમાન ભવ’ નાં વરદાન થી આગળ વધારતાં રહે છે. બાપદાદા બધાં પાંડવ ભલે શક્તિઓ, જે પણ સેવાનાં માટે નિમિત્ત છે, તે બધાને વિશેષ પદમાપદમ ભાગ્યવાન શ્રેષ્ઠ આત્માઓ સમજે છે. સેવાનું પ્રત્યક્ષ ફળ ખુશી અને શક્તિ, આ વિશેષ અનુભવ તો કરો જ છો. હમણાં જેટલાં સ્વયં શક્તિશાળી લાઈટહાઉસ, માઈટહાઉસ બની સેવા કરશો એટલો જલ્દી ચારેય તરફ પ્રત્યક્ષતા નો ઝંડો લહેરાવશો. દરેક નિમિત્ત સેવાધારીને વિશેષ સેવાની સફળતા માટે બે વાતો ધ્યાન રાખવાની છે - એક વાત સદા સંસ્કારો ને મળાવવાની યુનિટી (એકતા) ની, દરેક સ્થાન થી આ વિશેષતા દેખાય. બીજી સદા દરેક નિમિત્ત સેવાધારીઓ એ પહેલાં સ્વયં ને આ બે સર્ટિફિકેટ (પ્રમાણપત્ર) આપવાનાં છે. એક ‘એકતા’ બીજું ‘સંતુષ્ટતા’. સંસ્કાર ભિન્ન-ભિન્ન હોય જ છે અને હશે પણ પરંતુ સંસ્કારો ને ટકરાવવાનું કે કિનારો કરી ને સ્વયં ને સેફ રાખવાનું - એ પોતાનાં ઉપર છે. કંઈ પણ થઈ જાય છે તો જો કોઈનાં સંસ્કાર એવાં છે તો બીજા તાળી ન વગાડે. ભલે તે બદલાય છે કે નથી બદલાતા, પરંતુ તમે તો બદલાઈ શકો છો ને! જો દરેક પોતાને ચેન્જ (પરિવર્તન) કરે, સમાવવાની શક્તિ ધારણ કરે તો બીજાનાં સંસ્કાર પણ અવશ્ય શીતળ થઈ જશે. તો સદા એકબીજામાં સ્નેહની ભાવના થી, શ્રેષ્ઠતાની ભાવના થી સંપર્કમાં આવો, કારણ કે નિમિત્ત સેવાધારી - બાપની સૂરત નું દર્પણ છે. તો જે તમારું પ્રેક્ટિકલ જીવન છે તે જ બાપની સૂરતનું દર્પણ થઈ જાય છે એટલે સદા એવાં જીવનરૂપી દર્પણ બનો - જેમાં બાપ જે છે જેવા છે તેવાં દેખાય. બાકી મહેનત ઘણી સારી કરો છો, હિંમત પણ સારી છે. સેવા ની વૃદ્ધિ ઉમંગ પણ ખુબ સારો છે એટલે વિસ્તાર ને પ્રાપ્ત કરી રહ્યાં છો. સેવા તો સારી છે, હવે ફક્ત બાપને પ્રત્યક્ષ કરવા માટે પ્રત્યક્ષ જીવન નું પ્રમાણ સદા દેખાડો. જે બધાં એક જ અવાજ થી બોલે કે આ જ્ઞાનની ધારણાઓ માં તો એક છે પરંતુ સંસ્કાર મળાવવામાં પણ નંબરવન છે. એવું પણ નથી કે ભારતની ટીચર અલગ છે, ફોરેન ની ટીચર અલગ છે. બધાં એક છે. આ તો ફક્ત સેવાનાં નિમિત્ત બનેલાં છે, સ્થાપનામાં સહયોગી બન્યાં છે અને હમણાં પણ સહયોગ આપી રહ્યાં છે, એટલે સ્વતઃ જ બધામાં વિશેષ પાર્ટ ભજવવો પડે છે. આમ બાપદાદા અથવા નિમિત્ત આત્માઓની પાસે વિદેશી કે દેશીમાં કોઈ અંતર નથી. જ્યાં જેમની સેવા ની વિશેષતા છે, પછી ભલે કોઈ પણ હોય, ત્યાં તેમની વિશેષતા થી લાભ લેવાનો હોય છે. બાકી એકબીજાને રિગાર્ડ આપવો એ બ્રાહ્મણ કુળની મર્યાદા છે, સ્નેહ લેવાનો અને રિગાર્ડ આપવાનો. વિશેષતાને મહત્વ અપાય છે ન કે વ્યક્તિને. અચ્છા.

વરદાન :- દરેક સેકન્ડ અને સંકલ્પ ને અમૂલ્ય રીત થી વ્યતીત કરવા વાળા અમૂલ્ય રત્ન ભવ

સંગમયુગ ની એક સેકન્ડની પણ ખુબ ઊંચી વેલ્યુ છે. જેમ એક નું લાભ ગણું બને છે એમ જ એક સેકન્ડ પણ વ્યર્થ જાય છે તો લાભ ગણું વ્યર્થ જાય છે - એટલે આટલું અટેન્શન (સાવધાની) રાખો તો અલબેલાપણું સમાપ્ત થઈ જશે. હમણાં તો કોઈ હિંસાબ લેવાવાળું નથી પરંતુ થોડા સમયનાં પછી પશ્ચાતાપ થશે કારણ કે આ સમયની ખુબ વેલ્યુ છે. જે પોતાની દરેક સેકન્ડ, દરેક સંકલ્પ ને અમૂલ્ય રીત થી વ્યતીત કરે છે એ જ અમૂલ્ય રત્ન બને છે.

સ્લોગન :- જે સદા યોગયુક્ત છે તે સહયોગ નો અનુભવ કરતાં વિજયી બની જાય છે.

“ મીઠા બાળકો - ચેરિટી બિગન્સ એટ હોમ અર્થાત્ પહેલાં સ્વયં આત્મ - અભિમાની બનવાની મહેનત કરો પછી બીજાઓ ને કહો , આત્મા સમજીને આત્માને જ્ઞાન આપો તો જ્ઞાન તલવારમાં ધાર આવી જશે ”

પ્રશ્ન :- સંગમયુગ પર કઈ બે વાતો ની મહેનત કરવાથી સતયુગી તખ્ત નાં માલિક બની જશો?

ઉત્તર :- ૧. દુઃખ-સુખ, નિંદા-સ્તુતિ માં સમાન સ્થિતિ રહે-આ મહેનત કરો. કોઈ પણ કંઈ ઊલટું-સુલટું બોલે, ક્રોધ કરે તો તમે યુપ થઈ જાઓ, ક્યારેય પણ મુખની તાળી નહિં વગાડો. ૨. આંખો ને સિવિલ (પવિત્ર) બનાવો, કિમીનલ આંખો (કુદૃષ્ટિ) બિલકુલ સમાપ્ત થઈ જાય, આપણે આત્મા ભાઈ-ભાઈ છે, આત્મા સમજીને જ્ઞાન આપો, આત્મ-અભિમાની બનવાની મહેનત કરો તો સતયુગી તખ્ત નાં માલિક બની જશો. સંપૂર્ણ પવિત્ર બનવા વાળા જ ગાદી નશીન બને છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ રુહાની બાળકો થી વાત કરે છે, આપ આત્માઓને આ ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે જેને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર પણ કહેવાય છે, એનાથી તમે જુઓ છો પોતાના ભાઈઓ ને. તો આ બુદ્ધિથી સમજો છો ને કે જ્યારે આપણે ભાઈ-ભાઈ ને જોઈશું તો કર્મેન્દ્રિયો ચંચલ નહીં થશે. અને આમ કરતાં-કરતાં આંખો જે કિમીનલ છે તે સિવિલ થઈ જશે. બાપ કહે છે વિશ્વનાં માલિક બનવા માટે મહેનત તો કરવી પડશે ને. તો હમણાં આ મહેનત કરો. મહેનત કરવા માટે બાબા નવી-નવી ગુહ્ય પોઇન્ટ્સ (વાત) સંભળાવે છે ને. તો હમણાં પોતાને ભાઈ-ભાઈ સમજીને જ્ઞાન આપવાની આદત પાડવાની છે. પછી આ જે ગવાય જાય છે કે - “વી આર ઓલ બ્રધર્સ” (આપણે બધાં ભાઈઓ છે) - આ પ્રેક્ટિકલ થઈ જશે. હમણાં તમે સાચાં-સાચાં બ્રધર્સ છો કારણ કે બાપને જાણો છો. બાપ આપ બાળકોની સાથે સેવા કરી રહ્યાં છે. હિંમતે બાળકો મદદે બાપ. તો બાપ આવીને આ હિંમત આપે છે સર્વિસ (સેવા) કરવાની. તો આ સહજ થયું ને. તો રોજ આ પ્રેક્ટિસ કરવી પડશે, સુસ્ત (આળસુ) ન થવું જોઈએ. આ નવી-નવી પોઇન્ટ બાળકોને મળે છે, બાળકો જાણે છે કે આપણને ભાઈઓને બાબા ભણાવી રહ્યાં છે. આત્માઓ ભણે છે, આ રુહાની નોલેજ છે, આને આધ્યાત્મિક જ્ઞાન કહેવાય છે. ફક્ત આ સમયે રુહાની નોલેજ, રુહાની બાપ થી મળે છે કારણ કે બાપ આવે જ છે સંગમયુગ પર જ્યારે સૃષ્ટિ બદલાય છે, આ રુહાની નોલેજ મળે પણ ત્યારે છે જ્યારે સૃષ્ટિ બદલવાની છે. બાપ આવીને આ જ તો રુહાની નોલેજ આપે છે કે પોતાને આત્મા સમજો. આત્મા નઝન (અશરીરી) આવી હતી, અહીંયા પછી શરીર ધારણ કરે છે. શરૂ થી હમણાં સુધી આત્માએ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. પરંતુ નંબરવાર જે જેમ આવ્યાં હશે, તે તેમ જ જ્ઞાન-યોગ ની મહેનત કરશે. પછી જોવામાં પણ આવે છે કે જેમ જેમણે કલ્પ પહેલા જે પુરુષાર્થ કર્યો, મહેનત કરી તે હમણાં પણ એવી જ મહેનત કરતાં રહે છે. પોતાનાં માટે મહેનત કરવાની છે. બીજા કોઈ માટે તો નથી કરવાની હોતી. તો પોતાને જ આત્મા સમજી ને પોતાની સાથે મહેનત કરવાની છે. બીજા શું કરે છે, એમાં આપણું શું જાય છે. ચેરિટી બિગન્સ એટ હોમ એટલે પહેલાં-પહેલાં પોતે મહેનત કરવાની છે, પછી બીજાઓ ને (ભાઈઓ ને) કહેવાનું છે. જ્યારે તમે પોતાને આત્મા સમજી ને આત્માને જ્ઞાન આપશો તો તમારી જ્ઞાન તલવાર માં ધાર રહેશે. મહેનત તો છે ને. તો જરૂર કંઈ ને કંઈ સહન કરવું પડે છે. આ સમયે સુખ-દુઃખ, નિંદા-સ્તુતિ,

માન-અપમાન આ બધું થોડું ઘણું સહન કરવું પડે છે. તો જ્યારે પણ કોઈ ઉલટું-સુલટું બોલે છે તો કહે છે ચૂપ. જ્યારે કોઈ ચૂપ કરી દે છે તો પછી કોઈ ગુસ્સો શું કરશે. જ્યારે કોઈ વાત કરે છે અને બીજા પણ વાત કરે છે તો મુખ ની તાળી વાગે છે. જો એકે મુખ ની તાળી વગાડી અને બીજાએ શાંત કર્યા તો ચૂપ. બસ આ બાપ શીખવાડે છે. ક્યારેય પણ જુઓ કોઈ ક્રોધમાં આવે છે તો ચૂપ થઈ જાઓ, જાતે જ તેમનો ક્રોધ શાંત થઈ જશે. બીજી તાળી વાગશે નહીં. જો તાળી થી તાળી વાગે તો પછી ગડબડ થઈ જાય છે એટલે બાપ કહે છે બાળકો ક્યારેય પણ આવી વાતો માં તાળી નહીં વગાડો. ન વિકાર ની, ન કામ ની, ન ક્રોધ ની.

બાળકો એ દરેકનું કલ્યાણ કરવાનું જ છે, આટલાં જે સેવાકેન્દ્રો બન્યાં છે શેના માટે? કલ્પ પહેલા પણ તો આવાં સેવાકેન્દ્રો નીકળ્યાં હશે. દેવો નાં દેવ બાપ જોતા રહે છે કે ઘણાં બાળકો ને આ શોખ રહે છે કે બાબા સેવાકેન્દ્ર ખોલું. અમે સેવાકેન્દ્ર ખોલીએ છીએ, અમે ખર્ચો ઉઠાવશું. તો દિન-પ્રતિદિન એવું થતું જ જશે કારણ કે જેટલાં વિનાશ નાં દિવસ નજીક આવતાં જશે એટલાં પછી આ તરફ પણ સર્વિસનાં શોખ વધતા જશે. હમણાં બાપદાદા બંને સાથે છે તો દરેકને જુએ છે કે શું પુરુષાર્થ કરે છે? શું પદ પામશે? કોનો પુરુષાર્થ ઉત્તમ, કોનો મધ્યમ, કોનો કનિષ્ઠ છે? તે તો જોઈ રહ્યાં છે. શિક્ષક પણ સ્કૂલ માં જુએ છે કે સ્ટુડન્ટ કયાં વિષય માં ઉપર-નીચે થાય છે. તો અહીંયા પણ એવું જ છે. કોઈ બાળકો સારી રીતે થી અટેન્શન (ધ્યાન) આપે છે તો પોતાને ઉંચા સમજે છે. કોઈ સમયે પછી ભૂલ કરે છે, યાદમાં નથી રહેતાં તો પોતાને ઓછા (કમજોર) સમજે છે. આ સ્કૂલ છે ને. બાળકો કહે છે બાબા અમે ક્યારેક-ક્યારેક બહુજ ખુશીમાં રહીએ છીએ, ક્યારેક-ક્યારેક ખુશી ઓછી થઈ જાય છે. તો બાબા હમણાં સમજાવતાં રહે છે કે જો ખુશી માં રહેવા ઈચ્છો છો તો મનમનાભવ, પોતાને આત્મા સમજો અને બાપને પણ યાદ કરો. સામે પરમાત્માને જુઓ તો તે અકાળ તખ્ત પર બેઠેલાં છે. એમ ભાઈઓની તરફ પણ જુઓ, પોતાને આત્મા સમજો ને પછી ભાઈ થી વાત કરો. ભાઈ ને આપણે જ્ઞાન આપીએ છીએ. બહેન નહિં, ભાઈ-ભાઈ. આત્માઓને જ્ઞાન આપીએ છીએ જો આ આદત તમારી પડી જશે તો તમારી જે અપવિત્ર આંખ છે, જે તમને દગો આપે છે તે ધીરે-ધીરે બંધ થઈ જશે. આત્મા-આત્મા માં શું કરશે? જ્યારે દેહ-અભિમાન આવે છે ત્યારે પડે છે. ઘણાં કહે છે બાબા અમારી અપવિત્ર આંખો છે. અચ્છા અપવિત્ર આંખ ને હવે સિવિલ આંખ બનાવો. બાપે આત્માને આપ્યું જ છે ત્રીજું નેત્ર. ત્રીજા નેત્ર થી જોશો તો પછી તમારી દેહને જોવાની આદત જતી રહેશે. બાબા બાળકો ને ડાયરેક્શન તો આપતાં રહે છે, આમને (બ્રહ્મા ને) પણ એવું જ કહે છે. આ બાબા પણ દેહ માં આત્માને જોશે. તો આને જ કહેવાય છે રુહાની નોલેજ. જુઓ, પદ કેટલું ઊંચુ પામો છે. જબરજસ્ત પદ છે. તો પુરુષાર્થ પણ એવો કરવો જોઈએ. બાબા પણ સમજે છે કલ્પ પહેલા માફક બધાનો પુરુષાર્થ ચાલશે. કોઈ રાજા-રાણી બનશે, કોઈ પ્રજામાં ચાલ્યાં જશે. તો અહીંયા જ્યારે બેસીને નેષ્ઠા (યોગ) પણ કરાવો છો તો પોતાને આત્મા સમજો ને બીજાની પણ ભ્રુકુટી માં આત્માને જોતાં રહેશો તો પછી એમની સર્વિસ સારી થશે. જે દેહી-અભિમાની થઈને બેસે છે તે આત્માઓ ને જ જુએ છે. આની ખુબ પ્રેક્ટિસ કરો. અરે ઊંચ પદ પામવું છે તો કંઈક તો મહેનત કરશો ને. તો હમણાં આત્માઓ માટે આ જ મહેનત છે. આ રુહાની નોલેજ એક જ વખત મળે છે પછી ક્યારેય પણ નહીં મળશે. ન કળયુગ માં, ન સતયુગ માં, ફક્ત સંગમયુગ માં તે પણ બ્રાહ્મણો ને. આ પાકું યાદ કરી લો. જ્યારે બ્રાહ્મણ બનશો ત્યારે દેવતા બનશો. બ્રાહ્મણ નહીં બન્યાં તો પછી દેવતા કેવી રીતે બનશો? આ સંગમયુગ માં જ આ મહેનત કરો છો. બીજા કોઈ સમયમાં આ નહીં કહેશો કે પોતાને આત્મા, બીજાને પણ આત્મા સમજો એમને જ્ઞાન આપો. બાપ જે સમજાવે છે એનાં પર વિચાર સાગર મંથન કરો. જજ કરો કે શું આ ઠીક છે, અમારા ફાયદાની વાત છે? આપણને આદત પડી જશે કે બાપની જે શિક્ષા છે તે ભાઈઓ ને આપવાની છે, સ્ત્રી ને પણ

આપવાની છે તો પુરુષ ને પણ આપવાની છે. આપવાનું તો આત્માઓ ને જ છે. આત્મા જ મેલ, ફિમેલ (પુરુષ-સ્ત્રી) બની છે. બહેન-ભાઈ બની છે.

બાપ કહે છે હું આપ બાળકોને જ્ઞાન આપું છું. હું બાળકોની તરફ, આત્માઓને જોઉં છું અને આત્માઓ પણ સમજે છે કે અમારા પરમાત્મા જે બાપ છે તે જ્ઞાન આપે છે તો આને કહેશું આ રુહાની અભિમાની બને છે. આને જ કહેવાય છે આધ્યાત્મિક જ્ઞાનની લેણ-દેણ - આત્માની પરમાત્મા સાથે. તો આ બાપ શિક્ષા આપે છે કે જ્યારે પણ કોઈ વિઝીટર (મહેમાન) વગેરે આવે છે તો પણ પોતાને આત્મા સમજી, આત્માને બાપનો પરિચય આપવાનો છે. આત્મામાં જ્ઞાન છે, શરીરમાં નથી. તો એમને પણ આત્મા સમજીને જ જ્ઞાન આપવાનું છે. આનાથી એમને પણ સારું લાગશે. જેમ કે આ ધાર છે તમારા મુખમાં. આ જ્ઞાન ની તલવાર માં ધાર ભરાઈ જશે કારણ કે દેહી-અભિમાની થાયો છો ને. તો આ પણ પ્રેક્ટિસ કરીને જુઓ. બાબા કહે છે જજ કરો - આ ઠીક છે? અને બાળકો માટે પણ આ કોઈ નવી વાત નથી કારણ કે બાપ સમજાવે જ છે સહજ કરીને. ચક્ર લગાવ્યું, હવે નાટક પૂરું થાય છે, હવે બાબાની યાદ માં રહીએ છીએ. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની, સતોપ્રધાન દુનિયા નાં માલિક બનીએ છીએ પછી એમ જ સીડી ઉતરીએ છીએ, જુઓ કેટલું સહજ બતાવે છે. દર ૫ હજાર વર્ષ પછી મારે આવવાનું હોય છે. ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર હું બંધાયમાન છું. આવીને બાળકોને બહુજ સહજ યાદ ની યાત્રા શીખવાડું છું. બાપની યાદમાં અંત મતિ સો ગતિ થઈ જશે, આ સમયનાં માટે છે. આ અંતકાળ છે. હમણાં આ સમયે બાપ બેસીને યુક્તિ બતાવે છે કે મામેકમ્ યાદ કરો તો સદ્ગતિ થઈ જશે. બાળકો પણ સમજે છે કે ભણતર થી આ બનીશ, ફલાણો બનીશ. આમાં પણ આ જ છે કે હું જઈને નવી દુનિયામાં દેવી-દેવતા બનીશ. કોઈ નવી વાત નથી, બાપ તો ઘડી-ઘડી કહે છે નથીંગ ન્યુ (કંઈ જ નવું નથી). આ તો સીડી ઉતરવાની-ચઢવાની છે, જિજ્ઞાસુની વાર્તા છે ને. એને સીડી ઉતરવાનું અને ચઢવાનું કામ આપી દીધું. આ નાટક જ છે ચઢવાનું અને ઉતરવાનું. યાદ ની યાત્રાથી બહુજ મજબૂત થઈ જશો એટલે ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકાર થી બાપ બાળકોને બેસીને શીખવાડે છે કે બાળકો હવે દેહી-અભિમાની બનો. હવે બધાએ પાછાં જવાનું છે. આપ આત્માઓ પૂરા ૮૪ જન્મ લઈને તમોપ્રધાન બની ગઈ છો. ભારતવાસી જ સતો-રજો-તમો બને છે. બીજી કોઈ રાષ્ટ્રીયતા ને નહિં કહેશું કે પૂરા ૮૪ જન્મ લીધાં છે. બાપે આવી ને બતાવ્યું છે નાટકમાં દરેકનો પાર્ટ પોત-પોતાનો હોય છે. આત્મા કેટલી નાની છે. સાયન્સદાનો (વૈજ્ઞાનિકો) ને આ સમજમાં નહીં આવશે કે આટલી નાની આત્મામાં આ અવિનાશી પાર્ટ ભરેલો છે. આ છે સૌથી વન્ડરફુલ વાત. આ નાની એવી આત્મા અને પાર્ટ કેટલો ભજવે છે! તે પણ અવિનાશી! આ ડ્રામા પણ અવિનાશી છે અને બન્યો-બનેલ છે. એવું નહીં કોઈ કહેશે કે ક્યારે બન્યો? ના. આ કુદરત છે. આ જ્ઞાન બહુ વન્ડરફુલ છે, ક્યારેય કોઈ આ જ્ઞાન બતાવી જ નહીં શકે. એવી કોઈની તાકાત જ નથી જે આ જ્ઞાન બતાવે.

તો હમણાં બાળકોને બાપ દિવસ-પ્રતિદિવસ સમજાવતાં રહે છે. હમણાં પ્રેક્ટિસ કરો કે અમે પોતાનાં ભાઈ આત્માને જ્ઞાન આપીએ છીએ, આપસમાન બનાવવા માટે. બાપ થી વારસો લેવા માટે કારણ કે બધી આત્માઓનો હક છે. બાબા આવે છે બધી આત્માઓને પોત-પોતાનો શાંતિ કે સુખ નો વારસો આપવાં. આપણે જ્યારે રાજધાનીમાં હોઈશું તો બાકી બધાં શાંતિધામ માં હશે. પછી જય જયકાર થશે, અહીંયા સુખ જ સુખ હશે એટલે બાપ કહે છે પાવન બનવાનું છે. જેટલાં-જેટલાં તમે પવિત્ર બનો છો એટલી કશિશ (ખેંચાણ) થાય છે. જ્યારે તમે બિલ્કુલ પવિત્ર થઈ જાઓ છો તો ગાદી નશીન થઈ જાઓ છો. તો આ પ્રેક્ટિસ કરો. એવું નહિં સમજતાં કે બસ આ સાંભળ્યું અને કાન થી નીકાળ્યું. નહીં, આ પ્રેક્ટિસ વગર તમે ચાલી નહીં શકશો. પોતાને આત્મા

સમજો, તે પણ આત્મા ભાઈ-ભાઈ ને બેસીને સમજાવો. રુહાની બાપ રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે આને કહેવાય છે રુહાની આધ્યાત્મિક જ્ઞાન. આધ્યાત્મિક પિતા આપવા વાળા છે. જ્યારે બાળકો પૂરા આધ્યાત્મિક બની જાય છે, એકદમ પવિત્ર બની જાય છે તો જઈને સતયુગી તખ્તનાં માલિક બને છે. જે પ્યોર (પવિત્ર) નહીં બનશે તે માળા માં પણ નહીં આવશે. માળા નો પણ કોઈ અર્થ થતો હશે ને. માળાનું રાઝ (રહસ્ય) બીજા કોઈ પણ નથી જાણતાં. માળા ને કેમ સિમરે (ફેરવે) છે? કારણ કે બાપ ની બહુજ મદદ કરી છે, તો કેમ નહીં સિમરવામાં આવશે. તમે સિમરાવો પણ છો, તમારી પૂજા પણ થાય છે અને તમારા શરીર ને પણ પૂજાય છે. અને મારી તો ફક્ત આત્માને પૂજાય છે. જુઓ તમે તો ડબલ પૂજાઓ છો, મારા થી પણ વધારે. તમે જ્યારે દેવતા બનો છો તો દેવતાઓની પણ પૂજા કરે છે એટલે પૂજા માં પણ તમે આગળ, યાદગાર માં પણ તમે આગળ અને બાદશાહી માં પણ તમે આગળ. જુઓ, તમને કેટલા ઊંચા બનાવું છું. તો જેમ પ્રેમાળ બાળકો હોય છે, બહુજ પ્રેમ હોય છે તો બાળકો ને ખોળા માં, માથા પર પણ રાખે છે. બાબા એકદમ માથા પર રાખી દે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ધ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ગાયન અને પૂજન યોગ્ય બનવા માટે આધ્યાત્મિક બનવાનું છે, આત્માને પવિત્ર બનાવવાની છે. આત્મ-અભિમાની બનવાની મહેનત કરવાની છે.
2. મનમનાભવ નાં અભ્યાસ દ્વારા અપાર ખુશી માં રહેવાનું છે. સ્વયંને આત્મા સમજીને આત્મા થી વાત કરવાની છે, આંખો ને સિવિલ (અપવિત્ર) બનાવવાની છે.

વરદાન :- સદાકાળ નાં અર્દેશન દ્વારા વિજય માળામાં પરોવવા વાળા બહુજ સમય નાં વિજયી ભવ બહુજ સમય નાં વિજયી, વિજય માળા નાં મણકા બને છે. વિજયી બનવા માટે સદા બાપને સામે રાખો - જે બાપે કર્યું તે જ મારે કરવાનું છે. દરેક કદમ પર જે બાપ નાં સંકલ્પ તે જ બાળકો નાં સંકલ્પ, જે બાપ નાં બોલ તે જ બાળકો નાં બોલ - ત્યારે વિજયી બનશો. આ અર્દેશન સદાકાળ નું જોઈએ ત્યારે સદાકાળ નું રાજ્ય-ભાગ્ય પ્રાપ્ત થશે કારણ કે જેવો પુરુષાર્થ એવી પ્રાલબ્ધ છે. સદા નો પુરુષાર્થ છે તો સદા નું રાજ્ય-ભાગ્ય છે.

સ્લોગન :- સેવામાં સદા જ હાજર કરવું - આ જ પ્રેમ નું સાચું સબૂત છે.

“ મીઠા બાળકો - સંગમયુગ પર તમે બ્રાહ્મણ સંપ્રદાય બન્યાં છો , તમારે હવે મૃત્યુલોક નાં મનુષ્ય થી અમરલોક નાં દેવતા બનવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો કયા નોલેજ ને સમજવાનાં કારણે બેહદ નો સન્યાસ કરો છો?

ઉત્તર :- તમને ડ્રામાનું યથાર્થ નોલેજ છે, તમે જાણો છો ડ્રામા અનુસાર હવે આ આખાં મૃત્યુલોક ને ભસ્મીભૂત થવાનું છે. હમણાં આ દુનિયા વર્થ નોટ એ પેની (કોડીતુલ્ય) બની ગઈ છે, આપણે વર્થ પાઉન્ડ (હીરાતુલ્ય) બનવાનું છે. આમાં જે કંઈ થાય છે તે ફરી હૂબહૂ કલ્પ પછી રિપીટ થશે એટલે તમે આ આખી દુનિયા થી બેહદ નો સન્યાસ કર્યો છે.

ગીત :- આને વાલે કલ કી તુમ ...

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ ગીત ની લાઈન સાંભળી. આવવાનું છે અમરલોક. આ છે મૃત્યુલોક. અમરલોક અને મૃત્યુલોક નો આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. હવે બાપ ભણાવે છે સંગમ પર, આત્માઓને ભણાવે છે એટલે બાળકોને કહે છે આત્મા-અભિમાની થઈ બેસો. આ નિશ્ચય કરવાનો છે - આપણને બેહદનાં બાપ ભણાવે છે. આપણું લક્ષ્ય-હેતુ આ છે - લક્ષ્મી-નારાયણ અથવા મૃત્યુલોકનાં મનુષ્ય થી અમરલોક નાં દેવતા બનવાનો. આવું ભણતર તો ક્યારેય કાનો થી નથી સાંભળ્યું, ન કોઈને કહેતા જોયું જે કહે બાળકો તમે આત્મા-અભિમાની થઈ બેસો. આ નિશ્ચય કરો કે બેહદનાં બાપ આપણને ભણાવે છે. કયા બાપ? બેહદનાં બાપ નિરાકાર શિવ. હમણાં તમે સમજો છો આપણે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર છીએ. હમણાં તમે બ્રાહ્મણ સંપ્રદાય બન્યાં છો પછી તમારે દેવતા બનવાનું છે. પહેલા શૂદ્ર સંપ્રદાયનાં હતાં. બાપ આવીને પથ્થરબુદ્ધિ થી પારસબુદ્ધિ બનાવે છે. પહેલાં સતોપ્રધાન પારસબુદ્ધિ હતાં, હવે ફરી બનો છો. એવું ન કહેવું જોઈએ કે સતયુગનાં માલિક હતાં. સતયુગમાં વિશ્વનાં માલિક હતાં. પછી ૮૪ જન્મ લઈ સીડી ઉતરતા-ઉતરતા સતોપ્રધાન થી સતો, રજો, તમો માં આવ્યાં છો. પહેલા સતોપ્રધાન હતાં તો પારસબુદ્ધિ હતાં પછી આત્મામાં ખાદ પડે છે. મનુષ્ય સમજતાં નથી. બાપ કહે છે - તમે કંઈ નહોતાં જાણતાં. અંધશ્રદ્ધા હતી. પરિચય સિવાય કોઈ ની પૂજા કરવી કે યાદ કરવું તેને અંધશ્રદ્ધા કહેવાય છે. અને પોતાનાં શ્રેષ્ઠ ધર્મ, શ્રેષ્ઠ કર્મ ને પણ ભૂલી જવાથી તે કર્મભ્રષ્ટ, ધર્મભ્રષ્ટ બની જાય છે. ભારતવાસી આ સમયે દૈવીધર્મ થી પણ ભ્રષ્ટ છે. બાપ સમજાવે છે હકીકતમાં તમે છો પ્રવૃત્તિ માર્ગ વાળા. એ જ દેવતાઓ જ્યારે અપવિત્ર બને છે ત્યારે દેવી-દેવતા કહી ન શકાય એટલે નામ બદલી હિંદુ ધર્મ રાખી દીધું છે. આ પણ થાય છે ડ્રામા પ્લાન અનુસાર. બધાં એક બાપ ને જ પોકારે છે - હૈં પતિત-પાવન આવો. એ એક જ ગોડફાધર છે જે જન્મ-મરણ રહિત છે. એવું નથી કે નામ-રુપ થી ન્યારી કોઈ ચીજ છે. આત્માનું કે પરમાત્માનું રુપ ખુબ જ સૂક્ષ્મ છે, જેને સ્ટાર કે બિંદુ કહે છે. શિવની પૂજા કરે છે, શરીર તો છે નહીં. હવે આત્મા બિંદુ ની પૂજા થઈ ન શકે એટલે તેને મોટું બનાવે છે પૂજા માટે. સમજે છે શિવની પૂજા કરીએ છીએ. પરંતુ એમનું રુપ શું છે, તે નથી જાણતાં. આ બધી વાતો બાપ આ સમયે જ આવી ને સમજાવે છે. બાપ કહે છે તમે પોતાનાં જન્મો ને નથી જાણતાં. ૮૪ લાખ યોનિઓનાં તો એક ગપોડા લગાવી દીધા છે. હવે બાપ આપ બાળકોને બેસી સમજાવે છે. હમણાં તમે બ્રાહ્મણ બન્યાં છો પછી દેવતા બનવાનું છે.

કળયુગી મનુષ્ય છે શૂદ્ર. આપ બ્રાહ્મણોનું લક્ષ્ય-હેતુ છે મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનો. આ મૃત્યુલોક પતિત દુનિયા છે. નવી દુનિયા તે હતી, જ્યાં આ દેવી-દેવતાઓ રાજ્ય કરતાં હતાં. એક જ એમનું રાજ્ય હતું. તેઓ આખાં વિશ્વનાં માલિક હતાં. હમણાં તો તમોપ્રધાન દુનિયા છે. અનેક ધર્મ છે. આ દેવી-દેવતા ધર્મ પ્રાયઃલોપ થઈ ગયો છે. દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય ક્યારે હતું, કેટલો સમય ચાલ્યું, આ વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગોફી કોઈ નથી જાણતું. બાપ જ આવીને તમને સમજાવે છે. આ છે ગોડ ફાધરલી વર્લ્ડ યુનિવર્સિટી, જેનું લક્ષ્ય-હેતુ છે અમરલોક નાં દેવતા બનાવવાં. આને અમરકથા પણ કહેવાય છે. તમે આ નોલેજ થી દેવતા બની કાળ પર જીત પામો છો. ત્યાં ક્યારેય કાળ ખાઈ નથી શકતો. મરવાનું ત્યાં નામ નથી. હમણાં તમે કાળ પર જીત મેળવી રહ્યાં છો, ડ્રામા પ્લાન અનુસાર. ભારતવાસી પણ ૫ વર્ષ કે ૧૦ વર્ષ નો પ્લાન બનાવે છે ને. સમજે છે અમે રામરાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. બેહદનાં બાપનો પણ પ્લાન છે રામરાજ્ય બનાવવાનો. તે તો બધાં છે મનુષ્ય. મનુષ્ય તો રામરાજ્ય સ્થાપન કરી ન શકે. રામરાજ્ય કહેવાય જ છે સતયુગ ને. આ વાતોને કોઈ જાણતું નથી. મનુષ્ય કેટલી ભક્તિ કરે છે, શારીરિક યાત્રાઓ કરે છે. દિવસ અર્થાત્ સતયુગ-ત્રેતા માં આ દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. પછી રાતમાં ભક્તિ માર્ગ શરૂ થાય છે. સતયુગમાં ભક્તિ નથી હોતી. જ્ઞાન, ભક્તિ, વૈરાગ્ય આ બાપ સમજાવે છે. વૈરાગ્ય બે પ્રકારનાં છે - એક છે હઠયોગી નિવૃત્તિ માર્ગ વાળાનો, તે ઘરબાર છોડી જંગલમાં જાય છે. હવે તમારે તો બેહદ નો સન્યાસ કરવાનો છે, આખાં મૃત્યુલોક નો. બાપ કહે છે આ આખી દુનિયા ભસ્મીભૂત થવાની છે. ડ્રામા ને ખુબ સારી રીતે સમજવાનો છે. જૂ માફક ટિક-ટિક થતી રહે છે. જે કંઈ થાય છે ફરી કલ્પ ૫ હજાર વર્ષ પછી હૂબહૂ રિપીટ થશે. આને ખુબ સારી રીતે સમજી બેહદ નો સન્યાસ કરવાનો છે. સમજો કોઈ વિલાયત જાય છે કહેશે ત્યાં અમે આ નોલેજ ભણી શકીએ છીએ? બાપ કહે છે હાં ક્યાંય પણ બેસી તમે ભણી શકો છો. આમાં પહેલા ૭ દિવસ નો કોર્સ કરવો પડે છે. ખુબ સહજ છે, આત્માએ ફક્ત આ સમજવાનું હોય છે. આપણે સતોપ્રધાન વિશ્વનાં માલિક હતાં ત્યારે સતોપ્રધાન હતાં. હવે તમોપ્રધાન બની ગયાં છીએ. ૮૪ જન્મો માં બિલ્કુલ વર્થ નોટ એ પેની બની ગયાં છીએ. હવે ફરી આપણે પાઉન્ડ કેવી રીતે બનીએ? હમણાં કળયુગ છે પછી જરૂર સતયુગ થવાનું છે, બાપ કેટલું સિમ્પલ સમજાવે છે, ૭ દિવસનો કોર્સ સમજવાનો છે. કેવી રીતે આપણે સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન બન્યાં છીએ. કામ ચિતા પર બેસી તમોપ્રધાન બન્યાં છીએ. હવે ફરી જ્ઞાન ચિતા પર બેસી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગોફી રિપીટ થાય છે, ચક્ર ફરતું રહે છે ને. હમણાં છે સંગમયુગ પછી સતયુગ થશે. હમણાં આપણે કળયુગી વિશશ (વિકારી) બન્યાં છીએ, પછી સતયુગી વાઈસલેસ (નિર્વિકારી) કેવી રીતે બનીએ? તેનાં માટે બાપ રસ્તો બતાવે છે. પોકારે પણ છે અમારામાં કોઈ ગુણ નથી. હવે અમને એવાં ગુણવાન બનાવો. જે કલ્પ પહેલાં બન્યાં હતાં તેમણે જ ફરી બનવાનું છે. બાપ સમજાવે છે - પહેલાં-પહેલાં તો પોતાને આત્મા સમજો. આત્મા જ એક શરીર છોડી બીજું લે છે. હવે તમારે દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. હમણાં જ તમને દેહી-અભિમાની બનવાની શિક્ષા મળે છે. એવું નથી તમે સદૈવ દેહી-અભિમાની રહેશો. ના, સતયુગમાં તો નામ શરીર નાં હોય છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં નામ પર જ આખો કારોબાર ચાલે છે. હમણાં આ છે સંગમયુગ જ્યારે કે બાપ સમજાવે છે. તમે નઝ્ક (અશરીરી) આવ્યાં હતાં ફરી અશરીરી બની પાછા જવાનું છે. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. આ છે રુહાની યાત્રા. આત્મા પોતાનાં રુહાની બાપ ને યાદ કરે છે. બાપ ને યાદ કરવાથી જ પાપ ભસ્મ થઈ જશે, આને યોગ અગ્નિ કહેવાય છે. યાદ તો તમે ક્યાંય પણ કરી શકો છો. ૭ દિવસ માં સમજાવવાનું હોય છે. આ સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, કેવી રીતે આપણે સીડી ઉતરીએ છીએ? હવે ફરી આ એક જ જન્મમાં ચઢતી કળા થાય છે. વિલાયતમાં બાળકો રહે છે, ત્યાં પણ મુરલી જાય છે. આ સ્કૂલ છે ને. હકીકતમાં આ છે ગોડ ફાધરલી યુનિવર્સિટી (ઈશ્વરીય વિશ્વવિદ્યાલય). ગીતાનો જ રાજ્યોગ છે. પરંતુ શ્રીકૃષ્ણ ને ભગવાન ન કહેવાય.

બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ને પણ દેવતા કહેવાય છે. હમણાં તમે પુરુષાર્થ કરી ફરીથી દેવતા બનો છો. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા પણ જરૂર અહીંયા હશે ને. પ્રજાપિતા તો મનુષ્ય છે ને. પ્રજા જરૂર અહીંયા જ રચાય છે. હમ સો નો અર્થ બાપે ખુબ સહજ રીતે સમજાવ્યો છે. ભક્તિમાર્ગમાં તો કહી દે છે હમ આત્મા સો પરમાત્મા, એટલે પરમાત્મા ને સર્વવ્યાપી કહી દે છે. બાપ કહે છે બધામાં વ્યાપક છે આત્મા. હું કેવી રીતે વ્યાપક હોઈશ? તમે મને બોલાવો જ છો - હેં પતિત-પાવન આવો, અમને પાવન બનાવો. નિરાકાર આત્માઓ બધી આવીને પોત-પોતાનો રથ લે છે. દરેક અકાળમૂર્ત આત્મા નો તખ્ત છે આ. તખ્ત કહો અથવા રથ કહો. બાપ ને તો રથ છે નહીં. એ નિરાકાર જ ગવાય છે. ન સૂક્ષ્મ શરીર છે, ન સ્થૂળ શરીર છે. નિરાકાર સ્વયં રથ માં જ્યારે બેસે ત્યારે બોલી શકે. રથ વગર પતિતો ને પાવન કેવી રીતે બનાવશે? બાપ કહે છે હું નિરાકાર આવીને આમનો રથ લોન લઉં છું. ટેમ્પરરી લોન લીધી છે, આને ભાગ્યશાળી રથ કહેવાય છે. બાપ જ સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય બતાવી આપ બાળકોને ત્રિકાળદર્શી બનાવે છે. બીજા કોઈ મનુષ્ય આ નોલેજ ને જાણી નથી શકતાં. આ સમયે બધાં નાસ્તિક છે. બાપ આવીને આસ્તિક બનાવે છે. રચયિતા-રચનાનું રહસ્ય બાપે તમને બતાવ્યું છે. હવે તમારા સિવાય બીજા કોઈ સમજાવી ન શકે. તમે જ આ જ્ઞાન થી ફરી આ આટલું ઊંચ પદ પામો છો. આ જ્ઞાન ફક્ત હમણાં જ આપ બ્રાહ્મણો ને મળે છે. બાપ સંગમ પર જ આવીને આ જ્ઞાન આપે છે. સદ્ગતિ આપવા વાળા એક બાપ જ છે. મનુષ્ય, મનુષ્યો ને સદ્ગતિ આપી ન શકે. તે બધાં ગુરુ છે ભક્તિમાર્ગ નાં. સદ્ગુરુ એક જ છે, એમને કહેવાય છે વાહ સદ્ગુરુ વાહ! આને પાઠશાળા પણ કહેવાય છે. લક્ષ્ય-હેતુ નર થી નારાયણ બનવાનો છે. તે બધી છે ભક્તિમાર્ગ ની કથાઓ. ગીતા થી પણ કોઈ પ્રાપ્તિ નથી થતી. બાપ કહે છે હું આપ બાળકોને સમ્મુખ આવીને ભણાવું છું, જેનાથી તમે આ પદ પામો છો. આમાં મુખ્ય છે પવિત્ર બનવાની વાત. બાપની યાદ માં રહેવાનું છે. આમાં જ માયાં વિઘ્ન નાખે છે. તમે બાપ ને યાદ કરો છો પોતાનો વારસો પામવા માટે. આ નોલેજ બધાં બાળકો ની પાસે જાય છે. ક્યારે પણ મુરલી મિસ ન થાય. મુરલી મિસ થઈ એટલે એબસેન્ટ (ગેરહાજરી) પડી જાય છે. મુરલી થી ક્યાંય પણ બેસી રિફ્રેશ થતાં રહેશે. શ્રીમત પર ચાલવું પડે. બહાર જાયો છો તો બાપ સમજાવે છે - પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે, વૈષ્ણવ થઈને રહેવાનું છે. વૈષ્ણવ પણ બે પ્રકારનાં હોય છે, વૈષ્ણવ, વલ્લભાચાર્ય પણ હોય છે પરંતુ વિકારમાં જાય છે. પવિત્ર તો છે નહીં. તમે પવિત્ર બની વિષ્ણુવંશી બનો છો. ત્યાં તમે વૈષ્ણવ રહેશે, વિકારમાં નહીં જશો. તે છે અમરલોક, આ છે મૃત્યુલોક, અહીંયા વિકારમાં જાય છે. હવે તમે વિષ્ણુપુરીમાં જાઓ છો, ત્યાં વિકાર હોતાં નથી. તે છે વાઈસલેસ વર્લ્ડ (નિર્વિકારી દુનિયા). યોગબળ થી તમે વિશ્વની બાદશાહી લો છો. તે બંને આપસમાં લડે છે, માખણ વચમાં તમને મળે છે. તમે પોતાની રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છો. બધાને આ જ સંદેશ આપવાનો છે. નાનાં બાળકોનો પણ હક છે. શિવબાબા નાં બાળકો છે ને. તો બધાનો હક છે. બધાને કહેવાનું છે પોતાને આત્મા સમજો. મા-બાપમાં જ્ઞાન હશે તો બાળકોને પણ શીખવાડશે - શિવબાબા ને યાદ કરો. સિવાય શિવબાબાનાં બીજું ન કોઈ. એકની યાદથી જ તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો. આમાં ભણતર ખુબ સારું જોઈએ. વિલાયતમાં રહેતાં પણ તમે ભણી શકો છો. આમાં પુસ્તક વગેરે કાંઈ પણ નહીં જોઈએ. ક્યાંય પણ બેસી તમે ભણી શકો છો. બુદ્ધિ થી યાદ કરી શકો છો. આ ભણતર આટલું સહજ છે. યોગ અથવા યાદ થી બળ મળે છે. તમે હવે વિશ્વનાં માલિક બની રહ્યાં છો. બાપ રાજ્યોગ શીખવાડી પાવન બનાવે છે. તે છે હઠયોગ, આ છે રાજ્યોગ. આમાં પરહેજ (ધારણા) ખુબ સારી રીતે જોઈએ. આ લક્ષ્મી-નારાયણ જેવું સર્વગુણ સંપન્ન બનવું છે ને. ખાવા-પીવાની પણ પરહેજ જોઈએ, અને બીજી વાત બાપ ને યાદ કરવાનાં છે તો જન્મ-જન્માંતર નાં પાપ કપાઈ જશે. આને કહેવાય છે સહજ રાજ્યોગ, રાજાઈ પ્રાપ્ત કરવાનાં માટે. જો રાજાઈ ન લીધી તો ગરીબ બની જશો. શ્રીમત પર પૂરું ચાલવાથી શ્રેષ્ઠ બનશો. ભ્રષ્ટ

થી શ્રેષ્ઠ બનવાનું છે. તેનાં માટે બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. કલ્પ પહેલાં પણ તમે જ આ જ્ઞાન લીધું હતું, જે ફરી હવે લો છો. સતયુગમાં બીજું કોઈ રાજ્ય નહોતું. તેને કહેવાય છે સુખધામ. હમણાં આ છે દુઃખધામ અને જ્યાંથી આપણે આત્માઓ આવી છીએ તે છે શાંતિધામ. શિવબાબા ને વન્ડર લાગે છે - દુનિયામાં મનુષ્ય શું-શું કરે છે! બાળકો ઓછા જન્મે તેનાં માટે પણ કેટલાં માથા મારતાં રહે છે. સમજતાં નથી આ તો બાપ નું જ કામ છે. બાપ ઝટ એક ધર્મની સ્થાપના કરી બાકી બધાં અનેક ધર્મો નો વિનાશ કરાવી દે છે, એક ધક થી. તે લોકો કેટલી દવાઓ વગેરે નીકાળે છે ઉત્પત્તિ ઓછી કરવાનાં માટે. બાપની પાસે તો એક જ દવા છે. એક ધર્મની સ્થાપના થવાની છે. એ સમય આવશે બધાં કહેશે આ તો પવિત્ર બની રહ્યાં છે. પછી દવાઓ વગેરેની પણ શું દરકાર છે. તમને બાબાએ એવી દવા આપી છે મનમનાભવ ની, જેનાથી તમે ૨૧ જન્મો માટે પવિત્ર બની જાઓ છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ધ્યાન અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પવિત્ર બનીને પાક્કા વૈષ્ણવ બનવાનું છે. ખાવા-પીવાની પણ પૂરી પરહેજ કરવાની છે. શ્રેષ્ઠ બનવાનાં માટે શ્રીમત પર જરૂર ચાલવાનું છે.
2. મુરલી થી સ્વયં ને રીફ્રેશ કરવાનાં છે, ક્યાંય પણ રહેતાં સતોપ્રધાન બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. મુરલી એક દિવસ પણ મિસ (ગેરહાજરી) નથી કરવાની.

વરદાન :- જુદાઈ ને સદાકાળ માટે વિદાય આપવા વાળા સ્નેહી સ્વરૂપ ભવ જે સ્નેહી ને પસંદ છે તે જ સ્નેહ કરવા વાળા ને પસંદ હોય - આ જ સ્નેહ નું સ્વરૂપ છે. ચાલવાનું-ખાવાનું-પીવાનું-રહેવાનું સ્નેહી નું દિલપસંદ હોય એટલે જે પણ સંકલ્પ કે કર્મ કરો તે પહેલા વિચારો કે આ સ્નેહી બાપનું દિલપસંદ છે. એવાં સાચાં સ્નેહી બનો તો નિરંતર યોગી, સહયોગી બની જશો. જો સ્નેહી સ્વરૂપ ને સમાન સ્વરૂપમાં પરિવર્તન કરી દો તો અમર ભવનું વરદાન મળી જશે અને જુદાઈ ને સદાકાળ માટે વિદાય મળી જશે.

સ્લોગન :- સ્વભાવ ઇઝી (સરળ) અને પુરુષાર્થ અટેન્શન વાળો બનાવો.

“ મીઠા બાળકો - સત બાપ દ્વારા સંગમ પર તમને સત્ય નું વરદાન મળે છે એટલે તમે ક્યારે પણ જુકું ન બોલી શકો ”

પ્રશ્ન :- નિર્વિકારી બનવા માટે આપ બાળકોએ કઈ મહેનત જરૂર કરવાની છે?

ઉત્તર :- આત્મ-અભિમાની બનવાની મહેનત જરૂર કરવાની છે. ભ્રુકુટીની વચમાં આત્મા ને જ જોવાનો અભ્યાસ કરો. આત્મા થઈને આત્મા થી વાત કરો, આત્મા થઈને સાંભળો. દેહ પર દૃષ્ટિ ન જાય - આ જ મુખ્ય મહેનત છે, આ જ મહેનત માં વિઘ્ન પડે છે. જેટલું થઈ શકે આ અભ્યાસ કરો - કે “હું આત્મા છું, હું આત્મા છું.”

ગીત :- ઓમ્ નમો શિવાય ...

ઓમ્ શાંતિ ! મીઠા બાળકોને બાપે સ્મૃતિ અપાવી છે કે સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે બાપથી જે કંઈ જાણ્યું છે, બાપે જે રસ્તો બતાવ્યો છે, તે દુનિયામાં કોઈ નથી જાણતું. સ્વયં જ પૂજ્ય, સ્વયં જ પુજારી નો અર્થ પણ તમને સમજાવ્યો છે, જે પૂજ્ય વિશ્વનાં માલિક બને છે, તે જ પછી પૂજારી બને છે. પરમાત્મા માટે એવું નહીં કહેશે. હવે તમને સ્મૃતિમાં આવ્યું છે કે આ તો બિલ્કુલ સાચી વાત છે. સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નાં સમાચાર બાપ જ સંભળાવે છે, બીજા કોઈને પણ જ્ઞાન નાં સાગર નથી કહેવાતું. આ મહિમા શ્રીકૃષ્ણ ની નથી. કૃષ્ણ નામ તો શરીરનું છે ને. એ શરીરધારી છે, એમનામાં બધું જ્ઞાન હોઈ ન શકે. હવે તમે સમજો છો, એમની આત્મા જ્ઞાન લઈ રહી છે. આ વન્ડરફુલ વાત છે. બાપ વગર કોઈ સમજાવી ન શકે. એમ તો ઘણાં સાધુ-સંત ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારનાં હઠયોગ વગેરે શીખવાડતાં રહે છે. તે બધું છે ભક્તિમાર્ગ. સતયુગમાં તમે કોઈની પણ પૂજા નથી કરતાં. ત્યાં તમે પૂજારી નથી બનતાં. એમને કહેવાય જ છે - પૂજ્ય દેવી-દેવતા હતાં, હમણાં નથી. તે જ પૂજ્ય પછી હમણાં પૂજારી બન્યાં છે. બાપ કહે છે આ પણ પૂજા કરતા હતાં ને. આખી દુનિયા આ સમયે પુજારી છે. નવી દુનિયામાં એક જ પૂજ્ય દેવી-દેવતા ધર્મ રહે છે. બાળકોને સ્મૃતિ માં આવ્યું બરાબર ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર આ બિલ્કુલ સાચું છે. ગીતા અધ્યાય બરાબર છે. ફક્ત ગીતામાં નામ બદલી દીધું છે. જેને સમજાવવા માટે જ તમે મહેનત કરો છો. ૨૫૦૦ વર્ષ થી ગીતા કૃષ્ણની સમજતા આવ્યાં છે. હવે એક જન્મમાં સમજી જાય કે ગીતા નિરાકાર ભગવાને સંભળાવી, એમાં સમય તો લાગે છે ને. ભક્તિ નું પણ સમજાવ્યું છે, આડ કેટલું લાંબું-પહોળું છે. તમે લખી શકો છો બાપ અમને રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. જે બાળકોને નિશ્ચય થઈ જાય છે તો તે નિશ્ચય થી સમજાવે પણ છે. નિશ્ચય નથી તો સ્વયં જ મુંઝતા રહે છે - કેવી રીતે સમજાવીએ, કોઈ હંગામો તો નહીં થશે. નિડર તો હજું થયાં નથી ને. નિડર ત્યારે થશે જ્યારે પૂરા દેહી-અભિમાની બની જાઓ, ડરવાનું તો ભક્તિમાર્ગ માં હોય છે. તમે બધાં છો મહાવીર. દુનિયામાં તો કોઈ નથી જાણતું કે માયા પર જીત કેવી રીતે પહેરાય છે. આપ બાળકોને હવે સ્મૃતિમાં આવ્યું છે. પહેલાં પણ બાપે કહ્યું હતું મનમનાભવ. પતિત-પાવન બાપ જ આવીને આ સમજાવે છે, ભલે ગીતામાં અક્ષર છે પરંતુ આવું કોઈ સમજાવતાં નથી. બાપ કહે છે બાળકો દેહી-અભિમાની ભવ. ગીતામાં અક્ષર તો છે ને - લોટ માં મીઠા સમાન. દરેક વાત નો બાપ નિશ્ચય બેસાડે છે. નિશ્ચય બુદ્ધિ વિજયન્તી.

તમે હમણાં બાપથી વારસો લઈ રહ્યાં છો. બાપ કહે છે ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં પણ જરૂર રહેવાનું છે. બધાએ અહીંયા આવીને બેસવાની દરકાર નથી. સર્વિસ (સેવા) કરવાની છે, સેવાકેન્દ્ર ખોલવાનાં છે. તમે છો સૈલવેશન આર્મી. ઈશ્વરીય મિશન છો ને. પહેલાં શૂદ્ર માયાવી મિશન નાં હતાં, હમણાં તમે ઈશ્વરીય મિશન નાં બન્યાં છો. તમારું મહત્વ બહુ જ છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની શું મહિમા છે. જેમ રાજાઓ હોય છે, તેમ રાજ્ય કરે છે. બાકી આમને કહેશું સર્વગુણ સંપન્ન, વિશ્વનાં માલિક કારણ કે એ સમય બીજું કોઈ રાજ્ય નથી હોતું. હવે બાળકો સમજી ગયાં છે - વિશ્વનાં માલિક કેવી રીતે બન્યાં? હમણાં આપણે જ દેવતા બનીએ છીએ તો પછી એમને માથું કેવી રીતે ઝુકાવી શકીએ? તમે નોલેજકુલ બની ગયાં છો, જેમને નોલેજ નથી તે માથું ટેકતા રહે છે. તમે બધાનાં ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) ને હવે જાણી ગયાં છો. ચિત્ર ખોટા કયા છે, સાચાં કયા છે, તે પણ તમે સમજાવી શકો છો. રાવણરાજ્ય નું પણ તમે સમજાવો છો. આ રાવણરાજ્ય છે, આને આગ લાગી રહી છે. ભંભોર ને આગ લાગવાની છે, ભંભોર વિશ્વ ને કહેવાય છે. અક્ષર જે ગવાય છે એનાં પર સમજાવાય છે. ભક્તિમાર્ગ માં તો અનેક ચિત્ર બનાવ્યાં છે. હકીકતમાં અસલ હોય છે શિવબાબાની પૂજા, પછી બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ની. ત્રિમૂર્તિ જે બનાવે છે તે સાચું છે. પછી આ લક્ષ્મી-નારાયણ બસ. ત્રિમૂર્તિ માં બ્રહ્મા-સરસ્વતી પણ આવી જાય છે. ભક્તિમાર્ગ માં કેટલાં ચિત્ર બનાવે છે. હનુમાન ની પણ પૂજા કરે છે. તમે મહાવીર બની રહ્યાં છો ને. મંદિરમાં પણ કોઈની હાથી પર સવારી, કોઈની ઘોડા પર સવારી દેખાડી છે. હવે એવી સવારી થોડી છે. બાપ કહે છે મહારથી. મહારથી એટલે હાથી પર સવાર. તો તેમણે પછી હાથીની સવારી બનાવી દીધી છે. આ પણ સમજાવ્યું છે કે કેવી રીતે ગજ ને ગ્રાહ ખાય છે. બાપ સમજાવે છે જે મહારથી છે, ક્યારેક-ક્યારેક એમને પણ માયા ગ્રાહ હપ કરી લે છે. તમને હમણાં જ્ઞાનની સમજ આવી છે. સારા-સારા મહારથીઓ ને માયા ખાઈ જાય છે. આ છે જ્ઞાનની વાતો, આનું વર્ણન કોઈ કરી ન શકે. બાપ કહે છે નિર્વિકારી બનવાનું છે, દૈવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. કલ્પ-કલ્પ બાપ કહે છે - કામ મહાશત્રુ છે. આમાં છે મહેનત. આનાં પર તમે વિજય પામો છો. પ્રજાપિતા નાં બન્યાં તો ભાઈ-બહેન થઈ ગયાં. હકીકતમાં અસલ તમે છો આત્માઓ. આત્મા, આત્મા થી વાત કરે છે. આત્મા જ આ કાનો થી સાંભળે છે, આ યાદ રાખવું પડે. આપણે આત્માને સંભળાવીએ છીએ, દેહને નહીં. અસલ માં આપણે આત્માઓ ભાઈ-ભાઈ છીએ પછી આપસ માં ભાઈ-બહેન પણ છીએ. સંભળાવવાનું તો ભાઈ ને હોય છે. દૃષ્ટિ આત્મા તરફ જવી જોઈએ. આપણે ભાઈ ને સંભળાવીએ છીએ. ભાઈ સાંભળો છો? હા, હું આત્મા સાંભળું છું. બિકાનેર માં એક બાળક છે જે સદેવ આત્મા-આત્મા કહી લખે છે. મારી આત્મા આ શરીર દ્વારા લખી રહી છે. મુજ આત્માનો આ વિચાર છે. મારી આત્મા આ કરે છે. તો આ આત્મ-અભિમાની બનવું મહેનત ની વાત છે ને. મારી આત્મા નમસ્તે કરે છે. જેમ બાબા કહે છે- રુહાની બાળકો. તો ભૂકુટી તરફ જોવું પડે. આત્મા જ સાંભળવા વાળી છે, આત્મા ને હું સંભળાવું છું. તમારી નજર આત્મા પર પડવી જોઈએ. આત્મા ભૂકુટીની વચમાં છે. શરીર પર નજર પડવાથી વિઘ્ન આવે છે. આત્મા થી વાત કરવાની છે. આત્મા ને જ જોવાની છે. દેહ-અભિમાન ને છોડો. આત્મા જાણે છે-બાપ પણ અહીંયા ભૂકુટી ની વચમાં બેઠા છે. એમને આપણે નમસ્તે કરીએ છીએ. બુદ્ધિમાં આ જ્ઞાન છે આપણે આત્મા છીએ, આત્મા જ સાંભળે છે. આ જ્ઞાન પહેલાં નહોતું. આ દેહ મળ્યું છે પાર્ટ ભજવવા માટે એટલે દેહ પર જ નામ રખાય છે. આ સમયે તમારે દેહી-અભિમાની બની પાછું જવાનું છે. આ નામ રાખ્યું છે પાર્ટ ભજવવાં. નામ વગર તો કારોબાર ચાલી ન શકે. ત્યાં પણ કારોબાર તો ચાલશે ને. પરંતુ તમે સતોપ્રધાન બની જાઓ છો એટલે ત્યાં કોઈ વિકર્મ નહીં બનશે. એવું કોઈ કામ જ તમે નહીં કરશો જે વિકર્મ બને. માયાનું રાજ્ય જ નથી. હવે બાપ કહે છે-આપ આત્માઓએ પાછું જવાનું છે. આ તો જૂનું શહેર છે પછી જશો સતયુગ-ત્રેતા માં. ત્યાં જ્ઞાન ની દરકાર જ નથી. અહીંયા તમને જ્ઞાન કેમ આપે છે? કારણ કે દુર્ગતિને પામેલાં છો. કર્મ તો ત્યાં પણ કરવાનાં છે પરંતુ તે અકર્મ

થઈ જાય છે. હવે બાપ કહે છે હથ કાર ડે..... આત્મા યાદ બાપને કરે છે. સતયુગ માં તમે પાવન છો તો બધો કારોબાર પાવન હોય છે. તમોપ્રધાન રાવણરાજ્ય માં તમારો કારોબાર ખોટો થઈ જાય છે, એટલે મનુષ્ય તીર્થ યાત્રા વગેરે પર જાય છે. સતયુગ માં કોઈ પાપ કરતાં નથી જે તીર્થો વગેરે પર જવું પડે. ત્યાં તમે જે પણ કામ કરો છો તે સત્ય જ કરો છો. સત્ય નું વરદાન મળી ગયું છે. વિકાર ની વાત જ નથી. કારોબાર માં પણ જુઠા ની દરકાર જ નથી રહેતી. અહીંયા તો લોભ હોવાનાં કારણે મનુષ્ય ચોરી ઠગી કરે છે, ત્યાં આ વાતો હોતી નથી. ડ્રામા અનુસાર તમે એવાં ફૂલ બની જાઓ છો. તે છે જ નિર્વિકારી દુનિયા, આ છે વિકારી દુનિયા. બધો ખેલ બુદ્ધિમાં છે. આ સમયે જ પવિત્ર બનવા માટે મહેનત કરવી પડે. યોગબળ થી તમે વિશ્વનાં માલિક બનો છો, યોગબળ છે મુખ્ય. બાપ કહે છે ભક્તિમાર્ગ નાં યજ્ઞ તપ વગેરે થી કોઈ પણ મને પ્રાપ્ત નથી કરતાં. સતો-રજો-તમો માં જવાનું જ છે. જ્ઞાન બહુજ સહજ અને રમણીક છે, મહેનત પણ છે. આ યોગની જ મહિમા છે જેનાથી તમારે સતોપ્રધાન બનવાનું છે. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનાવવાનો રસ્તો બાપ જ બતાવે છે. બીજું કોઈ આ જ્ઞાન આપી ન શકે. ભલે કોઈ ચંદ્રમા સુધી ચાલ્યાં જાય છે, કોઈ પાણી થી ચાલ્યાં જાય છે. પરંતુ તે કોઈ રાજયોગ નથી. નર થી નારાયણ તો નથી બની શકતાં. અહીંયા તમે સમજો છો આપણે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નાં હતાં જે ફરી હમણાં બની રહ્યાં છીએ. સ્મૃતિ આવી છે. બાપે કલ્પ પહેલાં પણ આ સમજાવ્યું હતું. બાપ કહે છે નિશ્ચયબુદ્ધિ વિજયન્તી. નિશ્ચય નથી તો તે સાંભળવા આવશે જ નહીં. નિશ્ચયબુદ્ધિ થી પછી સંશયબુદ્ધિ પણ બની જાય છે. બહુજ સારા-સારા મહારથી પણ સંશય માં આવી જાય છે. માયાનાં થોડા તોફાન આવવાથી દેહ-અભિમાન આવી જાય છે.

આ બાપદાદા બંનેવ કમબાઇન્ડ (ભેગા) છે ને. શિવબાબા જ્ઞાન આપે છે પછી ચાલ્યાં જાય છે કે શું થાય છે, કોણ બતાવે. બાબા ને પૂછીએ શું આપ સદૈવ છો કે ચાલ્યાં જાઓ છો? બાપ થી તો આ નથી પૂછી શકતાં ને. બાપ કહે છે હું તમને રસ્તો બતાવું છું પતિત થી પાવન થવાનો. આવું, જવું, મારે તો બહુજ કામ કરવા પડે છે. બાળકોની પાસે પણ જાઉં છું, એમનાથી કાર્ય કરાવું છું. આમાં સંશય ની કોઈ વાત ન લાવો. આપણું કામ છે - બાપ ને યાદ કરવાં. સંશય માં આવવાથી પડી જાય છે. માયા થપ્પડ જોર થી મારી દે છે. બાપે કહ્યું છે અનેક જન્મોનાં અંતનાં પણ અંતમાં હું આમનામાં આવું છું. બાળકોને નિશ્ચય છે બરાબર બાપ જ અમને આ જ્ઞાન આપી રહ્યાં છે, બીજું કોઈ આપી ન શકે. તો પણ આ નિશ્ચય થી કેટલા પડી જાય છે, આ બાપ જાણે છે. તમારે પાવન બનવું છે તો બાપ કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો, બીજી કોઈ વાતોમાં નહીં પડો. તમે આ આવી વાતો કરો છો તો સમજમાં આવે છે - પાક્કો નિશ્ચય નથી. પહેલા એક વાતને સમજો જેનાથી તમારા પાપ નાશ થાય છે, બાકી ફાલતુ વાતો કરવાની જરૂર નથી. બાપની યાદ થી વિકર્મ વિનાશ થશે પછી બીજી વાતોમાં કેમ જાઓ છો! જુઓ કોઈ પ્રશ્ન-ઉત્તર માં મૂંઝાય છે તો એમને કહો કે તમે આ વાતોને છોડી એક બાપની યાદમાં રહેવાનો પુરુષાર્થ કરો. સંશય માં આવ્યાં તો ભણતર જ છોડી દેશો પછી કલ્યાણ જ નહીં થશે. નાડી જોઈને સમજાવવાનું છે. સંશય માં છે તો એક પોઈન્ટ પર ઉભાં કરી દેવાનાં છે. બહુજ યુક્તિ થી સમજાવવું પડે છે. બાળકોને પહેલા આ નિશ્ચય હોય - બાબા આવેલાં છે, અમને પાવન બનાવી રહ્યાં છે. આ તો ખુશી રહે છે. નહીં ભણશે તો નપાસ થઈ જશે, એમને ખુશી પણ કેમ આવશે. સ્કૂલમાં અભ્યાસ તો એક જ હોય છે. પછી કોઈ ભણીને લાખોની કમાણી કરે છે, કોઈ ૫-૧૦ રૂપિયા કમાય છે. તમારું લક્ષ્ય-હેતુ જ છે નર થી નારાયણ બનવાનું. રાજાઈ સ્થાપન થાય છે. તમે મનુષ્ય થી દેવતા બનશો. દેવતાઓની તો મોટી રાજધાની છે, એમાં ઉંચ પદ પામવું તે પછી ભણતર અને એક્ટિવિટી (પ્રવૃત્તિ) પર છે. તમારી એક્ટિવિટી બહુ સારી હોવી જોઈએ. બાબા પોતાનાં માટે પણ કહે છે- હમણાં કર્માતીત અવસ્થા નથી બની. મારે પણ સંપૂર્ણ બનવાનું છે, હમણાં બન્યાં નથી. જ્ઞાન તો બહુ સહજ છે. બાપ ને

યાદ કરવું પણ સહજ છે પરંતુ જ્યારે કરે તો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ધ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈ પણ વાતમાં સંશય બુદ્ધિ બની ભણતર નથી છોડવાનું. પહેલાં તો પાવન બનવા માટે એક બાપ ને યાદ કરવાનાં છે, બીજી વાતોમાં નથી જવાનું.
2. શરીર પર નજર જવાથી વિઘ્ન આવે છે, એટલે ભ્રુકુટી માં જોવાનું છે. આત્મા સમજી, આત્મા થી વાત કરવાની છે. આત્મ-અભિમાની બનવાનું છે. નિંદર બનીને સેવા કરવાની છે.

વરદાન :- દૃઢ સંકલ્પ દ્વારા કમજોરીઓ રૂપી કળયુગી પર્વત ને સમાપ્ત કરવા વાળા સમર્થી સ્વરૂપ ભવ . દિલ શિક્ષિત થવું, કોઈ પણ સંસ્કાર કે પરિસ્થિતિ નાં વશીભૂત થવું, વ્યક્તિ કે વૈભવો નાં તરફ આકર્ષિત થવું - આ બધાં કમજોરીઓ રૂપી કળયુગી પર્વતને દૃઢ સંકલ્પ ની આંગળી આપીને સદાકાળ માટે સમાપ્ત કરો અર્થાત્ વિજયી બનો. વિજય અમારા ગળા ની માળા છે - સદા આ સ્મૃતિ થી સમર્થી સ્વરૂપ બનો. આ જ સ્નેહનું રિટર્ન (વળતર) છે. જેમ સાકાર બાપે સ્થિતિ નો સ્તંભ બની ને દેખાડ્યું એમ ફોલો ફાધર કરી સર્વ ગુણોનાં સ્તંભ બનો.

સ્લોગન :- સાધન સેવાઓ માટે છે, આરામ પસંદ બનવા માટે નથી.

“ મીઠા બાળકો - તમારી આ ઈશ્વરીય મિશન છે , તમે બધાને ઈશ્વર નાં બનાવીને તેમને બેહદ નો વારસો અપાવો છો ”

પ્રશ્ન :- કર્મેન્દ્રિયો ની ચંચળતા સમાપ્ત ક્યારે થશે?

ઉત્તર :- જ્યારે તમારી સ્થિતિ સિલ્વર એજ (ત્રેતાયુગ) સુધી પહોંચશે અર્થાત્ જ્યારે આત્મા ત્રેતાની સતો સ્થિતિ સુધી પહોંચી જશે તો કર્મેન્દ્રિયોની ચંચળતા બંધ થઈ જશે. હમણાં તમારી રીટર્ન જર્ની (પાછા જવાની યાત્રા) છે એટલે કર્મેન્દ્રિયો ને વશમાં રાખવાની છે. કોઈ પણ છુપાવીને એવું કર્મ નથી કરવાનું જેથી આત્મા પતિત બની જાય. અવિનાશી સર્જન તમને જે પરહેજ બતાવી રહ્યાં છે, તેનાં પર ચાલતાં રહો.

ગીત :- મુખડા દેખ લે પ્રાણી.....

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ સમજાવી રહ્યાં છે. ન ફક્ત આપ બાળકોને, જે પણ રુહાની બાળકો પ્રજાપિતા બ્રહ્મા મુખ-વંશાવલી છે, તે જાણે છે. આપણને બ્રાહ્મણો ને જ બાપ સમજાવે છે. પહેલાં તમે શૂદ્ર હતાં પછી આવીને બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. બાપે વર્ણો નો પણ હિસાબ સમજાવ્યો છે. દુનિયામાં વર્ણો ને પણ સમજતાં નથી. ફક્ત ગાયન છે. હમણાં તમે બ્રાહ્મણ વર્ણનાં છો પછી દેવતા વર્ણ નાં બનશો. વિચાર કરો આ વાત રાઈટ છે? જજ ચોર સેલ્ફ (પોતે નિર્ણય કરો). અમારી વાત સાંભળો અને તુલના કરો. શાસ્ત્ર જે જન્મ-જન્માંતર સાંભળ્યાં છે અને જે જ્ઞાન સાગર બાપ સમજાવે છે તેની તુલના કરો - રાઈટ શું છે? બ્રાહ્મણ ધર્મ અથવા કુળ બિલ્કુલ ભૂલેલાં છે. તમારી પાસે વિરાટ રુપ નું ચિત્ર યથાર્થ બનેલું છે, આનાં પર સમજાવાય છે. બાકી આટલી ભુજાઓ વાળા ચિત્ર જે બનાવ્યાં છે અને દેવીઓનાં હથિયાર વગેરે બેસીને આપ્યાં છે, તે બધું છે રોંગ (ખોટું). આ ભક્તિમાર્ગ નાં ચિત્ર છે. આ આંખો થી બધું જુએ છે પરંતુ સમજતાં નથી. કોઈનાં ઓક્યુપેશન ની ખબર નથી. હમણાં આપ બાળકોને પોતાની આત્માની ખબર પડી છે. અને ૮૪ જન્મો ની પણ ખબર પડી છે. જેમ બાપ આપ બાળકો ને સમજાવે છે, તમારે પછી બીજાઓને સમજાવવાનું છે. શિવબાબા તો બધાની પાસે નહીં જશે. જરૂર બાપનાં મદદગાર જોઈએ ને એટલે તમારુ છે ઈશ્વરીય મિશન. તમે બધાને ઈશ્વર નાં બનાવો છો. સમજાવો છો એ આપણી આત્માઓનાં બેહદનાં બાપ છે. એમનાથી બેહદ નો વારસો મળશે. જેમ લૌકિક બાપ ને યાદ કરાય છે, તેનાથી પણ વધારે પારલૌકિક બાપ ને યાદ કરવાં પડે. લૌકિક બાપ તો અલ્પકાળ માટે સુખ આપે છે. બેહદનાં બાપ બેહદ નું સુખ આપે છે. આ હમણાં આત્માઓને જ્ઞાન મળે છે. હમણાં તમે જાણો છો ૩ બાપ છે. લૌકિક, પારલૌકિક અને અલૌકિક. બેહદનાં બાપ અલૌકિક બાપ દ્વારા તમને સમજાવી રહ્યાં છે. આ બાપને કોઈ પણ જાણતું નથી. બ્રહ્માની બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) ની કોઈને ખબર નથી. તેમનું ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) પણ જાણવું જોઈએ ને. શિવની, શ્રીકૃષ્ણની મહિમા ગાયે છે બાકી બ્રહ્માની મહિમા ક્યાં? નિરાકાર બાપ ને જરૂર મુખ તો જોઈએ ને, જેનાથી અમૃત આપે. ભક્તિમાર્ગ માં બાપને ક્યારેય યથાર્થ રીતે યાદ નથી કરી શકતાં. હમણાં તમે જાણો છો, સમજો છો શિવબાબા નો રથ આ છે. રથ નો પણ શ્રંગાર કરે છે ને. જેવી રીતે મોહમ્મદ નાં ઘોડાને પણ સજાવે છે. આપ બાળકો કેટલી સારી રીતે મનુષ્યો ને સમજાવો છો. તમે બધાંની મહિમા કરો છો. બોલો છો તમે આ દેવતા હતાં પછી ૮૪ જન્મ

ભોગવી તમોપ્રધાન બન્યાં છો. હવે ફરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે તો તેનાં માટે યોગ જોઈએ. પરંતુ બહુ મુશ્કેલ કોઈ સમજે છે. સમજી જાય તો ખુશી નો પારો ચઢે. સમજાવવા વાળાનો તો વધારે જ પારો ચઢી જાય. બેહદનાં બાપ નો પરિચય આપવો કોઈ ઓછી વાત છે શું. સમજી નથી શકતાં. કહે છે આ કેવી રીતે થઈ શકે. બેહદનાં બાપ ની જીવન કહાની સંભળાવે છે.

હવે બાપ કહે છે-બાળકો, પાવન બનો. તમે પોકારતા હતાં ને કે હેં પતિત-પાવન આવો. ગીતામાં પણ મનમનાભવ અક્ષર છે પરંતુ તેની સમજણ કોઈની પાસે છે નહીં. બાપ આત્માનું જ્ઞાન પણ કેટલું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) કરી સમજાવે છે. કોઈ શાસ્ત્ર માં આ વાતો છે નહીં. ભલે કહે છે આત્મા બિંદુ છે, ભ્રુકુટી ની વચ્ચે સ્ટાર છે. પરંતુ યથાર્થ રીતે કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. એ પણ જાણવું પડે. કળયુગમાં છે જ અનરાઈટીયસ (અસત્યતા). સતયુગ માં છે બધાં રાઈટીયસ (સત્યતા). ભક્તિમાર્ગ માં મનુષ્ય સમજે છે - આ બધાં ઈશ્વર થી મળવાનાં રસ્તા છે એટલે તમે પહેલાં ફોર્મ ભરાવો છો - અહીંયાં કેમ આવ્યાં છો? આંનાથી પણ તમારે બેહદનાં બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. પૂછો છો આત્માનાં બાપ કોણ? સર્વવ્યાપી કહેવાથી તો કોઈ અર્થ જ નથી નીકળતો. બધાનાં બાપ કોણ? આ છે મુખ્ય વાત. પોત-પોતાનાં ઘરમાં પણ તમે સમજાવી શકો છો. એક-બે મુખ્ય ચિત્ર સીડી, ત્રિમૂર્તિ, ઝાડ આ બહુ જરૂરી છે. ઝાડ થી બધાં ધર્મ વાળા સમજી શકે છે કે અમારો ધર્મ ક્યારે શરૂ થયો! અમે આ હિસાબ થી સ્વર્ગમાં જઈ શકીએ છીએ? જે આવે જ પાછળ છે તે તો સ્વર્ગ માં જઈ ન શકે. બાકી શાંતિધામ માં જઈ શકશે. ઝાડ થી પણ ઘણું ક્લીયર થાય છે. જે-જે ધર્મ પાછળ થી આવ્યાં છે તેની આત્માઓ જરૂર ઉપર માં જઈ વિરાજમાન થશે. તમારી બુદ્ધિમાં આખું ફાઉન્ડેશન (પાયો) લગાવાય છે. બાપ કહે છે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનું સૈપલિંગ તો લાગ્યું પછી ઝાડનાં પત્તા પણ તમારે બનાવવાનાં છે, પત્તા વગર તો ઝાડ હોતું નથી એટલે બાબા પુરુષાર્થ કરાવતાં રહે છે - આપસમાન બનાવવા માટે. બીજા ધર્મ વાળાઓએ પત્તા નથી બનાવવાં પડતાં. એ તો ઉપર થી આવે છે, ફાઉન્ડેશન લગાવે છે. પછી પત્તા પાછળ થી ઉપર થી આવે-જાય છે. તમે પછી ઝાડની વૃદ્ધિ માટે આ પ્રદર્શની વગેરે કરો છો. એનાથી પત્તા આવે છે, પછી તોફાન આવવાથી ખરી પડે છે, મુરઝાઈ જાય છે. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થઈ રહી છે. આમાં લડાઈ વગેરે ની કોઈ વાત નથી. ફક્ત બાપ ને યાદ કરવાનાં અને કરાવવાનાં છે. તમે બધાને કહો છો બીજી જે પણ રચના છે તેને છોડો. રચના થી ક્યારેય વારસો મળી ન શકે. રચયિતા બાપને જ યાદ કરવાનાં છે. બીજા કોઈની યાદ ન આવે. બાપનાં બની ને, જ્ઞાનમાં આવી ને પછી જો કોઈ એવું કામ કરે છે તો તેનો બોજો માથા પર બહુજ ચઢે છે. બાપ પાવન બનાવવા આવે છે અને પછી એવું કંઈ કામ કરે છે તો વધારે જ પતિત બની જાય છે એટલે બાબા કહે છે એવું કોઈ કામ નહીં કરો જે નુકસાન થઈ જાય. બાપ ની ઝલાનિ થાય છે ને. એવું કર્મ નહીં કરો જેથી વિકર્મ વધારે થઈ જાય. પરહેજ પણ રાખવાની છે. દવા માં પણ પરહેજ રખાય છે. ડોક્ટર કહે આ ખટાશ વગેરે નથી ખાવાનું તો માનવું જોઈએ. કર્મેન્દ્રિયો ને વશ કરવી પડે છે. જો છુપાઈ ને ખાતા રહેશે તો પછી દવાની અસર નહીં થશે. આને કહેવાય છે આસક્તિ. બાપ પણ શિક્ષા આપે છે - આ નહીં કરો. સર્જન છે ને. લખે છે બાબા મનમાં સંકલ્પ બહુજ આવે છે. ખબરદાર રહેવાનું છે. ગંદા સ્વપ્ન, મનસામાં સંકલ્પ વગેરે ખુબ આવશે, એનાથી ડરવાનું નથી, સતયુગ-ત્રેતામાં આ વાતો થતી નથી. તમે જેટલાં આગળ નજીક થતાં જશો, સિલ્વર એજ (સતો સ્થિતિ) સુધી પહોંચશો ત્યારે કર્મેન્દ્રિયો ની ચંચળતા બંધ થઈ જશે. કર્મેન્દ્રિયો વશ થઈ જશે. સતયુગ-ત્રેતામાં વશ હતી ને. જ્યારે તે ત્રેતા ની અવસ્થા સુધી આવો ત્યારે વશ થશે. પછી સતયુગ ની અવસ્થામાં આવશો તો સતોપ્રધાન બની જશો પછી બધી કર્મેન્દ્રિયો પૂરી વશ થઈ જશે. કર્મેન્દ્રિયો વશ હતી ને. નવી વાત થોડી છે. આજે કર્મેન્દ્રિયો નાં વશ છે, કાલે ફરી પુરુષાર્થ કરી કર્મેન્દ્રિયો ને વશ કરી લો છો. એ તો ૮૪ જન્મોમાં ઉતરતા આવ્યાં છો. હવે રીટર્ન જર્ની

(પાછાં જવાની યાત્રા) છે, બધાએ સતોપ્રધાન અવસ્થામાં જવાનું છે. પોતાનો ચાર્ટ જોવાનો છે - અમે કેટલાં પાપ, કેટલાં પુણ્ય કર્યા છે. બાપ ને યાદ કરતા-કરતા આઈરન એજ (કળયુગ) થી સિલ્વર એજ (ત્રેતાયુગ) સુધી પહોંચી જશો તો કર્મેન્દ્રિયો વશ થઈ જશે. પછી તમને મહેસૂસ થશે - હવે કોઈ તોફાન નથી આવતાં. તે પણ અવસ્થા આવશે. પછી ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) માં ચાલ્યાં જશો. મહેનત કરી પાવન બનવાથી ખુશી નો પારો પણ ચઢશે. જે પણ આવે છે તેમને સમજાવવાનું છે - કેવી રીતે તમે ૮૪ જન્મ લીધાં છે? જેમણે ૮૪ જન્મ લીધાં છે, તે જ સમજશે. કહેશે હવે બાપ ને યાદ કરી માલિક બનવું છે. ૮૪ જન્મ નથી સમજતાં તો કદાચ રાજાઈનાં માલિક નહીં બન્યાં હશે. આપણે તો હિંમત અપાવીએ છીએ, સારી વાત સંભળાવીએ છીએ. તમે નીચે પડી જાઓ છો. જેમણે ૮૪ જન્મ લીધાં હશે તેમને ઝટ સ્મૃતિ આવશે. બાપ કહે છે તમે શાંતિધામ માં પવિત્ર તો હતાં ને. હવે ફરી તમને શાંતિધામ, સુખધામ માં જવાનો રસ્તો બતાવું છું. બીજું કોઈ પણ રસ્તો બતાવી ન શકે. શાંતિધામ માં પણ પાવન આત્માઓ જ જઈ શકશે. જેટલી ખાદ નીકળતી જશે એટલું ઉંચ પદ મળશે, જે જેટલો પુરુષાર્થ કરે. દરેકનાં પુરુષાર્થ ને તો તમે જોઈ રહ્યાં છો, બાબા પણ ખુબ સારી મદદ કરે છે. આ તો જેમ જુનો બાળક છે. દરેકની નાડી ને તો સમજો છો ને. સમજદાર જે હશે તે ઝટ સમજી જશે. બેહદનાં બાપ છે, એમનાથી જરૂર સ્વર્ગ નો વારસો મળવો જોઈએ. મળ્યો હતો, હવે નથી, ફરી મળી રહ્યો છે. લક્ષ્ય-હેતુ સામે ઉભું છે. બાપે જ્યારે સ્વર્ગની સ્થાપના કરી હતી, તમે સ્વર્ગ નાં માલિક હતાં. પછી ૮૪ જન્મ લઈ નીચે ઉતરતાં આવ્યાં છો. હવે છે આ તમારો અંતિમ જન્મ. હિસ્ટ્રી રિપીટ તો જરૂર થશે ને. તમે આખો ૮૪ નો હિસાબ બતાવો છો. જેટલું સમજશે એટલાં પત્તા બનતાં જશે. તમે પણ અનેકોને આપ સમાન બનાવો છો ને. તમે કહેશો અમે આવ્યાં છીએ - આખાં વિશ્વને માયાની સાંકળો થી છોડાવવાં. બાપ કહે છે હું બધાને રાવણથી છોડાવવા આવું છું. આપ બાળકો પણ સમજો છો બાપ જ્ઞાનનાં સાગર છે. તમે પણ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી માસ્ટર જ્ઞાનસાગર બનો છો ને. જ્ઞાન અલગ છે, ભક્તિ અલગ છે. તમે જાણો છો ભારત નો પ્રાચીન રાજ્યોગ બાપ જ શીખવાડે છે. કોઈ મનુષ્ય શીખવાડી ન શકે. પરંતુ આ વાત બધાને કેવી રીતે બતાવીએ? અહીંયા તો અસુરો નાં વિઘ્ન પણ ખુબ પડે છે. પહેલાં તો સમજતાં હતાં કદાચ કોઈ કચરો નાખે છે. હવે સમજો છો આ વિઘ્ન કેવી રીતે નાખે છે. નર્થિંગ ન્યૂ (કાંઈ જ નવું નથી). કલ્પ પહેલાં પણ આ થયું હતું. તમારી બુદ્ધિમાં આ આખુ ચક્ર ફરતું રહે છે. બાબા આપણને સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવી રહ્યાં છે, બાબા આપણ ને લાઈટહાઉસ નું પણ ટાઇટલ આપે છે. એક આંખ માં મુક્તિધામ, બીજી આંખ માં જીવન-મુક્તિધામ. તમારે શાંતિધામ માં જઈને પછી સુખધામ માં આવવાનું છે. આ છે જ દુઃખધામ. બાપ કહે છે આ આંખો થી જે કંઈ તમે જુઓ છો, તેને ભૂલો. પોતાનાં શાંતિધામ ને યાદ કરો. આત્માએ પોતાનાં બાપને યાદ કરવાનાં છે, આને જ અવ્યભિચારી યોગ કહેવાય છે. જ્ઞાન પણ એક થી જ સાંભળવાનું છે. તે છે અવ્યભિચારી જ્ઞાન. યાદ પણ એક ને જ કરો. મારા તો એક, બીજું ન કોઈ. જ્યાં સુધી પોતાને આત્મા નિશ્ચય નહીં કરશો ત્યાં સુધી એક ની યાદ આવશે નહીં. આત્મા કહે છે હું તો એક બાબાની જ બનીશ. મારે જવાનું છે બાબાની પાસે. આ શરીર તો જૂનું જડજડીભૂત છે, આમાં પણ મમત્વ નથી રાખવાનું. આ જ્ઞાનની વાત છે. એવું નથી કે શરીરની સંભાળ નથી કરવાની. અંદરમાં સમજવાનું છે - આ જૂની ખાલ (વસ્ત્ર) છે, આને તો હવે છોડવાની છે. તમારો છે બેહદનો સન્યાસ. તેઓ તો જંગલ માં ચાલ્યાં જાય છે. તમારે ઘરમાં રહેતાં યાદ માં રહેવાનું છે. યાદ માં રહેતા-રહેતા તમે પણ શરીર છોડી શકો છો. ક્યાંય પણ છો તમે બાપ ને યાદ કરો. યાદ માં રહેશો, સ્વદર્શન ચક્રધારી બનશો તો ક્યાંય પણ રહેતાં તમે ઉંચ પદ પામી લેશો. જેટલી ઈન્ડીવિડ્યુઅલ (વ્યક્તિગત) મહેનત કરશો એટલું પદ પામશો. ઘરમાં રહેતાં પણ યાદની યાત્રામાં રહેવાનું છે. હવે ફાઈનલ રિઝલ્ટ (અંતિમ પરિણામ) માં થોડો સમય બાકી છે. પછી નવી દુનિયા પણ તૈયાર જોઈએ ને. હમણાં કર્માતીત અવસ્થા થઈ જાય તો

સૂક્ષ્મવતન માં રહેવું પડે. સૂક્ષ્મવતન માં રહી ને પણ પછી જન્મ લેવો પડે છે. આગળ જઈને તમને બધાં સાક્ષાત્કાર થશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. એક બાપ થી જ સાંભળવાનું છે. એક ની જ અવ્યભિચારી યાદ માં રહેવાનું છે. આ શરીરની સંભાળ રાખવાની છે, પરંતુ મમત્વ નથી રાખવાનું.
2. બાપે જે પરહેજ બતાવી છે તેનું પૂરું પાલન કરવાનું છે. કોઈ પણ એવું કર્મ નથી કરવાનું જેથી બાપની ઝલાનિ થાય, પાપ નું ખાતું બને. પોતાને નુકસાન માં નથી નાખવાનાં.

વરદાન :- પોતાની વિશાળ બુદ્ધિ રૂપી તિજોરી દ્વારા જ્ઞાન રત્નો નું દાન કરવા વાળા મહાદાની ભવ બુદ્ધિ બધી કર્મેન્દ્રિયો માં શિરોમણિ ગવાયેલી છે. જો વિશાળ બુદ્ધિ છે અર્થાત્ જેમની બુદ્ધિ સાલિમ છે, તેમનું મસ્તક સદા ચમકે છે કારણ કે બુદ્ધિ રૂપી તિજોરી માં બધું જ્ઞાન ભરાયેલું છે. તે પોતાની બુદ્ધિ રૂપી તિજોરી થી જ્ઞાન રત્નો નું દાન કરી મહાદાની બની જાય છે. તમે બુદ્ધિને સદા જ્ઞાનનું ભોજન આપતાં રહો, બુદ્ધિ જો જ્ઞાન બળ થી ભરપૂર છે તો પ્રકૃતિ ને પણ યોગ બળ થી ઠીક કરી લે છે. સર્વોત્તમ બુદ્ધિવાળા સંપૂર્ણ જ્ઞાન થી સર્વોત્તમ કમાણી કરી વૈકુંઠ ની બાદશાહી પ્રાપ્ત કરે છે.

સ્લોગન :- શક્તિ સ્વરૂપ સ્થિતિ નો અનુભવ કરવો છે તો સંકલ્પો ની ગતિને ધૈર્યવત બનાવો.